

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW 27
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 85

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/816

z dnia 17 kwietnia 2019 r.

ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 akapit drugi lit. d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia wyznaczyła sobie cel polegający na zapewnieniu swoim obywatelom przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zapewniony jest swobodny przepływ osób. Cel ten należy osiągnąć, między innymi, za pomocą odpowiednich środków służących zapobieganiu przestępczości – w tym przestępczości zorganizowanej i terroryzmowi – i jej zwalczaniu.
- (2) Osiągnięcie tego celu wymaga, aby informacje dotyczące wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich były uwzględniane poza skazującym państwem członkowskim w toku nowego postępowania karnego, jak określono w decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW ⁽²⁾, jak i w celu zapobieganiu kolejnym przestępstwom.
- (3) Realizacja tego celu wymaga prowadzenia między właściwymi organami państw członkowskich wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych. Tego rodzaju wymianę informacji organizują i ułatwiają zasady określone w decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW ⁽³⁾ oraz europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), ustanowiony decyzją Rady 2009/316/WSiSW ⁽⁴⁾.
- (4) Obowiązujące ramy prawne ECRIS nie uwzględniają jednak w sposób wystarczający specyfiki wniosków dotyczących obywateli państw trzecich. Pomimo że wymiana informacji dotyczących obywateli państw trzecich za pośrednictwem ECRIS jest już możliwa, nie istnieje żadna wspólna unijna procedura ani mechanizm, które pozwalałyby na efektywną, szybką i prawidłową wymianę takich informacji.
- (5) W Unii informacje dotyczące obywateli państw trzecich nie są gromadzone tak jak ma to miejsce w przypadku obywateli państw członkowskich – w państwach członkowskich ich obywatelstwa, lecz są jedynie przechowywane w państwach członkowskich, w których wydano wyroki skazujące. Pełną informację na temat wcześniejszej karalności danego obywatela państwa trzeciego można zatem uzyskać jedynie wtedy, gdy wniosek o udzielenie takich informacji zostanie skierowany do wszystkich państw członkowskich.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 9 kwietnia 2019 r.

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 220 z 15.8.2008, s. 32).

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 23).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2009/316/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), zgodnie z art. 11 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 33).

- (6) Tego rodzaju „wnioski ogólne” stanowią nieproporcjonalne obciążenie administracyjne dla wszystkich państw członkowskich, w tym dla państw członkowskich nieposiadających informacji dotyczących danego obywatela państwa trzeciego. W praktyce obciążenie to zniechęca państwa członkowskie do występowania do innych państw członkowskich z wnioskami o udzielenie informacji dotyczących obywateli państw trzecich, co poważnie utrudnia wymianę tych informacji między państwami członkowskimi, ograniczając ich dostęp do informacji z rejestrów karnych do informacji przechowywanych w ich rejestrach krajowych. W konsekwencji wzrasta ryzyko, że wymiana informacji między państwami członkowskimi będzie nieskuteczna i niepełna, co z kolei niekorzystnie wpływa na poziom bezpieczeństwa i ochrony zapewnianych obywatelom i osobom zamieszkałym na terytorium Unii.
- (7) Aby poprawić tę sytuację, należy utworzyć system, za pomocą którego organ centralny państwa członkowskiego może szybko i skutecznie ustalić, jakie inne państwa członkowskie posiadają informacje z rejestrów karnych dotyczące obywatela państwa trzeciego (zwany dalej „ECRIS-TCN”). Istniejące ramy ECRIS mogłyby wówczas być wykorzystywane do zwracania się do tych państw członkowskich z wnioskiem o udzielenie informacji z rejestrów karnych zgodnie z decyzją ramową 2009/315/WSiSW.
- (8) W Niniejszym rozporządzeniu powinny zatem zostać określone przepisy ustanawiające na poziomie Unii scentralizowany system zawierający dane osobowe oraz przepisy dotyczące podziału obowiązków między państwem członkowskim a organizacją odpowiadającą za rozwój i utrzymanie tego scentralizowanego systemu, a także wszelkie szczegółowe przepisy dotyczące ochrony danych niezbędne do uzupełnienia dotychczasowych ustaleń w zakresie ochrony danych oraz do zapewnienia odpowiedniego ogólnego poziomu ochrony danych, bezpieczeństwa danych i ochrony praw podstawowych odnośnych osób.
- (9) Cel polegający na zapewnieniu obywatelom Unii przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zapewniony jest swobodny przepływ osób, wymaga również posiadania pełnych informacji dotyczących wyroków skazujących obywateli Unii, którzy posiadają także obywatelstwo państwa trzeciego. Z uwagi na to, że osoby te mogą posługiwać się jednym obywatelstwem lub kilkoma obywatelstwami, a poszczególne wyroki skazujące mogą być przechowywane w skazującym państwie członkowskim lub w państwie członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba, konieczne jest, aby zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia objęci zostali obywatele Unii, którzy posiadają także obywatelstwo państwa trzeciego. Wykluczenie tych osób spowodowałoby, że informacje przechowywane w ECRIS-TCN byłyby niepełne. To zagroziłoby wiarygodności systemu. Niemniej jednak, ponieważ osoby takie posiadają obywatelstwo Unii, warunki, na jakich dane daktyloskopijne mogą zostać zamieszczane w ECRIS-TCN w przypadku tych osób, powinny być porównywalne do warunków, na jakich przebiega wymiana danych daktyloskopijnych obywateli Unii między państwami członkowskimi za pośrednictwem ECRIS, który został ustanowiony decyzją ramową 2009/315/WSiSW i decyzją 2009/316/WSiSW. Dlatego też, w przypadku obywateli Unii, którzy posiadają także obywatelstwo państwa trzeciego, dane daktyloskopijne powinny być zamieszczane w ECRIS-TCN wyłącznie wtedy, jeżeli zostały pobrane zgodnie z prawem krajowym w ramach postępowania karnego, przy czym uznaje się, że państwa członkowskie mogą na potrzeby takiego zamieszczenia wykorzystywać dane daktyloskopijne pobrane do celów innych niż postępowanie karne, jeżeli takie wykorzystanie jest dozwolone na mocy prawa krajowego.
- (10) ECRIS-TCN powinien umożliwiać przetwarzanie danych daktyloskopijnych w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego. System ten powinien również umożliwiać przetwarzanie wizerunków twarzy w celu potwierdzenia tożsamości tego obywatela państwa trzeciego. Ważne jest, aby wprowadzanie i wykorzystywanie danych daktyloskopijnych i wizerunków twarzy nie wykraczało poza to, co jest bezwzględnie konieczne do osiągnięcia celu, odbywało się z poszanowaniem praw podstawowych, jak również dobra dziecka, oraz było zgodne z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych.
- (11) Zadanie rozwoju i obsługi ECRIS-TCN należy powierzyć Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726⁽⁵⁾, z uwagi na doświadczenie tej agencji w zarządzaniu innymi wielkoskalowymi systemami w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Aby uwzględnić te nowe zadania, należy zmienić mandat tej agencji.
- (12) eu-LISA powinna zostać wyposażona w odpowiednie zasoby finansowe i ludzkie, aby mogła wykonywać swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia.
- (13) Ze względu na potrzebę stworzenia ścisłych powiązań technicznych między ECRIS-TCN a ECRIS, eu-LISA należy również powierzyć zadanie dalszego rozwijania i utrzymania oprogramowania wzorcowego ECRIS oraz należy zmienić mandat tej agencji, aby to uwzględnić.
- (14) Cztery państwa członkowskie opracowały własne krajowe oprogramowanie ECRIS zgodnie z decyzją Rady 2009/316/WSiSW i korzystają z niego zamiast oprogramowania wzorcowego ECRIS do wymiany informacji z rejestrów karnych. Ze względu na szczególne rozwiązania, które te państwa członkowskie wprowadziły w swoich systemach krajowych, oraz na inwestycje, których dokonały, państwa te powinny mieć możliwość korzystania ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS również do celów ECRIS-TCN, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

- (15) ECRIS-TCN powinien zawierać wyłącznie informacje dotyczące tożsamości obywateli państw trzecich skazanych przez sąd karny na terytorium Unii. Takie informacje dotyczące tożsamości powinny obejmować dane alfanumeryczne i dane daktyloskopijne. Powinna również istnieć możliwość zamieszczania wizerunków twarzy, jeżeli prawo państwa członkowskiego, w którym wydano wyrok skazujący, zezwala na gromadzenie i przechowywanie wizerunków twarzy osoby skazanej.
- (16) Dane alfanumeryczne wprowadzane przez państwa członkowskie do systemu centralnego powinny zawierać nazwisko (nazwisko rodowe) i imiona (imiona nadane) osoby skazanej, jak również – o ile organ centralny dysponuje takimi informacjami – pseudonimy lub przydomki danej osoby. Jeżeli dane państwo członkowskie wie o danych osobowych różniących się od już wprowadzonych, takich jak odmienna pisownia imienia lub nazwiska w innym alfabecie, powinna istnieć możliwość wprowadzenia takich danych do systemu centralnego jako informacji dodatkowych.
- (17) Dane alfanumeryczne powinny również obejmować, jako informacje dodatkowe, numer identyfikacyjny lub rodzaj i numer dokumentów tożsamości danej osoby, a także nazwę organu wydającego te dokumenty – o ile organ centralny dysponuje takimi informacjami. Przed wprowadzeniem stosownych informacji do systemu centralnego państwo członkowskie powinno postarać się zweryfikować autentyczność dokumentów tożsamości. W każdym razie z uwagi na fakt, że takie informacje mogą być niewiarygodne, należy wykorzystywać je ostrożnie.
- (18) Organy centralne powinny korzystać z ECRIS-TCN w celu ustalenia państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące obywatela państwa trzeciego, w przypadku gdy o informacje z rejestrów karnych dotyczące tej osoby wystąpiono w danym państwie członkowskim do celów postępowania karnego przeciwko tej osobie lub do celów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Mimo że z ECRIS-TCN należy co do zasady korzystać we wszystkich takich przypadkach, organ odpowiedzialny za prowadzenie postępowania karnego powinien mieć możliwość zdecydowania, że nie należy korzystać z ECRIS-TCN, w przypadku gdy nie byłoby to właściwe w okolicznościach danej sprawy, na przykład w niektórych rodzajach pilnych postępowań karnych, w przypadkach tranzytu, jeżeli informacje z rejestrów karnych uzyskano niedawno za pośrednictwem ECRIS lub w odniesieniu do czynów zabronionych mniejszej wagi, w szczególności wykroczeń drogowych, wykroczeń związanych z naruszeniem ogólnych przepisów prawa miejscowego oraz wykroczeń polegających na naruszeniu porządku publicznego.
- (19) Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość korzystania z ECRIS-TCN do celów innych niż określone w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli przewiduje to prawo krajowe i jest to zgodne z prawem krajowym. Jednakże aby zwiększyć przejrzystość korzystania z ECRIS-TCN, państwa członkowskie powinny powiadamiać o takich innych celach Komisję, która powinna zapewnić opublikowanie wszystkich takich powiadomień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (20) Powinna również istnieć możliwość zdecydowania przez inne organy zwracające się z wnioskiem o udzielenie informacji z rejestrów karnych o tym, że nie należy korzystać z ECRIS-TCN, w przypadku gdy nie byłoby to właściwe ze względu na okoliczności danej sprawy, na przykład jeżeli muszą zostać przeprowadzone pewne standardowe sprawdzenia administracyjne w odniesieniu do kwalifikacji zawodowych danej osoby, zwłaszcza jeżeli wiadomo, że niezależnie od wyniku wyszukiwania w ECRIS-TCN do innych państw członkowskich nie zostanie skierowany wniosek o udzielenie informacji z rejestrów karnych. Jednak należy zawsze korzystać z ECRIS-TCN w przypadku, gdy z wnioskiem o udzielenie informacji z rejestrów karnych zwraca się osoba, która występuje o informacje zawarte w rejestrze karnym na swój temat zgodnie z decyzją ramową 2009/315/WSiSW lub gdy wniosek ma służyć uzyskaniu informacji z rejestrów karnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE⁽⁶⁾.
- (21) Obywatele państw trzecich powinni mieć prawo do otrzymania na piśmie informacji zawartych w rejestrze karny na swój temat, zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym zwracają się z wnioskiem o udzielenie takich informacji, a także zgodnie z decyzją ramową 2009/315/WSiSW. Zanim takie informacje zostaną udzielone obywatelowi państwa trzeciego, dane państwo członkowskie powinno wysłać zapytanie do ECRIS-TCN.
- (22) Obywatele Unii, którzy posiadają także obywatelstwo państwa trzeciego, zostaną włączeni do ECRIS-TCN jedynie wtedy, jeżeli właściwe organy wiedzą, że takie osoby posiadają obywatelstwo państwa trzeciego. Jeżeli właściwe organy nie wiedzą, że obywatele Unii posiadają obywatelstwo państwa trzeciego, istnieje niemniej możliwość, że wobec takich osób, jako obywateli państwa trzeciego, wydane zostały uprzednie wyroki skazujące. Aby zapewnić właściwym organom pełną informację z rejestrów karnych, powinna istnieć możliwość wysłania zapytania do ECRIS-TCN w celu sprawdzenia, czy odnośnie do danego obywatela Unii jakiegokolwiek z państw członkowskich posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące tej osoby jako obywatela państwa trzeciego.
- (23) W przypadku dopasowania danych zapisanych w systemie centralnym do danych użytych przez państwo członkowskie do wyszukiwania (czyli w przypadku trafienia) informacje dotyczące tożsamości, dla których zapisano dane trafienie, powinny być przekazywane wraz ze stosownym trafieniem. Wynik wyszukiwania powinien być wykorzystywany przez organy centralne wyłącznie do celu występowania z wnioskami za pośrednictwem ECRIS, lub w przypadku Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1).

w Sprawach Karnych (Eurojustu) ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 ⁽⁷⁾, Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europolu) ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 ⁽⁸⁾ oraz Prokuratury Europejskiej (EPPO) ustanowionej rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 ⁽⁹⁾ – wyłącznie do celu występowania z wnioskami o udzielenie informacji dotyczących wyroków skazujących, o których to wnioskach mowa w niniejszym rozporządzeniu.

- (24) Początkowo wizerunki twarzy zamieszczone w ECRIS-TCN powinny być wykorzystywane wyłącznie do potwierdzenia tożsamości obywatela państwa trzeciego w celu ustalenia państw członkowskich posiadających informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących wydanych wobec obywatela państwa trzeciego. W przyszłości powinno być możliwe wykorzystywanie wizerunków twarzy do zautomatyzowanego dopasowywania danych biometrycznych pod warunkiem spełnienia stosownych wymagań technicznych i wymagań w zakresie polityki. Komisja powinna – biorąc pod uwagę konieczność i proporcjonalność, a także techniczny rozwój oprogramowania do rozpoznawania twarzy – ocenić dostępność i gotowość wymaganej technologii przed przyjęciem aktu delegowanego dotyczącego wykorzystywania wizerunków twarzy do celów identyfikacji obywateli państw trzecich w celu ustalenia państw członkowskich posiadających informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących dotyczących tych osób.
- (25) Wykorzystywanie danych biometrycznych jest konieczne, ponieważ stanowi najbardziej wiarygodny sposób identyfikacji obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich, którzy często nie posiadają dokumentów ani innych środków identyfikacji, a także aby dopasowywać dane dotyczące obywateli państw trzecich w bardziej wiarygodny sposób.
- (26) Państwa członkowskie powinny wprowadzać do systemu centralnego dane daktyloskopijne skazanych obywateli państw trzecich, które zostały pobrane zgodnie z prawem krajowym w ramach postępowania karnego. Aby w systemie centralnym dostępne były możliwie pełne informacje dotyczące tożsamości, państwa członkowskie powinny również mieć możliwość wprowadzania do systemu centralnego danych daktyloskopijnych, które zostały pobrane do celów innych niż postępowanie karne, o ile te dane daktyloskopijne są dostępne do wykorzystania w postępowaniu karnym zgodnie z prawem krajowym.
- (27) Niniejsze rozporządzenie powinno określać minimalne kryteria w odniesieniu do danych daktyloskopijnych, które państwa członkowskie powinny zamieszczać w systemie centralnym. Państwom członkowskim należy dać wybór: wprowadzanie danych daktyloskopijnych obywateli państw trzecich, w przypadku których wydano wyrok skazujący na karę pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy albo wprowadzanie danych daktyloskopijnych obywateli państw trzecich, którzy zostali skazani za popełnienie przestępstwa, które na mocy prawa danego państwa członkowskiego jest zagrożone karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej 12 miesięcy.
- (28) Państwa członkowskie powinny tworzyć wpisy w ECRIS-TCN dotyczące skazanych obywateli państw trzecich. Należy to robić, o ile to możliwe, automatycznie, a także bez zbędnej zwłoki po wprowadzeniu stosownego wyroku skazującego do krajowego rejestru karnego. Państwa członkowskie powinny, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wprowadzać do systemu centralnego dane alfanumeryczne i daktyloskopijne w odniesieniu do wyroków skazujących wydanych po dniu rozpoczęcia wprowadzania danych do ECRIS-TCN. Począwszy od tego samego dnia, i w każdym późniejszym terminie, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzania do systemu centralnego wizerunków twarzy.
- (29) Aby zapewnić maksymalną skuteczność systemu, państwa członkowskie powinny również, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, tworzyć wpisy w ECRIS-TCN dotyczące obywateli państw trzecich skazanych przed dniem rozpoczęcia wprowadzania danych. Niemniej jednak państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do gromadzenia w tym celu informacji, które przed dniem rozpoczęcia wprowadzania danych nie znajdowały się już w ich rejestrach karnych. Dane daktyloskopijne obywateli państw trzecich pobrane w związku z takimi uprzednimi wyrokami skazującymi powinny być zamieszczane jedynie w przypadku, gdy zostały one pobrane w ramach postępowania karnego oraz w przypadku, gdy dane państwo członkowskie uzna, że mogą zostać jednoznacznie dopasowane do innych informacji dotyczących tożsamości znajdujących się w rejestrze karnym.
- (30) Usprawnienie wymiany informacji dotyczących wyroków skazujących powinno pomóc państwom członkowskim w wykonywaniu decyzji ramowej 2008/675/WSiSW, która zobowiązuje państwa członkowskie do uwzględnienia uprzednich wyroków skazujących wydanych w innych państwach członkowskich w toku nowego postępowania karnego w takim zakresie, w jakim zgodnie z prawem krajowym uwzględniane są uprzednie krajowe wyroki skazujące.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

- (31) Trafienie wskazane przez ECRIS-TCN nie powinno samo w sobie być rozumiane w taki sposób, że dany obywatel państwa trzeciego został skazany w państwach członkowskich, które zostały wskazane. Istnienie uprzednich wyroków skazujących powinno zostać potwierdzone wyłącznie na podstawie informacji uzyskanych z rejestrów karnych odnośnych państw członkowskich.
- (32) Niezależnie od możliwości korzystania, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, z unijnych programów finansowych każde państwo członkowskie powinno ponosić własne koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania i utrzymywania swojej bazy danych rejestru karnego i krajowych baz danych daktyloskopijnych oraz zarządzania tymi bazami danych, a także z wdrożenia, użytkowania i utrzymywania dostosowań technicznych niezbędnych do umożliwienia korzystania z ECRIS-TCN, w tym połączeń tych baz danych z krajowym centralnym punktem dostępu, oraz zarządzania tymi dostosowaniami.
- (33) Eurojust, Europol i EPPO powinny mieć dostęp do ECRIS-TCN do celów ustalania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego w celu lepszego wykonywania swoich zadań przewidzianych przepisami prawa. Eurojust powinien również mieć bezpośredni dostęp do ECRIS-TCN do celów wykonywania zadania wynikającego z niniejszego rozporządzenia, polegającego na pełnieniu roli punktu kontaktowego dla państw trzecich i organizacji międzynarodowych, bez uszczerbku dla stosowania zasad współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w tym w zakresie przepisów dotyczących wzajemnej pomocy prawnej. Pomimo tego że należy brać pod uwagę stanowisko państw członkowskich, które nie uczestniczą we wzmacnionej współpracy ustanawiającej EPPO, EPPO nie należy odmawiać dostępu do informacji dotyczących wyroków skazujących wyłącznie na tej podstawie, że dane państwo członkowskie nie uczestniczy w tej wzmacnionej współpracy.
- (34) Niniejsze rozporządzenie określa ściśle zasady dostępu do ECRIS-TCN oraz niezbędne zabezpieczenia, w tym odpowiedzialność państw członkowskich w zakresie gromadzenia i wykorzystywania danych. Wskazuje ono także, w jaki sposób osoby fizyczne mogą wykonywać swoje prawa do odszkodowania, dostępu do danych, ich sprostowania, usunięcia oraz do środka zaskarżenia, w szczególności prawo do skutecznego środka prawnego oraz nadzorowania operacji przetwarzania przez niezależne organy publiczne. Niniejsze rozporządzenie respektuje zatem podstawowe prawa i wolności zapisane, w szczególności, w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym prawo do ochrony danych osobowych, zasadę równości wobec prawa oraz ogólny zakaz dyskryminacji. W tym kontekście uwzględnia także Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz inne zobowiązania w zakresie praw człowieka wynikające z prawa międzynarodowego.
- (35) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽¹⁰⁾ powinna być stosowana do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy krajowe do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽¹¹⁾ powinno być stosowane do przetwarzania danych osobowych przez organy krajowe, gdy przetwarzanie takie nie jest objęte zakresem stosowania dyrektywy (UE) 2016/680. Należy zapewnić skoordynowany nadzór zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽¹²⁾, które powinno być również stosowane do przetwarzania danych osobowych przez eu-LIS-ę.
- (36) W odniesieniu do uprzednich wyroków skazujących organy centralne powinny wprowadzić dane alfanumeryczne do końca okresu wprowadzania danych określonego w niniejszym rozporządzeniu, a dane daktyloskopijne –w terminie dwóch lat od dnia uruchomienia ECRIS-TCN. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia wszystkich danych w tym samym czasie, pod warunkiem że dochowane będą powyższe terminy.
- (37) Należy określić zasady odpowiedzialności państw członkowskich, Eurojustu, Europolu, EPPO i eu-LIS-y za szkody wynikające z wszelkich przypadków naruszenia niniejszego rozporządzenia.
- (38) W celu usprawnienia ustalania państw członkowskich posiadających informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez wprowadzenie możliwości wykorzystywania wizerunków twarzy do identyfikacji obywateli państw trzecich w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

lepszego stanowienia prawa. ⁽¹³⁾ W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (39) W celu zapewnienia jednolitych warunków ustanowienia ECRIS-TCN i zarządzania operacyjnego tym systemem należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹⁴⁾.
- (40) Aby zapewnić właściwe funkcjonowanie ECRIS-TCN, państwa członkowskie powinny jak najszybciej przyjąć środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia, przy czym uwzględnić należy czas, jakiego eu-LISA potrzebuje na rozwój i wdrożenie tego systemu. Niemniej jednak na podjęcie środków w celu wykonania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny mieć co najmniej 36 miesięcy od jego wejścia w życie.
- (41) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie umożliwienie szybkiej i skutecznej wymiany prawidłowych informacji z rejestrów karnych dotyczących obywateli państw trzecich, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest – poprzez wprowadzenie wspólnych zasad– jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (42) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (43) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (44) Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 Zjednoczone Królestwo powiadomiło o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (45) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁵⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia 12 grudnia 2017 r. ⁽¹⁶⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się:

- a) system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich (zwany dalej „ECRIS-TCN”);
- b) warunki, zgodnie z którymi organy centralne korzystają z ECRIS-TCN do uzyskiwania informacji o takich uprzednich wyrokach skazujących za pośrednictwem europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), ustanowionego decyzją 2009/316/WSiSW, jak również warunki, zgodnie z którymi Eurojust, Europol i EPPO korzystają z ECRIS-TCN.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 55 z 14.2.2018, s. 4.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przetwarzania informacji dotyczących tożsamości obywateli państw trzecich, wobec których wydano wyroki skazujące w państwach członkowskich, do celów ustalania państw członkowskich, w których takie wyroki skazujące zostały wydane. Z wyjątkiem art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) przepisy niniejszego rozporządzenia, które stosuje się do obywateli państw trzecich, stosuje się również do obywateli Unii, którzy posiadają także obywatelstwo państwa trzeciego i wobec których wydano wyroki skazujące w państwach członkowskich.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wyrok skazujący” oznacza każde prawomocne orzeczenie wydane przez sąd karny wobec osoby fizycznej w związku z popełnieniem przestępstwa, o ile orzeczenie to zostało wpisane do rejestru karnego skazującego państwa członkowskiego;
- 2) „postępowanie karne” oznacza postępowanie przygotowawcze, rozprawę sądową oraz wykonanie wyroku skazującego;
- 3) „rejestr karny” oznacza krajowy rejestr lub rejestry, do których zgodnie z prawem krajowym wpisuje się wyroki skazujące;
- 4) „skazujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym wydano wyrok skazujący;
- 5) „organ centralny” oznacza organ wyznaczony zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW;
- 6) „właściwe organy” oznaczają organy centralne oraz Eurojust, Europol i EPPO, które są uprawnione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem do uzyskania dostępu do ECRIS-TCN lub do wysyłania zapytań do tego systemu;
- 7) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE, osobę, która jest bezpaństwowcem lub osobę, której obywatelstwo jest nieznanne;
- 8) „system centralny” oznacza bazę lub bazy danych rozwijane i utrzymywane przez eu-LIS-ę, w których przechowywane są informacje dotyczące tożsamości obywateli państw trzecich, wobec których wydano wyroki skazujące w państwach członkowskich;
- 9) „oprogramowanie interfejsowe” oznacza oprogramowanie obsługiwane przez właściwe organy, które umożliwia im uzyskanie dostępu do systemu centralnego za pomocą infrastruktury komunikacyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d);
- 10) „informacje dotyczące tożsamości” oznaczają dane alfanumeryczne, dane daktyloskopijne i wizerunki twarzy, które są wykorzystywane do ustalenia powiązania między tymi danymi a osobą fizyczną;
- 11) „dane alfanumeryczne” oznaczają dane wyrażone literami, cyframi, znakami specjalnymi, odstępami i znakami przestankowymi;
- 12) „dane daktyloskopijne” oznaczają dane odnoszące się do odcisków wszystkich palców danej osoby w formie odbitek płaskich i przetoczonych;
- 13) „wizerunek twarzy” oznacza cyfrowy wizerunek twarzy danej osoby;
- 14) „trafienie” oznacza dopasowanie lub dopasowania uzyskane w wyniku porównania informacji dotyczących tożsamości zapisanych w systemie centralnym z informacjami dotyczącymi tożsamości użytymi do wyszukiwania;
- 15) „krajowy centralny punkt dostępu” oznacza krajowy punkt połączenia z infrastrukturą komunikacyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d);
- 16) „oprogramowanie wzorcowe ECRIS” oznacza oprogramowanie opracowane przez Komisję i udostępnione państwom członkowskim do celów wymiany informacji z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS;
- 17) „krajowy organ nadzorczy” oznacza niezależny organ publiczny ustanowiony przez państwo członkowskie zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych;
- 18) „organy nadzorcze” oznaczają Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i krajowe organy nadzorcze.

Artykuł 4

Architektura techniczna ECRIS-TCN

1. ECRIS-TCN składa się z:
 - a) systemu centralnego, w którym przechowywane są informacje dotyczące tożsamości skazanych obywateli państw trzecich;
 - b) krajowego centralnego punktu dostępu w każdym państwie członkowskim;
 - c) oprogramowania interfejsowego umożliwiającego połączenie właściwych organów z systemem centralnym za pośrednictwem krajowych centralnych punktów dostępu i infrastruktury komunikacyjnej, o której mowa w lit. d);
 - d) infrastruktury komunikacyjnej między systemem centralnym a krajowymi centralnymi punktami dostępu.
2. System centralny jest obsługiwany przez eu-LIS-ę w jej centrach technicznych.
3. Oprogramowanie interfejsowe jest zintegrowane z oprogramowaniem wzorcowym ECRIS. Państwa członkowskie korzystają z oprogramowania wzorcowego ECRIS lub – w sytuacji i na warunkach określonych w ust. 4–8 – krajowego oprogramowania ECRIS w celu wysyłania zapytań do ECRIS-TCN oraz przesyłania wniosków o udzielenie informacji z rejestrów karnych.
4. Państwa członkowskie, które korzystają ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS, odpowiadają za zapewnienie, aby ich krajowe oprogramowanie ECRIS pozwalało ich krajowym organom odpowiedzialnym za rejestry karne korzystać z ECRIS-TCN, z wyjątkiem oprogramowania interfejsowego, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W tym celu, przed dniem uruchomienia ECRIS-TCN zgodnie z art. 35 ust. 4, te państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe oprogramowanie ECRIS działało zgodnie z protokołami i specyfikacjami technicznymi ustanowionymi w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 10, oraz z dodatkowymi wymogami technicznymi ustanowionymi przez eu-LIS-ę na podstawie niniejszego rozporządzenia w oparciu o te akty wykonawcze.
5. Dopóki państwa członkowskie, które korzystają ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS, nie korzystają z oprogramowania wzorcowego ECRIS, zapewniają one również wdrażanie bez zbędnej zwłoki w ich krajowym oprogramowaniu ECRIS wszelkich późniejszych dostosowań technicznych niezbędnych ze względu na jakiegokolwiek zmiany w specyfikacjach technicznych ustanowionych w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 10, lub zmiany w dodatkowych wymogach technicznych ustanowionych przez eu-LIS-ę na podstawie niniejszego rozporządzenia w oparciu o te akty wykonawcze.
6. Państwa członkowskie, które korzystają ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS, ponoszą wszelkie koszty związane z wdrażaniem, utrzymaniem i dalszym rozwojem swojego krajowego oprogramowania ECRIS oraz jego wzajemnym połączeniem z ECRIS-TCN, z wyjątkiem kosztów związanych z oprogramowaniem interfejsowym.
7. Jeżeli państwo członkowskie, które korzysta ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS, nie jest w stanie wywiązać się ze swoich obowiązków przewidzianych w niniejszym artykule, ma ono obowiązek korzystania z oprogramowania wzorcowego ECRIS, w tym ze zintegrowanego oprogramowania interfejsowego, w celu korzystania z ECRIS-TCN.
8. Do celów oceny, którą zgodnie z art. 36 ust. 10 lit. b) ma przeprowadzić Komisja, dane państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie niezbędne informacje.

ROZDZIAŁ II

Wprowadzanie i wykorzystywanie danych przez organy centralne

Artykuł 5

Wprowadzanie danych do ECRIS-TCN

1. W odniesieniu do każdego skazanego obywatela państwa trzeciego organ centralny skazującego państwa członkowskiego tworzy wpis w systemie centralnym. Wpis zawiera:
 - a) w zakresie danych alfanumerycznych:
 - (i) informacje, które mają zostać zamieszczone, chyba że, w indywidualnych przypadkach, informacje takie nie są znane organowi centralnemu (informacje obowiązkowe):
 - nazwisko (nazwisko rodowe),
 - imiona (imiona nadane),

- data urodzenia,
 - miejsce urodzenia (miejscowość i państwo),
 - obywatelstwo lub obywatelstwa,
 - płeć,
 - poprzednie imiona i nazwiska, jeżeli dotyczy,
 - kod skazującego państwa członkowskiego,
- (ii) informacje, które mają zostać zamieszczone, jeżeli zostały wprowadzone do rejestru karnego (informacje nieobowiązkowe):
- imiona i nazwiska rodziców,
- (iii) informacje, które mają zostać zamieszczone, jeżeli są one dostępne dla organu centralnego (informacje dodatkowe):
- numer identyfikacyjny lub rodzaj i numer dokumentów tożsamości danej osoby oraz nazwa organu wydającego,
 - pseudonimy lub przydomki;
- b) w zakresie danych daktyloskopijnych:
- (i) dane daktyloskopijne, które zostały pobrane zgodnie z prawem krajowym w ramach postępowania karnego;
- (ii) co najmniej dane daktyloskopijne pobrane na podstawie jednego z następujących kryteriów:
- w przypadku obywatela państwa trzeciego, wobec którego wydano wyrok skazujący na karę pozbawienia wolności w wymiarze co najmniej 6 miesięcy,
- albo
- w przypadku obywatela państwa trzeciego skazanego za popełnienie przestępstwa, które na mocy prawa państwa członkowskiego jest zagrożone karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej 12 miesięcy.
2. Dane daktyloskopijne, o których mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, muszą być zgodne ze specyfikacjami technicznymi dotyczącymi jakości, rozdzielczości i przetwarzania danych daktyloskopijnych, ustanowionymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b). Numer referencyjny danych daktyloskopijnych osoby skazanej musi zawierać kod skazującego państwa członkowskiego.
3. Wpis może również zawierać wizerunki twarzy skazanego obywatela państwa trzeciego, jeżeli prawo skazującego państwa członkowskiego zezwala na gromadzenie i przechowywanie wizerunków twarzy osób skazanych.
4. Skazujące państwo członkowskie tworzy wpis, o ile to możliwe automatycznie, a także bez zbędnej zwłoki po wprowadzeniu danego wyroku skazującego do rejestru karnego.
5. Skazujące państwa członkowskie tworzą również wpisy w przypadku wyroków skazujących wydanych przed dniem rozpoczęcia wprowadzania danych zgodnie z art. 35 ust. 1, w zakresie, w jakim dane odnoszące się do osób skazanych są przechowywane w ich krajowych bazach danych. W takich przypadkach dane daktyloskopijne zamieszcza się jedynie w przypadku, gdy zostały one pobrane w ramach postępowania karnego zgodnie z prawem krajowym, oraz w przypadku, gdy mogą zostać jednoznacznie dopasowane do innych informacji dotyczących tożsamości znajdujących się w rejestrze karnym.
6. W celu spełnienia obowiązków określonych w ust. 1 lit. b) ppkt (i) i (ii) oraz w ust. 5 państwa członkowskie mogą wykorzystywać dane daktyloskopijne pobrane do celów innych niż postępowanie karne, jeżeli takie wykorzystanie jest dozwolone na mocy prawa krajowego.

Artykuł 6

Wizerunki twarzy

1. Do czasu wejścia w życie aktu delegowanego przewidzianego w ust. 2 wizerunki twarzy mogą być wykorzystywane wyłącznie do potwierdzenia tożsamości obywatela państwa trzeciego, który został zidentyfikowany w wyniku wyszukiwania alfanumerycznego lub wyszukiwania przy pomocy danych daktyloskopijnych.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 37, uzupełniających niniejsze rozporządzenie odnośnie do wykorzystywania, gdy będzie to technicznie wykonalne, wizerunków twarzy do identyfikacji obywateli państw trzecich w celu ustalenia państw członkowskich posiadających informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących dotyczących takich osób. Przed skorzystaniem z tego uprawnienia Komisja oceni dostępność i gotowość wymaganej technologii, biorąc pod uwagę konieczność i proporcjonalność, a także techniczny rozwój oprogramowania do rozpoznawania twarzy.

Artykuł 7

Korzystanie z ECRIS-TCN do celów ustalania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych

1. Organy centralne korzystają z ECRIS-TCN do ustalania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego, aby za pośrednictwem ECRIS uzyskać informacje o uprzednich wyrokach skazujących, w przypadku gdy o informacje z rejestrów karnych dotyczące danej osoby wystąpiono w danym państwie członkowskim do celów postępowania karnego przeciwko tej osobie lub do jednego z następujących celów, jeżeli przewiduje to prawo krajowe i jest to zgodne z prawem krajowym:

- sprawdzenie informacji zawartych w rejestrze karnym na wniosek osoby, której informacje te dotyczą,
- poświadczenie bezpieczeństwa,
- uzyskanie licencji lub zezwolenia,
- weryfikacja na potrzeby zatrudnienia,
- weryfikacja na potrzeby działalności wolontariackiej związanej z bezpośrednimi i regularnymi kontaktami z dziećmi lub osobami wymagającymi szczególnego traktowania,
- procedury związane z wizami, nabyciem obywatelstwa i migracją, w tym procedury azylowe, oraz
- sprawdzenia związane z zamówieniami publicznymi i egzaminami publicznymi.

Jednak w szczególnych przypadkach, innych niż te, w których do organu centralnego z wnioskiem o udzielenie informacji zawartych w rejestrze karnym na swój temat zwraca się obywatel państwa trzeciego lub w których wniosek ma służyć uzyskaniu informacji z rejestrów karnych zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2011/93/UE, organ występujący o informacje z rejestrów karnych może zdecydować, że takie skorzystanie z ECRIS-TCN nie jest właściwe.

2. Każde państwo członkowskie, które zdecyduje – jeżeli przewiduje to prawo krajowe i jest to zgodne z prawem krajowym – korzystać z ECRIS-TCN do celów innych niż określone w ust. 1, aby uzyskiwać informacje o uprzednich wyrokach skazujących za pośrednictwem ECRIS, powiadamia Komisję, do dnia uruchomienia systemu, o którym mowa w art. 35 ust. 4, lub w późniejszym terminie, o takich innych celach i wszelkich zmianach dotyczących takich celów. Komisja publikuje takie powiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w terminie 30 dni od otrzymania powiadomień.

3. Eurojust, Europol i EPPO są uprawnione do wysyłania zapytań do ECRIS-TCN w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego zgodnie z art. 14–18. Jednakże nie mogą one wprowadzać żadnych danych do ECRIS-TCN, dokonywać w tym systemie ich sprostowania ani usuwać ich z tego systemu.

4. Do celów, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, właściwe organy mogą również wysyłać zapytania do ECRIS-TCN w celu sprawdzenia, czy odnośnie do obywatela Unii którekolwiek z państw członkowskich posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące tej osoby jako obywatela państwa trzeciego.

5. W przypadku wysyłania zapytań do ECRIS-TCN właściwe organy mogą wykorzystywać wszystkie lub wyłącznie niektóre dane, o których mowa w art. 5 ust. 1. Minimalny zestaw danych wymaganych do wysłania zapytania do systemu określa akt wykonawczy przyjęty zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. g).

6. Właściwe organy mogą również wysyłać zapytania do ECRIS-TCN z wykorzystaniem wizerunków twarzy, pod warunkiem że funkcja taka została wdrożona zgodnie z art. 6 ust. 2.

7. W przypadku trafienia system centralny automatycznie przekazuje właściwemu organowi informacje o państwach członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego, wraz z powiązаныmi numerami referencyjnymi oraz odpowiednimi informacjami dotyczącymi tożsamości. Takie informacje dotyczące tożsamości są wykorzystywane wyłącznie do celów weryfikacji tożsamości danego obywatela państwa trzeciego. Wynik wyszukiwania w systemie centralnym może być wykorzystany wyłącznie do celu wystąpienia z wnioskiem zgodnie z art. 6 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW lub wnioskiem, o którym mowa w art. 17 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku braku trafienia system centralny automatycznie informuje właściwy organ.

ROZDZIAŁ III

Zatrzymywanie i zmiana danych

Artykuł 8

Okres zatrzymywania przechowywanych danych

1. Każdy wpis jest przechowywany w systemie centralnym tak długo, jak długo w rejestrach karnych przechowywane są dane dotyczące wyroków skazujących danej osoby.

2. Po upływie okresu zatrzymywania danych, o którym mowa w ust. 1, organ centralny skazującego państwa członkowskiego usuwa z systemu centralnego wpis, w tym wszelkie dane daktyloskopijne lub wizerunki twarzy. Usunięcie odbywa się, o ile to możliwe, automatycznie, a w każdym razie nie później niż miesiąc od upływu okresu zatrzymywania danych.

Artykuł 9

Zmiana i usuwanie danych

1. Państwa członkowskie mogą zmienić lub usuwać dane, które wprowadziły do ECRIS-TCN.
2. W przypadku każdej zmiany informacji w rejestrze karnym, które doprowadziły do utworzenia wpisu zgodnie z art. 5, skazujące państwo członkowskie dokonuje, bez zbędnej zwłoki, identycznej zmiany informacji przechowywanych w tym wpisie w systemie centralnym.
3. W przypadku gdy skazujące państwo członkowskie ma powody, by sądzić, że dane, które zapisało w systemie centralnym, są nieprawidłowe lub że dane były przetwarzane w systemie centralnym niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem:
 - a) natychmiast rozpoczyna procedurę, odpowiednio, sprawdzenia prawidłowości przedmiotowych danych lub zgodności ich przetwarzania z prawem;
 - b) w razie potrzeby bez zbędnej zwłoki dokonuje sprostowania danych lub usuwa je z systemu centralnego.
4. W przypadku gdy państwo członkowskie inne niż skazujące państwo członkowskie, które wprowadziło dane, ma powody, by sądzić, że dane zapisane w systemie centralnym są nieprawidłowe lub że dane były przetwarzane w systemie centralnym niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem, kontaktuje się, bez zbędnej zwłoki, z organem centralnym skazującego państwa członkowskiego.

Skazujące państwo członkowskie:

- a) natychmiast rozpoczyna procedurę, odpowiednio, sprawdzenia prawidłowości przedmiotowych danych lub zgodności ich przetwarzania z prawem;
- b) w razie potrzeby bez zbędnej zwłoki dokonuje sprostowania danych lub usuwa je z systemu centralnego;
- c) informuje, bez zbędnej zwłoki, to drugie państwo członkowskie, że dane zostały sprostowane lub usunięte, lub podaje powody, dla których dane nie zostały sprostowane lub usunięte.

ROZDZIAŁ IV

Rozwój systemu, jego funkcjonowanie i zakres odpowiedzialności

Artykuł 10

Przyjęcie aktów wykonawczych przez Komisję

1. Komisja przyjmuje jak najszybciej akty wykonawcze niezbędne do technicznego rozwijania i wdrożenia ECRIS-TCN, a w szczególności akty dotyczące:
 - a) specyfikacji technicznych do celów przetwarzania danych alfanumerycznych;
 - b) specyfikacji technicznych dotyczących jakości, rozdzielczości oraz przetwarzania danych daktyloskopijnych;
 - c) specyfikacji technicznych oprogramowania interfejsowego;
 - d) specyfikacji technicznych dotyczących jakości, rozdzielczości oraz przetwarzania wizerunków twarzy do celów art. 6 i na warunkach tam określonych;
 - e) jakości danych, w tym mechanizmu i procedur przeprowadzania kontroli jakości danych;
 - f) wprowadzania danych zgodnie z art. 5;
 - g) dostępu do ECRIS-TCN i wysyłania zapytań do tego systemu zgodnie z art. 7;
 - h) zmieniania i usuwania danych zgodnie z art. 8 i 9;

- i) prowadzenia rejestrów i dostępu do nich zgodnie z art. 31;
 - j) funkcjonowania centralnego repozytorium oraz przepisów w zakresie bezpieczeństwa i ochrony danych mających zastosowanie do repozytorium, zgodnie z art. 32;
 - k) przekazywania statystyk zgodnie z art. 32;
 - l) wymagań w zakresie wydajności i dostępności ECRIS-TCN, w tym minimalnych specyfikacji i wymogów dotyczących wydajności biometrycznej ECRIS-TCN, w szczególności pod kątem wymaganego współczynnika fałszywego dopasowania i współczynnika fałszywego niedopasowania.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 38 ust. 2.

Artykuł 11

Rozwijanie ECRIS-TCN i zarządzanie operacyjne tym systemem

1. eu-LISA odpowiada za rozwój ECRIS-TCN zgodnie z zasadami uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania oraz domyślnej ochrony danych. Ponadto eu-LISA odpowiada za zarządzanie operacyjne ECRIS-TCN. Rozwój systemu obejmuje opracowanie i wdrożenie specyfikacji technicznych, testowanie oraz ogólne koordynowanie projektu.
2. eu-LISA odpowiada także za dalsze rozwijanie i utrzymanie oprogramowania wzorcowego ECRIS.
3. eu-LISA określa projekt architektury fizycznej ECRIS-TCN, w tym jego specyfikacje techniczne oraz ewolucję odnośnie do systemu centralnego, krajowego centralnego punktu dostępu oraz oprogramowania interfejsowego. Projekt przyjmuje zarząd eu-LIS-y, pod warunkiem uzyskania pozytywnej opinii Komisji.
4. eu-LISA rozwija i wdraża ECRIS-TCN jak najszybciej po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i po przyjęciu przez Komisję aktów wykonawczych przewidzianych w art. 10.
5. Przed rozpoczęciem etapu projektowania i rozwijania ECRIS-TCN zarząd eu-LIS-y ustanawia radę ds. zarządzania programem, w skład której wchodzi dziesięciu członków.

W skład rady ds. zarządzania programem wchodzi ośmiu członków powołanych przez zarząd, przewodniczący grupy doradczej, o której mowa w art. 39, oraz jeden członek powołany przez Komisję. Członkowie powoływani przez zarząd są wybierani wyłącznie spośród tych państw członkowskich, które zgodnie z prawem Unii w pełni podlegają instrumentom ustawodawczym regulującym ECRIS i które będą uczestniczyły w ECRIS-TCN. Zarząd zapewnia, by powoływani przez niego do rady ds. zarządzania programem członkowie posiadali niezbędne doświadczenie i wiedzę fachową w zakresie rozwijania systemów informatycznych wspierających działalność organów wymiaru sprawiedliwości i organów odpowiedzialnych za rejestry karne oraz w zakresie zarządzania tymi systemami.

eu-LISA uczestniczy w pracach rady ds. zarządzania programem. W tym celu przedstawiciele eu-LIS-y uczestniczą w posiedzeniach rady ds. zarządzania programem, tak aby składać sprawozdania z prac dotyczących projektowania i rozwijania ECRIS-TCN i innych związanych z tym prac i działań.

Posiedzenia rady ds. zarządzania programem odbywają się przynajmniej raz na trzy miesiące lub częściej, jeżeli jest to niezbędne. Rada ds. zarządzania programem zapewnia odpowiednie zarządzanie etapem projektowania i rozwijania ECRIS-TCN oraz spójność między projektem centralnym a krajowymi projektami w zakresie ECRIS-TCN oraz krajowym oprogramowaniem ECRIS. Rada ds. zarządzania programem regularnie i, w miarę możliwości, co miesiąc, przedkłada zarządowi eu-LIS-y pisemne sprawozdania z postępów w realizacji projektu. Rada ds. zarządzania programem nie ma uprawnień do podejmowania decyzji ani do reprezentowania członków zarządu.

6. Rada ds. zarządzania programem ustanawia swój regulamin, który zawiera w szczególności zasady dotyczące:
 - a) przewodniczenia;
 - b) miejsca posiedzeń;
 - c) przygotowywania posiedzeń;
 - d) dopuszczania ekspertów na posiedzenia;
 - e) planów w zakresie komunikacji, które zapewniają pełne informacje członkom zarządu, którzy nie uczestniczą w posiedzeniach.

7. Przewodnictwo rady ds. zarządzania programem sprawuje państwo członkowskie, które zgodnie z prawem Unii w pełni podlega instrumentom ustawodawczym regulującym ECRIS oraz instrumentom ustawodawczym regulującym rozwijanie, ustanawianie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów informatycznych zarządzanych przez eu-LISA.

8. eu-LISA ponosi wszystkie koszty podróży i utrzymania poniesione przez członków rady ds. zarządzania programem. Art. 10 regulaminu wewnętrznego eu-LISA stosuje się odpowiednio. eu-LISA zapewnia prowadzenie sekretariatu rady ds. zarządzania programem.

9. Na etapie projektowania i rozwijania w skład grupy doradczej, o której mowa w art. 39, wchodzi kierownicy projektów krajowych w zakresie ECRIS-TCN, a przewodniczy jej eu-LISA. Na etapie projektowania i rozwijania posiedzenia grupy doradczej odbywają się regularnie, w miarę możliwości co najmniej raz w miesiącu, do momentu uruchomienia ECRIS-TCN. Po każdym posiedzeniu grupa doradcza przedkłada sprawozdanie radzie ds. zarządzania programem. Grupa doradcza zapewnia wiedzę techniczną wspierającą radę ds. zarządzania programem w realizacji zadań oraz śledzi stan przygotowań państw członkowskich.

10. W celu zapewnienia, w sposób ciągły, poufności i integralności danych przechowywanych w ECRIS-TCN, eu-LISA, we współpracy z państwami członkowskimi, dostarcza odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej, kosztów wdrożenia i ryzyka wiążącego się z przetwarzaniem.

11. eu-LISA odpowiada za następujące zadania związane z infrastrukturą komunikacyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d):

- a) nadzór;
- b) bezpieczeństwo;
- c) koordynacja stosunków między państwami członkowskimi a dostawcą infrastruktury komunikacyjnej.

12. Komisja odpowiada za wszelkie pozostałe zadania związane z infrastrukturą komunikacyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), w szczególności za:

- a) zadania związane z wykonywaniem budżetu;
- b) zakupy i odnawianie;
- c) kwestie dotyczące umów.

13. eu-LISA rozwija i utrzymuje mechanizm i procedury przeprowadzania kontroli jakości danych przechowywanych w ECRIS-TCN i przekazuje regularne sprawozdania państwom członkowskim. eu-LISA przekazuje Komisji regularne sprawozdania wskazujące napotkane problemy i państwa członkowskie, których problemy te dotyczą.

14. Zarządzanie operacyjne ECRIS-TCN obejmuje wszelkie zadania niezbędne do utrzymania operacyjności ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności prace konserwacyjne i usprawnienia techniczne niezbędne do zapewnienia funkcjonowania ECRIS-TCN na satysfakcjonującym poziomie zgodnie ze specyfikacjami technicznymi.

15. eu-LISA wykonuje zadania związane z zapewnieniem szkoleń w zakresie technicznego użytkowania ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS.

16. Bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ustanowionego rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68⁽¹⁷⁾, eu-LISA stosuje właściwe przepisy dotyczące tajemnicy służbowej lub inne równoważne wymogi poufności do wszystkich członków swojego personelu, od których wymaga się pracy z danymi zapisanymi w systemie centralnym. Wymóg ten ma zastosowanie również po zakończeniu pełnienia urzędu przez te osoby lub po ustaniu ich zatrudnienia, lub po zakończeniu ich działalności.

Artykuł 12

Zakres odpowiedzialności państw członkowskich

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za:

- a) zapewnienie bezpiecznego połączenia między swoimi krajowymi bazami danych rejestrów karnych i krajowymi bazami danych daktyloskopijnych a krajowym centralnym punktem dostępu;
- b) rozwój, funkcjonowanie i utrzymywanie połączenia, o którym mowa w lit. a);
- c) zapewnienie połączenia między swoimi systemami krajowymi a oprogramowaniem wzorcowym ECRIS;

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

- d) zarządzanie dostępem należycie upoważnionych członków personelu organów centralnych do ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i za ustalenia dotyczące tego dostępu oraz za sporządzenie i regularne aktualizowanie wykazu takich członków personelu oraz profili, o których mowa w art. 19 ust. 3 lit. g).
2. Każde państwo członkowskie zapewnia członkom personelu swojego organu centralnego, którzy posiadają prawo dostępu do ECRIS-TCN, odpowiednie szkolenie dotyczące, w szczególności, przepisów w zakresie bezpieczeństwa i ochrony danych oraz mających zastosowanie praw podstawowych, zanim zostaną oni upoważnieni do przetwarzania danych przechowywanych w systemie centralnym.

Artykuł 13

Odpowiedzialność za wykorzystywanie danych

1. Zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych każde państwo członkowskie zapewnia, aby dane zapisane w ECRIS-TCN były przetwarzane w sposób zgodny z prawem, w szczególności aby:
- a) dostęp do danych mieli wyłącznie należycie upoważnieni członkowie personelu – do celów wykonywania przez nich ich zadań;
 - b) dane były gromadzone zgodnie z prawem i z pełnym poszanowaniem godności ludzkiej i praw podstawowych obywateli państw trzecich;
 - c) dane były wprowadzane do ECRIS-TCN zgodnie z prawem;
 - d) dane były prawidłowe i aktualne w chwili ich wprowadzania do ECRIS-TCN.
2. eu-LISA zapewnia, aby ECRIS-TCN był obsługiwany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, z aktem delegowanym, o którym mowa w art. 6 ust. 2, i z aktami wykonawczymi, o których mowa w art. 10, a także zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725. W szczególności eu-LISA podejmuje środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa systemu centralnego oraz infrastruktury komunikacyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności każdego z państw członkowskich.
3. eu-LISA informuje jak najszybciej Parlament Europejski, Radę i Komisję oraz Europejskiego Inspektora Ochrony Danych o środkach, które podejmuje zgodnie z ust. 2 do celów uruchomienia ECRIS-TCN.
4. Komisja udostępnia informacje, o których mowa w ust. 3, państwom członkowskim i ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem regularnie aktualizowanej strony internetowej.

Artykuł 14

Dostęp dla Eurojustu, Europolu i EPPO

1. Eurojust ma bezpośredni dostęp do ECRIS-TCN do celów wdrożenia art. 17 oraz do celów wykonywania swoich zadań zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1727, w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje o uprzednich wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich.
2. Europol ma bezpośredni dostęp do ECRIS-TCN do celów wykonywania swoich zadań zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a)–e) i h) rozporządzenia (UE) 2016/794, w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje o uprzednich wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich.
3. EPPO ma bezpośredni dostęp do ECRIS-TCN do celów wykonywania swoich zadań zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939, w celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje o uprzednich wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich.
4. Po uzyskaniu trafienia wskazującego państwa członkowskie posiadające informacje z rejestrów karnych dotyczące obywatela państwa trzeciego Eurojust, Europol i EPPO mogą wykorzystywać swoje odnośne kontakty z krajowymi organami tych państw członkowskich w celu wystąpienia z wnioskiem o udzielenie informacji z rejestrów karnych w sposób określony w odpowiednich aktach ustanawiających te agencje i ten organ.

Artykuł 15

Dostęp upoważnionych członków personelu Eurojustu, Europolu i EPPO

Eurojust, Europol i EPPO odpowiadają za zarządzanie dostępem należycie upoważnionych członków personelu do ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i za ustalenia dotyczące tego dostępu oraz za sporządzenie i regularne aktualizowanie wykazu takich członków personelu wraz z ich profilami.

*Artykuł 16***Zakres odpowiedzialności Eurojustu, Europolu i EPPO**

Eurojust, Europol i EPPO:

- a) ustanawiają środki techniczne umożliwiające połączenie z ECRIS-TCN i odpowiadają za utrzymanie tego połączenia;
- b) zapewniają odpowiednie szkolenie dotyczące, w szczególności, przepisów w zakresie bezpieczeństwa i ochrony danych oraz mających zastosowanie praw podstawowych tym spośród członków swojego personelu, którzy posiadają prawo dostępu do ECRIS-TCN, zanim zostaną oni upoważnieni do przetwarzania danych przechowywanych w systemie centralnym;
- c) zapewniają, aby dane osobowe przetwarzane przez nie na mocy niniejszego rozporządzenia były chronione zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami z zakresu ochrony danych.

*Artykuł 17***Punkt kontaktowy dla państw trzecich i organizacji międzynarodowych**

1. Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą, do celów postępowania karnego, kierować do Eurojustu wnioski o udzielenie informacji na temat tego, czy i które państwa członkowskie posiadają informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego. W tym celu korzystają one ze standardowego formularza zamieszczonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
2. Eurojust po otrzymaniu wniosku na podstawie ust. 1 korzysta z ECRIS-TCN do ustalenia, czy i które państwa członkowskie posiadają ewentualnie informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego.
3. W przypadku trafienia Eurojust zwraca się do państwa członkowskiego, które posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego, z pytaniem, czy wyraża ono zgodę na to, by Eurojust poinformował dane państwo trzecie lub daną organizację międzynarodową o nazwie tego państwa członkowskiego. Jeżeli to państwo członkowskie wyrazi zgodę, Eurojust informuje dane państwo trzecie lub daną organizację międzynarodową o nazwie tego państwa członkowskiego i o tym, w jaki sposób można zgodnie z obowiązującymi procedurami złożyć do tego państwa członkowskiego wniosek o wyciąg z rejestru karnego.
4. W przypadku nieuzyskania trafienia lub w przypadku gdy Eurojust nie może udzielić odpowiedzi zgodnie z ust. 3 na wnioski złożone na podstawie niniejszego artykułu, Eurojust informuje dane państwo trzecie lub daną organizację międzynarodową, że zakończył procedurę, nie wskazując przy tym, czy któreś z państw członkowskich posiada informacje z rejestrów karnych dotyczące danej osoby.

*Artykuł 18***Udzielanie informacji państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej lub podmiotowi prywatnemu**

Eurojust, Europol, EPPO ani żaden inny organ centralny nie mogą przekazywać ani udostępniać państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej lub podmiotowi prywatnemu informacji uzyskanych z ECRIS-TCN dotyczących obywatela państwa trzeciego. Niniejszy artykuł stosuje się z zastrzeżeniem art. 17 ust. 3.

*Artykuł 19***Bezpieczeństwo danych**

1. eu-LISA podejmuje środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa ECRIS-TCN, bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności poszczególnych państw członkowskich, uwzględniając środki bezpieczeństwa określone w ust. 3.
2. W odniesieniu do funkcjonowania ECRIS-TCN eu-LISA podejmuje środki niezbędne do osiągnięcia celów określonych w ust. 3, obejmujące przyjęcie planu bezpieczeństwa oraz planu ciągłości działania i przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, a także do zapewnienia, aby zainstalowane systemy, w przypadku przerwy w działaniu, mogły zostać przywrócone.
3. Państwa członkowskie zapewniają bezpieczeństwo danych przed przesyłaniem i w czasie przesyłania danych do krajowego centralnego punktu dostępu oraz w czasie odbioru danych z krajowego centralnego punktu dostępu. W szczególności każde państwo członkowskie:
 - a) zapewnia fizyczną ochronę danych, w tym poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury;
 - b) uniemożliwia osobom nieupoważnionym dostęp do krajowych obiektów, w których państwo członkowskie wykonuje operacje związane z ECRIS-TCN;
 - c) zapobiega nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników danych;

- d) zapobiega nieuprawnionemu wprowadzaniu danych oraz nieuprawnionemu oglądaniu, zmienianiu lub usuwaniu przechowywanych danych osobowych;
 - e) zapobiega nieuprawnionemu przetwarzaniu danych w ECRIS-TCN oraz nieuprawnionemu zmienianiu lub usuwaniu danych przetwarzanych w ECRIS-TCN;
 - f) zapewnia, by osoby upoważnione do dostępu do ECRIS-TCN miały dostęp wyłącznie do danych będących przedmiotem udzielonego im upoważnienia dostępu, wyłącznie za pomocą indywidualnego identyfikatora użytkownika oraz poufnego trybu dostępu;
 - g) zapewnia, by wszystkie organy mające prawo dostępu do ECRIS-TCN opracowywały profile opisujące funkcje pełnione przez osoby upoważnione do wprowadzania danych, dokonywania ich sprostowania, usuwania, przeglądania lub wyszukiwania oraz zakres obowiązków tych osób, a także aby bez zbędnej zwłoki udostępniały te profile krajowym organom nadzorczym na ich żądanie;
 - h) zapewnia możliwość weryfikacji i ustalania, którym organom i jednostkom organizacyjnym Unii można przesyłać dane osobowe za pośrednictwem urzędów do przesyłu danych;
 - i) zapewnia możliwość weryfikacji i ustalenia, które dane zostały przetworzone w ECRIS-TCN, kiedy, przez kogo i do jakiego celu;
 - j) zapobiega nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych osobowych podczas ich przesyłania do lub z ECRIS-TCN lub w trakcie transportu nośników danych, w szczególności przez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania;
 - k) monitoruje skuteczność środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz podejmuje niezbędne środki organizacyjne w obszarze monitorowania własnej działalności i nadzoru, aby zapewnić przestrzeganie niniejszego rozporządzenia.
4. eu-LISA i państwa członkowskie współpracują w celu zapewnienia spójnego podejścia do bezpieczeństwa danych w oparciu o proces zarządzania ryzykiem związanym z bezpieczeństwem obejmujący cały ECRIS-TCN.

Artykuł 20

Odpowiedzialność

1. Każda osoba lub każde państwo członkowskie, które poniosły szkodę majątkową lub niemajątkową w wyniku operacji przetwarzania danych niezgodnej z prawem lub w wyniku czynności naruszającej niniejsze rozporządzenie, ma prawo do otrzymania odszkodowania od:

- (a) państwa członkowskiego, które odpowiada za poniesioną szkodę; lub
- (b) eu-LIS-y, w przypadku gdy eu-LISA nie spełniła obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w rozporządzeniu (UE) 2018/1725.

Państwo członkowskie, które odpowiada za poniesioną szkodę, lub, odpowiednio, eu-LISA są zwolnione z odpowiedzialności, w całości lub w części, jeżeli udowodnią, że nie ponoszą odpowiedzialności za zdarzenie, które spowodowało szkodę.

2. Jeżeli niespełnienie przez dane państwo członkowskie, Eurojust, Europol lub EPPO ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia spowoduje szkodę w ECRIS-TCN, odpowiedzialność za tę szkodę ponoszą, odpowiednio, to państwo członkowskie, Eurojust, Europol lub EPPO, chyba że – i w zakresie w jakim – eu-LISA lub inne państwo członkowskie uczestniczące w ECRIS-TCN nie podjęły rozsądnych środków, by zapobiec wystąpieniu szkody lub zminimalizować jej skutki.

3. Roszczenia odszkodowawcze wobec państwa członkowskiego z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, reguluje prawo państwa członkowskiego, wobec którego kierowane są roszczenia. Roszczenia odszkodowawcze wobec eu-LIS-y, Eurojustu, Europolu i EPPO z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, regulują odpowiednie akty ustanawiające te agencje i ten organ.

Artykuł 21

Monitorowanie własnej działalności

Państwa członkowskie zapewniają, by każdy organ centralny podejmował środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia oraz w razie potrzeby współpracował z organami nadzorczymi.

Artykuł 22

Sankcje

Każdy przypadek niezgodnego z prawem wykorzystania danych wprowadzonych do ECRIS-TCN podlega sankcjom lub środkom dyscyplinarnym zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii; sankcje te lub środki dyscyplinarne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

ROZDZIAŁ V

Prawa i nadzór w zakresie ochrony danych

Artykuł 23

Administrator danych i podmiot przetwarzający dane

1. Każdy organ centralny uznaje się za administratora danych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych do celów przetwarzania danych osobowych przez państwo członkowskie tego organu centralnego na podstawie niniejszego rozporządzenia.
2. eu-LIS-ę uznaje się za podmiot przetwarzający dane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725 w odniesieniu do danych osobowych wprowadzonych do systemu centralnego przez państwa członkowskie.

Artykuł 24

Cel przetwarzania danych osobowych

1. Dane wprowadzone do systemu centralnego są przetwarzane wyłącznie do celu ustalania państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczące obywateli państw trzecich.
2. Z wyjątkiem należycie upoważnionych członków personelu Eurojustu, Europolu i EPPO, mających dostęp do ECRIS-TCN do celów niniejszego rozporządzenia, dostęp do ECRIS-TCN jest zarezerwowany wyłącznie dla należycie upoważnionych członków personelu organów centralnych. Dostęp ten jest ograniczony do zakresu niezbędnego do wykonywania zadań zgodnie z celem, o którym mowa w ust. 1, oraz do tego, co jest niezbędne i proporcjonalne do realizowanych celów.

Artykuł 25

Prawo dostępu, do sprostowania, do usunięcia oraz do ograniczenia przetwarzania danych osobowych

1. Wnioski obywateli państw trzecich dotyczące praw dostępu do danych osobowych, do sprostowania, usunięcia oraz do ograniczenia przetwarzania danych osobowych, określonych w mających zastosowanie przepisach Unii w zakresie ochrony danych, mogą być kierowane do organu centralnego dowolnego państwa członkowskiego.
2. W przypadku gdy dany wniosek skierowano do państwa członkowskiego innego niż skazujące państwo członkowskie, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje go do skazującego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w terminie 10 dni roboczych od otrzymania wniosku. Po otrzymaniu wniosku skazujące państwo członkowskie:
 - a) natychmiast rozpoczyna procedurę sprawdzenia prawidłowości przedmiotowych danych lub zgodności z prawem ich przetwarzania w ECRIS-TCN; oraz
 - b) bez zbędnej zwłoki udziela odpowiedzi państwu członkowskiemu, które przekazało wniosek.
3. W przypadku gdy dane zapisane w ECRIS-TCN są nieprawidłowe lub były przetwarzane niezgodnie z prawem, skazujące państwo członkowskie dokonuje sprostowania tych danych lub je usuwa zgodnie z art. 9. Skazujące państwo członkowskie lub, w stosownym przypadku, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, bez zbędnej zwłoki potwierdza zainteresowanej osobie na piśmie, że podjęto działania w celu sprostowania lub usunięcia danych dotyczących tej osoby. Skazujące państwo członkowskie informuje również bez zbędnej zwłoki każde inne państwo członkowskie, będące odbiorcą informacji dotyczących wyroków skazujących uzyskanych w wyniku wysłania zapytania do ECRIS-TCN, o działaniach, które zostały podjęte.
4. Jeżeli skazujące państwo członkowskie nie zgadza się z tym, że dane zapisane w ECRIS-TCN są nieprawidłowe lub były przetwarzane niezgodnie z prawem, państwo to wydaje decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe wyjaśniające zainteresowanej osobie na piśmie, dlaczego nie jest w stanie sprostować lub usunąć dotyczących jej danych. Takie przypadki mogą w stosownych sytuacjach zostać zgłoszone krajowemu organowi nadzorczemu.
5. Państwo członkowskie, które wydało decyzję lub orzeczenie na podstawie ust. 4, przekazuje również zainteresowanej osobie informacje wyjaśniające kroki, jakie osoba ta może podjąć, jeżeli nie zgadza się z wyjaśnieniem udzielonym zgodnie z ust. 4. Obejmuje to informacje o tym, jak wnieść skargę lub powództwo do właściwych organów lub sądów tego państwa członkowskiego oraz informacje o wszelkiej pomocy, w tym ze strony krajowych organów nadzorczych, dostępnej zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego.

6. Wnioski składane na podstawie ust. 1 muszą zawierać informacje niezbędne do zidentyfikowania zainteresowanej osoby. Informacje takie wykorzystuje się wyłącznie w celu zapewnienia możliwości wykonywania praw, o których mowa w ust. 1, po czym natychmiast się je usuwa.

7. W przypadku gdy stosuje się ust. 2, organ centralny, do którego skierowany został wniosek, dokonuje pisemnej adnotacji dotyczącej złożenia takiego wniosku, sposobu jego rozpatrzenia oraz organu, do którego został on przekazany. Na wniosek krajowego organu nadzorczego dany organ centralny udostępnia temu krajowemu organowi nadzorczemu taką adnotację bez zbędnej zwłoki. Organ centralny i krajowy organ nadzorczy usuwają takie adnotacje trzy lata po ich dokonaniu.

Artykuł 26

Współpraca w celu zapewnienia poszanowania praw z zakresu ochrony danych

1. Organy centralne współpracują ze sobą w celu zapewnienia poszanowania praw określonych w art. 25.
2. W każdym państwie członkowskim krajowy organ nadzorczy udziela zainteresowanej osobie, na jej wniosek, informacji na temat sposobu wykonywania przysługującego jej prawa do tego, by dane, które jej dotyczą, zostały sprostowane lub usunięte zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych.
3. Do celów niniejszego artykułu, krajowy organ nadzorczy państwa członkowskiego, które przesłało dane, oraz krajowy organ nadzorczy państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, współpracują ze sobą w tym zakresie.

Artykuł 27

Środki ochrony prawnej

Każda osoba ma prawo do wniesienia skargi i prawo do środka ochrony prawnej w skazującym państwie członkowskim, które odmówiło prawa dostępu do danych dotyczących tej osoby lub prawa do sprostowania lub usunięcia takich danych, o których mowa w art. 25 zgodnie z prawem krajowym lub prawem Unii.

Artykuł 28

Nadzór ze strony krajowych organów nadzorczych

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby krajowe organy nadzorcze wyznaczone zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami Unii w zakresie ochrony danych monitorowały zgodność z prawem przetwarzania przez dane państwo członkowskie danych osobowych, o których mowa w art. 5 i 6, w tym ich przesyłania do i z ECRIS-TCN.
2. Krajowy organ nadzorczy zapewnia, by co najmniej co trzy lata od dnia uruchomienia ECRIS-TCN przeprowadzany był audyt operacji przetwarzania danych w krajowych bazach danych rejestrów karnych i krajowych bazach danych daktyloskopijnych w odniesieniu do wymiany danych między tymi systemami a ECRIS-TCN, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania audytów.
3. Państwa członkowskie zapewniają, by ich krajowe organy nadzorcze dysponowały zasobami wystarczającymi do wykonywania zadań powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia.
4. Każde państwo członkowskie przekazuje wszelkie informacje, o które zwracają się jego krajowe organy nadzorcze i, w szczególności, przekazuje im informacje dotyczące działań realizowanych zgodnie z art. 12, 13 i 19. Każde państwo członkowskie udziela swoim krajowym organom nadzorczym dostępu do swoich adnotacji na podstawie art. 25 ust. 7 i do swoich rejestrów na podstawie art. 31 ust. 6 oraz umożliwia im w każdej chwili dostęp do wszystkich swoich pomieszczeń powiązanych z ECRIS-TCN.

Artykuł 29

Nadzór ze strony Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

1. Europejski Inspektor Ochrony Danych monitoruje, czy czynności eu-LIS-y z zakresu przetwarzania danych osobowych związane z ECRIS-TCN są wykonywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia, by co najmniej co trzy lata przeprowadzany był audyt podejmowanych przez eu-LIS-ę czynności z zakresu przetwarzania danych osobowych, zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania audytów. Sprawozdanie z takiego audytu przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, eu-LIS-ie oraz organom nadzorczym. eu-LISA ma możliwość przedstawienia uwag, zanim sprawozdanie zostanie przyjęte.

3. eu-LISA dostarcza informacje, o które zwraca się Europejski Inspektor Ochrony Danych, zapewnia mu dostęp do wszystkich dokumentów oraz do swoich rejestrów, o których mowa w art. 31, jak również zapewnia mu w każdej chwili dostęp do wszystkich swoich pomieszczeń.

Artykuł 30

Współpraca krajowych organów nadzorczych z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

Zapewnia się skoordynowany nadzór nad ECRIS-TCN zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Artykuł 31

Prowadzenie rejestrów

1. eu-LISA oraz właściwe organy zapewniają, zgodnie ze swoimi odpowiednimi zakresami odpowiedzialności, by wszystkie operacje przetwarzania danych w ECRIS-TCN były rejestrowane zgodnie z ust. 2 do celów sprawdzenia dopuszczalności wniosków, monitorowania integralności i bezpieczeństwa danych oraz zgodności przetwarzania danych z prawem, a także do celów monitorowania własnej działalności.

2. W rejestrze wskazuje się:

- a) cel wniosku o udzielenie dostępu do danych z ECRIS-TCN;
- b) przesłane dane, o których mowa w art. 5;
- c) krajową sygnaturę sprawy;
- d) datę i dokładną godzinę operacji;
- e) dane użyte do wysłania zapytania;
- f) znak identyfikacyjny urzędnika, który przeprowadził wyszukiwanie.

3. Rejestr przeglądanych i ujawnionych informacji musi umożliwiać ustalenie, czy operacje te były uzasadnione.

4. Rejestry należy wykorzystywać wyłącznie do monitorowania zgodności przetwarzania danych z prawem oraz do zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych. Do monitorowania i oceny, o których mowa w art. 36, wykorzystywać można wyłącznie rejestry zawierające dane nieosobowe. Rejestry te są zabezpieczane przed nieuprawnionym dostępem za pomocą właściwych środków i są usuwane po trzech latach, jeżeli nie są już niezbędne na potrzeby procedur monitorowania, które zostały już rozpoczęte.

5. eu-LISA udostępnia, na żądanie, organom centralnym, bez zbędnej zwłoki, rejestry dotyczące swoich operacji przetwarzania.

6. Właściwe krajowe organy nadzorcze odpowiedzialne za sprawdzanie dopuszczalności wniosku oraz monitorowanie zgodności przetwarzania danych z prawem, jak również integralności i bezpieczeństwa danych, uzyskują, na żądanie, dostęp do rejestrów w celu wypełniania swoich zadań. Organy centralne udostępniają, na żądanie, właściwym krajowym organom nadzorczym, bez zbędnej zwłoki, rejestry dotyczące swoich operacji przetwarzania.

ROZDZIAŁ VI

Przepisy końcowe

Artykuł 32

Wykorzystywanie danych do celów sprawozdawczych i statystycznych

1. Należycie upoważnieni członkowie personelu eu-LIS-y, właściwych organów i Komisji mają dostęp do danych przetwarzanych w ECRIS-TCN wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i przekazywania statystyk, bez możliwości identyfikacji osób.

2. Do celów ust. 1 eu-LISA ustanawia, wdraża i obsługuje w swoich centrach technicznych centralne repozytorium zawierające dane, o których mowa w ust. 1, które, bez możliwości identyfikacji osób, umożliwia uzyskanie konfigurowalnych sprawozdań i statystyk. Dostępu do centralnego repozytorium udziela się w drodze bezpiecznego dostępu z kontrolą dostępu i specjalnymi profilami użytkownika, wyłącznie do celów sprawozdawczych i statystycznych.

3. Procedury wprowadzone przez eu-LIS-ę w celu monitorowania funkcjonowania ECRIS-TCN, o których mowa w art. 36, oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS muszą przewidywać możliwość regularnego opracowywania statystyk do celów monitorowania.

Co miesiąc eu-LISA przekazuje Komisji statystyki dotyczące zapisywania, przechowywania i wymiany informacji pobranych z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS. eu-LISA zapewnia, aby nie była możliwa identyfikacja osób na podstawie tych statystyk. Na żądanie Komisji eu-LISA przekazuje jej statystyki dotyczące określonych aspektów wykonywania niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa członkowskie przekazują eu-LIS-ie statystyki niezbędne do wykonywania przez nią jej obowiązków, o których mowa w niniejszym artykule. Przekazują one Komisji statystyki dotyczące liczby skazanych obywateli państw trzecich oraz liczby wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich na swoim terytorium.

Artykuł 33

Koszty

1. Koszty poniesione w związku z ustanowieniem i funkcjonowaniem systemu centralnego, infrastruktury komunikacyjnej, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), oprogramowania interfejsowego oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS są pokrywane z budżetu ogólnego Unii.

2. Koszty połączenia Eurojustu, Europolu oraz EPPO z ECRIS-TCN są pokrywane z ich odpowiednich budżetów.

3. Pozostałe koszty są pokrywane przez państwa członkowskie, w szczególności koszty poniesione w związku z połączeniem istniejących krajowych rejestrów karnych, baz danych daktyloskopijnych i organów centralnych z s ECRIS-TCN, a także koszty obsługi oprogramowania wzorcowego ECRIS.

Artykuł 34

Powiadomienia

1. Każde państwo członkowskie powiadamia eu-LIS-ę o swoim organie centralnym lub swoich organach centralnych, które mają dostęp do wprowadzania danych, ich prostowania, usuwania, przeglądania lub wyszukiwania, a także o wszelkich zmianach w tym zakresie.

2. eu-LISA zapewnia opublikowanie wykazu organów centralnych, o których powiadomiły państwa członkowskie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na swojej stronie internetowej. W przypadku otrzymania przez eu-LIS-ę powiadomienia o zmianie w zakresie organu centralnego danego państwa członkowskiego, eu-LISA aktualizuje ten wykaz bez zbędnej zwłoki.

Artykuł 35

Wprowadzanie danych i uruchomienie systemu

1. Komisja określi dzień, od którego państwa członkowskie rozpoczynają wprowadzanie do ECRIS-TCN danych, o których mowa w art. 5, gdy tylko uzna, że spełnione są następujące warunki:

- a) przyjęto odpowiednie akty wykonawcze, o których mowa w art. 10;
- b) państwa członkowskie zatwierdziły uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące gromadzenia i przesyłania danych, o których mowa w art. 5, do ECRIS-TCN i powiadomiły o nich Komisję;
- c) eu-LISA przeprowadziła, we współpracy z państwami członkowskimi, kompleksowy test ECRIS-TCN przy użyciu anonimowych danych testowych.

2. Po określeniu przez Komisję dnia rozpoczęcia wprowadzania danych zgodnie z ust. 1, informuje ona państwa członkowskie o tym dniu. W terminie dwóch miesięcy od tego dnia państwa członkowskie wprowadzają do ECRIS-TCN dane, o których mowa w art. 5, uwzględniając art. 41 ust. 2.

3. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, eu-LISA przeprowadza, we współpracy z państwami członkowskimi, końcowy test ECRIS-TCN.
4. Jeżeli test, o którym mowa w ust. 3, zakończy się pomyślnie, a eu-LISA uzna, że ECRIS-TCN jest gotowy do tego, by go uruchomić, powiadamia Komisję. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach testu i podejmuje decyzję w sprawie dnia, w którym ma nastąpić uruchomienie ECRIS-TCN.
5. Decyzja Komisji w sprawie dnia uruchomienia ECRIS-TCN, o której mowa w ust. 4, jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
6. Państwa członkowskie rozpoczynają korzystanie z ECRIS-TCN od dnia określonego przez Komisję zgodnie z ust. 4.
7. Podejmując decyzje, o których mowa w niniejszym artykule, Komisja może określić różne dni wprowadzania do ECRIS-TCN danych alfanumerycznych i danych daktyloskopijnych, o których mowa w art. 5, a także różne dni uruchomienia systemu w odniesieniu do tych różnych kategorii danych.

Artykuł 36

Monitorowanie i ocena

1. eu-LISA zapewnia wdrożenie procedur, które będą służyć monitorowaniu rozwijania ECRIS-TCN pod kątem celów dotyczących planowania i kosztów oraz monitorowaniu funkcjonowania ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS pod kątem celów dotyczących rezultatów technicznych, opłacalności, bezpieczeństwa i jakości usług.
2. W celu monitorowania funkcjonowania ECRIS-TCN i zachowania jego dobrego stanu technicznego eu-LISA ma dostęp do niezbędnych informacji o operacjach przetwarzania danych wykonywanych w ECRIS-TCN oraz w oprogramowaniu wzorcowym ECRIS.
3. W terminie do dnia 12 grudnia 2019 r., a następnie co sześć miesięcy na etapie projektowania i rozwijania, eu-LISA przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące aktualnej sytuacji w zakresie rozwoju ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS.
4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, zawiera informacje na temat bieżących kosztów i postępów w realizacji projektu, ocenę skutków finansowych, a także informacje na temat wszelkich problemów technicznych i czynników ryzyka, które mogą mieć wpływ na ogólne koszty ECRIS-TCN pokrywane zgodnie z art. 33 z budżetu ogólnego Unii.
5. W przypadku znacznych opóźnień w procesie rozwijania, eu-LISA jak najszybciej informuje Parlament Europejski i Radę o powodach tych opóźnień oraz o ich skutkach czasowych i finansowych.
6. Po zakończeniu rozwijania ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS eu-LISA przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, które zawiera wyjaśnienia dotyczące sposobu osiągnięcia celów, w szczególności w zakresie planowania i kosztów, oraz uzasadnienie wszelkich rozbieżności.
7. W przypadku technicznej modernizacji ECRIS-TCN, która mogłaby wiązać się ze znacznymi kosztami, eu-LISA informuje Parlament Europejski i Radę.
8. Po dwóch latach od uruchomienia ECRIS-TCN, a następnie co roku eu-LISA przekazuje Komisji sprawozdanie na temat technicznego funkcjonowania ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS, w tym ich bezpieczeństwa, oparte w szczególności na statystykach dotyczących funkcjonowania i korzystania z ECRIS-TCN oraz wymiany – za pośrednictwem oprogramowania wzorcowego ECRIS – informacji pochodzących z rejestrów karnych.
9. Po czterech latach od uruchomienia ECRIS-TCN, a następnie co cztery lata Komisja przeprowadza ogólną ocenę ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS. Sporządzone na tej podstawie sprawozdanie z ogólnej oceny zawiera ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia oraz analizę osiągniętych wyników w stosunku do ustalonych celów i wpływu na prawa podstawowe. Sprawozdanie zawiera również ocenę dalszej zasadności przesłanek leżących u podstaw funkcjonowania ECRIS-TCN, ocenę stosowności wykorzystywania danych biometrycznych na potrzeby ECRIS-TCN, ocenę bezpieczeństwa ECRIS-TCN i ocenę wszelkich skutków w zakresie bezpieczeństwa dla przyszłych operacji. Ocena ta obejmuje także wszelkie niezbędne zalecenia. Komisja przekazuje sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

10. Ponadto pierwsza ogólna ocena, o której mowa w ust. 9, obejmuje ocenę:
- zakresu, w jakim – na podstawie odpowiednich danych statystycznych oraz bardziej szczegółowych informacji od państw członkowskich – zamieszczenie w ECRIS-TCN informacji dotyczących tożsamości obywateli Unii, którzy posiadają także obywatelstwo państwa trzeciego, przyczyniło się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia;
 - możliwości, w przypadku niektórych państw członkowskich, dalszego korzystania z krajowego oprogramowania ECRIS, o którym mowa w art. 4;
 - wprowadzania do ECRIS-TCN danych daktyloskopijnych, w szczególności stosowania minimalnych kryteriów, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (ii);
 - wpływu ECRIS i ERCIS-TCN na ochronę danych osobowych.

W razie potrzeby do oceny można dołączyć wnioski ustawodawcze. Kolejne ogólne oceny mogą obejmować ocenę dowolnego lub wszystkich spośród wymienionych aspektów.

11. Państwa członkowskie, Eurojust, Europol i EPPO przekazują eu-LIS-ie i Komisji informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 3, 8 i 9, zgodnie ze wskaźnikami ilościowymi ustalonymi wcześniej przez Komisję lub eu-LIS-ę. Informacje takie nie mogą stanowić zagrożenia dla metod pracy ani ujawniać informacji o źródłach, członkach personelu lub postępowaniach przygotowawczych.

12. W stosownych przypadkach organy nadzorcze przekazują eu-LIS-ie i Komisji informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 9, zgodnie ze wskaźnikami ilościowymi ustalonymi wcześniej przez Komisję lub eu-LIS-ę. Informacje takie nie mogą stanowić zagrożenia dla metod pracy ani ujawniać informacji o źródłach, członkach personelu lub postępowaniach przygotowawczych.

13. eu-LISA przekazuje Komisji informacje niezbędne do sporządzenia ogólnych ocen, o których mowa w ust. 9.

Artykuł 37

Wykonywanie przekazanych uprawnień

- Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
- Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 11 czerwca 2019 r.
- Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
- Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
- Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 38

Procedura komitetowa

- Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 39

Grupa doradcza

eu-LISA ustanawia grupę doradczą, która ma jej służyć wiedzą fachową w zakresie ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS, w szczególności w kontekście przygotowywania jej rocznego programu prac oraz jej rocznego sprawozdania z działalności. Na etapie projektowania i rozwijania stosuje się art. 11 ust. 9.

Artykuł 40

Zmiana rozporządzenia (UE) 2018/1726

W rozporządzeniu (UE) 2018/1726 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Agencja odpowiada za przygotowywanie i rozwijanie systemu wjazdu/wyjazdu (EES), DubliNet, europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS lub za zarządzanie operacyjne tymi systemami i oprogramowaniem.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Zadania związane z ECRIS-TCN i oprogramowaniem wzorcowym ECRIS

W odniesieniu do ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS Agencja wykonuje:

- a) zadania powierzone jej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 (*);
b) zadania związane ze szkoleniem w zakresie technicznego użytkowania ECRIS-TCN oraz oprogramowania wzorcowego ECRIS.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 1).”;

- 3) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Agencja monitoruje rozwój prac badawczych istotnych dla zarządzania operacyjnego systemami SIS II, VIS, Eurodac, EES, ETIAS, DubliNet, ECRIS-TCN oraz innymi wielkoskalowymi systemami informatycznymi, o których mowa w art. 1 ust. 5.”;

- 4) w art. 19 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. ee) otrzymuje brzmienie:

„ee) przyjmuje sprawozdania dotyczące rozwoju systemu EES zgodnie z art. 72 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, sprawozdania dotyczące rozwoju systemu ETIAS zgodnie z art. 92 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz sprawozdania dotyczące rozwoju ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS zgodnie z art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/816.”;

- b) lit. ff) otrzymuje brzmienie:

„ff) przyjmuje sprawozdania na temat technicznych aspektów funkcjonowania systemu SIS II zgodnie z, odpowiednio, art. 50 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 oraz art. 66 ust. 4 decyzji 2007/533/WSiSW, systemu VIS zgodnie z art. 50 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i art. 17 ust. 3 decyzji 2008/633/WSiSW, systemu EES zgodnie z art. 72 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226, systemu ETIAS zgodnie z art. 92 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS zgodnie z art. 36 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2019/816.”;

- c) lit. hh) otrzymuje brzmienie:
- „hh) przyjmuje oficjalne uwagi do sprawozdań Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z przeprowadzanych audytów, na podstawie art. 45 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i art. 31 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 603/2013, art. 56 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 67 rozporządzenia (UE) 2018/1240 i art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/816, a także zapewnia odpowiednie działania następcze w sprawie tych audytów;”;
- d) dodaje się literę w brzmieniu:
- „lla) przekazuje Komisji statystyki dotyczące ECRIS-TCN i oprogramowania wzorcowego ECRIS zgodnie z art. 32 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2019/816;”;
- e) lit. mm) otrzymuje brzmienie:
- „mm) zapewnia coroczną publikację wykazu właściwych organów upoważnionych do bezpośredniego wyszukiwania danych znajdujących się w systemie SIS II, zgodnie z art. 31 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i art. 46 ust. 8 decyzji 2007/533/WSiSW, wraz z wykazem urzędów krajowych systemów SIS II (urzędy N.SIS II) oraz biur SIRENE, zgodnie z, odpowiednio, art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i art. 7 ust. 3 decyzji 2007/533/WSiSW, oraz wykazu właściwych organów zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, wykazu właściwych organów zgodnie z art. 87 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 i wykazu organów centralnych zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/816;”;
- 5) w art. 22 ust. 4 po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Eurojust, Europol i EPPO mogą uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwatorzy, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą ECRIS-TCN w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2019/816.”;
- 6) art. 24 ust. 3 lit. p) otrzymuje brzmienie:
- „p) określenie, bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników, wymogów poufności w celu wykonania art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, art. 17 decyzji 2007/533/WSiSW, art. 26 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 603/2013, art. 37 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 74 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz art. 11 ust. 16 rozporządzenia (UE) 2019/816”;
- 7) w art. 27 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:
- „(da) grupa doradcza ds. ECRIS-TCN;”.

Artykuł 41

Wykonanie i przepisy przejściowe

1. Aby zapewnić właściwe funkcjonowanie ECRIS-TCN, państwa członkowskie jak najszybciej podejmują środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku wyroków skazujących wydanych przed dniem rozpoczęcia wprowadzania danych zgodnie z art. 35 ust. 1 organy centralne tworzą poszczególne wpisy w systemie centralnym, przestrzegając poniższych terminów:
 - a) dane alfanumeryczne do wprowadzenia do systemu centralnego: do końca okresu, o którym mowa w art. 35 ust. 2;
 - b) dane daktyloskopijne do wprowadzenia do systemu centralnego: w terminie dwóch lat od uruchomienia systemu zgodnie z art. 35 ust. 4.

Artykuł 42

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 kwietnia 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

STANDARDOWY FORMULARZ WNIOSKU O INFORMACJE, O KTÓRYM MOWA W ART. 17 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (UE) 2019/816, NA POTRZEBY UZYSKANIA INFORMACJI NA TEMAT TEGO, CZY I KTÓRE PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE POSIADA INFORMACJE Z REJESTRÓW KARNYCH DOTYCZĄCE OBYWATELA PAŃSTWA TRZECIEGO

Niniejszy formularz, dostępny na stronie www.eurojust.europa.eu we wszystkich 24 językach urzędowych instytucji Unii, powinien być skierowany w jednym z tych języków na adres: ECRIS-TCN@eurojust.europa.eu

Państwo lub organizacja międzynarodowa występujące z wnioskiem:

Nazwa państwa lub organizacji międzynarodowej:
Organ składający wniosek:
Reprezentowany przez (*imię i nazwisko osoby*):
Tytuł:
Adres:
Numer telefonu:
Adres e-mail:

Postępowanie karne, na potrzeby którego poszukiwane są informacje:

Krajowy numer referencyjny:
Właściwy organ:
Rodzaj przestępstw objętych postępowaniem przygotowawczym (*proszę podać odpowiedni artykuł/artykuły kodeksu karnego*):
Inne istotne informacje (*np. czy wniosek jest pilny*):

Informacje dotyczące tożsamości osoby posiadającej obywatelstwo państwa trzeciego, w odniesieniu do której poszukiwane są informacje dotyczące skazującego państwa członkowskiego:

Uwaga: proszę podać jak najwięcej dostępnych informacji.

Nazwisko (*nazwisko rodowe*):
Imię (imiona) (*imiona nadane*):
Data urodzenia:
Miejsce urodzenia (*miejsowość i państwo*):
Obywatelstwo lub obywatelstwa:
Płeć:
Poprzednie imiona i nazwiska (jeżeli dotyczy):
Imiona i nazwiska rodziców:
Numer identyfikacyjny:
Rodzaj i numer dokumentu (dokumentów) tożsamości:
Organ, który wydał dokument (dokumenty):
Pseudonimy lub przydomki:
Jeśli dostępne są dane daktyloskopijne, proszę je przekazać.

W przypadku kilku osób ich dane należy wprowadzić odrębnie.

Rozwijana lista umożliwiająca wprowadzanie dodatkowych podmiotów

Miejscowość

Data

Podpis i pieczęć (elektroniczne):

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/817**z dnia 20 maja 2019 r.****w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2, art. 74 i art. 77 ust. 2 lit. a), b), d) i e),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim komunikacie z dnia 6 kwietnia 2016 r. zatytułowanym „Sprawniejsze i bardziej inteligentne systemy informacyjne do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa” Komisja podkreśliła potrzebę poprawy struktury zarządzania danymi Unii na potrzeby zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa. Komunikat ten zainicjował proces zmierzający do osiągnięcia interoperacyjności systemów informacyjnych UE w dziedzinach bezpieczeństwa oraz zarządzania granicami i migracją, aby wyeliminować niedoskonałości strukturalne związane z tymi systemami, które utrudniają pracę organów krajowych, oraz aby zapewnić strażą granicznej, organom celnym, funkcjonariuszom policji i organom sądowym dostęp do koniecznych informacji.
- (2) W swoim „Planie działania na rzecz intensyfikacji wymiany informacji i udoskonalenia zarządzania nimi, w tym na rzecz rozwiązań interoperacyjnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych” z dnia 6 czerwca 2016 r., Rada wskazała liczne wyzwania natury prawnej, technicznej i operacyjnej związane z osiągnięciem interoperacyjności systemów informacyjnych UE oraz wezwała do wprowadzenia w życie rozwiązań w tym zakresie.
- (3) W swojej rezolucji z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie strategicznych priorytetów programu prac Komisji na 2017 r. ⁽³⁾ Parlament Europejski wezwał do przedstawienia wniosków dotyczących poprawy i dalszego rozwoju poszczególnych systemów informacyjnych UE, zmniejszania luk informacyjnych oraz dążenia do osiągnięcia interoperacyjności, a także wniosków dotyczących obowiązkowej wymiany informacji na szczeblu UE, wraz z niezbędnymi gwarancjami ochrony danych.
- (4) W swoich konkluzjach z dnia 15 grudnia 2016 r. Rada Europejska zaapelowała o kontynuowanie prac nad osiągnięciem interoperacyjności systemów informacyjnych i baz danych UE.
- (5) W swoim sprawozdaniu końcowym z dnia 11 maja 2017 r. grupa ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informacyjnych i interoperacyjności stwierdziła, że prace w kierunku praktycznych rozwiązań służących zapewnieniu interoperacyjności systemów informacyjnych są konieczne i wykonalne pod względem technicznym, a interoperacyjność może zasadniczo zarówno przynieść korzyści operacyjne, jak i zostać ustanowiona zgodnie z wymogami ochrony danych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 10.8.2018, s. 48.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 maja 2019 r.⁽³⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 116.

- (6) W swoim komunikacie z dnia 16 maja 2017 r. zatytułowanym „Siódme sprawozdanie z postępu prac nad stworzeniem rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa” Komisja określiła, zgodnie ze swoim komunikatem z dnia 6 kwietnia 2016 r. oraz z wnioskami i zaleceniami grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informacyjnych i interoperacyjności, nowe podejście do zarządzania danymi dotyczącymi ochrony granic, bezpieczeństwa i migracji zakładające pełną interoperacyjność wszystkich systemów informacyjnych UE w dziedzinie bezpieczeństwa, zarządzania granicami i zarządzania przepływami migracyjnymi, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych.
- (7) W swoich konkluzjach z dnia 9 czerwca 2017 r. w sprawie dalszych prac nad usprawnieniem wymiany informacji i zapewnieniem interoperacyjności systemów informacyjnych UE Rada zachęciła Komisję do dążenia do realizacji rozwiązań w zakresie interoperacyjności zaproponowanych przez grupę ekspertów wysokiego szczebla.
- (8) W swoich konkluzjach z dnia 23 czerwca 2017 r. Rada Europejska podkreśliła potrzebę poprawy interoperacyjności baz danych i zachęciła Komisję do jak najszybszego sporządzenia projektu przepisów w oparciu o propozycje grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informatycznych i interoperacyjności.
- (9) Aby poprawić skuteczność i wydajność kontroli na granicach zewnętrznych, przyczynić się do zapobiegania nielegalnej imigracji i jej zwalczania oraz wnieść wkład w zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym utrzymanie bezpieczeństwa publicznego i polityki publicznej, oraz aby chronić bezpieczeństwo na terytoriach państw członkowskich, poprawić wdrażanie wspólnej polityki wizowej, ułatwić rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, przyczynić się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, ułatwić identyfikację osób nieznaną w przypadku kłęski żywiołowej, wypadku lub zamachu terrorystycznego, aby utrzymać zaufanie społeczeństwa do unijnego systemu migracji i azylu, unijnych środków bezpieczeństwa i zdolności Unii do zarządzania granicami zewnętrznymi, należy ustanowić interoperacyjność systemów informacyjnych UE — a mianowicie systemu wjazdu/wyjazdu (EES), wizowego systemu informacyjnego (VIS), europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), systemu Eurodac, Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) oraz europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych o obywatelach państw trzecich (ECRIS-TCN), aby te systemy informacyjne UE i zawarte w nich dane mogły się wzajemnie uzupełniać przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych obywateli, zwłaszcza prawa do ochrony danych osobowych. W tym celu jako elementy interoperacyjności należy ustanowić europejski portal wyszukiwania, wspólny system porównywania danych biometrycznych, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektor wielokrotnych tożsamości.
- (10) Interoperacyjność systemów informacyjnych UE powinna umożliwiać tym systemom wzajemne uzupełnianie się i ułatwić w ten sposób poprawną identyfikację osób, w tym osób nieznaną, które nie są w stanie potwierdzić swojej tożsamości, lub niezidentyfikowanych szczątków ludzkich, przyczynić się do zwalczania oszustw dotyczących tożsamości, poprawić i zharmonizować wymagania dotyczące jakości danych w odpowiednich unijnych systemach informacyjnych, ułatwić wdrożenie systemów informacyjnych UE przez państwa członkowskie od strony technicznej i operacyjnej, wzmocnić gwarancje bezpieczeństwa danych i ochrony danych regulujące odpowiednie systemy informacyjne UE, usprawnić dostęp do systemów EES, VIS, ETIAS i Eurodac do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych oraz wspierać realizację celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN.
- (11) Elementy interoperacyjności powinny obejmować systemy EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i system ECRIS-TCN. Powinny one obejmować również dane Europolu, ale jedynie w zakresie umożliwiającym przeszukiwanie danych Europolu jednocześnie z tymi systemami informacyjnymi UE.
- (12) Elementy interoperacyjności powinny przetwarzać dane osobowe osób, których dane osobowe są przetwarzane w poszczególnych systemach informacyjnych UE i przez Europol.
- (13) Należy ustanowić europejski portal wyszukiwania, aby technicznie umożliwić szybki, sprawny, wydajny, systematyczny i kontrolowany dostęp organów państw członkowskich i agencji unijnych do systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpolu) w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania przez nie ich funkcji w oparciu o ich własne prawa dostępu.

Europejski portal wyszukiwania powinien też wspierać osiąganie celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS, ECRIS-TCN i danych Europolu. Poprzez umożliwienie równoległego przeszukiwania wszystkich istotnych systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu, europejski portal wyszukiwania powinien działać jako pojedynczy punkt kontaktowy lub „pośrednik komunikatów” oraz służyć sprawnemu przeszukiwaniu różnych systemów centralnych i uzyskiwaniu koniecznych informacji, przy pełnym poszanowaniu zasad kontroli dostępu i wymogów dotyczących ochrony danych regulujących systemy podstawowe.

- (14) Struktura europejskiego portalu wyszukiwania powinna gwarantować, że podczas przeszukiwania baz danych Interpolu dane użyte przez użytkownika europejskiego portalu wyszukiwania w celu dokonania zapytania nie będą przekazywane właścicielom danych Interpolu. Struktura europejskiego portalu wyszukiwania powinna też gwarantować, że bazy danych Interpolu będą przeszukiwane wyłącznie zgodnie z obowiązującym prawem unijnym i krajowym.
- (15) Baza Interpolu zawierająca dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (zwana dalej „bazą danych SLTD”) umożliwi uprawnionym podmiotom odpowiedzialnym za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych w państwach członkowskich, w tym organom imigracyjnym i organom kontroli granicznej, ustalenie, czy dany dokument podróży jest ważny. System ETIAS przeszukuje bazę danych SLTD i bazę danych dokumentów podróży powiązanych z notami Interpolu (zwaną dalej „bazą danych TDAWN”) w kontekście oceny, czy istnieje ryzyko, że osoba ubiegająca się o zezwolenie na podróż migruje nielegalnie lub może stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa. Scentralizowany europejski portal wyszukiwania powinien umożliwiać przeszukiwanie baz danych SLTD i TDAWN za pomocą danych dotyczących tożsamości danej osoby lub danych dokumentu podróży. W przypadku przekazywania danych osobowych z Unii do Interpolu za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania obowiązują przepisy w sprawie międzynarodowego przekazywania danych określone w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽⁴⁾ lub przepisy krajowe dokonujące transpozycji rozdziału V dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ⁽⁵⁾. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych określonych we wspólnym stanowisku Rady 2005/69/WSiSW ⁽⁶⁾ oraz w decyzji Rady 2007/533/WSiSW ⁽⁷⁾.
- (16) Europejski portal wyszukiwania powinien zostać opracowany i skonfigurowany tak, aby umożliwiał jedynie dokonanie tego typu zapytań z wykorzystaniem danych związanych z osobami lub dokumentami podróży przechowywanych w systemach informacyjnych UE, danych Europolu lub bazie danych Interpolu.
- (17) Aby umożliwić systematyczne wykorzystywanie właściwych systemów informacyjnych UE, należy korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania w celu dokonywania zapytań we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN. Należy jednak pozostawić krajowe połączenie z różnymi systemami informacyjnymi UE, aby zapewnić techniczną opcję awaryjną. Agencje unijne powinny też korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania, aby przeszukiwać system centralny SIS zgodnie z posiadanymi prawami dostępu w celu pełnienia swoich funkcji. Europejski portal wyszukiwania powinien stanowić dodatkowy środek konsultacji systemu centralnego SIS, danych Europolu i baz danych Interpolu, uzupełniając istniejące interfejsy dedykowane.
- (18) Dane biometryczne, takie jak odciski palców i wizerunki twarzy, są unikalne, a zatem znacznie bardziej niezawodne do celów identyfikacji osób, niż dane alfanumeryczne. Wspólny system porównywania danych biometrycznych powinien stanowić narzędzie techniczne służące wzmacnianiu i ułatwianiu prac odpowiednich systemów informacyjnych UE i pozostałych elementów interoperacyjności. Głównym celem wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych powinno być ułatwienie identyfikacji osób, które mogą być zarejestrowane w kilku bazach danych, poprzez użycie pojedynczego komponentu technologicznego, zamiast wielu, w celu skojarzenia danych biometrycznych tych osób w różnych systemach. Wspólny system porównywania danych biometrycznych powinien przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa oraz przynieść korzyści finansowe i związane z jego utrzymaniem i zarządzaniem nim. Wszystkie zautomatyzowane systemy identyfikacji daktyloskopijnej, w tym te obecnie wykorzystywane na potrzeby systemów Eurodac, VIS i SIS, korzystają z wzorców biometrycznych składających się z danych uzyskanych w wyniku ekstrakcji cech z rzeczywistych próbek biometrycznych. Wspólny system porównywania danych biometrycznych powinien przegrupować i gromadzić wszystkie te wzorce biometryczne – logicznie oddzielone w zależności od systemu informacyjnego, z którego pochodzą – w jednej lokalizacji, ułatwiając w ten sposób porównania międzysystemowe wykorzystujące wzorce biometryczne i umożliwiając korzyści skali w zakresie rozwoju i utrzymywania systemów centralnych UE.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

⁽⁶⁾ Wspólne stanowisko Rady 2005/69/WSiSW z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie wymiany niektórych danych z Interpolem (Dz.U. L 27 z 29.1.2005, s. 61).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63).

- (19) Wzorce biometryczne przechowywane we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych powinny składać się z danych uzyskanych w wyniku ekstrakcji cech z rzeczywistych próbek biometrycznych i powinny uzyskiwać się je w sposób uniemożliwiający odwrócenie procesu ekstrakcji. Wzorce biometryczne powinny się uzyskiwać z danych biometrycznych, ale nie powinno być możliwe uzyskanie tych samych danych biometrycznych z wzorców biometrycznych. Ponieważ dane dotyczące odcisków dłoni i profile DNA są przechowywane wyłącznie w SIS i nie można ich wykorzystać do kontroli krzyżowej z danymi zawartymi w innych systemach informacyjnych zgodnie z zasadami konieczności i proporcjonalności, we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych nie powinno się przechowywać profili DNA ani wzorów biometrycznych uzyskanych z danych dotyczących odcisków dłoni.
- (20) Dane biometryczne stanowią wrażliwe dane osobowe. Niniejsze rozporządzenie ma za zadanie określić podstawy i zabezpieczenia związane z przetwarzaniem takich danych w celu jednostkowej identyfikacji osób.
- (21) Systemy EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN wymagają poprawnej identyfikacji osób, których dane osobowe są w nich przechowywane. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinno zatem ułatwiać poprawną identyfikację osób zarejestrowanych w tych systemach.
- (22) Dane osobowe przechowywane w tych systemach informacyjnych UE mogą dotyczyć tych samych osób, zidentyfikowanych jednak za pomocą różnych lub niekompletnych tożsamości. Państwa członkowskie dysponują skutecznymi sposobami identyfikacji swoich obywateli lub zarejestrowanych stałych mieszkańców na swoim terytorium. Interoperacyjność systemów informacyjnych UE powinna przyczyniać się do poprawnej identyfikacji osób obecnych w tych systemach. We wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinno się przechowywać dane osobowe konieczne do dokładniejszej identyfikacji osób, których dane są przechowywane w tych systemach, w tym ich dane dotyczące tożsamości, dane dokumentu podróży i dane biometryczne, bez względu na system, do którego zostały pierwotnie pobrane. W repozytorium przechowywane są jedynie dane osobowe ściśle konieczne do przeprowadzenia dokładnej kontroli tożsamości. Zarejestrowane w nim dane osobowe powinny być przechowywane nie dłużej niż jest to absolutnie konieczne na potrzeby systemów podstawowych i automatycznie usuwane wraz z usunięciem tych danych z systemów podstawowych, zgodnie z logicznym rozdzieleniem danych.
- (23) Nowa operacja przetwarzania danych polegająca na przechowywaniu takich danych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zamiast w każdym z odrębnych systemów jest konieczna w celu umożliwienia zwiększenia dokładności identyfikacji poprzez automatyczne porównywanie i dopasowywanie danych. Fakt, że dane dotyczące tożsamości, dane dokumentu podróży i dane biometryczne są przechowywane w repozytorium nie powinien w żaden sposób utrudniać przetwarzania danych na potrzeby systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac czy ECRIS-TCN, ponieważ repozytorium będzie stanowić nowy wspólny komponent tych systemów podstawowych.
- (24) W związku z tym konieczne jest stworzenie we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację akt osobowych dla każdej osoby zarejestrowanej w systemach EES, VIS, ETIAS, Eurodac lub ECRIS-TCN do osiągnięcia celu poprawnej identyfikacji osób w granicach strefy Schengen oraz wspierania detektora wielokrotnych tożsamości, w podwójnym celu ułatwienia kontroli tożsamości osób podróżujących w dobrej wierze i zwalczania oszustw dotyczących tożsamości. Akta osobowe powinny gromadzić wszystkie informacje dotyczące tożsamości powiązane z daną osobą w jednej lokalizacji i umożliwiać dostęp do nich właściwie uprawnionym użytkownikom końcowym.
- (25) Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinno zatem ułatwiać i usprawniać dostęp organów odpowiedzialnych za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych do tych systemów informacyjnych UE, które nie powstały wyłącznie w celach zapobiegania poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (26) Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinno stanowić wspólny zbiór danych dotyczących tożsamości, danych dokumentu podróży i danych biometrycznych osób zarejestrowanych w systemach EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN. Powinno ono stanowić element struktury technicznej tych systemów i pełnić funkcję wspólnego komponentu łączącego je w celu przechowywania i przeszukiwania przetwarzanych przez nie danych dotyczących tożsamości, danych dokumentu podróży i danych biometrycznych.
- (27) Wszystkie wpisy we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinny być logicznie oddzielone poprzez automatyczne oznakowanie każdego wpisu ze wskazaniem systemu podstawowego, do którego on należy. Oznaczenia te powinny być wykorzystywane w celu ustalenia czy powinno się umożliwić dostęp do repozytorium.
- (28) Jeżeli organ policji państwa członkowskiego nie jest w stanie zidentyfikować osoby z powodu braku dokumentu podróży lub innego wiarygodnego dokumentu potwierdzającego jej tożsamość, bądź jeżeli istnieją wątpliwości co do danych dotyczących tożsamości podawanych przez tę osobę lub autentyczności dokumentu podróży, lub

tożsamości jego posiadacza, bądź też osoba ta jest niezdolna do współpracy lub odmawia jej, organ policji powinien móc przeszukać wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, aby zidentyfikować tę osobę. W tym celu organy policji powinny pobrać odciski palców przy użyciu metod pobierania odcisków palców na żywo, o ile przeszukanie systemu nastąpiło w obecności tej osoby. Dokonywanie takich zapytań we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację nie powinno być dozwolone w odniesieniu do osób małoletnich, które nie ukończyły 12. roku życia, chyba że jest to w interesie dziecka.

- (29) Jeśli nie można użyć danych biometrycznych danej osoby lub jeśli zapytanie przy użyciu tych danych zakończy się niepowodzeniem, wyszukiwanie należy przeprowadzić za pomocą danych dotyczących tożsamości tej osoby w połączeniu z danymi dokumentu podróży. Jeśli wynik zapytania wskaże, że dane tej osoby są przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, organy państwa członkowskiego powinny mieć możliwość sprawdzenia danych dotyczących tożsamości tej osoby i danych dokumentu podróży, bez wskazywania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, do którego systemu informacyjnego UE dane te należą.
- (30) Państwa członkowskie powinny przyjąć krajowe środki ustawodawcze wyznaczające właściwe organy odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli tożsamości za pomocą wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz określające procedury, warunki i kryteria, jakim podlegają takie kontrole, zgodnie z zasadą proporcjonalności. W szczególności prawo krajowe powinno określać uprawnienia do pobierania danych biometrycznych podczas kontroli tożsamości danej osoby przez członków personelu tych organów.
- (31) Niniejsze rozporządzenie powinno także wprowadzić nową możliwość usprawnienia dostępu do danych wykraczających poza dane dotyczące tożsamości lub dane dokumentu podróży zawarte w systemach EES, VIS, ETIAS lub Eurodac przez wyznaczone przez państwa członkowskie organy odpowiedzialne za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywanie ich lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych i Europol. Takie dane mogą być konieczne do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych w konkretnych sprawach, jeśli istnieją uzasadnione podstawy, by uważać, że dokonanie sprawdzeń przyczyni się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, w szczególności w przypadku podejrzenia, że osoba podejrzana, sprawca lub ofiara przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa jest osobą, której dane są przechowywane w systemie EES, VIS, ETIAS lub Eurodac.
- (32) Pełen dostęp do danych zawartych w systemach EES, VIS, ETIAS lub Eurodac konieczny do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, wykraczający poza dostęp do danych dotyczących tożsamości lub danych dokumentu podróży przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, powinien nadal podlegać przepisom mających zastosowanie aktów prawnych. Wyznaczone organy odpowiedzialne za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych i Europol nie wiedzą z góry, który system informacyjny UE zawiera dane osób będących przedmiotem zapytania. Prowadzi to do opóźnień i osłabienia skuteczności. Użytkownik końcowy uprawniony przez wyznaczony organ powinien móc zatem widzieć, w którym z tych systemów informacyjnych UE zarejestrowano dane odpowiadające wynikowi jego zapytania. Dany system zostałby zatem odpowiednio oznaczony w wyniku automatycznej weryfikacji obecności dopasowania w danym systemie (tzw. funkcja „dopasowanie/brak dopasowania”).
- (33) W tym kontekście odpowiedź ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację nie powinna być interpretowana lub wykorzystywana jako powód czy podstawa do wyciągania wniosków lub podejmowania działań wobec danej osoby, lecz powinna być wykorzystywana wyłącznie w celu złożenia wniosku o dostęp do podstawowych systemów informacyjnych UE, z zastrzeżeniem warunków i procedur określonych w odpowiednich aktach prawnych regulujących taki dostęp. Taki wniosek o dostęp powinien podlegać rozdziałowi VII niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, rozporządzeniu (UE) 2016/679, dyrektywie 2016/680 lub rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁸⁾.
- (34) Zasadniczo, jeżeli znacznik dopasowania wskazuje na to, że dane są zapisane w systemach EES, ETIAS, VIS lub Eurodac, wyznaczone organy lub Europol powinny zwrócić się o pełny dostęp do co najmniej jednego z odpowiednich systemów informacyjnych UE. Jeżeli wyjątkowo nie złożono wniosku o taki pełny dostęp, na przykład ze względu na to, że wyznaczone organy lub Europol już uzyskały dane w inny sposób, lub uzyskanie tych danych nie jest już dozwolone na mocy prawa krajowego, należy odnotować uzasadnienie niewystąpienia o dostęp.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (35) Rejestry wyszukiwań we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinny podawać cel wyszukiwania. Jeśli wyszukiwania dokonano w ramach dwuetapowego podejścia do sprawdzania danych, rejestry powinny zawierać odniesienie do akt krajowych związanych z danym postępowaniem przygotowawczym lub sprawą, wskazując w ten sposób, że danego zapytania dokonano w celach zapobiegania przestępstwu terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (36) Dokonanie przez wyznaczone organy i Europol wyszukiwania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację w celu uzyskania odpowiedzi typu „dopasowanie/brak dopasowania” wskazującej, czy dane zostały zarejestrowane w systemach EES, VIS, ETIAS lub Eurodac, wymaga automatycznego przetwarzania danych osobowych. Dopasowanie nie powinno wiązać się z ujawnianiem danych osobowych osoby, której dotyczy wyszukiwanie, innych niż wskazanie, że pewne jej dane znajdują się w jednym z systemów. Uprawniony użytkownik nie ma prawa podejmować nieprzychylnych decyzji w stosunku do osoby, której dotyczy wyszukiwanie, jedynie na podstawie samego wystąpienia dopasowania. Dostęp użytkownika do dopasowania będzie stanowić zatem jedynie bardzo ograniczoną ingerencję w prawo do ochrony danych osobowych osoby, której dotyczy wyszukiwanie, umożliwiając zarazem wyznaczonym organom i Europolowi złożenie wniosku o dostęp do danych osobowych w bardziej efektywny sposób.
- (37) Należy ustanowić detektor wielokrotnych tożsamości, aby wspierać funkcjonowanie wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz osiągnięcie celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN. Aby skutecznie osiągnąć ich cele, wszystkie te systemy informacyjne UE wymagają dokładnej identyfikacji osób, których dane są w nich przechowywane.
- (38) Aby lepiej osiągnąć cele systemów informacyjnych UE, organy korzystające z tych systemów powinny mieć możliwość przeprowadzania wystarczająco rzetelnej weryfikacji tożsamości osób, których dane są przechowywane w różnych systemach. Zestaw danych dotyczących tożsamości lub danych dokumentu podróży przechowywanych w danym systemie może być niepoprawny, niepełny lub fałszywy, a obecnie nie ma sposobu na wykrywanie takich niepoprawnych, niepełnych lub fałszywych danych dotyczących tożsamości lub danych dokumentu podróży poprzez porównywanie ich z danymi przechowywanymi w innym systemie. Aby zaradzić tej sytuacji, konieczne jest dysponowanie instrumentem technicznym na szczeblu Unii, który umożliwiłby dokładną identyfikację osób w tych celach.
- (39) Detektor wielokrotnych tożsamości powinien stworzyć i przechowywać powiązania między danymi w różnych systemach informacyjnych UE, aby wykrywać wielokrotne tożsamości, w podwójnym celu ułatwienia kontroli tożsamości osób podróżujących w dobrej wierze i zwalczania oszustw dotyczących tożsamości. Detektor wielokrotnych tożsamości powinien zawierać jedynie powiązania między danymi dotyczącymi osób obecnych w więcej niż jednym systemie informacyjnym UE. Powiązane ze sobą dane powinny być ściśle ograniczone do danych potrzebnych do weryfikacji, czy dana osoba została w sposób uzasadniony lub nieuzasadniony zarejestrowana pod różnymi tożsamościami w różnych systemach, lub wyjaśnienia sytuacji, w których dwie osoby o zbliżonych danych w zakresie tożsamości mogą nie być tą samą osobą. Przetwarzanie danych za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania i wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych w celu powiązania zestawów danych osobowych w różnych systemach należy sprowadzić do absolutnego minimum i przez to powinno ono ograniczać się do wykrywania wielokrotnych tożsamości, które ma zostać przeprowadzone w chwili dodawania nowych danych do jednego z systemów obejmującego dane przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w chwili dodawania do SIS. Detektor wielokrotnych tożsamości powinien zawierać zabezpieczenia przed potencjalną dyskryminacją i nieprzychylnymi decyzjami wobec osób posługujących się różnymi tożsamościami w sposób zgodny z prawem.
- (40) Niniejsze rozporządzenie przewiduje nowe operacje przetwarzania danych mające na celu poprawną identyfikację osób, których to dotyczy. Stanowi to ingerencję w ich prawa podstawowe chronione na mocy art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Ponieważ skuteczne wdrożenie systemów informacyjnych UE zależy od poprawnej identyfikacji odpowiednich osób, taka ingerencja jest uzasadniona tymi samymi celami, dla których ustanowiono każdy z tych systemów, a mianowicie celami skutecznego zarządzania granicami Unii, bezpieczeństwa wewnętrznego Unii oraz skutecznego wdrażania polityk Unii w zakresie wiz i azylu.
- (41) Europejski portal wyszukiwania i wspólny system porównywania danych biometrycznych powinny porównywać dane dotyczące osób we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS przy tworzeniu lub przekazywaniu nowych wpisów przez organ krajowy lub agencję unijną. Takie porównywanie powinno odbywać się automatycznie. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS powinny korzystać ze wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, aby wykrywać możliwe powiązania na podstawie danych biometrycznych. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS powinny korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania, aby wykrywać możliwe powiązania na podstawie danych alfanumerycznych. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS powinny móc identyfikować tożsame lub zbliżone dane dotyczące osoby przechowywane w różnych systemach. W takich przypadkach należy ustanowić powiązanie wskazujące, że jest to ta sama osoba. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS powinny być tak skonfigurowane, aby wykrywały drobne błędy transliteracji lub zapisu w sposób, który nie przysparzałby danej osobie nieuzasadnionych trudności.

- (42) Organ krajowy lub agencja unijna, które zarejestrowały dane w odpowiednim systemie informacyjnym UE, powinny potwierdzić te powiązania lub wprowadzić w nich zmiany. Ten organ krajowy lub ta agencja unijna powinny mieć dostęp do danych przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w SIS oraz w detektorze wielokrotnych tożsamości w celu ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości.
- (43) Organ odpowiedzialny za tworzenie lub aktualizację danych, które spowodowały dopasowanie prowadzące do ustanowienia powiązania z danymi przechowywanymi w innym systemie informacyjnym UE, zapewnia przeprowadzenie ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości. Organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powinien ocenić, czy istnieją różne tożsamości odnoszące się do tej samej osoby w sposób uzasadniony lub nieuzasadniony. Takiej oceny w miarę możliwości należy dokonać w obecności danej osoby, w stosownych przypadkach zwracając się o dodatkowe wyjaśnienia lub informacje. Oceny należy dokonać niezwłocznie, zgodnie z wymogami prawnymi dotyczącymi dokładności informacji na mocy prawa Unii i prawa krajowego. Zwłaszcza na granicach przemieszczanie się danej osoby będzie ograniczone w czasie dokonywania weryfikacji, która z tego względu nie powinna trwać przez czas nieokreślony. Istnienie powiązania żółtego w detektorze wielokrotnych tożsamości nie powinno stanowić podstawy do odmowy wjazdu, a decyzje dotyczące zezwolenia na wjazd lub odmowy wjazdu powinny być podejmowane wyłącznie na podstawie obowiązujących przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽⁹⁾.
- (44) W odniesieniu do powiązań uzyskanych w związku z SIS dotyczących wpisów związanych z osobami poszukiwanymi w celu aresztowania i wydania lub ekstradycji, osobami zaginionymi lub narażonymi na zagrożenia, osobami, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego lub osobami poddawanyymi kontrolom niejawnym, rozpytaniom kontrolnym lub kontrolom szczególnym, organem odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powinno być biuro SIRENE państwa członkowskiego, które dokonało wpisu. Te kategorie wpisów w SIS mają charakter wrażliwy i nie muszą być przekazywane organom tworzącym lub aktualizującym dane powiązane z nimi w jednym z pozostałych systemów informacyjnych UE. Utworzenie powiązania do danych SIS nie powinno wpływać na działania podejmowane zgodnie z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 ⁽¹⁰⁾, (UE) 2018/1861 ⁽¹¹⁾ i (UE) 2018/1862 ⁽¹²⁾.
- (45) Tworzenie takich powiązań wymaga przejrzystości wobec osób, których one dotyczą. Aby ułatwić wprowadzenie niezbędnych zabezpieczeń zgodnych z mającymi zastosowanie unijnymi przepisami o ochronie danych, osoby, które są objęte powiązaniem czerwonym lub powiązaniem białym po ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości, powinny być informowane na piśmie, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, zapobiegania przestępczości i zagwarantowania, że nie są zagrożone krajowe postępowania przygotowawcze. Osoby te powinny otrzymać pojedynczy numer identyfikacyjny umożliwiający im zidentyfikowanie organu, do którego powinny się zwrócić w celu skorzystania z przysługujących im praw.
- (46) W przypadku utworzenia powiązania żółtego, organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powinien mieć dostęp do detektora wielokrotnych tożsamości. W przypadku istnienia powiązania czerwonego do detektora wielokrotnych tożsamości powinny mieć dostęp organy państwa członkowskiego i agencje unijne mające dostęp do co najmniej jednego systemu informacyjnego UE włączonego do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub do SIS. Powiązanie czerwone powinno wskazywać, że dana osoba posługuje się różnymi tożsamościami w sposób nieuzasadniony lub posługuje się tożsamością innej osoby.
- (47) W przypadku gdy istnieje białe lub zielone powiązanie między danymi z dwóch systemów informacyjnych UE, dostęp do detektora wielokrotnych tożsamości powinny mieć organy państw członkowskich i agencje unijne, gdy dany organ lub agencja mają dostęp do obydwu systemów informacyjnych. Taki dostęp powinno się przyznawać wyłącznie w celu umożliwienia temu organowi lub agencji wykrycia potencjalnych przypadków, w których dane były powiązane nieprawidłowo lub przetwarzane w detektorze wielokrotnych tożsamości, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, i podjęcia działań w celu naprawy sytuacji i uaktualnienia lub usunięcia połączenia.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 14).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

- (48) Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) powinna ustanowić mechanizmy automatycznej kontroli jakości danych i wspólne wskaźniki jakości danych. eu-LISA powinna odpowiadać za stworzenie możliwości scentralizowanego monitorowania jakości danych oraz sporządzać regularne sprawozdania z analizy danych, aby poprawić kontrolę wdrażania systemów informacyjnych UE przez państwa członkowskie. Wspólne wskaźniki jakości danych powinny obejmować minimalne normy jakości w zakresie przechowywania danych w systemach informacyjnych UE lub elementach interoperacyjności. Celem takich norm kontroli jakości danych powinna być automatyczna identyfikacja wprowadzonych danych wyglądających na nieprawidłowe lub niespójne przez systemy informacyjne UE i elementy interoperacyjności, tak aby państwo członkowskie, z którego te dane pochodzą, mogło je sprawdzić i podjąć konieczne środki naprawcze.
- (49) Komisja powinna dokonywać oceny sprawozdań z jakości przedkładanych przez eu-LISA i w razie potrzeby wydawać zalecenia dla państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny odpowiadać za sporządzenie planu działania opisującego czynności mające zaradzić niedoskonałościom jakości danych oraz przedstawiać regularne sprawozdania z postępów w jego realizacji.
- (50) Uniwersalny format wiadomości (UMF) powinien stanowić standard dla uporządkowanej, transgranicznej wymiany informacji między systemami informacyjnymi, organami lub organizacjami działającymi w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Powinien on określać wspólny język i struktury logiczne wzajemnie wymienianych informacji, aby ułatwić interoperacyjność poprzez umożliwienie tworzenia i odczytywania wymienianych treści w sposób spójny i semantycznie równoważny.
- (51) Można rozważyć wdrożenie standardu UMF w przypadku systemów VIS, SIS oraz innych dotychczasowych lub nowych modeli transgranicznej wymiany informacji i systemów informacyjnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa opracowywanych przez państwa członkowskie.
- (52) Należy ustanowić centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne, aby generować międzysystemowe dane statystyczne i sprawozdania analityczne na potrzeby strategii politycznych, działań operacyjnych i zapewniania jakości danych zgodnie z mającymi zastosowanie aktami prawnymi. eu-LISA powinna ustanowić, wdrożyć i obsługiwać to repozytorium w swoich centrach technicznych. Powinno ono zawierać zanonimizowane dane statystyczne z systemów informacyjnych UE, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektora wielokrotnych tożsamości i wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych. Dane zawarte w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym nie powinny umożliwiać identyfikacji osób fizycznych. eu-LISA powinna anonimizować dane w sposób zautomatyzowany i gromadzić takie zanonimizowane dane w tym repozytorium. Proces anonimizacji danych powinien przebiegać automatycznie, a pracownicy eu-LISA nie powinni otrzymywać bezpośredniego dostępu do żadnych danych osobowych przechowywanych w systemach informacyjnych UE lub w elementach interoperacyjności.
- (53) Do przetwarzania danych osobowych przez krajowe organy na potrzeby interoperacyjności na mocy niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie (UE) 2016/679, z wyjątkiem sytuacji, gdy takiego przetwarzania dokonują wyznaczone organy lub centralne punkty dostępu państw członkowskich w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (54) Jeśli przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie na potrzeby interoperacyjności na mocy niniejszego rozporządzenia dokonują właściwe organy do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zastosowanie ma dyrektywa (UE) nr 2016/680.
- (55) Rozporządzenie (UE) 2016/679, rozporządzenie (UE) 2018/1725 lub w stosownych przypadkach dyrektywa (UE) 2016/680 mają zastosowanie do przekazywania danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Bez uszczerbku dla podstaw do przekazania danych na mocy rozdziału V rozporządzenia (UE) 2016/679 lub w stosownych przypadkach dyrektywy (UE) 2016/680 orzeczenia sądu oraz decyzje organu administracyjnego państwa trzeciego wymagające od administratora lub podmiotu przetwarzającego dane przekazania lub ujawnienia danych osobowych powinny być uznawane lub egzekwowalne wyłącznie w oparciu o międzynarodowe porozumienie obowiązujące między wnioskującym państwem trzecim a Unią lub państwem członkowskim.

- (56) Szczegółowe przepisy dotyczące ochrony danych zawarte w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226⁽¹³⁾, (WE) nr 767/2008⁽¹⁴⁾, (UE) 2018/1240⁽¹⁵⁾ i (UE) 2018/1861 mają zastosowanie w stosunku do przetwarzania danych osobowych przez systemy podlegające tym rozporządzeniom.
- (57) W stosunku do przetwarzania danych osobowych przez eu-LISA oraz pozostałe instytucje i organy Unii przy wykonywaniu ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie (UE) 2018/1725, bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794⁽¹⁶⁾, które ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez Europol.
- (58) Organy nadzoru, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2016/679 lub dyrektywie (UE) 2016/680, powinny monitorować zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie. Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien monitorować działalność instytucji i organów Unii w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Europejski Inspektor Ochrony Danych i organy nadzorcze powinny współpracować ze sobą w zakresie monitorowania przetwarzania danych osobowych przez elementy interoperacyjności. Aby Europejski Inspektor Ochrony Danych wypełniał zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, potrzebuje on wystarczających zasobów, zarówno kadrowych, jak i finansowych.
- (59) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁷⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 16 kwietnia 2018 r.⁽¹⁸⁾
- (60) Grupa Robocza Art. 29 przedstawiła opinię w dniu 11 kwietnia 2018 r.
- (61) Zarówno państwa członkowskie, jak i eu-LISA powinny utrzymywać plany ochrony, aby ułatwić wdrożenie obowiązków w zakresie bezpieczeństwa oraz współpracować ze sobą w celu rozwiązywania problemów związanych z bezpieczeństwem. eu-LISA powinna też zapewniać stałe wprowadzanie najnowszych rozwiązań technologicznych, aby zapewnić integralność danych w ramach rozwoju i projektowania elementów interoperacyjności oraz zarządzania nimi. Obowiązki eu-LISA w tym względzie powinny obejmować przyjmowanie środków niezbędnych do zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych, takich jak pracownicy zewnętrznych dostawców usług, do danych osobowych przetwarzanych za pośrednictwem elementów interoperacyjności. Udzielając zamówień na świadczenie usług, państwa członkowskie i eu-LISA powinny uwzględnić wszystkie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi dotyczącymi ochrony danych osobowych oraz ochrony prywatności osób lub zabezpieczyć podstawowe interesy w zakresie bezpieczeństwa zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽¹⁹⁾ oraz stosownymi konwencjami międzynarodowymi. eu-LISA powinna stosować zasady ochrony prywatności w fazie projektowania i domyślnej ochrony prywatności w całym cyklu opracowywania elementów interoperacyjności.
- (62) Wdrożenie elementów interoperacyjności, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, będzie mieć wpływ na sposób przeprowadzania kontroli na przejściach granicznych. Wpływ ten będzie wynikiem łącznego stosowania obowiązujących przepisów rozporządzenia (UE) nr 2016/399 oraz przepisów dotyczących interoperacyjności zawartych w niniejszym rozporządzeniu.
- (63) W wyniku takiego łącznego stosowania przepisów to europejski portal wyszukiwania powinien stanowić główny punkt dostępu służący przeprowadzaniu obowiązkowego i systematycznego sprawdzania baz danych w stosunku do osób na przejściach granicznych, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) 2016/399. Dodatkowo dane

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (rozporządzenie w sprawie EES) (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 233 z 4.7.2018, s. 12.

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

dotyczące tożsamości lub dane dokumentu podróży, które doprowadziły do klasyfikacji powiązania w detektorze wielokrotnych tożsamości jako powiązania czerwonego, powinny być brane pod uwagę przez funkcjonariuszy straży granicznej przy ocenie, czy dana osoba spełnia warunki wjazdu określone w rozporządzeniu (UE) 2016/399. Obecność powiązania czerwonego sama w sobie nie powinna jednak stanowić przyczyny odmowy wjazdu, a obowiązujący wykaz warunków odmowy wjazdu zawarty w rozporządzeniu (UE) 2016/399 nie powinien zatem ulec zmianie.

- (64) Należałoby zaktualizować Praktyczny podręcznik dla straży granicznej, aby doprecyzować powyższe wyjaśnienia.
- (65) Jeśli zapytanie w detektorze wielokrotnych tożsamości za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania wykaże obecność powiązania żółtego lub czerwonego, funkcjonariusz straży granicznej powinien dokonywać sprawdzeń wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub SIS lub do ich obu, aby uzyskać dostęp do informacji o kontrolowanej osobie, ręcznie zweryfikować dane dotyczące jej tożsamości i w razie potrzeby odpowiednio dostosować kolor powiązania.
- (66) Na potrzeby statystyk i sprawozdawczości konieczne jest przyznanie dostępu uprawnionemu personelowi właściwych organów oraz instytucji Unii i agencji unijnych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, aby mogły sprawdzać niektóre dane związane z pewnymi elementami interoperacyjności bez umożliwiania im identyfikacji osób fizycznych.
- (67) Aby umożliwić organom państw członkowskich i agencjom unijnym dostosowanie się do nowych wymogów w zakresie korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania, konieczne jest wprowadzenie okresu przejściowego. Podobnie aby umożliwić spójne i optymalne funkcjonowanie detektora wielokrotnych tożsamości należy, na początku jego działania, ustanowić środki przejściowe.
- (68) Ponieważ celu niniejszego rozporządzenia, mianowicie stworzenia ram interoperacyjności unijnych systemów informacyjnych, nie mogą w wystarczający sposób osiągnąć państwa członkowskie, natomiast z uwagi na zakres i skutki działań można je lepiej osiągnąć na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (69) Pozostała kwota przeznaczona w budżecie na inteligentne granice zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 ⁽²⁰⁾ powinna zostać przydzielona na potrzeby niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014 w celu pokrycia kosztów opracowania elementów interoperacyjności.
- (70) Aby uzupełnić pewne szczegółowe aspekty techniczne niniejszego rozporządzenia, należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w zakresie:
- wydłużenia okresu przejściowego użytkowania europejskiego portalu wyszukiwania,
 - wydłużenia okresu przejściowego dotyczącego wykrywania wielokrotnych tożsamości przez jednostkę centralną ETIAS,
 - procedur określania przypadków, w których dane dotyczące tożsamości można uznać za tożsame lub zbliżone,
 - zasad funkcjonowania centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego, w tym szczególnych gwarancji dotyczących przetwarzania danych osobowych oraz zasad bezpieczeństwa mających zastosowanie do repozytorium, oraz
 - szczegółowych zasad funkcjonowania portalu internetowego.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ⁽²¹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (71) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania niniejszego rozporządzenia, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze obejmujące określanie terminów, w których europejski portal wyszukiwania, wspólny system porównywania danych biometrycznych, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektor wielokrotnych tożsamości oraz centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne zaczną funkcjonować.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

⁽²¹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (72) Należy również przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze dotyczące przyjmowania szczegółowych przepisów w zakresie: informacji technicznych dotyczących profili użytkowników europejskiego portalu wyszukiwania; specyfikacji rozwiązania technicznego umożliwiającego przeszukiwanie systemów informacyjnych UE, baz danych Europolu i Interpolu za pomocą europejskiego portalu wyszukiwania i formatu odpowiedzi uzyskiwanych w europejskim portalu wyszukiwania; przepisów technicznych służących do tworzenia powiązań w ramach detektora wielokrotnych tożsamości między danymi z różnych systemów informacyjnych UE; treści i formatu formularza, który ma być stosowany do powiadamiania osoby, której dane dotyczą, w przypadku powstania powiązania czerwonego; wymogów dotyczących wyników i monitorowania funkcjonowania wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych; mechanizmów, procedur i wskaźników związanych z automatyczną kontrolą jakości danych; rozwijania standardu uniwersalnego formatu wiadomości (UMF); procedury współpracy, która ma być stosowana w przypadku incydentów bezpieczeństwa; oraz specyfikacji technicznego rozwiązania mającego służyć zarządzaniu przez państwa członkowskie wnioskami użytkowników o dostęp. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²²⁾.
- (73) Ponieważ elementy interoperacyjności będą obejmować przetwarzanie znaczących ilości wrażliwych danych osobowych, ważne jest, aby osoby, których dane są przetwarzane za pośrednictwem tych elementów, mogły skutecznie korzystać z praw przysługujących osobom, których dane dotyczą, zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) 2016/679, dyrektywy (UE) 2016/2016 oraz rozporządzenia (WE) nr 2018/1725. Osobom, których dane dotyczą, należy zapewnić portal internetowy ułatwiający wykonywanie przysługujących im praw w zakresie dostępu do danych, ich korekty, usuwania i ograniczania przetwarzania ich danych osobowych. eu-LISA powinna stworzyć taki portal internetowy i zarządzać nim.
- (74) Jedną z podstawowych zasad ochrony danych jest minimalizacja danych: zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/679 przetwarzanie danych osobowych musi być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, dla których są one przetwarzane. Z tego względu elementy interoperacyjności nie powinny przewidywać przechowywania nowych danych osobowych, z wyjątkiem powiązań, które będą przechowywane w detektorze wielokrotnych tożsamości i które stanowią minimum niezbędne do celów niniejszego rozporządzenia.
- (75) Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać jasne przepisy dotyczące odpowiedzialności i prawa do odszkodowania za niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych oraz za inne działanie niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia. Takie przepisy pozostają bez uszczerbku dla prawa do odszkodowania od administratora lub podmiotu przetwarzającego i odpowiedzialności tych podmiotów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, dyrektywą (UE) 2016/680 i rozporządzeniem (WE) 2018/1725. eu-LISA powinna być odpowiedzialna za szkodę spowodowaną przez siebie jako podmiotu przetwarzającego dane w przypadku gdy nie wypełniła ona szczególnych obowiązków nałożonych na nią w niniejszym rozporządzeniu lub gdy działała ona bez zgodnych z prawem zaleceń państwa członkowskiego będącego administratorem danych albo wbrew tym zaleceniom.
- (76) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE ⁽²³⁾.
- (77) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania — w terminie sześciu miesięcy po podjęciu przez Radę decyzji w sprawie niniejszego rozporządzenia — podejmie decyzję, czy dokona jego transpozycji do prawa krajowego.
- (78) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽²⁴⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (79) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁵⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²³⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁴⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁵⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

- (80) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w rozumieniu umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii, dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²⁶⁾, który należy do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt A, B i G decyzji Rady 1999/437/WE ⁽²⁷⁾.
- (81) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²⁸⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A, B i G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽²⁹⁾.
- (82) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁰⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A, B, C i G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽³¹⁾.
- (83) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz powinno być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (84) Aby niniejsze rozporządzenie było spójne z obowiązującymi ramami prawnymi, rozporządzenia (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE ⁽³²⁾ i 2008/633/WSiSW ⁽³³⁾ powinny zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie, wraz z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 ⁽³⁴⁾, ustanawia ramy zapewniające interoperacyjność systemu wjazdu/wyjazdu (EES), wizowego systemu informacyjnego (VIS), europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), systemu Eurodac, Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) oraz europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych o obywatelach państw trzecich (ECRIS-TCN).

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁷⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁹⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽³⁰⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽³¹⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽³²⁾ Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5).

⁽³³⁾ Decyzja Rady (WE) nr 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129).

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (zob. s. 85 niniejszego Dziennika Urzędowego).

2. Ramy te obejmują następujące elementy interoperacyjności:
 - a) europejski portal wyszukiwania;
 - b) wspólny system porównywania danych biometrycznych;
 - c) wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację;
 - d) detektor wielokrotnych tożsamości.
3. Niniejsze rozporządzenie określa także przepisy dotyczące wymogów odnoszących się do jakości danych, uniwersalnego formatu wiadomości (UMF) oraz centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego, a także obowiązków państw członkowskich i Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) w odniesieniu do projektowania, rozwijania i działania elementów interoperacyjności.
4. Rozporządzenie dostosowuje także procedury i warunki dostępu wyznaczonych organów i Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) do EES, VIS, ETIAS oraz systemu Eurodac na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom oraz ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
5. Rozporządzenie określa też ramy weryfikacji tożsamości i identyfikacji osób.

Artykuł 2

Cele

1. Poprzez zapewnienie interoperacyjności niniejsze rozporządzenie służy następującym celom:
 - a) poprawie skuteczności i wydajności kontroli granicznych na granicach zewnętrznych;
 - b) przyczynieniu się do zapobiegania nielegalnej imigracji i jej zwalczania;
 - c) zapewnianiu wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej, w tym utrzymaniu bezpieczeństwa publicznego i polityki publicznej oraz zagwarantowania bezpieczeństwa na terytoriach państw członkowskich;
 - d) poprawie wdrażania wspólnej polityki wizowej;
 - e) pomocy w rozpatrywaniu wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej;
 - f) przyczynianiu się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
 - g) ułatwianiu w identyfikacji nieznanymi osobami, które nie są w stanie potwierdzić swojej tożsamości, lub niezidentyfikowanych szczątków ludzkich w przypadku klęski żywiołowej, wypadku lub zamachu terrorystycznego.
2. Cele, o których mowa w ust. 1, są osiąganymi przez:
 - a) zapewnienie poprawnej identyfikacji osób;
 - b) wspieranie walki z oszustwami dotyczącymi tożsamości;
 - c) poprawę jakości danych i harmonizację wymogów jakościowych w odniesieniu do danych przechowywanych w systemach informacyjnych UE przy jednoczesnym poszanowaniu wymogów dotyczących przetwarzania danych zawartych w aktach prawnych regulujących poszczególne systemy, a także norm i zasad ochrony danych;
 - d) ułatwianie i wspieranie technicznego i operacyjnego wdrożenia przez państwa członkowskie systemów informacyjnych UE;
 - e) wzmocnienie, uproszczenie i ujednoczenie warunków bezpieczeństwa danych i ochrony danych regulujących odpowiednie systemy informacyjne UE, bez wpływu na specjalną ochronę i gwarancje zapewnione dla pewnych kategorii danych;
 - f) usprawnienie warunków dostępu wyznaczonych organów do systemów EES, VIS, ETIAS i Eurodac przy zapewnieniu niezbędnych i proporcjonalnych warunków tego dostępu;
 - g) wspieranie celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN.

Artykuł 3**Zakres**

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do EES, VIS, ETIAS i SIS.
2. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w stosunku do osób, których dane osobowe mogą być przetwarzane za pomocą systemów informacyjnych UE, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu i których dane są gromadzone do celów określonych w art. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240, art. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1860 oraz art. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1861.

Artykuł 4**Definicje**

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „granice zewnętrzne” oznaczają granice zewnętrzne zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- 2) „odprawa graniczna” oznacza czynności kontrolne przeprowadzane na przejściach granicznych zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- 3) „służba graniczna” oznacza straż graniczną wyznaczoną zgodnie z przepisami prawa krajowego do przeprowadzania odpraw granicznych;
- 4) „organy nadzorcze” oznaczają organ nadzorczy, o którym mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679, oraz organ nadzorczy, o którym mowa w art. 41 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/680;
- 5) „weryfikacja” oznacza proces porównywania zestawów danych w celu ustalenia autentyczności podawanej tożsamości (kontrola jeden do jednego);
- 6) „identyfikacja” oznacza proces ustalania tożsamości osoby poprzez przeszukiwanie bazy danych w oparciu o różne zestawy danych (kontrola jeden do wielu);
- 7) „dane alfanumeryczne” oznaczają dane wyrażone literami, cyframi, znakami specjalnymi, odstępami i znakami przestankowymi;
- 8) „dane dotyczące tożsamości” oznaczają dane, o których mowa w art. 27 ust. 3, lit. a)–e);
- 9) „dane daktyloskopijne” oznaczają odwzorowania odcisków palców i śladów palców, które ze względu na ich niepowtarzalny charakter i układ cech szczególnych linii papilarnych umożliwiają dokładne i jednoznaczne ustalenie tożsamości danej osoby;
- 10) „wizerunek twarzy” oznacza cyfrowe wizerunki twarzy osoby;
- 11) „dane biometryczne” oznaczają dane daktyloskopijne lub wizerunki twarzy lub oba te elementy;
- 12) „wzorzec biometryczny” oznacza matematyczną reprezentację uzyskaną przez ekstrakcję cech z danych biometrycznych ograniczoną do właściwości koniecznych do dokonywania identyfikacji i weryfikacji;
- 13) „dokument podróży” oznacza paszport lub inny równoważny dokument, który upoważnia jego posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i w którym może być umieszczona wiza;
- 14) „dane dokumentu podróży” oznaczają rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży, datę upływu ważności dokumentu podróży i trzyliterowy kod państwa wydającego dokument podróży;
- 15) „systemy informacyjne UE” oznaczają EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN;
- 16) „dane Europolu” oznaczają dane osobowe przetwarzane przez Europol do celów, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2016/794;
- 17) „bazy danych Interpolu” oznaczają bazę Interpolu zawierającą dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (zwaną dalej „bazą danych SLTD”) i bazę danych dokumentów podróży powiązanych z notami Interpolu (zwaną dalej „bazą danych TDAWN”);
- 18) „dopasowanie” oznacza istnienie zgodności ustalone w wyniku automatycznego porównania danych osobowych zarejestrowanych lub będących w trakcie rejestrowania w systemie informacyjnym lub bazie danych;
- 19) „organ policji” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 7 dyrektywy (UE) 2016/680;
- 20) „wyznaczone organy” oznaczają wyznaczone przez państwo członkowskie organy zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 2 ust. 1 lit. e) decyzji 2008/633/WSiSW i art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) 2018/1240;

- 21) „przestępstwo terrorystyczne” oznacza określone w prawie krajowym przestępstwo odpowiadające lub równoważne jednemu z przestępstw, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 ⁽³⁵⁾;
- 22) „poważne przestępstwo” oznacza przestępstwo odpowiadające lub równoważne jednemu z przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW ⁽³⁶⁾, jeżeli zgodnie z prawem krajowym podlega ono karze pozbawienia wolności lub środkowi zabezpieczającemu polegającemu na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat;
- 23) „system wjazdu/wyjazdu” lub „EES” oznacza system wjazdu/wyjazdu ustanowiony w rozporządzeniu (UE) 2017/2226;
- 24) „wizowy system informacyjny” lub „VIS” oznacza wizowy system informacyjny ustanowiony w rozporządzeniu (WE) nr 767/2008;
- 25) „europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż” lub „ETIAS” oznacza europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż ustanowiony w rozporządzeniu (UE) 2018/1240;
- 26) „Eurodac” oznacza system Eurodac ustanowiony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 ⁽³⁷⁾;
- 27) „System Informacyjny Schengen” lub „SIS” oznacza system informacyjny Schengen ustanowiony w rozporządzeniach (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 i (UE) 2018/1862;
- 28) „ECRIS-TCN” oznacza scentralizowany system identyfikacji państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących w odniesieniu do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ustanowiony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 ⁽³⁸⁾.

Artykuł 5

Zakaz dyskryminacji i prawa podstawowe

Przetwarzanie danych osobowych do celów niniejszego rozporządzenia nie może prowadzić do dyskryminacji ze względów takich jak płeć, rasa, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religia lub przekonania, poglądy polityczne lub jakiegokolwiek inne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek czy orientacja seksualna. Odbyna się ono z pełnym poszanowaniem godności ludzkiej i integralności osoby oraz praw podstawowych, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i do ochrony danych osobowych. Szczególną uwagę poświęca się dzieciom, osobom starszym, niepełnosprawnym, a także osobom wymagającym ochrony międzynarodowej. Dobro dziecka ma wagę nadrzędną.

ROZDZIAŁ II

Europejski portal wyszukiwania

Artykuł 6

Europejski portal wyszukiwania

1. Europejski portal wyszukiwania ustanawia się, aby ułatwić organom państw członkowskich i agencjom unijnym uzyskiwanie szybkiego, sprawnego, wydajnego, systematycznego i kontrolowanego dostępu do systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu w celu pełnienia przez nie ich funkcji oraz zgodnie z przysługującymi im prawami dostępu, a także celami i zamierzeniami systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS oraz ECRIS-TCN.

⁽³⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

⁽³⁶⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

2. Europejski portal wyszukiwania składa się z:
 - a) infrastruktury centralnej obejmującej portal wyszukiwania umożliwiający jednoczesną konsultację systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS, ECRIS-TCN oraz danych Europolu i baz danych Interpolu;
 - b) bezpiecznego kanału komunikacji między europejskim portalem wyszukiwania a państwami członkowskimi i agencjami unijnymi uprawnionymi do korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania;
 - c) bezpiecznej infrastruktury łączności między europejskim portalem wyszukiwania a systemami EES, VIS, ETIAS, Eurodac, systemem centralnym SIS, systemem ECRIS-TCN, danymi Europolu i bazami danych Interpolu, a także między europejskim portalem wyszukiwania a infrastrukturą centralną wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektorem wielokrotnych tożsamości.
3. Europejski portal wyszukiwania opracowuje eu-LISA, która zarządza nim również od strony technicznej.

Artykuł 7

Korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania

1. Korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania jest zarezerwowane dla organów państw członkowskich i agencji unijnych mających dostęp do przynajmniej jednego z systemów informacyjnych UE, zgodnie z instrumentami prawnymi regulującymi funkcjonowanie tych systemów, do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, do danych Europolu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794 lub do baz danych Interpolu zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym regulującym taki dostęp.

Powyższe organy państw członkowskich i agencje unijne mogą korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania i danych przekazanych przez ten portal tylko do celów ustanowionych w aktach prawnych regulujących te systemy informacyjne UE, w rozporządzeniu (UE) 2016/794 i w niniejszym rozporządzeniu.

2. Organy państw członkowskich i agencje unijne, o których mowa w ust. 1, korzystają z europejskiego portalu wyszukiwania, aby wyszukiwać dane dotyczące osób lub ich dokumentów podróży przechowywane w systemach centralnych EES, VIS i ETIAS zgodnie z prawami dostępu, o których mowa w aktach prawnych regulujących te systemy informacyjne UE oraz w prawie krajowym. Korzystają one także z europejskiego portalu wyszukiwania, aby konsultować wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z prawami dostępu przysługującymi im na mocy niniejszego rozporządzenia do celów, o których mowa w art. 20, 21 i 22.

3. Organy UE, o których mowa w ust. 1, mogą z niego korzystać, aby wyszukiwać dane dotyczące osób lub ich dokumentów podróży w systemie centralnym SIS, o których mowa w rozporządzeniach (UE) 2018/1860 i (UE) 2018/1861.

4. W przypadkach gdy przewiduje to prawo Unii, agencje unijne, o których mowa w ust. 1, korzystają z europejskiego portalu wyszukiwania, aby wyszukiwać dane dotyczące osób lub ich dokumentów podróży w systemie centralnym SIS.

5. Organy państw członkowskich lub agencje unijne, o których mowa w ust. 1, mogą korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania, aby wyszukiwać dane dokumentów podróży przechowywane w bazach danych Interpolu, jeżeli jest to przewidziane i zgodnie z prawami dostępu przysługującymi im na mocy prawa Unii i prawa krajowego.

Artykuł 8

Profile użytkowników europejskiego portalu wyszukiwania

1. Aby umożliwić korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania, eu-LISA, we współpracy z państwami członkowskimi, opracowuje odrębny profil w oparciu o każdą kategorię użytkownika europejskiego portalu wyszukiwania i o cele zapytań, zgodnie ze szczegółowymi informacjami technicznymi i prawami dostępu, o których mowa w ust. 2. Każdy profil zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym obejmuje następujące informacje:

- a) pola danych, które mają być wykorzystywane w zapytaniach;
- b) systemy informacyjne UE, dane Europolu i bazy danych Interpolu, które mają być przeglądane, które mogą być przeglądane oraz te, które powinny zapewnić udzielenie odpowiedzi użytkownikowi;
- c) konkretne dane w systemach informacyjnych UE, dane Europolu i bazy danych Interpolu, które mogą być przeszukiwane;
- d) kategorie danych, które mogą być przekazywane w każdej odpowiedzi.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze, aby określić szczegóły techniczne profili, o których mowa w ust. 1, zgodnie z prawami dostępu przysługującymi użytkownikom europejskiego portalu wyszukiwania, na mocy aktów prawnych regulujących systemy informacyjne UE i prawa krajowego. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.
3. Profile, o których mowa w ust. 1, są poddawane regularnym przeglądom przez eu-LISA we współpracy z państwami członkowskimi co najmniej raz w roku i w razie konieczności uaktualniane.

Artykuł 9

Zapytania

1. Użytkownicy europejskiego portalu wyszukiwania mogą dokonać zapytania, wprowadzając do niego dane alfanumeryczne lub biometryczne. Po dokonaniu zapytania europejski portal wyszukiwania przeszukuje równocześnie systemy EES, ETIAS, VIS, SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, dane Europolu i bazy danych Interpolu, za pomocą danych wprowadzonych przez użytkownika, zgodnie z jego profilem.
2. Kategorie danych stosowane w celu dokonania zapytania za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania odpowiadają kategoriom danych związanych z osobami fizycznymi lub dokumentami podróży, których można użyć, aby dokonać zapytania w różnych systemach informacyjnych UE, danych Europolu i bazach danych Interpolu, zgodnie z aktami prawnymi, którym te podlegają.
3. eu-LISA we współpracy z państwami członkowskimi wdraża dokument kontroli interfejsu oparty na uniwersalnym formacie wiadomości, o którym mowa w art. 38, w odniesieniu do europejskiego portalu wyszukiwania.
4. W przypadku dokonania zapytania przez użytkownika europejskiego portalu wyszukiwania, systemy EES, ETIAS, VIS, SIS, Eurodac, system ECRIS-TCN, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektor wielokrotnych tożsamości, dane Europolu i bazy danych Interpolu dostarczają w odpowiedzi przechowywane w nich dane.

Bez uszczerbku dla art. 20 odpowiedź udzielana przez europejski portal wyszukiwania wskazuje, do którego systemu informacyjnego lub do której bazy należą dane.

W ramach europejskiego portalu wyszukiwania nie są udzielane żadne informacje dotyczące danych w systemach informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu, do których użytkownik nie ma dostępu na mocy mającego zastosowanie prawa Unii i prawa krajowego.

5. Przeszukiwania baz danych Interpolu dokonywane za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania są realizowane w taki sposób, by żadne informacje nie zostały ujawnione właścicielowi wpisu w bazie Interpolu.
6. Europejski portal wyszukiwania przekazuje odpowiedzi użytkownikowi niezwłocznie po udostępnieniu danych z jednego z systemów informacyjnych UE, danych Europolu lub baz danych Interpolu. Odpowiedzi te zawierają wyłącznie dane, do których użytkownik ten ma dostęp na mocy prawa Unii i prawa krajowego.
7. Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu szczegółowego określenia procedury technicznej dotyczącej przeszukiwania systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu za pomocą europejskiego portalu wyszukiwania oraz formatu odpowiedzi udzielanych przez europejski portal wyszukiwania. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

Artykuł 10

Prowadzenie rejestrów

1. Bez uszczerbku dla art. 46 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 34 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 69 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz art. 12 i 18 rozporządzenia (UE) 2018/1861, eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych w ramach europejskiego portalu wyszukiwania. Rejestry te obejmują:
 - a) państwo członkowskie lub agencję Unii dokonujące zapytania i zastosowany profil użytkownika europejskiego portalu wyszukiwania;
 - b) datę i godzinę zapytania;
 - c) przeszukiwane systemy informacyjne UE i bazy danych Interpolu.
2. Każde państwo członkowskie prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jego organy i personel tych organów należycie upoważniony do korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania. Każda agencja unijna prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jej należycie upoważniony personel.

3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2, można wykorzystywać wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności wniosku i zgodności z prawem przetwarzania danych, oraz w celu zapewniania bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry są chronione za pomocą odpowiednich środków przed nieuprawnionym dostępem i usuwane jeden rok po utworzeniu. Jeżeli jednak są one konieczne do prowadzenia już rozpoczętych procedur monitorowania, są one usuwane, gdy tylko przestają być konieczne do celu tych procedur.

Artykuł 11

Procedury awaryjne w razie braku technicznej możliwości korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania

1. Jeśli korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania w celu przeszukania jednego lub większej liczby systemów informacyjnych UE lub wspólnego repozytorium tożsamości nie jest technicznie możliwe z powodu awarii europejskiego portalu wyszukiwania, eu-LISA automatycznie powiadamia o tym użytkowników europejskiego portalu wyszukiwania.
2. Jeśli korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania w celu przeszukiwania jednego lub większej liczby systemów informacyjnych UE lub wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, nie jest technicznie możliwe z powodu awarii infrastruktury krajowej w jednym z państw członkowskich, to państwo członkowskie automatycznie powiadamia o tym fakcie eu-LISA i Komisję.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, do czasu rozwiązania problemu technicznego obowiązek, o którym mowa w art. 7 ust. 2 i 4, nie obowiązuje, a państwa członkowskie mają dostęp do systemów informacyjnych UE lub do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, jeżeli są do tego zobowiązane na mocy prawa Unii lub prawa krajowego.
4. Jeśli korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania w celu przeszukiwania co najmniej jednego systemu informacyjnego UE lub wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację nie jest technicznie możliwe z powodu awarii infrastruktury agencji Unii, agencja ta automatycznie powiadamia o tym fakcie eu-LISA i Komisję.

ROZDZIAŁ III

Wspólny system porównywania danych biometrycznych

Artykuł 12

Wspólny system porównywania danych biometrycznych

1. Wspólny system porównywania danych biometrycznych gromadzący wzorce biometryczne uzyskane z danych biometrycznych, o których mowa w art. 13, przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS oraz umożliwiający jednocześnie wyszukiwanie za pomocą danych biometrycznych w różnych systemach informacyjnych UE ustanawia się, aby wspierać wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektor wielokrotnych tożsamości oraz realizację celów systemów EES, VIS, Eurodac, SIS i systemu ECRIS-TCN.
2. Wspólny system porównywania danych biometrycznych składa się z następujących elementów:
 - a) infrastruktury centralnej, która zastępuje systemy centralne, odpowiednio, systemów EES, VIS, SIS, Eurodac i ECRIS-TCN w zakresie przechowywania wzorców biometrycznych i umożliwiania wyszukiwania przy użyciu danych biometrycznych;
 - b) bezpiecznej infrastruktury łączności między wspólnym systemem porównywania danych biometrycznych, systemem centralnym SIS i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację.
3. Wspólny system porównywania danych biometrycznych opracowuje eu-LISA, która zarządzani nim też od strony technicznej.

Artykuł 13

Przechowywanie wzorców biometrycznych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych

1. We wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych przechowuje się wzorce biometryczne, uzyskane na podstawie następujących danych biometrycznych:
 - a) dane, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. d), art. 17 ust. 1 lit. b) i c) oraz w art. 18 ust. 2 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/2226;
 - b) dane, o których mowa w art. 9 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;

- c) dane, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. w) i x), z wyłączeniem danych dotyczących odcisków dłoni, rozporządzenia (UE) 2018/1861;
- d) dane, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. u) i v), z wyłączeniem danych dotyczących odcisków dłoni, rozporządzenia (UE) 2018/1860.

Wzorce biometryczne przechowywane we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych są logicznie oddzielone w zależności od systemu informacyjnego UE, z którego te dane pochodzą.

2. Dla każdego zestawu danych, o których mowa w ust. 1, wspólny system porównywania danych biometrycznych zawiera w każdym wzorcu biometrycznym odniesienie do systemów informacyjnych UE, w którym są przechowywane powiązane z nim dane biometryczne, oraz odniesienie do rzeczywistego zapisu w tych systemach informacyjnych UE.

3. Wzorce biometryczne są wprowadzane do serwisu dopiero po przeprowadzeniu automatycznej kontroli jakości danych biometrycznych dodanych do jednego z systemów informacyjnych UE, której dokonuje wspólny system porównywania danych biometrycznych, aby zapewnić spełnienie minimalnych norm jakości danych.

4. Przechowywanie danych, o których mowa w ust. 1, jest zgodne z normami jakości, o których mowa w art. 37 ust. 2.

5. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych wymogi dotyczące wydajności oraz praktyczne ustalenia dotyczące monitorowania wydajności wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, aby zapewnić skuteczność przeszukiwania danych biometrycznych w przypadku procedur, w których czynnikiem krytycznym jest czas, takich jak odprawa graniczna i identyfikacja. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

Artykuł 14

Przeszukiwanie danych biometrycznych za pomocą wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych

Aby przeszukiwać dane biometryczne zgromadzone we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS korzystają z wzorców biometrycznych przechowywanych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych. Zapytań zawierających dane biometryczne dokonuje się zgodnie z celami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniach (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816.

Artykuł 15

Zatrzymywanie danych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych

Dane, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2, są przechowywane we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych tak długo, jak długo odpowiadające im dane biometryczne są przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w SIS. Dane te są automatycznie usuwane ze wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych.

Artykuł 16

Prowadzenie rejestrów

1. Bez uszczerbku dla art. 46 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 34 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 oraz art. 12 i 18 rozporządzenia (UE) 2018/1861, eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych w ramach wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych. Rejestry te obejmują:

- a) państwo członkowskie lub agencję Unii dokonujące zapytania;
- b) historię tworzenia i przechowywania wzorców biometrycznych;
- c) systemy informacyjne UE przeszukiwane za pomocą wzorców biometrycznych przechowywanych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych;
- d) datę i godzinę zapytania;
- e) rodzaj danych biometrycznych użytych przy dokonywaniu zapytania;
- f) wyniki zapytania oraz datę i godzinę ich uzyskania.

2. Każde państwo członkowskie prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jego organy i personel tych organów należycie upoważniony do korzystania ze wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych. Każda agencja unijna prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jej należycie upoważniony personel.

3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2, można wykorzystywać wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności wniosku i zgodności przetwarzania danych z prawem, oraz w celu zapewniania bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry są chronione za pomocą odpowiednich środków przed nieuprawnionym dostępem i usuwane jeden rok po utworzeniu. Jeżeli jednak są one konieczne do prowadzenia już rozpoczętych procedur monitorowania, są one usuwane, gdy tylko przestają być konieczne do celu tych procedur.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację

Artykuł 17

Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację

1. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, tworzące indywidualne akta osobowe dla każdej osoby zarejestrowanej w systemach EES, VIS, ETIAS, Eurodac lub ECRIS-TCN, zawierające dane, o których mowa w art. 18, ustanawia się po to, aby ułatwiać i wspomagać poprawną identyfikację osób zarejestrowanych w systemach EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN zgodnie z art. 20, wspierać funkcjonowanie detektora wielokrotnych tożsamości zgodnie z art. 21 oraz, w stosownych przypadkach, ułatwiać i usprawniać dostęp wyznaczonych organów i Europolu do systemów EES, VIC, ETIAS i Eurodac w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych zgodnie z art. 22.

2. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację składa się z:

- a) infrastruktury centralnej, która zastępuje systemy centralne, odpowiednio, systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN w zakresie przechowywania danych, o których mowa w art. 18;
- b) bezpiecznego kanału komunikacji między wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, państwami członkowskimi i agencjami Unii uprawnionymi do korzystania ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym;
- c) bezpiecznej infrastruktury łączności między wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację a systemami EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN oraz wspólną infrastrukturą europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych i detektora wielokrotnych tożsamości.

3. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację opracowuje eu-LISA, która zarządzani nim też od strony technicznej.

4. Jeżeli dokonanie zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację do celów identyfikacji osoby fizycznej zgodnie z art. 20 w celu wykrywania wielokrotnych tożsamości zgodnie z art. 21 lub w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych zgodnie z art. 22 nie jest technicznie możliwe z powodu awarii wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, eu-LISA automatycznie powiadamia o tym fakcie użytkowników wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację.

5. eu-LISA we współpracy z państwami członkowskimi wdraża dokument kontroli interfejsu oparty na uniwersalnym formacie wiadomości, o którym mowa w art. 38, w odniesieniu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację.

Artykuł 18

Dane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację

1. We wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację przechowuje się następujące, oddzielone logicznie dane, według systemu informacyjnego, z którego dane te pierwotnie pochodzą:

- a) dane, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a)–d), art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) oraz art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226;
- b) dane, o których mowa w art. 9 pkt 4 lit. a)–c) oraz w art. 9 pkt 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
- c) dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a)–e) rozporządzenia (EU) 2018/1240.

2. Dla każdego zestawu danych, o których mowa w ust. 1, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera odniesienie do systemów informacyjnych UE, z których dane te pochodzą.

3. Organy korzystające z dostępu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację czynią to zgodnie z ich prawami dostępu na mocy aktów prawnych regulujących systemy informacyjne UE i prawa krajowego oraz zgodnie z przysługującymi im prawami dostępu na mocy niniejszego rozporządzenia do celów, o których mowa w art. 20, 21 i 22.
4. Dla każdego zestawu danych, o których mowa w ust. 1, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera odniesienie do rzeczywistego zapisu w systemach informacyjnych UE, z których dane te pochodzą.
5. Przechowywanie danych, o których mowa w ust. 1, jest zgodne z normami jakości, o których mowa w art. 37 ust. 2.

Artykuł 19

Dodawanie, zmiana i usuwanie danych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację

1. W przypadku dodawania, zmiany lub usuwania danych w systemach EES, VIS i ETIAS dane, o których mowa w art. 18, przechowywane w aktach osobowych wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację są odpowiednio dodawane, zmieniane lub usuwane w sposób automatyczny.
2. W razie utworzenia powiązania białego lub czerwonego przez detektor wielokrotnych tożsamości zgodnie z art. 32 lub 33 między danymi z dwóch lub większej liczby systemów informacyjnych UE składających się na wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, zamiast tworzyć nowe akta osobowe, repozytorium dodaje nowe dane do akt osobowych, z których pochodzą powiązane ze sobą dane.

Artykuł 20

Dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację w celu identyfikacji

1. Zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację dokonywane jest przez organ policji zgodnie z ust. 2 i 5 wyłącznie w następujących przypadkach:
 - a) gdy organ policji nie jest w stanie zidentyfikować osoby z powodu braku dokumentu podróży lub innego wiarygodnego dokumentu potwierdzającego tożsamość tej osoby;
 - b) gdy istnieją wątpliwości co do danych dotyczących tożsamości dostarczonych przez osobę;
 - c) gdy istnieją wątpliwości co do autentyczności dokumentu podróży lub innego wiarygodnego dokumentu przedstawionego przez osobę;
 - d) gdy istnieją wątpliwości co do tożsamości posiadacza dokumentu podróży lub innego wiarygodnego dokumentu; lub
 - e) gdy osoba nie jest w stanie współpracować lub odmawia współpracy.

Dokonywanie takich zapytań nie jest dozwolone w odniesieniu do osób małoletnich, które nie ukończyły 12. roku życia, chyba że odbywa się to dla dobra dziecka.

2. W którymkolwiek z przypadków wymienionych w ust. 1, gdy organ policji został do tego upoważniony na mocy krajowych środków ustawodawczych, o których mowa w ust. 5, może on, wyłącznie w celu identyfikacji osoby fizycznej, dokonać zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, posługując się danymi biometrycznymi tej osoby pobranymi bezpośrednio podczas kontroli tożsamości, pod warunkiem że procedurę tę uruchamia się w obecności tej osoby.
3. Jeśli wynik zapytania wskaże, że dane tej osoby są przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, organ policji powinien mieć możliwość sprawdzania danych, o których mowa w art. 18 ust. 1.

Jeśli nie można użyć danych biometrycznych danej osoby lub jeśli zapytanie przy użyciu tych danych zakończy się niepowodzeniem, wyszukiwanie należy przeprowadzić za pomocą danych dotyczących tożsamości tej osoby w połączeniu z danymi dokumentu podróży lub danymi dotyczącymi tożsamości podanymi przez tę osobę.

4. W przypadku katastrofy, wypadku lub zamachu terrorystycznego i wyłącznie w celu identyfikacji nieznanymi osob, które nie są w stanie potwierdzić swojej tożsamości, lub niezidentyfikowanych szczątków ludzkich organ policji może przeszukiwać wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację za pomocą danych biometrycznych tych osób, gdy został do tego upoważniony na mocy krajowych środków ustawodawczych, o których mowa w ust. 6.

5. Państwa członkowskie, które pragną skorzystać z możliwości przewidzianej w ust. 2, przyjmują odpowiednie krajowe środki ustawodawcze. Państwa członkowskie uwzględniają przy tym potrzebę unikania dyskryminacji wobec obywateli państw trzecich. Takie środki ustawodawcze precyzują cele identyfikacji na potrzeby określone w art. 2 ust. 1 lit. b) i c). Wyznaczają one właściwe organy policji i określają procedury, warunki i kryteria takich kontroli.
6. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z możliwości przewidzianej w ust. 4, przyjmują krajowe środki ustawodawcze określające procedury, warunki i kryteria.

Artykuł 21

Dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację w celu wykrywania wielokrotnych tożsamości

1. Jeśli wynikiem zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację jest powiązanie żółte określone w art. 28 ust. 4 organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości zgodnie z art. 29 ma dostęp, wyłącznie w celu przeprowadzenia tej weryfikacji, do danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i połączonych powiązaniem żółtym.
2. Jeśli wynikiem zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację jest powiązanie czerwone określone w art. 32 organy, o których mowa w art. 26 ust. 2, mają dostęp, wyłącznie w celu zwalczania oszustw dotyczących tożsamości, do danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i połączonych powiązaniem czerwonym.

Artykuł 22

Przeszukiwanie wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych

1. Jeżeli w konkretnym przypadku istnieją uzasadnione podstawy pozwalające uważać, że dokonanie sprawdzeń w systemach informacyjnych UE przyczyni się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zwłaszcza gdy zachodzi podejrzenie, że sprawca lub ofiara przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa lub osoba podejrzana o jego popełnienie to osoba, której dane są przechowywane w EES, VIS lub ETIAS, wyznaczone organy i Europol mogą dokonać sprawdzenia we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, aby uzyskać informację, czy dane dotyczące konkretnej osoby znajdują się w EES, VIS lub ETIAS.
2. Jeśli odpowiedź na zapytanie we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację wskaże, że dane dotyczące tej osoby znajdują się w EES, VIS lub ETIAS, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację udziela odpowiedzi tym wyznaczonym organom i Europolowi w postaci odniesienia, o którym mowa w art. 18 ust. 2, wskazującego, który z systemów informacyjnych UE zawiera dane odpowiadające zapytaniu. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację udziela odpowiedzi w sposób nienaruszający bezpieczeństwa danych.

Odpowiedź wskazująca, że dane dotyczące danej osoby znajdują się w jednym z systemów informacyjnych UE, o których mowa w ust. 1, może być wykorzystywana jedynie w celu złożenia wniosku o pełny dostęp z zastrzeżeniem warunków i procedur ustanowionych w odpowiednich aktach prawnych regulujących taki dostęp.

W przypadku przynajmniej jednego dopasowania wyznaczony organ lub Europol zwraca się z wnioskiem o pełny dostęp do co najmniej jednego z systemów informacyjnych, z których uzyskano dopasowanie.

W przypadku gdy wyjątkowo nie zwrócono się z wnioskiem o pełny dostęp, wyznaczone organy rejestrują powód, dla którego nie złożono takiego wniosku, identyfikowalny w dokumentacji krajowej. Europol odnotowuje ten powód w odpowiedniej dokumentacji wewnętrznej.

3. Pełen dostęp do danych zawartych w systemach EES, VIS lub ETIAS w celach zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych nadal podlega warunkom i procedurom określonym w odpowiednich aktach prawnych regulujących taki dostęp.

Artykuł 23

Zatrzymywanie danych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację

1. Dane, o których mowa w art. 18 ust. 1, 2 i 4, są automatycznie usuwane ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z przepisami dotyczącymi zatrzymywania danych w, odpowiednio, rozporządzeniach (UE) 2017/2226, (WE) nr 767/2008 i (UE) 2018/1240.

2. Akta osobowe są przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiającym identyfikację jedynie tak długo, jak długo są one przechowywane w co najmniej jednym systemie informacyjnym UE, którego dane są zawarte w repozytorium. Stworzenie powiązania nie wpływa na okres zatrzymywania żadnej z pozycji wchodzącej w skład powiązanych ze sobą danych.

Artykuł 24

Prowadzenie rejestrów

1. Bez uszczerbku dla art. 46 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 34 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 oraz art. 69 rozporządzenia (UE) 2018/1240, eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych w ramach wspólnego repozytorium danych umożliwiającym identyfikację zgodnie z ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych zgodnie z art. 20 w ramach wspólnego repozytorium danych umożliwiającym identyfikację. Rejestry te obejmują:

- a) państwo członkowskie lub agencję unijną dokonujące zapytania;
- b) cel dostępu użytkownika dokonującego zapytania za pośrednictwem wspólnego repozytorium danych umożliwiającym identyfikację;
- c) datę i godzinę zapytania;
- d) rodzaj danych użytych przy dokonywaniu zapytania;
- e) wyniki zapytania.

3. eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych zgodnie z art. 21 w ramach wspólnego repozytorium danych umożliwiającym identyfikację. Rejestry te obejmują:

- a) państwo członkowskie lub agencję unijną dokonujące zapytania;
- b) cel dostępu użytkownika dokonującego zapytania za pośrednictwem wspólnego repozytorium danych umożliwiającym identyfikację;
- c) datę i godzinę zapytania;
- d) w razie utworzenia powiązania dane użyte w zapytaniu i wyniki zapytania wskazujący system informacyjny UE, z którego pochodzą dane.

4. eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych zgodnie z art. 22 w ramach wspólnego repozytorium danych umożliwiającym identyfikację. Rejestry te obejmują:

- a) datę i godzinę zapytania;
- b) dane użyte przy dokonywaniu zapytania;
- c) wyniki zapytania;
- d) państwo członkowskie lub agencję Unii dokonujące zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiającym identyfikację.

Rejestry dostępu podlegają regularnej weryfikacji przez właściwy organ nadzorczy zgodnie z art. 41 dyrektywy (UE) 2016/680 lub przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych zgodnie z art. 43 rozporządzenia (UE) 2016/794, w odstępach czasowych nieprzekraczających sześciu miesięcy, w celu sprawdzenia, czy procedury i warunki określone w art. 22 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia zostały spełnione.

5. Każde państwo członkowskie prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jego organy i personel tych organów należycie upoważniony do korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania na mocy art. 20, 21 i 22. Każda agencja unijna prowadzi rejestr zapytań dokonywanych przez jej należycie upoważniony personel na mocy art. 21 i 22.

Ponadto w przypadku każdego dostępu do wspólnego repozytorium danych umożliwiającym identyfikację na mocy art. 22 każde państwo członkowskie prowadzi następujące rejestry:

- a) dane referencyjne rejestru krajowego;
 - b) cel dostępu;
 - c) zgodnie z przepisami krajowymi niepowtarzalny identyfikator użytkownika należący do urzędnika, który dokonał zapytania, i do urzędnika, który je zlecił.
6. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794 w przypadku dostępu do wspólnego repozytorium danych umożliwiającym identyfikację zgodnie z art. 22 niniejszego rozporządzenia Europol prowadzi rejestry niepowtarzalnego identyfikatora użytkownika należącego do urzędnika, który dokonał zapytania, i do urzędnika, który je zlecił.

7. Rejestry, o których mowa w ust. 2-6, można wykorzystywać wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności zapytania i zgodności przetwarzania danych z prawem, oraz w celu zapewniania bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry te są chronione za pomocą odpowiednich środków przed nieuprawnionym dostępem i usuwane rok po utworzeniu. Jeżeli jednak są one konieczne do prowadzenia już rozpoczętych procedur monitorowania, są one usuwane, gdy tylko przestają być konieczne do celu tych procedur.

8. eu-LISA przechowuje rejestry dotyczące historii danych w aktach osobowych. eu-LISA automatycznie usuwa takie rejestry po usunięciu tych danych.

ROZDZIAŁ V

Detektor wielokrotnych tożsamości

Artykuł 25

Detektor wielokrotnych tożsamości

1. Detektor wielokrotnych tożsamości, tworzący i przechowujący pliki potwierdzające tożsamość, o którym mowa w art. 34, zawierające powiązania między danymi zgromadzonymi w systemach informacyjnych UE, w tym we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS oraz umożliwiający wykrywanie wielokrotnych tożsamości, co służy podwójnemu celowi ułatwienia kontroli tożsamości i zwalczania oszustw dotyczących tożsamości, ustanawia się po to, aby wspierać funkcjonowanie wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i realizację celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN.

2. Detektor wielokrotnych tożsamości składa się z:

- a) infrastruktury centralnej przechowującej powiązania i odniesienia do systemów informacyjnych UE;
 - b) bezpiecznej infrastruktury łączności między detektorem wielokrotnych tożsamości a SIS i infrastrukturą centralną europejskiego portalu wyszukiwania i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację.
3. Detektor wielokrotnych tożsamości opracowuje eu-LISA, która zarządza nim też od strony technicznej.

Artykuł 26

Dostęp do detektora wielokrotnych tożsamości

1. W celu ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości, o której mowa w art. 29, dostęp do danych określonych w art. 34 przechowywanych w detektorze wielokrotnych tożsamości mają:

- a) właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, podczas tworzenia lub aktualizacji akt osobowych w EES zgodnie z art. 14 tego rozporządzenia;
- b) organy wizowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, podczas tworzenia lub aktualizacji akt osobowych w systemie VIS zgodnie z art. tym rozporządzeniem;
- c) jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS, podczas dokonywania przetwarzania, o którym mowa w art. 22 i 26 rozporządzenia (UE) 2018/1240;
- d) biuro SIRENE państwa członkowskiego, które utworzyło lub uaktualniło wpis w SIS zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2018/1860 i (UE) 2018/1861.

2. Organy państw członkowskich i agencje UE mające dostęp do co najmniej jednego systemu informacyjnego UE objętego wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub do SIS mają dostęp do danych, o których mowa w art. 34 lit. a) i b), w odniesieniu do powiązań czerwonych, o których mowa w art. 32.

3. Organy państw członkowskich i agencje Unii mają dostęp do powiązań białych, o których mowa w art. 33, jeżeli mają dostęp do dwóch systemów informacyjnych UE zawierających dane, między którymi zostało utworzone powiązanie białe.

4. Organy państw członkowskich i agencje Unii mają dostęp do powiązań zielonych, o których mowa w art. 31, jeżeli mają dostęp do dwóch systemów informacyjnych UE zawierających dane, między którymi zostało utworzone powiązanie zielone, a zapytanie dokonane w tych systemach informacyjnych ujawniło dopasowanie z dwoma zestawami powiązanych ze sobą danych.

Artykuł 27

Wykrywanie wielokrotnych tożsamości

1. Proces wykrywania wielokrotnych tożsamości we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS należy uruchomić w następujących sytuacjach:
 - a) tworzenie lub aktualizacja akt osobowych w EES zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2017/2226;
 - b) tworzenie lub aktualizacja pliku danych dotyczących wniosku w systemie VIS zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 767/2008;
 - c) tworzenie lub aktualizacja pliku danych dotyczących wniosku w systemie ETIAS zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) 2018/1240;
 - d) tworzenie lub aktualizacja wpisu dotyczącego danej osoby w SIS zgodnie z art. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1860 i rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1861;
2. Jeśli dane zawarte w systemie informacyjnym UE, o którym mowa w ust. 1, zawierają dane biometryczne, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i system centralny SIS korzystają ze wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych w celu wykrycia wielokrotnych tożsamości. Wspólny system porównywania danych biometrycznych porównuje wzorce biometryczne pochodzące z nowych danych biometrycznych z wzorcami biometrycznymi już znajdującymi się we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych, aby sprawdzić, czy dane należące do tej samej osoby już znajdują się we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w systemie centralnym SIS.
3. Obok procesu, o którym mowa w ust. 2, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i system centralny SIS korzystają z europejskiego portalu wyszukiwania, aby przeszukiwać dane przechowywane odpowiednio w systemie centralnym SIS i we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, posługując się następującymi danymi:
 - a) nazwisko; imię lub imiona; data urodzenia; obywatelstwo lub obywatelstwa; i płeć, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a), art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2226;
 - b) nazwisko; imię lub imiona; data urodzenia; płeć; miejsce i państwo urodzenia; obywatelstwo lub obywatelstwa, o których mowa w art. 9 pkt 4 lit. a) i aa) rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
 - c) nazwisko; imię (imiona); nazwisko nadane przy urodzeniu; pseudonim (pseudonimy), data urodzenia, miejsce urodzenia, płeć i obecne obywatelstwo, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240;
 - d) nazwiska; imiona; imiona i nazwiska nadane przy urodzeniu, poprzednio używane imiona i nazwiska oraz pseudonimy; miejsce urodzenia; data urodzenia; płeć i posiadane obywatelstwa, o których mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1861;
 - e) nazwiska; imiona; imiona i nazwiska nadane przy urodzeniu, poprzednio używane imiona i nazwiska oraz pseudonimy; miejsce urodzenia; data urodzenia, płeć i posiadane obywatelstwa, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1860.
4. Obok procesu, o którym mowa w ust. 2 i 3, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i system centralny SIS korzystają z europejskiego portalu wyszukiwania, aby przeszukiwać dane przechowywane odpowiednio w systemie centralnym SIS i we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, posługując się danymi dokumentu podróży.
5. Wykrywanie wielokrotnych tożsamości należy przeprowadzić wyłącznie w celu porównania danych dostępnych w jednym systemie informacyjnym UE z danymi dostępnymi w pozostałych systemach.

Artykuł 28

Wyniki wykrywania wielokrotnych tożsamości

1. Jeśli zapytania, o których mowa w art. 27 ust. 2, 3 i 4, nie wykażą żadnego dopasowania, procedury, o których mowa w art. 27 ust. 1, są prowadzone dalej zgodnie z regulującymi je aktami prawnymi.
2. Jeśli zapytanie, o którym mowa w art. 27 ust. 2, 3 i 4, wykaże jedno lub kilka dopasowań, we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz, w stosownych przypadkach, w SIS tworzone jest powiązanie między danymi użytymi w zapytaniu a danymi, które doprowadziły do wystąpienia dopasowania.

W wypadku wystąpienia kilku dopasowań tworzone jest powiązanie między wszystkimi danymi, które doprowadziły do wystąpienia dopasowania. Jeśli dane te już uprzednio były powiązane, istniejące powiązanie należy rozszerzyć o dane użyte w zapytaniu.
3. Jeśli zapytanie, o którym mowa w art. 27 ust. 2, 3 i 4, wykaże jedno lub kilka dopasowań, a dane dotyczące tożsamości zawarte w powiązanych ze sobą aktach indywidualnych są tożsame lub zbliżone, tworzone jest powiązanie białe zgodnie z art. 33.

4. Jeśli zapytanie, o którym mowa w art. 27 ust. 2, 3 i 4, wykaże jedno lub kilka dopasowań, a danych dotyczących tożsamości zawartych w powiązanych ze sobą aktach indywidualnych nie można uznać za zbliżone, tworzy się powiązanie żółte zgodnie z art. 30; obowiązuje wówczas procedura, o której mowa w art. 29.
5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 73 akty delegowane ustanawiające procedury ustalania przypadków, w których dane dotyczące tożsamości można uznać za tożsame lub zbliżone.
6. Powiązania te są zapisywane w plikach potwierdzających tożsamość, o których mowa w art. 34.
7. Komisja, we współpracy z eu-LISA, określa za pomocą aktów wykonawczych zasady techniczne tworzenia powiązań między danymi z różnych systemów informacyjnych UE. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

Artykuł 29

Ręczna weryfikacja różniących się tożsamości i odpowiedzialne organy

1. Bez uszczerbku dla ust. 2, organem odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości jest:
 - a) właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, w przypadku dopasowań, które wystąpiły przy tworzeniu lub aktualizacji akt osobowych w systemie EES zgodnie z tym rozporządzeniem;
 - b) organy wizowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, w przypadku dopasowań, które wystąpiły podczas tworzenia lub aktualizacji pliku danych dotyczących wniosku w systemie VIS zgodnie z tym rozporządzeniem;
 - c) jednostka centralna ETIAS i jednostki krajowe ETIAS w przypadku dopasowań, które wystąpiły podczas tworzenia lub aktualizacji pliku danych dotyczących wniosku zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1240;
 - d) biuro SIRENE państwa członkowskiego, w przypadku dopasowań, które wystąpiły podczas tworzenia lub aktualizacji wpisu w SIS zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2018/1860 i (UE) 2018/1861.

Detektor wielokrotnych tożsamości wskazuje organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości w pliku potwierdzającym tożsamość.

2. Organem odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości w pliku potwierdzającym tożsamość jest biuro Sirene państwa członkowskiego, które stworzyło wpis, jeśli utworzono powiązanie do danych zawartych we wpisie:

- a) dotyczącym osób poszukiwanych w celu aresztowania i wydania lub ekstradycji, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1862;
- b) dotyczącym osób zaginionych lub narażonych na zagrożenia, o których mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) 2018/1862;
- c) dotyczącym osób, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2018/1862;
- d) dotyczącym osób, wobec których prowadzone są kontrole niejawne, rozpytania kontrolne lub kontrole szczególne, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) 2018/1862.

3. Bez uszczerbku dla ust. 4 niniejszego artykułu, organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości ma dostęp do powiązanych ze sobą danych zawartych w odpowiednich plikach potwierdzających tożsamość i w danych dotyczących tożsamości powiązanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz, w stosownych przypadkach, w SIS. Ocenia on niezwłocznie różniące się tożsamości. Po dokonaniu takiej oceny aktualizuje on powiązanie zgodnie z art. 31, 32 i 33, a także niezwłocznie dodaje je do pliku potwierdzającego tożsamość.

4. Jeśli organem odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości w pliku potwierdzającym tożsamość jest właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, który tworzy lub aktualizuje akta osobowe w EES zgodnie z art. 14 tego rozporządzenia, a także w razie utworzenia powiązania żółtego, organ ten przeprowadza dodatkowe weryfikacje. Organ ten ma jedynie w tym celu dostęp do powiązanych danych dotyczących tożsamości zawartych w odpowiednim pliku potwierdzającym tożsamość. Analizuje on różne tożsamości, aktualizuje powiązanie zgodnie z art. 31, 32 i 33 niniejszego rozporządzenia i niezwłocznie dodaje je do pliku potwierdzającego tożsamość.

Taką ręczną weryfikację różniących się tożsamości rozpoczyna się w obecności zainteresowanej osoby, której zapewnia się możliwość wyjaśnienia okoliczności organowi odpowiedzialnemu, który bierze te wyjaśnienia pod uwagę.

W przypadkach, w których ręczna weryfikacja różniących się tożsamości ma miejsce na granicy, odbywa się ona, w miarę możliwości, w ciągu 12 godzin od utworzenia powiązania żółtego zgodnie z art. 28 ust. 4.

5. W razie utworzenia więcej niż jednego powiązania organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości ocenia każde powiązanie oddzielnie.

6. Jeśli dane prowadzące do wystąpienia dopasowania już uprzednio były ze sobą powiązane, organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości uwzględnia istniejące powiązania podczas oceny, czy należy utworzyć nowe powiązania.

Artykuł 30

Powiązanie żółte

1. Jeżeli nie przeprowadzono jeszcze ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości, powiązanie między danymi z dwóch lub większej liczby systemów informacyjnych UE klasyfikuje się jako powiązanie żółte w każdym z poniższych przypadków:

- a) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne, lecz zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości;
- b) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane dotyczące tożsamości, lecz tożsame dane dokumentu podróży, a co najmniej jeden z systemów informacyjnych UE nie zawiera danych biometrycznych danej osoby;
- c) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane dotyczące tożsamości, lecz różne dane biometryczne;
- d) powiązane ze sobą dane zawierają zbliżone lub różniące się dane dotyczące tożsamości i tożsame dane dokumentu podróży, lecz różne dane biometryczne.

2. W razie sklasyfikowania powiązania jako żółtego zgodnie z ust. 1 obowiązuje procedura opisana w art. 29.

Artykuł 31

Powiązanie zielone

1. Powiązanie między danymi zawartymi w dwóch lub większej liczbie systemów informacyjnych UE klasyfikuje się jako zielone, jeśli:

- a) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane biometryczne, lecz tożsame dane dotyczące tożsamości, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdzi, że powiązane ze sobą dane odnoszą się do dwóch różnych osób;
- b) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane biometryczne, lecz zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości i tożsame dane dokumentu podróży, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdzi, że powiązane ze sobą dane odnoszą się do dwóch różnych osób;
- c) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane dotyczące tożsamości, lecz tożsame dane dokumentu podróży, co najmniej jeden z systemów informacyjnych UE nie zawiera danych biometrycznych na temat danej osoby, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdzi, że powiązane ze sobą dane odnoszą się do dwóch różnych osób.

2. Jeśli po przeszukaniu wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub SIS stwierdzone zostanie istnienie powiązania zielonego między danymi w dwóch systemach informacyjnych UE, detektor wielokrotnych tożsamości wskazuje, że dane dotyczące tożsamości stanowiące część powiązanych ze sobą danych nie należą do tej samej osoby.

3. W przypadku gdy organ państwa członkowskiego posiada dowody sugerujące, że powiązanie zielone zostało niepoprawnie zapisane w detektorze wielokrotnych tożsamości, że powiązanie zielone jest nieaktualne lub że dane zostały przetworzone w detektorze wielokrotnych tożsamości lub systemach informacyjnych UE z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, organ ten sprawdza odpowiednie dane przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS, a w razie konieczności niezwłocznie koryguje lub usuwa powiązanie z detektora wielokrotnych tożsamości. Organ państwa członkowskiego niezwłocznie informuje o tym państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości.

Artykuł 32

Powiązanie czerwone

1. Powiązanie między danymi z dwóch lub większej liczby systemów informacyjnych UE klasyfikuje się jako powiązanie czerwone w każdym z poniższych przypadków:

- a) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne, lecz zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane w sposób nieuzasadniony odnoszą się do tej samej osoby;

- b) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame, zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości oraz tożsame dane dokumentu podróży, lecz różne dane biometryczne, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane odnoszą się one do dwóch różnych osób, z których przynajmniej jedna korzystają w sposób nieuzasadniony z tego samego dokumentu podróży;
- c) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane dotyczące tożsamości, lecz różne dane biometryczne i różne dane dokumentu podróży lub nie zawierają danych dokumentu podróży, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane w sposób nieuzasadniony odnoszą się do dwóch różnych osób;
- d) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane dotyczące tożsamości, lecz tożsame dane dokumentu podróży, co najmniej jeden z systemów informacyjnych UE nie zawiera danych biometrycznych na temat danej osoby, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane w sposób nieuzasadniony odnoszą się do tej samej osoby.

2. Jeśli w wyniku przeszukania wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub SIS stwierdzona zostanie obecność powiązania czerwonego między danymi w dwóch lub większej liczbie systemów informacyjnych UE, detektor wielokrotnych tożsamości wskazuje dane, o których mowa w art. 34. Działania następcze w związku z wystąpieniem powiązania czerwonego są prowadzone zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego, przy czym konsekwencje prawne dla danej osoby opierają się jedynie na odpowiednich danych dotyczących tej osoby. Skutki prawne dla danej osoby nie mogą wynikać z samego zaistnienia powiązania czerwonego.

3. W razie utworzenia powiązania czerwonego między danymi z systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac lub ECRIS-TCN, akta osobowe przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację są aktualizowane zgodnie z art. 19 ust. 2.

4. Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących rozpatrywania wpisów w SIS zawartych w rozporządzeniach (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 i (UE) 2018/1862, oraz bez uszczerbku dla ograniczeń koniecznych do ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, zapobiegania przestępstwom i zagwarantowania, aby żadne prowadzone krajowe postępowanie przygotowawcze nie było zagrożone, w razie utworzenia powiązania czerwonego organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powiadamia osobę, której to dotyczy, o stwierdzeniu obecności niezgodnych z prawem różnych danych dotyczących tożsamości, a także przekazuje tej osobie pojedynczy numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 34 lit. c) niniejszego rozporządzenia, odniesienie do organu odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, o którym mowa w art. 34 lit. d), oraz adres strony internetowej utworzonej zgodnie z art. 49 niniejszego rozporządzenia.

5. Informacje, o których mowa w ust. 4, są przekazywane na piśmie przy pomocy standardowego formularza przez organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Komisja określa treść formularza i jego format w drodze aktów wykonawczych. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

6. W razie utworzenia powiązania czerwonego detektor wielokrotnych tożsamości automatycznie powiadamia o tym organy odpowiedzialne za powiązane ze sobą dane.

7. W przypadku gdy organ państwa członkowskiego lub agencja unijna, które mają dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub SIS, posiada dowody wykazujące, że powiązanie czerwone zostało nieprawidłowo zarejestrowane w detektorze wielokrotnych tożsamości lub że dane były przetwarzane w detektorze wielokrotnych tożsamości, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w SIS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, ten organ lub ta agencja sprawdzają odpowiednie dane przechowywane we wspólnym repozytorium danych i SIS oraz:

- a) jeżeli powiązanie odnosi się do jednego z wpisów w SIS, o którym mowa w art. 29 ust. 2, natychmiast informuje o tym fakcie właściwe biuro SIRENE państwa członkowskiego, które utworzyło wpis w SIS;
- b) we wszystkich innych przypadkach, natychmiast koryguje lub usuwa powiązanie z detektora wielokrotnych tożsamości.

Jeżeli biuro SIRENE zostaje poinformowane zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) weryfikuje ono dowody dostarczone przez organ państwa członkowskiego lub agencję unijną, a następnie w odpowiednim przypadku niezwłocznie poprawia lub usuwa powiązanie z detektora wielokrotnych tożsamości;

Organ państwa członkowskiego, który uzyskał dowody, niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości o stosownej korekcie lub usunięciu powiązania czerwonego.

*Artykuł 33***Powiązanie białe**

1. Powiązanie między danymi z dwóch lub większej liczby systemów informacyjnych UE klasyfikuje się jako powiązanie białe w każdym z poniższych przypadków:
 - a) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne i tożsame lub zbliżone dane dotyczące tożsamości;
 - b) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame lub zbliżone dane dotyczące tożsamości, tożsame dane dokumentu podróży, a co najmniej jeden z systemów informacyjnych UE nie zawiera danych biometrycznych danej osoby;
 - c) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne, tożsame dane dokumentu podróży i zbliżone dane dotyczące tożsamości;
 - d) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne, lecz zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane w sposób uzasadniony odnoszą się do tej samej osoby;
2. Jeśli po przeszukaniu wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub SIS stwierdzone zostanie istnienie powiązania białego między danymi w co najmniej dwóch systemach informacyjnych UE, detektor wielokrotnych tożsamości wskazuje, że dane dotyczące tożsamości należą do tej samej osoby. Wynikiem przeszukiwania systemów informacyjnych UE jest odpowiedź, która w stosownych przypadkach wskazuje wszystkie powiązane ze sobą dane dotyczące danej osoby, co powoduje powstanie dopasowania w stosunku do danych objętych powiązaniem białym, jeśli organ, który dokonał zapytania, ma dostęp do tych powiązanych ze sobą danych na mocy przepisów prawa Unii lub prawa krajowego.
3. W razie utworzenia powiązania czerwonego między danymi z systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac lub ECRIS-TCN, akta osobowe przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację są aktualizowane zgodnie z art. 19 ust. 2.
4. Bez uszczerbku dla przepisów związanych z rozpatrywaniem wpisów w SIS zawartych w rozporządzeniach (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 i (UE) 2018/1862, oraz bez uszczerbku dla ograniczeń koniecznych do ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, zapobiegania przestępstwom i zagwarantowania, aby żadne prowadzone krajowe postępowanie przygotowawcze nie było zagrożone, w razie utworzenia powiązania białego w wyniku ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości, organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powiadamia osobę, której to dotyczy, o stwierdzeniu zbliżonych lub różnych danych dotyczących tożsamości oraz przekazuje tej osobie pojedynczy numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 34 lit. c) niniejszego rozporządzenia, odniesienie do organu odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, o którym mowa w art. 34 lit. d) niniejszego rozporządzenia, oraz adres strony internetowej utworzonej zgodnie z art. 49 niniejszego rozporządzenia.
5. W przypadku gdy organ państwa członkowskiego posiada dowody wskazujące, że powiązanie białe zostało niepoprawnie zarejestrowane w detektorze wielokrotnych tożsamości, że powiązanie białe jest nieaktualne lub że dane zostały przetworzone w detektorze wielokrotnych tożsamości lub w systemach informacyjnych UE z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, organ ten sprawdza odpowiednie dane przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS, i w razie konieczności niezwłocznie koryguje lub usuwa powiązanie detektora wielokrotnych tożsamości. Ten organ państwa członkowskiego niezwłocznie informuje o tym państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości.
6. Informacje, o których mowa w ust. 4, są przekazywane na piśmie przy pomocy standardowego formularza przez organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Komisja określa treść formularza i jego format w drodze aktów wykonawczych. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

*Artykuł 34***Plik potwierdzający tożsamość**

Plik potwierdzający tożsamość zawiera następujące dane:

- a) powiązania, o których mowa w art. 30–33;
- b) odniesienie do systemów informacyjnych UE, w których są przechowywane powiązane ze sobą dane;
- c) pojedynczy numer identyfikacyjny umożliwiający pobranie powiązanych ze sobą danych z odpowiednich systemów informacyjnych UE;
- d) organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości;
- e) datę utworzenia powiązania lub wszelkich jego aktualizacji.

*Artykuł 35***Zatrzymywanie danych w detektorze wielokrotnych tożsamości**

Pliki potwierdzające tożsamość i zawarte w nich dane, w tym powiązania, są przechowywane w detektorze wielokrotnych tożsamości tylko tak długo, jak długo powiązane ze sobą dane są przechowywane w dwóch lub większej liczbie systemów informacyjnych UE. Są one automatycznie usuwane z detektora wielokrotnych tożsamości.

*Artykuł 36***Prowadzenie rejestrów**

1. eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych w detektorze wielokrotnych tożsamości. Rejestry te obejmują:
 - a) państwo członkowskie dokonujące zapytania;
 - b) cel dostępu użytkownika;
 - c) datę i godzinę zapytania;
 - d) rodzaj danych użytych w zapytaniu;
 - e) odniesienie do powiązanych ze sobą danych;
 - f) historię pliku potwierdzającego tożsamość.
2. Każde państwo członkowskie prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jego organy i personel tych organów należycie upoważniony do korzystania z detektora wielokrotnych tożsamości. Każda agencja unijna prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jej należycie upoważniony personel.
3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2, można wykorzystywać wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności zapytania i zgodności przetwarzania danych z prawem, oraz w celu zapewniania bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry te są chronione przed nieuprawnionym dostępem za pomocą odpowiednich środków i usuwane rok po utworzeniu. Jeżeli jednak są one konieczne do prowadzenia już rozpoczętych procedur monitorowania, są one usuwane, gdy tylko przestają być konieczne do celu tych procedur.

ROZDZIAŁ VI

Środki wspierające interoperacyjność*Artykuł 37***Jakość danych**

1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich w odniesieniu do jakości danych wprowadzonych do systemów eu-LISA ustanawia automatyczne mechanizmy kontroli jakości danych i procedury dotyczące danych przechowywanych w systemach EES, VIS, ETIAS, SIS, wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację.
2. eu-LISA wdraża mechanizmy oceny dokładności wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólne wskaźniki jakości danych i minimalne normy jakości przechowywania danych w systemach EES, VIS, ETIAS, SIS, wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację.

Tylko dane spełniające minimalne normy jakości mogą być wprowadzane do systemów EES, VIS, ETIAS, SIS, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości.
3. eu-LISA regularnie przedstawia państwom członkowskim sprawozdania z mechanizmów i procedur automatycznej kontroli jakości danych oraz wspólnych wskaźników jakości danych. eu-LISA regularnie przedstawia też Komisji sprawozdania ze zidentyfikowanych problemów i tego, których państw członkowskich dotyczą. eu-LISA przedstawia to sprawozdanie na żądanie także Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Żadne sprawozdania, o których mowa w niniejszym ustępie, nie zawierają danych osobowych.
4. Szczegóły tych mechanizmów i procedur automatycznej kontroli jakości danych, wspólnych wskaźników jakości danych oraz minimalnych norm jakości przechowywania danych w systemach EES, VIS, ETIAS, SIS, wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, zwłaszcza w odniesieniu do danych biometrycznych, określają akty wykonawcze. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

5. Jeden rok po ustanowieniu mechanizmów i procedur automatycznej kontroli jakości danych, wspólnych wskaźników jakości danych i minimalnych standardów jakości danych oraz co roku od tej daty Komisja ocenia wdrożenie jakości danych w państwach członkowskich i sporządza odpowiednie zalecenia. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji plan działania mający na celu rozwiązanie problemów zidentyfikowanych w sprawozdaniu oceniającym, a w szczególności kwestii jakości danych wynikających z błędnych danych w systemach informacyjnych UE. Państwa członkowskie regularnie składają Komisji sprawozdania z postępów w realizacji tego planu działania do czasu jego pełnego wdrożenia.

Komisja przekazuje powyższe sprawozdanie oceniające Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi Danych Osobowych, Europejskiej Radzie Ochrony Danych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej ustanowionej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007 ⁽³⁹⁾.

Artykuł 38

Uniwersalny format wiadomości

1. Niniejszym ustanawia się uniwersalny format wiadomości (UMF). Uniwersalny format wiadomości określa standardy dla niektórych elementów treści transgranicznej wymiany informacji między systemami informacyjnymi, organami lub organizacjami działającymi w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.
2. Standard UMF jest stosowany przy opracowywaniu systemów EES, ETIAS, europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektora wielokrotnych tożsamości, jeśli to możliwe, oraz, w stosownych przypadkach, przy opracowywaniu przez eu-LISA lub inną agencję Unii nowych modeli wymiany informacji i systemów informacyjnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.
3. Komisja przyjmuje akt wykonawczy, aby określić i rozwijać standard UMF, o którym mowa w ust. 1 niniejszego ustępu. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

Artykuł 39

Centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne

1. Centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne ustanawia się, aby wspierać realizację celów systemów EES, VIS, ETIAS i SIS zgodnie z odpowiednimi aktami prawnymi regulującymi te systemy oraz zapewniać międzysystemowe dane statystyczne i sprawozdania analityczne służące strategiom politycznym, celom operacyjnym i związanym z jakością danych.
2. eu-LISA ustanawia, wdraża i obsługuje centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne w swoich centrach technicznych zawierających dane i statystyki, o których mowa w art. 63 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 17 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 84 rozporządzenia (UE) 2018/1240, art. 60 rozporządzenia (UE) 2018/1861 oraz art. 16 rozporządzenia (UE) 2018/1860, logicznie oddzielone według systemu informacyjnego UE. Dostęp do centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego w postaci kontrolowanego, bezpiecznego dostępu i określonych profili użytkowników przyznaje się – wyłącznie w celach sprawozdawczo-statystycznych – organom, o których mowa w art. 63 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 17 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 84 rozporządzenia (UE) 2018/1240 i art. 60 rozporządzenia (UE) 2018/1861.
3. eu-LISA poddaje dane anonimizacji i rejestruje takie zanonimizowane dane w repozytorium. Proces anonimizacji danych odbywa się automatycznie.

Dane zawarte w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym nie umożliwiają identyfikacji osób fizycznych.

4. Centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne składa się z:
 - a) narzędzi niezbędnych do anonimizacji danych;
 - b) infrastruktury centralnej, obejmującej repozytorium danych z anonimowymi danymi;
 - c) bezpiecznej infrastruktury łączności między repozytorium a systemami EES, VIS, ETIAS i SIS oraz infrastrukturą centralną wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości.
5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 73 akt delegowany określający szczegółowe zasady działania centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego, w tym szczegółowe zabezpieczenia dotyczące przetwarzania danych osobowych na mocy ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, oraz zasady bezpieczeństwa obowiązujące w stosunku do repozytorium.

⁽³⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz. U. L 53 z 22.2.2007, s. 1).

ROZDZIAŁ VII

Ochrona danych

Artykuł 40

Administrator danych

1. W stosunku do przetwarzania danych za pośrednictwem wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych organy państw członkowskich będące administratorami danych (w odniesieniu do, odpowiednio, systemów EES, VIS i SIS są administratorami zgodnie z art.4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 3 pkt 8 dyrektywy (UE) 2016/680 w stosunku do wzorców biometrycznych uzyskanych na podstawie danych, o których mowa w art.13 niniejszego rozporządzenia, które wprowadzają do odpowiednich systemów, oraz odpowiadają za przetwarzanie wzorców biometrycznych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych.
2. W stosunku do przetwarzania danych za pośrednictwem wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację organy państw członkowskich będące administratorami danych (w odniesieniu do, odpowiednio, systemów EES, VIS i ETIAS są administratorami zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 w stosunku do danych, o których mowa w art. 18 niniejszego rozporządzenia, które wprowadzają do odpowiednich systemów, oraz odpowiadają za przetwarzanie danych osobowych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację.
3. W stosunku do przetwarzania danych za pośrednictwem detektora wielokrotnych tożsamości:
 - a) Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej jest administratorem danych w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez jednostkę centralną ETIAS.
 - b) organy państw członkowskich, które dodają lub modyfikują dane w pliku potwierdzającym tożsamość, także są administratorami danych zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 3 pkt 8 dyrektywy (UE) 2016/680 i odpowiadają za przetwarzanie danych osobowych w detektorze wielokrotnych tożsamości.
4. Na potrzeby monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności zapytania oraz zgodności przetwarzania danych z prawem, administratorzy danych mają dostęp do rejestrów, o których mowa w art. 10, 16, 24 i 36, w celu monitorowania własnej działalności, o którym mowa w art. 44.

Artykuł 41

Przetwarzające dane

W przypadku przetwarzania danych osobowych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektorze wielokrotnych tożsamości eu-LISA jest przetwarzającymi dane w rozumieniu art. 3 pkt 12 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Artykuł 42

Bezpieczeństwo przetwarzania danych

1. eu-LISA, jednostka centralna ETIAS, Europol i organy państw członkowskich zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych odbywającego się na mocy niniejszego rozporządzenia. eu-LISA, jednostka centralna ETIAS, Europol i organy państw członkowskich współpracują w zakresie realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem.
2. Bez uszczerbku dla art. 33 rozporządzenia (UE) 2018/1725 eu-LISA podejmuje konieczne środki, aby zapewnić bezpieczeństwo elementów interoperacyjności i związanej z nimi infrastruktury łączności.
3. W szczególności eu-LISA przyjmuje konieczne środki, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, w celach:
 - a) fizycznej ochrony danych, w tym poprzez opracowywanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;
 - b) odmowy dostępu osobom nieuprawnionym do sprzętu do przetwarzania danych i do obiektów;
 - c) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania nośników danych;
 - d) zapobiegania nieuprawnionemu wprowadzaniu danych i nieuprawnionej inspekcji, zmianie i nieuprawnionemu usuwaniu zarejestrowanych danych osobowych;
 - e) zapobiegania nieuprawnionemu przetwarzaniu danych i nieuprawnionemu kopiowaniu, modyfikacji lub usuwaniu danych;
 - f) uniemożliwienia wykorzystywania systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych przez nieuprawnione osoby korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;

- g) zapewnienia, aby osoby upoważnione do dostępu do elementów interoperacyjności miały dostęp jedynie do danych objętych ich upoważnieniem dostępu, wyłącznie za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufnych haseł;
 - h) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przysyłać dane osobowe przy użyciu sprzętu do przekazywania danych;
 - i) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, które dane zostały przetworzone w elementach interoperacyjności, kiedy, przez kogo i w jakim celu;
 - j) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytu, kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych osobowych w trakcie przekazywania danych osobowych do lub z elementów interoperacyjności lub podczas transportu nośników danych, w szczególności za pomocą odpowiednich technik szyfrowania;
 - k) zapewnienia, by w przypadku przerwy w działaniu zainstalowane systemy można było przywrócić do normalnego funkcjonowania;
 - l) zapewnienia niezawodności dzięki zapewnieniu właściwego zgłaszania błędów w funkcjonowaniu elementów interoperacyjności;
 - m) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, a także podejmowania niezbędnych środków organizacyjnych w obszarze kontroli wewnętrznej, aby zapewnić zgodność z niniejszym rozporządzeniem i ocenić te środki bezpieczeństwa w świetle rozwoju nowych technologii.
4. Państwa członkowskie, Europol i jednostka centralna ETIAS podejmują środki równoważne tym, o których mowa w ust. 3, w zakresie bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez organy mające prawo dostępu do któregoś z elementów interoperacyjności.

Artykuł 43

Incydenty bezpieczeństwa

1. Zdarzenie, które ma lub może mieć wpływ na bezpieczeństwo elementów interoperacyjności i może spowodować uszkodzenie lub utratę przechowywanych w nich danych, uznaje się za incydent bezpieczeństwa, w szczególności gdy mogło dojść do nieuprawnionego dostępu do danych lub gdy zostały lub mogły zostać naruszone dostępność, integralność i poufność danych.
2. Incydentami bezpieczeństwa zarządza się w sposób zapewniający szybkie, skuteczne i właściwe reagowanie.
3. Niezależnie od zgłaszania i zawiadamiania w odniesieniu do naruszenia ochrony danych osobowych zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 30 dyrektywy (UE) 2016/680 lub obu z nich państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o incydentach bezpieczeństwa Komisję, eu-LISA, właściwe organy nadzorcze i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Bez uszczerbku dla art. 34 i 35 rozporządzenia (UE) 2018/1725 i art. 34 rozporządzenia (UE) 2016/794 jednostka centralna ETIAS i Europol niezwłocznie powiadamiają o incydentach bezpieczeństwa Komisję, eu-LISA i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

W przypadku incydentu bezpieczeństwa związanego z infrastrukturą elementów interoperacyjności eu-LISA niezwłocznie powiadamia Komisję i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

4. Informacja o incydencie bezpieczeństwa, który ma lub może mieć wpływ na funkcjonowanie elementów interoperacyjności lub na dostępność, integralność i poufność danych, zostaje niezwłocznie przekazana państwom członkowskim, jednostce centralnej ETIAS oraz Europolowi i zgłoszona zgodnie z zapewnionym przez eu-LISA planem zarządzania na wypadek incydentów bezpieczeństwa.
5. W przypadku incydentu bezpieczeństwa zainteresowane państwa członkowskie, jednostka centralna ETIAS, Europol i eu-LISA współpracują ze sobą. Komisja określa specyfikację tej procedury współpracy za pomocą aktów wykonawczych. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

Artykuł 44

Monitorowanie własnej działalności

Państwa członkowskie i odpowiednie agencje unijne zapewniają, aby każdy organ uprawniony do dostępu do elementów interoperacyjności podejmował środki niezbędne do monitorowania własnego przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz aby w razie potrzeby współpracował z organem nadzorczym.

Administratorzy danych, o których mowa w art. 40, podejmują konieczne środki, aby monitorować zgodność przetwarzania danych z niniejszym rozporządzeniem, w tym poprzez częstą weryfikację zapisów w rejestrach, o których mowa w art. 10, 16, 24 i 36, oraz w razie potrzeby współpracę z organami nadzorczymi oraz z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.

Artykuł 45

Kary

Państwa członkowskie dopilnowują, by wykorzystanie danych niezgodnie z przeznaczeniem, przetwarzanie danych lub wymiana danych niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem podlegało karze zgodnie z prawem krajowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 46

Odpowiedzialność

1. Bez uszczerbku dla prawa do odszkodowania od administratora lub podmiotu przetwarzającego i odpowiedzialności tych podmiotów na mocy rozporządzenia (UE) 2016/679, dyrektywy (UE) 2016/680 i rozporządzenia (WE) 2018/1725:

- a) osoba lub państwo członkowskie, które poniosły materialną lub niematerialną szkodę w wyniku niezgodnej z prawem operacji przetwarzania danych osobowych lub innego działania niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem przeprowadzonych przez państwo członkowskie, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od tego państwa członkowskiego;
- b) osoba lub państwo członkowskie, które poniosły szkodę majątkową lub niemajątkową w wyniku działania niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem ze strony Europolu, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej lub eu-Lisa, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od danej agencji.

Dane państwo członkowskie, Europol, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej lub eu-Lisa są zwolnione z odpowiedzialności na mocy akapitu pierwszego, w całości lub w części, jeżeli udowodnią, że nie ponoszą odpowiedzialności za zdarzenie, które spowodowało szkodę.

2. Jeżeli niewypełnienie przez państwo członkowskie obowiązków spoczywających na nim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem spowoduje wyrządzenie szkody elementom interoperacyjności, wówczas państwo to ponosi odpowiedzialność za tę szkodę, chyba że – i w zakresie, w jakim – eu-LISA lub inne państwo członkowskie związane niniejszym rozporządzeniem nie podjęły uzasadnionych środków zapobiegających wystąpieniu takiej szkody lub ograniczających jej skutki.

3. Roszczenia odszkodowawcze wobec państwa członkowskiego za szkody, o których mowa w ust. 1 i 2, są regulowane prawem krajowym pozwanego państwa członkowskiego. Roszczenia odszkodowawcze wnoszone przeciwko administratorowi lub eu-LISA z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, podlegają warunkom przewidzianym z Traktatami.

Artykuł 47

Prawo do informacji

1. Organ gromadzący dane osobowe, które mają być przechowywane we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych, we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w detektorze wielokrotnych tożsamości, przekazuje osobom, których dane są gromadzone, informacje wymagane zgodnie z art. 13 i 14 rozporządzenia (UE) 2016/679, art. 12 i 13 dyrektywy (UE) 2016/680 oraz art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) 2018/1725. Organ ten przekazuje informacje w momencie pobierania takich danych.

2. Wszystkie informacje są udostępniane, przy użyciu jasnego i prostego języka, w wersji językowej, którą dana osoba rozumie lub co do której można zasadnie oczekiwać, że jest dla niej zrozumiała. Obejmuje to przekazywanie informacji w sposób odpowiedni dla wieku w przypadku osób małoletnich, których dotyczą dane.

3. Osoby, których dane są przechowywane w systemach EES, VIS lub ETIAS, informuje się o przetwarzaniu ich danych osobowych w celach związanych z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 1 w następujących sytuacjach:

- a) tworzenie lub aktualizacja akt osobowych w EES zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2017/2226;
- b) tworzenie lub aktualizacja pliku danych dotyczących wniosku w systemie VIS zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
- c) tworzenie lub aktualizacja pliku danych dotyczących wniosku w systemie ETIAS zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Artykuł 48

Prawo do dostępu do danych osobowych przechowywanych w detektorze wielokrotnych tożsamości oraz żądania ich sprostowania i usunięcia oraz ograniczenia ich przetwarzania

1. W celu wykonywania swoich praw na mocy art. 15-8 rozporządzenia (UE) 2016/679, art. 17- 20 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz art. 14, 15 i 16 dyrektywy (UE) 2016/680 każda osoba ma prawo zwrócić się do właściwego organu dowolnego państwa członkowskiego, a organ ten bada jej wniosek i odpowiada na niego.
2. Państwo członkowskie, które rozpatruje taki wniosek, udziela odpowiedzi bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu 45 dni od otrzymania wniosku. W razie potrzeby termin ten można przedłużyć o kolejnych 15 dni z uwagi na skomplikowany charakter wniosku lub liczbę wniosków. Państwo członkowskie, które rozpatruje taki wniosek, w ciągu 45 dni od otrzymania wniosku informuje osobę, której dane dotyczą, o takim przedłużeniu terminu z podaniem przyczyn opóźnienia. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że odpowiedzi te mają być przekazywane przez jednostki centralne.
3. Jeżeli wniosek o sprostowanie lub usunięcie danych osobowych skierowano do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, wówczas państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, w ciągu siedmiu dni kontaktuje się z organami państwa członkowskiego odpowiedzialnymi za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości sprawdza poprawność danych i zgodność ich przetwarzania z prawem bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu 30 dni od nawiązania takiego kontaktu. W razie potrzeby termin ten można przedłużyć o kolejnych 15 dni z uwagi na skomplikowany charakter wniosku lub liczbę wniosków. Państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości informuje państwo członkowskie, które skontaktowało się z nim o wszelkich takich przedłużeniach terminu podając powody opóźnienia. Państwo członkowskie, które skontaktowało się z organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, informuje zainteresowaną osobę o dalszej procedurze.
4. Jeżeli wniosek o sprostowanie lub usunięcie danych osobowych skierowano do państwa członkowskiego, w przypadku gdy za ręczną weryfikację różniących się tożsamości odpowiadała jednostka centralna ETIAS, wówczas państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, zwraca się w ciągu siedmiu dni do jednostki centralnej ETIAS o wydanie opinii bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu 30 dni od takiego kontaktu. W razie potrzeby termin ten można przedłużyć o kolejnych 15 dni z uwagi na skomplikowany charakter wniosku lub liczbę wniosków. Państwo członkowskie, które skontaktowało się z jednostką centralną ETIAS, powiadamia zainteresowaną osobę o dalszej procedurze.
5. W przypadku stwierdzenia, że dane zarejestrowane w detektorze wielokrotnych tożsamości są nieprawidłowe lub zostały zarejestrowane niezgodnie z prawem, państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości lub, w przypadkach gdy nie było państwa członkowskiego odpowiedzialnego za weryfikację ręczną lub gdy za ręczną weryfikację różniących się tożsamości odpowiadała jednostka centralna ETIAS, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, koryguje lub usuwa te dane bez zbędnej zwłoki. Osoba zainteresowana jest informowana na piśmie o tym, że jej dane zostały poprawione lub usunięte.
6. W przypadku gdy państwo członkowskie sprostuje dane przechowywane w detektorze wielokrotnych tożsamości w okresie ich przechowywania, państwo to dokonuje przetwarzania określonego w art. 27 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 29, aby ustalić, czy zmienione dane mają być ze sobą powiązane. Jeśli przetwarzanie nie doprowadzi do żadnego dopasowania, dane państwo członkowskie usuwa dane z pliku potwierdzającego tożsamość. Jeśli przetwarzanie automatyczne doprowadzi do wystąpienia jednego dopasowania lub kilku dopasowań, dane państwo członkowskie tworzy lub aktualizuje powiązanie między danymi zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia.
7. Jeżeli państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości lub, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, nie zgadza się z argumentem, że dane zarejestrowane w detektorze wielokrotnych tożsamości są nieprawidłowe lub że zostały zarejestrowane niezgodnie z prawem, wówczas to państwo członkowskie wydaje decyzję administracyjną, w której niezwłocznie wyjaśnia na piśmie osobie zainteresowanej, dlaczego nie jest gotowe sprostować lub usunąć dotyczących jej danych osobowych.
8. Decyzja, o której mowa w ust. 7, zawiera też informacje dla osoby zainteresowanej wyjaśniające możliwość odwołania się od decyzji podjętej w odniesieniu do wniosku o dostęp do danych osobowych, sprostowanie lub usunięcie danych osobowych lub ograniczenie ich przetwarzania, a w stosownych przypadkach informacje dotyczące sposobu wniesienia sprawy lub skargi do właściwych organów lub sądów oraz informacje dotyczące pomocy, w tym ze strony organów nadzorczych.
9. Wnioski o dostęp do danych osobowych, sprostowanie lub usunięcie danych osobowych lub ograniczenie ich przetwarzania zawierają informacje niezbędne do zidentyfikowania osoby zainteresowanej. Informacje te wykorzystuje się wyłącznie w celu zapewnienia możliwości wykonywania praw, o których mowa w niniejszym artykule, po czym natychmiast się je usuwa.

10. Państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości lub, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, prowadzi pisemny rejestr złożonych wniosków o udostępnienie, sprostowanie lub usunięcie danych osobowych lub ograniczenie ich przetwarzania, oraz sposób jego rozpatrzenia, a następnie niezwłocznie udostępniają ten rejestr organom nadzorczym.

11. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla ograniczeń praw określonych w niniejszym artykule na mocy rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy (UE) 2016/680.

Artykuł 49

Portal internetowy

1. Portal internetowy tworzy się w celu ułatwienia korzystania z praw dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia ich przetwarzania.
2. Portal internetowy zawiera informacje na temat praw i procedur, o których mowa w art. 47 i 48, oraz interfejs użytkownika umożliwiający osobom, których dane są przetwarzane w detektorze wielokrotnych tożsamości i które zostały poinformowane o wykazaniu połączenia czerwonego zgodnie z art. 32 ust. 4, uzyskanie danych kontaktowych właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości.
3. W celu uzyskania danych kontaktowych właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości osoba, której dane są przetwarzane w detektorze wielokrotnych tożsamości, powinna wprowadzić odniesienie do organu odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, o których mowa w art. 34 lit. d). Portal internetowy wykorzystuje to odniesienie do wyszukania danych kontaktowych właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Portal internetowy zawiera także wzór wiadomości elektronicznej w celu ułatwienia komunikacji między użytkownikiem portalu a właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Taka wiadomość elektroniczna zawiera pole dla pojedynczego numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 34 lit. c), aby umożliwić właściwemu organowi państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości identyfikację określonych danych.
4. Państwa członkowskie przekazują eu-LISA dane kontaktowe wszystkich organów, które są właściwe do rozpatrywania i odpowiadania na wnioski, o których mowa w art. 47 i 48, oraz dokonują regularnych przeglądów w celu ustalenia, czy te dane kontaktowe są aktualne.
5. eu-LISA rozwija portal internetowy i zarządza nim od strony technicznej.
6. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 73 w celu określenia szczegółowych przepisów dotyczących funkcjonowania portalu internetowego, w tym interfejsu użytkownika, języków, w których portal internetowy jest dostępny, oraz wzoru wiadomości elektronicznej.

Artykuł 50

Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym i podmiotom prywatnym

Bez uszczerbku dla art. 65 rozporządzenia (UE) 2018/1240, art. 25 i 26 rozporządzenia (UE) 2016/794, art. 41 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 31 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 oraz przeszukiwania baz danych Interpolu za pomocą europejskiego portalu wyszukiwania zgodnie z art. 9 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, które są zgodne z przepisami rozdziału V rozporządzenia (UE) 2018/1725 i rozdziału V rozporządzenia (UE) 2016/679, dane osobowe przechowywane lub udostępniane za pomocą elementów interoperacyjności nie są przekazywane ani udostępniane państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym ani podmiotom prywatnym.

Artykuł 51

Nadzór ze strony organów nadzorczych

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, by organy nadzorcze monitorowały w sposób niezależny, czy przetwarzanie danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia przez dane państwo członkowskie – w tym przekazywanie takich danych do i z elementów interoperacyjności – jest zgodne z prawem.
2. Każde państwo członkowskie zapewnia stosowanie krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych na mocy dyrektywy (UE) 2016/680 również, w stosownych przypadkach, w kwestiach związanych z dostępem do elementów interoperacyjności przez organy policji i wyznaczone organy, w tym w odniesieniu do praw osób, których danych dostęp ten dotyczy.

3. Organy nadzorcze zapewniają przeprowadzenie co najmniej raz na cztery lata kontroli operacji przetwarzania danych przez właściwe organy krajowe w celach związanych z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami kontroli.

Organy nadzorcze publikują co roku informacje na temat liczby wniosków o sprostowanie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania danych, działań podjętych w odpowiedzi na wnioski i liczby sprostowań, usunięć i ograniczeń przetwarzania dokonanych w odpowiedzi na wnioski zainteresowanych osób.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich organy nadzorcze dysponowały zasobami i wiedzą fachową wystarczającymi do wykonania zadań powierzonych im na podstawie niniejszego rozporządzenia.

5. Państwa członkowskie dostarczają informacji żądanych przez organy nadzorcze, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679, a w szczególności przekazują im informacje o działaniach podejmowanych zgodnie ze swoimi obowiązkami na mocy niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie udzielają organom nadzorczym, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679, dostępu do swoich rejestrów, o których mowa w art. 10, 16, 24 i 36 niniejszego rozporządzenia, i do uzasadnień, o których mowa w art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz umożliwiają im uzyskanie w dowolnym momencie dostępu do wszystkich pomieszczeń wykorzystywanych do celów interoperacyjności.

Artykuł 52

Kontrole ze strony Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia przeprowadzanie co najmniej raz na cztery lata kontroli operacji przetwarzania danych osobowych przez eu-LISA, jednostkę centralną ETIAS i Europol na potrzeby niniejszego rozporządzenia zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania kontroli. Sprawozdanie z takiej kontroli przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, eu-LISA, Komisji, państwom członkowskim i danej agencji Unii. eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i Europol mają możliwość przedstawienia uwag przed przyjęciem sprawozdań.

eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i Europol przekazują informacje żądane przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, udzielają mu dostępu do wszelkich żądanych przez niego dokumentów i do swoich rejestrów, o których mowa w art. 10, 16, 24 i 36, oraz umożliwiają mu uzyskanie dostępu do wszystkich swoich pomieszczeń w dowolnym momencie.

Artykuł 53

Współpraca między organami nadzorczymi a Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

1. Organy nadzorcze i Europejski Inspektor Ochrony Danych – działając z poszanowaniem zakresu swoich kompetencji – współpracują ze sobą aktywnie w ramach przysługujących im uprawnień i zapewniają skoordynowany nadzór nad korzystaniem z elementów interoperacyjności i stosowaniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza jeżeli Europejski Inspektor Ochrony Danych lub organ nadzorczy stwierdzą poważne rozbieżności między praktykami państw członkowskich lub potencjalnie niezgodne z prawem przekazywanie danych przy wykorzystaniu kanałów komunikacyjnych elementów interoperacyjności.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zapewnia się skoordynowany nadzór zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

3. Dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co dwa lata Europejska Rada Ochrony Danych przesyła wspólne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie niniejszego artykułu Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Europolowi, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz eu-LISA do dnia 12 czerwca 2021 r. W sprawozdaniu tym każdemu państwu członkowskiemu poświęcony jest osobny rozdział przygotowany przez organ nadzorczy danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ VIII

Obowiązki

Artykuł 54

Obowiązki eu-LISA w fazie projektowania i opracowywania systemu

1. eu-LISA zapewnia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem użytkowanie centralnej infrastruktury elementów interoperacyjności.

2. Elementy interoperacyjności są obsługiwane przez eu-LISA w jej obiektach technicznych i zapewniają funkcje określone w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z warunkami bezpieczeństwa, dostępności, jakości i wydajności, o których mowa w art. 55 ust. 1.

3. eu-LISA odpowiada za tworzenie elementów interoperacyjności i adaptacje konieczne do ustanowienia interoperacyjności między systemami centralnymi EES, VIS, ETIAS, SIS, Eurodac i ECRIS-TCN a europejskim portalem wyszukiwania, wspólnym systemem porównywania danych biometrycznych, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektorem wielokrotnych tożsamości i centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym.

Bez uszczerbku dla art. 66 eu-Lisa nie ma dostępu do danych osobowych przetwarzanych za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację ani detektora wielokrotnych tożsamości.

eu-LISA określa architekturę fizyczną elementów interoperacyjności, w tym ich infrastrukturę komunikacyjną i specyfikacje techniczne oraz ich rozwój, jeśli chodzi o infrastrukturę centralną i infrastrukturę bezpiecznej komunikacji, które zarząd przyjmuje po uzyskaniu przychylniej opinii Komisji. eu-LISA wprowadza też konieczne adaptacje do systemów EES, VIS, ETIAS lub SIS wynikające z ustanowienia interoperacyjności i określone w niniejszym rozporządzeniu.

eu-LISA tworzy i wdraża elementy interoperacyjności tak szybko, jak to tylko możliwe, po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i przyjęciu przez Komisję środków, o których mowa w art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 7, art. 28 ust. 5 i 7, art. 37 ust. 4, art. 38 ust. 3, art. 39 ust. 5, art. 43 ust. 5 i art. 78 ust. 10.

Opracowywanie tych elementów obejmuje stworzenie i wdrożenie specyfikacji technicznych, przeprowadzenie testów oraz ogólną koordynację projektu i zarządzanie nim.

4. W fazie projektowania i opracowywania powołuje się Komisję ds. Zarządzania Programem składającą się maksymalnie z 10 członków. Składa się ona z siedmiu członków wyznaczonych przez zarząd eu-LISA spośród jego członków lub ich zastępców, przewodniczącego grupy doradczej ds. interoperacyjności, o której mowa w art. 75, członka reprezentującego eu-LISA wyznaczonego przez jej dyrektora wykonawczego i jednego członka wyznaczonego przez Komisję. Członków wyznaczanych przez zarząd eu-LISA wybiera się jedynie spośród tych państw członkowskich, które są w pełni związane na mocy prawa Unii aktami prawnymi regulującymi opracowywanie, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów informatycznych UE oraz które będą uczestniczyć w elementach interoperacyjności.

5. Komisja ds. Zarządzania Programem spotyka się regularnie, co najmniej trzy razy na kwartał. Zapewnia ona odpowiednie zarządzanie fazą projektowania i rozwoju elementów interoperacyjności.

W każdym miesiącu Komisja ds. Zarządzania Programem przedkłada zarządowi eu-LISA pisemne sprawozdania z postępów w realizacji projektu. Komisji ds. Zarządzania Programem nie przysługują uprawnienia w zakresie podejmowania decyzji ani reprezentowania członków zarządu eu-LISA.

6. Zarząd eu-LISA ustanawia regulamin wewnętrzny Komisji ds. Zarządzania Programem, który obejmuje w szczególności zasady dotyczące:

- a) przewodniczenia;
- b) miejsca odbywania posiedzeń;
- c) przygotowywania posiedzeń;
- d) dopuszczenia ekspertów na posiedzenia;
- e) planów w zakresie komunikacji zapewniających pełne informacje członkom zarządu, którzy nie uczestniczą w posiedzeniach.

Komisji ds. Zarządzania Programem przewodniczy państwo członkowskie, które jest w pełni związane na mocy prawa Unii aktami prawnymi regulującymi opracowywanie, rozwój, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich systemów informacyjnych UE i które będzie uczestniczyć w elementach interoperacyjności.

eu-Lisa zwraca wszystkie koszty podróży i utrzymania poniesione przez członków Komisji ds. Zarządzania Programem, przy czym zastosowanie ma odpowiednio art. 10 regulaminu wewnętrznego eu-LISA. eu-LISA zapewnia prowadzenie sekretariatu Komisji ds. Zarządzania Programem.

Grupa doradcza ds. interoperacyjności, o której mowa w art. 75, spotyka się regularnie do czasu rozpoczęcia funkcjonowania elementów interoperacyjności. Po każdym posiedzeniu grupa doradcza przedkłada sprawozdanie Komisji ds. Zarządzania Programem. Grupa doradcza zapewnia wiedzę techniczną w celu wsparcia Komisji ds. Zarządzania Programem w realizacji jej zadań oraz śledzi stan przygotowania państw członkowskich.

Artykuł 55

Obowiązki eu-LISA po rozpoczęciu funkcjonowania systemów

1. Po rozpoczęciu funkcjonowania każdego z elementów interoperacyjności eu-LISA odpowiada za zarządzanie techniczne infrastrukturą centralną elementów interoperacyjności, w tym za ich obsługę techniczną i zmiany techniczne. We współpracy z państwami członkowskimi zapewnia ona stosowanie najlepszej dostępnej technologii, z uwzględnieniem analizy kosztów i korzyści. eu-LISA odpowiada też za zarządzanie techniczne infrastrukturą komunikacyjną, o której mowa w art. 6, 12, 17, 25 i 39.

Zarządzanie techniczne elementami interoperacyjności obejmuje wszystkie zadania i rozwiązania techniczne niezbędne do zapewnienia funkcjonowania elementów interoperacyjności i zapewniające nieprzerwane usługi państwom członkowskim i agencjom unijnym przez 24 godziny, 7 dni w tygodniu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Obejmuje ono w szczególności prace konserwacyjne i zmiany techniczne konieczne do zapewnienia zadowalającego poziomu jakości technicznej funkcjonowania systemu, zwłaszcza jeśli chodzi o czas odpowiedzi podczas wyszukiwania w infrastrukturze centralnej, zgodnie ze specyfikacją techniczną.

Wszystkie elementy interoperacyjności należy opracować i zarządzać nimi w taki sposób, by zapewnić szybki, sprawny, efektywny i kontrolowany dostęp oraz pełną, nieprzerwaną dostępność elementów i danych zarejestrowanych w detektorze wielokrotnych tożsamości, przechowywanych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, oraz czas odpowiedzi zgodny z potrzebami operacyjnymi organów państwa członkowskiego i agencji unijnych.

2. Bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, eu-LISA stosuje właściwe przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej lub inne równoważne obowiązki zachowania poufności do swoich pracowników zobowiązanych do pracy z danymi przechowywanymi w elementach interoperacyjności. Zobowiązania te stosuje się także po odejściu takiego personelu z urzędu lub z pracy lub po zakończeniu przez niego działalności.

Bez uszczerbku dla art. 66, eu-Lisa nie ma dostępu do danych osobowych przetwarzanych za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację ani detektora wielokrotnych tożsamości.

3. eu-LISA tworzy i aktualizuje mechanizm i procedury przeprowadzania kontroli jakości danych przechowywanych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 37.

4. eu-LISA wypełnia też zadania związane z zapewnianiem szkoleń z zakresu technicznego użytkowania elementów interoperacyjności.

Artykuł 56

Obowiązki państw członkowskich

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za:

- a) podłączenie do infrastruktury komunikacyjnej europejskiego portalu wyszukiwania i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację;
- b) integrację istniejących krajowych systemów i infrastruktury z europejskim portalem wyszukiwania, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektorem wielokrotnych tożsamości;
- c) organizację swojej istniejącej infrastruktury krajowej, zarządzanie nią, jej funkcjonowanie i utrzymanie oraz jej podłączenie do elementów interoperacyjności;
- d) zarządzanie dostępem odpowiednio upoważnionego personelu właściwych organów krajowych do europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości oraz ustalenia dotyczące tego dostępu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a także sporządzenie listy takich członków personelu wraz z ich profilami i jej regularną aktualizację;
- e) przyjęcie środków ustawodawczych, o których mowa w art. 20 ust. 5 i 6, aby umożliwić dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację na potrzeby identyfikacji;
- f) ręczną weryfikację różniących się tożsamości, o której mowa w art. 29;
- g) zgodność z wymaganiami dotyczącymi jakości danych ustanowionymi na mocy prawa Unii;

- h) przestrzeganie zasad każdego systemu informacyjnego UE dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa i integralności danych osobowych;
 - i) usuwanie niedoskonałości wykrytych w sprawozdaniu oceniającym Komisji dotyczącym jakości danych, o którym mowa w art. 37 ust. 5.
2. Każde państwo członkowskie podłącza swoje wyznaczone organy do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację.

Artykuł 57

Obowiązki jednostki centralnej ETIAS

Jednostka centralna ETIAS odpowiada za:

- a) ręczną weryfikację różniących się tożsamości zgodnie z art. 29;
- b) wykrywanie wielokrotnych tożsamości na podstawie danych przechowywanych w systemach EES, VIS, Eurodac i SIS, o którym mowa w art. 59.

ROZDZIAŁ IX

Zmiany w innych aktach prawa Unii

Artykuł 58

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 767/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 767/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Poprzez przechowywanie danych dotyczących tożsamości, danych dokumentów podróży i danych biometrycznych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowionym na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 (*) system VIS przyczynia się do ułatwiania i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w VIS na warunkach i w celach określonych w art. 20 tego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).”.

- 2) w art. 4 dodaje się punkty w brzmieniu:

„12) »dane VIS« oznaczają wszystkie dane przechowywane w systemie centralnym VIS i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 9–14;

13) »dane dotyczące tożsamości« oznaczają dane, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. a) i aa);

14) »dane daktyloskopijne« oznaczają dane dotyczące odcisków pięciu palców ręki prawej: wskazującego, środkowego, serdecznego, małego i kciuka oraz, o ile występują, palców ręki lewej;”;

- 3) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera dane, o których mowa w art. 9 ust. 4 lit. a)–c), ust. 5 i 6. Pozostałe dane zawarte w VIS są przechowywane w systemie centralnym VIS”;

- 4) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostęp do VIS do celów sprawdzania danych jest zarezerwowany wyłącznie dla odpowiednio upoważnionego personelu organów krajowych każdego państwa członkowskiego, które są organami właściwymi do celów określonych w art. 15–22, oraz dla odpowiednio upoważnionego personelu organów krajowych każdego państwa członkowskiego i agencji unijnych, które są właściwe do celów określonych w art. 20 i 21 rozporządzenia (UE) 2019/817. Taki dostęp jest ograniczony stosownie do zakresu, w jakim dane te są wymagane do realizacji ich zadań w tych celach i proporcjonalnie do zamierzonych celów”;

- 5) w art. 9 pkt 4 lit. a)–c) otrzymują brzmienie:

„a) nazwisko; imię (imiona); data urodzenia; płeć;

aa) nazwisko rodowe (poprzednie nazwisko lub nazwiska); miejsce i państwo urodzenia; obecne obywatelstwo i obywatelstwo w chwili urodzenia

- b) rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów podróży i trzyliterowy kod państwa wydającego dokument lub dokumenty podróży;
- c) data upływu ważności dokumentu lub dokumentów podróży;
- ca) organ, który wydał dokument podróży, i data jego wydania;”;

Artykuł 59

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 2016/399

W art. 8 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeśli podczas wjazdu lub wyjazdu w wyniku sprawdzenia w stosownych bazach danych, w tym w detektorze wielokrotnych tożsamości za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania, o których mowa, odpowiednio, w art. 25 ust. 1 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 (*) wystąpi powiązanie żółte lub czerwone, straż graniczna dokonuje sprawdzenia we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowionym w art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia lub w SIS lub w obu, aby ocenić różnice w powiązanych danych dotyczących tożsamości lub danych dokumentu podróży. Straż graniczna dokonuje dodatkowej weryfikacji koniecznej do podjęcia decyzji w sprawie statusu i koloru powiązania.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817 niniejszy ustęp obowiązuje wyłącznie od momentu rozpoczęcia funkcjonowania detektora wielokrotnych tożsamości na mocy art. 72 ust. 4 tego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).”;

Artykuł 60

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2226

W rozporządzeniu (UE) 2017/2226 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Poprzez przechowywanie danych potwierdzających tożsamość, danych dokumentów podróży i danych biometrycznych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowionym na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 (*) EES przyczynia się do ułatwienia i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w systemie EES na warunkach i w celach określonych w art. 20 tego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).”;

- 2) w art. 3 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) »dane EES« oznaczają wszystkie dane przechowywane w systemie centralnym EES i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 15–20.”;

- b) dodaje się nowy pkt 22a w brzmieniu:

„22a) »dane dotyczące tożsamości« oznaczają dane, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a), a także odpowiednie dane, o których mowa w art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1”;

- c) dodaje się nowe punkty 32 i 33:

„32) »europejski portal wyszukiwania« oznacza europejski portal wyszukiwania ustanowiony w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817;

33) »wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację« oznacza wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowione w art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817”;

- 3) w art. 6 ust. 1 dodaje się lit. ca) w brzmieniu:
- „j) zapewnić poprawną identyfikację osób.”;
- 4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- (i) dodaje się literę w brzmieniu:
- „aa) infrastruktury centralnej wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, o której mowa w art. 17 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2019/817.”;
- (ii) lit. f) otrzymuje brzmienie:
- „f) bezpiecznej infrastruktury łączności między systemem centralnym EES a infrastrukturą centralną europejskiego portalu wyszukiwania oraz wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację”;
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera dane, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a)–d), art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) oraz art. 18 ust. 1 i 2. Pozostałe dane pochodzące z EES są przechowywane w systemie centralnym EES.”;
- 5) w art. 9 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „4. Dostęp do danych pochodzących z EES zawartych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację jest zarezerwowany wyłącznie dla odpowiednio upoważnionego personelu organów krajowych każdego państwa członkowskiego i odpowiednio upoważnionego personelu agencji unijnych, które są właściwe do celów określonych w art. 20 i 21 rozporządzenia (UE) 2019/817. Dostęp taki jest ograniczony do zakresu, w jakim dane te są niezbędne do wykonywania ich zadań w tych celach oraz proporcjonalnie do wyznaczonych celów.”;
- 6) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Jeżeli nie ma technicznej możliwości wprowadzenia danych do systemu centralnego EES lub wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w przypadku awarii systemu centralnego EES lub wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację dane, o których mowa w art. 16–20, przechowuje się tymczasowo w jednolitym interfejsie krajowym. Jeżeli nie jest to możliwe, dane tymczasowo przechowuje się lokalnie w formacie elektronicznym. W obydwu przypadkach dane wprowadza się do systemu centralnego EES lub wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, gdy tylko rozwiązany zostanie problem braku technicznej możliwości wprowadzania danych lub zostanie usunięta awaria. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki i udostępniają wymaganą infrastrukturę, sprzęt i zasoby w celu zapewnienia, by dane mogły być tymczasowo przechowywane lokalnie w każdym momencie i na każdym ich przejściu granicznym.”;
- b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „2. Bez uszczerbku dla obowiązku dokonywania odpraw granicznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 służba graniczna, w sytuacji wyjątkowej, gdy nie ma technicznej możliwości wprowadzenia danych do systemu centralnego EES i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację ani do jednolitego interfejsu krajowego i nie ma technicznej możliwości tymczasowego przechowywania danych lokalnie w formacie elektronicznym, zapisuje ręcznie dane, o których mowa w art. 16–20 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem danych biometrycznych, i zamieszcza w dokumencie podróży obywatela państwa trzeciego stempel wjazdowy lub wjazdowy. Dane te wprowadzane są do systemu centralnego EES i do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, jak tylko jest to technicznie możliwe.”;
- 7) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Do celów weryfikacji zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu służba graniczna dokonuje zapytania za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania, aby porównać dane dotyczące obywatela państwa trzeciego z odpowiednimi danymi EES i VIS.”;
- b) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „4. Jeżeli w wyniku wyszukiwania według danych alfanumerycznych określonych w ust. 2 niniejszego artykułu okazuje się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego nie są zarejestrowane w EES, a weryfikacja obywatela państwa trzeciego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu nie powiedzie się lub istnieją wątpliwości co do tożsamości obywatela państwa trzeciego, służby graniczne mają dostęp do danych w celu identyfikacji zgodnie z art. 27 w celu utworzenia lub aktualizacji akt osobowych zgodnie z art. 14.”;

8) w art. 32 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli wyznaczone organy dokonały zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2019/817, mają one dostęp do EES w celu sprawdzenia danych, jeśli spełniono warunki określone w niniejszym artykule oraz jeśli według uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817, dane te są przechowywane w EES.”;

9) w art. 33 dodaje się nowy ustęp 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli Europol dokonał zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2019/817, ma on dostęp do EES w celu sprawdzenia danych, jeśli spełniono warunki określone w niniejszym artykule oraz jeśli według uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817, dane te są przechowywane w EES.”;

10) w art. 34 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 i 2 sformułowanie „w systemie centralnym EES” otrzymuje brzmienie „we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w systemie centralnym EES”;
- b) w ust. 5 sformułowanie „z systemu centralnego EES” otrzymuje brzmienie „z systemu centralnego EES i ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację”;

11) art. 35 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. System centralny EES i wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację natychmiast przekazują wszystkim państwom członkowskim informację o usunięciu danych z EES i ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz, w stosownych przypadkach, usuwają je z wykazu zidentyfikowanych osób, o którym mowa w art. 12 ust. 3.”;

12) w art. 36 sformułowanie „systemu centralnego EES” otrzymuje brzmienie „systemu centralnego EES i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację”;

13) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. eu-LISA odpowiada za rozwój systemu centralnego EES i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, jednolitych interfejsów krajowych, infrastruktury łączności i bezpiecznego kanału komunikacyjnego między systemem centralnym EES i systemem centralnym VIS. eu-LISA odpowiada również za rozwój usługi sieciowej, o której mowa w art. 13 zgodnie ze szczegółowymi zasadami, o których mowa w art. 13 ust. 7, oraz specyfikacjami i warunkami przyjętymi zgodnie z art. 36 akapit pierwszy lit h) oraz za rozwój repozytorium danych, o którym mowa w art. 63 ust. 2.”;

b) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. eu-LISA odpowiada za zarządzanie operacyjne systemem centralnym EES i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, jednolitymi interfejsami krajowymi i bezpiecznym kanałem komunikacyjnym między systemem centralnym EES i systemem centralnym VIS. We współpracy z państwami członkowskimi eu-LISA zapewnia, by – na potrzeby systemu centralnego EES i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, jednolitych interfejsów krajowych, infrastruktury łączności, bezpiecznego kanału komunikacyjnego między systemem centralnym EES i systemem centralnym VIS, usługi sieciowej, o której mowa w art. 13, i repozytorium danych, o którym mowa w art. 63 ust. 2 –stale wykorzystywana była, z uwzględnieniem analizy kosztów i korzyści, najlepsza dostępna technologia. eu-LISA odpowiada również za zarządzanie operacyjne infrastrukturą łączności między systemem centralnym EES i jednolitymi interfejsami krajowymi, za usługę sieciową, o której mowa w art. 13, i repozytorium danych, o którym mowa w 63 ust. 2.”;

14) w art. 46 ust. 1 dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) odniesienie do korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania w celu przeszukania EES zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817.”;

15) w art. 63 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu eu-LISA przechowuje dane określone w ust. 1 w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/817.”;

b) w ust. 4 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Statystyki dzienne są przechowywane w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym.”.

Artykuł 61

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1240

W rozporządzeniu (UE) 2018/1240 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Poprzez przechowywanie danych dotyczących tożsamości i danych dokumentów podróży we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowionym na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 (*) system ETIAS przyczynia się do ułatwiania i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w ETIAS na warunkach i w celach określonych w art. 20 tego rozporządzenia.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).”;

2) w art. 3 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„23) »wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację« oznacza wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowione na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817;

24) »europejski portal wyszukiwania« oznacza europejski portal wyszukiwania ustanowiony na mocy art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817;

25) »system centralny ETIAS« oznacza system centralny, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. a) wraz ze wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację w zakresie, w jakim wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera dane, o których mowa w art. 6 ust. 2a;

26) »dane dotyczące tożsamości« oznaczają dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), b) i c);

27) »dane dokumentu podróży« oznaczają dane, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. d) i e), oraz trzyliterowy kod państwa wydającego dokument podróży, o którym mowa w art. 19 ust. 3 lit. c).”;

3) w art. 4 dodaje się punkt w brzmieniu:

„g) zapewnić poprawną identyfikację osób.”;

4) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) systemu centralnego, obejmującego listę ostrzegawczą ETIAS, o której mowa w art. 34.”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) wspólnego repozytorium danych.”;

(iii) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) bezpiecznej infrastruktury łączności między systemem centralnym a infrastrukturą centralną europejskiego portalu wyszukiwania i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację.”

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera dane dotyczące tożsamości i dane dokumentów podróży. Pozostałe dane są przechowywane w systemie centralnym.”;

5) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujący ustęp w brzmieniu:

„4a. Dostęp do danych dotyczących tożsamości i danych dokumentów podróży przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację jest również zarezerwowany wyłącznie dla odpowiednio upoważnionego personelu organów krajowych każdego państwa członkowskiego i odpowiednio upoważnionego personelu agencji unijnych, które są właściwe do celów określonych w art. 20 i 21 rozporządzenia (UE) 2019/817. Dostęp taki jest ograniczony stosownie do zakresu, w jakim dane są niezbędne do wykonywania ich zadań we wspomnianych celach oraz proporcjonalnie do wyznaczonych celów.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy krajowe, o których mowa w ust. 1, 2, 4 i 4a niniejszego artykułu, oraz niezwłocznie przekazuje wykaz tych organów eu-LISA zgodnie z art. 87 ust. 2. W wykazie określa się, do jakich celów należycie upoważniony personel każdego z organów ma dostęp do danych przechowywanych w systemie informacyjnym ETIAS zgodnie z ust. 1, 2, 4 i 4a niniejszego artykułu.”;

6) w art. 17 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) nazwisko, imię/imiona (imiona nadane), nazwisko przy urodzeniu; data urodzenia, miejsce urodzenia, płeć, aktualne obywatelstwo.”;

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) państwo urodzenia, imię/imiona rodziców wnioskodawcy.”;

7) w art. 19 ust. 4 wyrazy „art. 17 ust. 2 lit. a)” zastępuje się wyrazami „art. 17 ust. 2 lit. a) i aa)”;

8) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy w ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. System centralny ETIAS uruchamia zapytanie za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania w celu porównania odpowiednich danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b), c), d), f), g), j), k) i m) i art. 17 ust. 8, z danymi obecnymi w rekordzie danych, pliku lub wpisie zarejestrowanym w pliku wniosku przechowywanym w systemie centralnym ETIAS, SIS, EES, VIS, Eurodac, danych Europolu i w bazach danych Interpolu.”;

b) w ust. 4 wyrazy „art. 17 ust. 2 lit. a), b), c), d), f), g), j), k) i m)” zastępuje się słowami „art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b), c), d), f), g), j), k) i m)”;

c) w art. 5 wyrazy „art. 17 ust. 2 lit. a), c), f), h) i i)” zastępuje się wyrazami „art. 17 ust. 2 lit. a), aa), c), f), h) i i)”;

9) art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. System centralny ETIAS uruchamia zapytanie za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania w celu porównania odpowiednich danych, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b) i d), z danymi obecnymi w SIS w celu ustalenia, czy wnioskodawca podlega jednemu z następujących wpisów:

a) wpis dotyczący osób zaginionych;

b) wpis dotyczący osób, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego;

c) wpis wprowadzony w celu przeprowadzenia kontroli niejawnej lub kontroli szczególnej.”;

10) w art. 52 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy wyznaczone organy dokonały zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2019/817, mogą one uzyskać dostęp do plików wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS zgodnie z niniejszym artykułem w celu sprawdzenia danych, jeśli z uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817, wynika, że dane te są przechowywane w plikach wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS.”;

11) w art. 53 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy Europol dokonał zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2019/817, może on uzyskać dostęp do plików wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS zgodnie z niniejszym artykułem w celu sprawdzenia danych, jeśli z uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817, wynika, że dane te są przechowywane w plikach wniosków przechowywanych w systemie centralnym ETIAS.”;

12) w art. 65 ust. 3 akapit piąty słowa „art. 17 ust. 2 lit. a), b), d), e) i f)” zastępuje się słowami „art. 17 ust. 2 lit. a), aa), b), d), e) i f)”;

13) w art. 69 ust. 1 dodaje się lit. ca) w brzmieniu:

„ca) w razie potrzeby odniesienie do korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania w celu przeszukania systemu centralnego ETIAS, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817.”;

14) w art. 73 ust. 2 słowa „centralne repozytorium danych” zastępuje się słowami „centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/817, w zakresie, w jakim zawiera dane uzyskane z systemu centralnego ETIAS zgodnie z art. 84 niniejszego rozporządzenia”;

15) art. 74 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Po uruchomieniu ETIAS eu-LISA odpowiada za zarządzanie techniczne systemem centralnym ETIAS i jednolitymi interfejsami krajowymi. eu-LISA odpowiada również za testy techniczne wymagane do utworzenia i aktualizacji reguł kontroli przesiewowej ETIAS. We współpracy z państwami członkowskimi zapewnia korzystanie przez cały czas z najlepszej dostępnej technologii, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści. eu-LISA odpowiada również za zarządzanie techniczne infrastrukturą łączności między systemem centralnym ETIAS i jednolitymi interfejsami krajowymi oraz za ogólnodostępną stronę internetową, aplikację mobilną na urządzenia mobilne, funkcję poczty elektronicznej, funkcję zabezpieczonego konta, narzędzie weryfikacji dla wnioskodawców, narzędzie dysponowania zgodą przez wnioskodawców, narzędzie oceny do celów listy ostrzegawczej ETIAS, portal dla przewoźników, usługę sieciową oraz oprogramowanie umożliwiające przetwarzanie wniosków.”;

16) art. 84 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu eu-LISA przechowuje dane określone w tym ustępie w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/817. Zgodnie z art. 39 tego rozporządzenia międzysystemowe dane statystyczne i sprawozdania analityczne umożliwiają organom wymienionym w ust. 1 niniejszego artykułu uzyskanie sprofilowanych sprawozdań i statystyk w celu wsparcia wdrażania reguł kontroli przesiewowej ETIAS, o których mowa w art. 33, poprawy oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa, ryzyka nielegalnej imigracji i wysokiego ryzyka epidemiologicznego, zwiększenia efektywności odpraw granicznych oraz wsparcia jednostki centralnej ETIAS i jednostek krajowych ETIAS w rozpatrywaniu wniosków o zezwolenie na podróż.”;

17) w art. 84 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Statystyki dzienne są przechowywane w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/817.”.

Artykuł 62

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1726

W rozporządzeniu (UE) 2018/1726 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Jakość danych

1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw członkowskich w zakresie danych wprowadzonych do systemów zarządzanych operacyjnie przez Agencję, ustanawia ona – przy ścisłym udziale swoich grup doradczych – dla wszystkich systemów zarządzanych operacyjnie przez agencję, zautomatyzowane mechanizmy i procedury kontroli jakości danych, wspólne wskaźniki jakości danych i minimalne normy jakości przechowywania danych, zgodnie z odpowiednimi przepisami aktów prawnych regulujących te systemy informacyjne oraz art. 37 rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 (*) i (UE) 2019/818 (**).

2. Agencja ustanawia centralne repozytorium zawierające wyłącznie zanonimizowane dane sprawozdawczo-statystyczne zgodnie z art. 39 rozporządzeń (UE) 2019/817 i (UE) 2019/818 podlegające szczegółowym przepisom w ramach instrumentów prawnych regulujących opracowywanie, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wielkoskalowych systemów informatycznych zarządzanych przez Agencję.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).”;

2) w art. 19 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następującą literę:

„eea) przyjmuje sprawozdania ze stanu prac nad rozwojem elementów interoperacyjności zgodnie z art. 78 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817 i art. 74 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/818”;

b) lit. ff) otrzymuje brzmienie:

„ff) przyjmuje sprawozdania dotyczące technicznego funkcjonowania systemu SIS II – na podstawie art. 60 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 (*) oraz art. 74 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 (**), systemu VIS – na podstawie art. 50 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i art. 17 ust. 3 decyzji 2008/633/WSiSW, systemu EES – na podstawie art. 72 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226, systemu ETIAS – na podstawie art. 92 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240 w sprawie systemu ECRIS-TCN i wzorcowej implementacji ECRIS – na podstawie art. 36 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 (***) oraz elementów interoperacyjności – na podstawie art. 78 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/817 i art. 74 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/818;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen oraz zmieniające i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen oraz zmieniające i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1987/2006) (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 14).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmieniające i uchylające decyzję Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady i decyzję Komisji 2010/261/UE (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmieniające i uchylające decyzję Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzję Komisji 2010/261/UE) (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system identyfikacji państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 2018/1726 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 1).”;

c) lit. hh) otrzymuje brzmienie:

„hh) przyjmuje oficjalne uwagi do sprawozdań Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z audytów, na podstawie art. 56 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 2018/1861, art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i art. 31 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 603/2013, art. 56 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 67 rozporządzenia (UE) 2018/1240, art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/816 oraz art. 52 rozporządzeń (UE) 2019/817 i (UE) 2019/818, a także zapewnia odpowiednie działania następcze w sprawie tych audytów.”;

d) lit. mm) otrzymuje brzmienie:

„mm) zapewnia coroczną publikację wykazu właściwych organów upoważnionych do bezpośredniego wyszukiwania danych zawartych w SIS II zgodnie z art. 41 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 2018/1861 i art. 56 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1862, wraz z wykazem biur krajowych systemów SIS (N.SIS) i biur SIRENE zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1861 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1862, jak również wykazu właściwych organów zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 2017/2226, wykazu właściwych organów zgodnie z art. 87 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, wykazu organów centralnych zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/816 oraz wykazu organów zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817 i art. 67 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/818.”;

3) art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Europol i Eurojust mogą uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwatorzy, gdy porządek obrad zawiera kwestię dotyczącą SIS II, w związku ze stosowaniem decyzji 2007/533/WSiSW.

Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad zawiera kwestię dotyczącą SIS w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2016/1624.

Europol może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad zawiera kwestię dotyczącą VIS, w związku ze stosowaniem decyzji 2008/633/WSiSW, lub kwestię dotyczącą systemu Eurodac, w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) nr 603/2013.

Europol może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad zawiera kwestię dotyczącą EES, w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2017/2226, lub kwestię dotyczącą ETIAS, w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą systemu ETIAS z związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Eurojust, Europol i Prokuratura Europejska mogą uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwatorzy, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą rozporządzenia (UE) 2019/816.

Europol, Eurojust i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwatorzy, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą rozporządzenia (UE) 2019/817 i (EU) 2019/818.

Zarząd może zaprosić dowolną inną osobę, której opinia może mieć znaczenie, do uczestnictwa w posiedzeniach jako obserwator.”;

4) art. 24 ust. 3 lit. p) otrzymuje brzmienie:

„p) bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników, określenie wymogów poufności w celu wykonania art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, art. 17 decyzji 2007/533/WSiSW, art. 26 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 603/2013; art. 37 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 74 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, art. 11 ust. 16 rozporządzenia (UE) 2019/816 i art. 55 ust. 2 rozporządzeń (UE) 2019/817 i (UE) 2019/818”;

5) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„da) grupa doradcza ds. interoperacyjności;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Europol, Eurojust i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą powołać po jednym przedstawicielu do grupy doradczej ds. SIS II.

Europol może także powołać przedstawiciela do grupy doradczej ds. VIS i grupy doradczej ds. systemu Eurodac oraz grupy doradczej ds. EES/ETIAS.

Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może także powołać przedstawiciela do grupy doradczej ds. EES-ETIAS.

Europol, Eurojust i Prokuratura Europejska mogą również powołać po jednym przedstawicielu do grupy doradczej ds. systemu ECRIS-TCN.

Europol, Eurojust oraz Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą powołać po jednym przedstawicielu do grupy doradczej ds. interoperacyjności.”.

Artykuł 63

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1861

W rozporządzeniu (UE) 2018/1861 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się litery w brzmieniu:

„22) »europejski portal wyszukiwania« oznacza europejski portal wyszukiwania ustanowiony na mocy art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 (*);

23) »wspólny system porównywania danych biometrycznych« oznacza wspólny system porównywania danych biometrycznych ustanowiony na mocy art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817;

24) »wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację« oznacza wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowione na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817;

25) »detektor wielokrotnych tożsamości« oznacza detektor wielokrotnych tożsamości ustanowiony na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).”;

- 2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust.1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:
 - „b) systemu krajowego (N.SIS) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z systemem centralnym SIS w tym co najmniej jednej krajowej lub wspólnej wersji zapasowej N.SIS;
 - c) infrastruktury łączności pomiędzy CS-SIS, wersją zapasową CS-SIS i NI-SIS (zwanej dalej »infrastrukturą łączności«), która zapewnia zaszyfowaną wirtualną sieć na potrzeby danych SIS oraz wymiany danych między biurami SIRENE, o której mowa w art. 7 ust. 2; oraz
 - d) bezpiecznej infrastruktury komunikacji między systemem centralnym CS-SIS a infrastrukturą centralną europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych i detektora wielokrotnych tożsamości.”;
 - b) dodaje się ustępy w brzmieniu:
 - „8. Bez uszczerbku dla ust. 1–5 dane SIS można również wyszukiwać za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania.
 - 9. Bez uszczerbku dla ust. 1–5 dane SIS można również przekazywać za pośrednictwem bezpiecznej infrastruktury łączności, o której mowa w ust. 1 lit. d). Takie przekazywanie odbywa się tylko w takim zakresie, w jakim dane te są wymagane do celów rozporządzenia (UE) 2019/817.”;
- 3) w art. 7 dodaje się następujący ustęp:
- „2a. Biura SIRENE zapewniają również ręczną weryfikację różniących się tożsamości zgodnie z art. 29 rozporządzenia (UE) 2019/817. W zakresie niezbędnym do wypełnienia tego zadania biura SIRENE mają dostęp do danych przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w detektorze wielokrotnych tożsamości w celach określonych w art. 21 i 26 rozporządzenia (UE) 2019/817.”;
- 4) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Państwa członkowskie zapewniają rejestrowanie w N.SIS każdego przypadku uzyskania dostępu do CS-SIS lub dokonania wymiany danych osobowych z CS-SIS w celu sprawdzenia, czy dane wyszukiwanie było zgodne z prawem, monitorowania przetwarzania danych, aby stwierdzić, czy jest ono zgodne z prawem, autokontroli, zapewnienia prawidłowego działania N.SIS, a także integralności i bezpieczeństwa danych. Wymóg ten nie dotyczy procesów automatycznych, o których mowa w art. 4 ust. 6 lit. a), b) i c).
- Państwa członkowskie zapewniają rejestrowanie każdego przypadku uzyskania dostępu do danych osobowych za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania w celu sprawdzenia, czy dane wyszukiwanie było zgodne z prawem, monitorowania przetwarzania danych, aby stwierdzić, czy jest ono zgodne z prawem, autokontroli oraz zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych.”;
- 5) w art. 34 ust. 1 dodaje się lit. g) w brzmieniu:
- „g) weryfikacji różniących się tożsamości i zwalczania oszustw dotyczących tożsamości zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2019/817.”;
- 6) art. 60 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Do celów art. 15 ust. 4 oraz ust. 3, 4 i 5 niniejszego artykułu eu-LISA przechowuje dane, o których mowa w art. 15 ust. 4 i w ust. 3 niniejszego artykułu, które nie pozwalają na identyfikację osób fizycznych w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/817.
- eu-LISA umożliwia Komisji i organom, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uzyskanie indywidualnych sprawozdań i statystyk. eu-LISA udziela państwom członkowskim, Komisji, Europołowi i Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, na ich wniosek, dostępu do centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/817.”.

Artykuł 64

Zmiany w decyzji 2004/512/WE

Art. 1 ust. 2 decyzji 2004/512/WE otrzymuje brzmienie:

- „2. Wizowy system informacyjny jest oparty na architekturze scentralizowanej, a w jego skład wchodzi następujące elementy:
- a) centralna infrastruktura wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 (*),
 - b) centralny system informacyjny zwany dalej „centralnym wizowym systemem informacyjnym” (CS-VIS);

- c) interfejs krajowy w każdym państwie członkowskim, zwany dalej „interfejsem krajowym” (NI-VIS), zapewniający połączenie z odpowiednimi centralnymi organami krajowymi danego państwa członkowskiego;
- d) infrastruktura komunikacyjna między centralnym wizowym systemem informacyjnym i interfejsami krajowymi;
- e) bezpieczny kanał komunikacyjny między systemem centralnym EES i systemem centralnym VIS;
- f) bezpiecznej infrastruktury łączności między systemem centralnym VIS a infrastrukturą centralną europejskiego portalu wyszukiwania ustanowionego na mocy art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817 oraz wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowionego na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).”.

Artykuł 65

Zmiany w decyzji 2008/633/WSiSW

W decyzji 2008/633/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„1a. Jeżeli wyznaczone organy dokonały zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 (*) i jeżeli spełniono warunki udzielenia dostępu określone w niniejszym artykule, mają one dostęp do systemu VIS w celu sprawdzenia danych, jeśli według uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w art. 22 ust. 2 tego rozporządzenia, dane te są przechowywane w VIS.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).”;

2. w art. 7 dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„1a. Jeżeli Europol dokonał zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) 2019/817 i jeżeli spełniono warunki udzielenia dostępu określone w niniejszym artykule, Europol ma dostęp do systemu VIS w celu sprawdzenia danych, jeśli według uzyskanej odpowiedzi, o której mowa w art. 22 ust. 2 tego rozporządzenia, dane te są przechowywane w VIS.”.

ROZDZIAŁ X

Przepisy końcowe

Artykuł 66

Sprawozdawczość i statystyki

1. Odpowiednio upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji i eu-LISA ma możliwość dokonywania sprawdzeń następujących danych związanych z europejskim portalem wyszukiwania, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk:

- a) liczba wyszukiwań przypadających na użytkownika profilu europejskiego portalu wyszukiwania;
- b) liczba wyszukiwań w każdej bazie danych Interpolu.

W oparciu o dane nie może być możliwa identyfikacja poszczególnych osób.

2. Odpowiednio upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji, eu-LISA i jednostki centralnej ETIAS ma możliwość dokonywania sprawdzeń następujących danych związanych ze wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk:

- a) liczba wyszukiwań w celach określonych w art. 20, 21 i 22;
- b) obywatelstwo, płeć i rok urodzenia osoby;

- c) rodzaj dokumentu podróży oraz trzyliterowy kod państwa wydającego;
- d) liczba wyszukiwań przeprowadzonych z użyciem danych biometrycznych i bez ich użycia.

W oparciu o dane nie może być możliwa identyfikacja poszczególnych osób.

3. Odpowiednio upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji, eu-LISA i jednostki centralnej ETIAS ma możliwość dokonywania sprawdzeń następujących danych związanych z detektorem wielokrotnych tożsamości, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk:

- a) liczba wyszukiwań przeprowadzonych z użyciem danych biometrycznych i bez ich użycia;
- b) liczba powiązań każdego rodzaju oraz systemy informacyjne UE zawierające powiązane ze sobą dane;
- c) okres, przez jaki powiązanie żółte i czerwone pozostawało w systemie.

W oparciu o dane nie może być możliwa identyfikacja poszczególnych osób.

4. Odpowiednio upoważniony personel Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej ma możliwość dokonywania sprawdzeń danych, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, na potrzeby przeprowadzania analiz ryzyka i ocen narażenia, o których mowa w art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 ⁽⁴⁰⁾.

5. Odpowiednio upoważniony personel Europolu ma dostęp możliwość dokonywania sprawdzeń danych, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, na potrzeby przeprowadzania analiz strategicznych, tematycznych i operacyjnych, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2016/794.

6. Do celów ust. 1, 2 i 3 eu-LISA przechowuje dane, o których mowa w tych ustępach, w centralnym repozytorium sprawozdań i statystyk. W oparciu o dane zawarte w tym repozytorium nie może być możliwa identyfikacja poszczególnych osób, ale dane te pozwalają organom wymienionym w ust. 1, 2 i 3 na uzyskanie sprofilowanych sprawozdań i statystyk w celach zwiększenia efektywności odpraw granicznych, wsparcia organów w rozpatrywaniu wniosków wizowych oraz wsparcia kształtowania unijnej polityki w zakresie migracji i bezpieczeństwa w Unii w oparciu o dowody.

7. Komisja udostępnia Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, na wniosek, istotne informacje do celów oceny wpływu niniejszego rozporządzenia na prawa podstawowe.

Artykuł 67

Okres przejściowy funkcjonowania europejskiego portalu wyszukiwania

1. W okresie dwóch lat od daty rozpoczęcia funkcjonowania europejskiego portalu wyszukiwania obowiązki, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, nie obowiązują, a korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania pozostaje opcjonalne.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 73 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez jednorazowe przedłużenie okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, o nie dłużej niż jeden rok, jeżeli ocena wdrażania europejskiego portalu wyszukiwania wykazała, że takie przedłużenie jest konieczne, w szczególności ze względu na wpływ, jaki miałyby wprowadzenie europejskiego portalu wyszukiwania na organizację i czas trwania kontroli granicznej.

Artykuł 68

Okres przejściowy obowiązujący w stosunku do przepisów w sprawie dostępu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych

Art. 22, art. 60 pkt 8 i 9, art. 61 pkt 10 i 11 oraz art. 65 obowiązują od dnia rozpoczęcia działania wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, o których mowa w art. 72 ust. 1.

⁽⁴⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 863/2007, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

Artykuł 69

Okres przejściowy obowiązujący w stosunku do wykrywania wielokrotnych tożsamości

1. Przez okres jednego roku od wystosowania przez eu-LISA powiadomienia o zakończeniu testu detektora wielokrotnych tożsamości, o którym mowa w art. 72 ust. 1 lit. b), i przed rozpoczęciem jego funkcjonowania, jednostka centralna ETIAS odpowiada za wykrywanie wielokrotnych tożsamości przy pomocy danych przechowywanych w systemach EES, VIS, Eurodac i SIS. Operacje wykrywania wielokrotnych tożsamości są przeprowadzane przy użyciu wyłącznie danych biometrycznych.

2. Jeśli zapytanie wykaże jedno lub kilka dopasowań, a dane dotyczące tożsamości zawarte w powiązanych ze sobą aktach osobowych są tożsame lub zbliżone, ustanawia się powiązanie białe zgodnie z art. 33.

Jeśli zapytanie wykaże jedno lub kilka dopasowań, a danych dotyczących tożsamości zawartych w powiązanych ze sobą aktach osobowych nie można uznać za zbliżone, ustanawia się powiązanie żółte zgodnie z art. 30; obowiązuje wówczas procedura, o której mowa w art. 29.

W wypadku wystąpienia kilku dopasowań, tworzone jest powiązanie między wszystkimi elementami danych, które doprowadziły do ich wystąpienia.

3. W razie utworzenia powiązania żółtego detektor wielokrotnych tożsamości udostępnia jednostce centralnej ETIAS dane dotyczące tożsamości obecne w różnych systemach informacyjnych UE.

4. W razie utworzenia powiązania do wpisu w SIS innego niż wpis dokonany na mocy art. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1860, art. 24 i 25 rozporządzenia (UE) 2018/1861 lub art. 38 rozporządzenia (UE) 2018/1862, detektor wielokrotnych tożsamości udostępnia dostęp do danych dotyczących tożsamości obecnych w różnych systemach informacyjnych biuro SIRENE państwa członkowskiego, które dokonało wpisu.

5. Jednostka centralna ETIAS lub w przypadkach, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, biuro Sirene państwa członkowskiego, które dokonało wpisu, mają dostęp do danych zawartych w pliku potwierdzającym tożsamość i analizują różne tożsamości, a także aktualizują powiązanie zgodnie z art. 31, 32 i 33 oraz dodają je do pliku potwierdzającego tożsamość.

6. Jednostka centralna ETIAS powiadamia Komisję zgodnie z art. 71 ust. 3 dopiero po ręcznym zweryfikowaniu wszystkich powiązań żółtych i zaktualizowaniu ich statusu na powiązania zielone, białe lub czerwone.

7. Państwa członkowskie w razie potrzeby pomagają jednostce centralnej ETIAS w wykrywaniu wielokrotnych tożsamości na mocy niniejszego artykułu.

8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 73 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez przedłużenie o sześć miesięcy okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z możliwością dwukrotnego przedłużenia go za każdym razem o sześć miesięcy. Przedłużenie takie przyznaje się wyłącznie w przypadku, gdy ocena przewidywanego czasu na ukończenie wykrywania multiplikacji tożsamości na mocy niniejszego artykułu wskazuje, że wykrywanie wielokrotnych tożsamości nie może zostać ukończone przed upływem pozostałego terminu na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu lub przed upływem trwającego przedłużenia, z powodów niezależnych od jednostki centralnej ETIAS oraz że nie można zastosować działań naprawczych. Ocena zostaje przeprowadzona nie później niż trzy miesiące przed upływem takiego terminu lub trwającego przedłużenia.

Artykuł 70

Koszty

1. Koszty poniesione w związku z ustanowieniem i funkcjonowaniem europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości są pokrywane z budżetu ogólnego Unii.

2. Koszty poniesione w związku z integracją istniejącej krajowej infrastruktury oraz jej połączeniem z jednolitymi interfejsami krajowymi, a także w związku z obsługą jednolitych interfejsów krajowych są pokrywane z budżetu ogólnego Unii.

Wyłącza się następujące koszty:

- funkcjonowania biura zarządzania projektami państw członkowskich (posiedzenia, podróże służbowe, biura);
- obsługi krajowych systemów informatycznych (pomieszczenia, wdrażanie, energia elektryczna, chłodzenie);
- funkcjonowania krajowych systemów informatycznych (umowy z operatorami i umowy w zakresie wsparcia);
- projektowania, rozwoju, wdrażania, funkcjonowania i utrzymania krajowych sieci łączności.

3. Bez uszczerbku dla dalszego finansowania w tym celu z innych źródeł budżetu ogólnego Unii Europejskiej, kwota 32 077 000 EUR zostaje uruchomiona z puli 791 000 000 EUR przewidzianej na mocy art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014 na pokrycie kosztów wdrożenia niniejszego rozporządzenia, jak przewidziano w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

4. Z puli środków, o której mowa w ust. 3, kwota 22 861 000 EUR zostaje przydzielona eu-LISA, kwota 9 072 000 EUR Europolowi, a kwota 144 000 EUR Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL), aby wesprzeć te agencje w wykonywaniu ich odpowiednich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia. Tego rodzaju finansowanie wdraża się w ramach zarządzania pośredniego.

5. Koszty poniesione przez wyznaczone organy są pokrywane, odpowiednio, przez wyznaczające państwa członkowskie. Koszty podłączenia każdego wyznaczonego organu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację ponoszą poszczególne państwa członkowskie.

Koszty poniesione przez Europol, w tym koszty podłączenia do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, ponosi Europol.

Artykuł 71

Powiadomienia

1. Państwa członkowskie powiadają eu-LISA o organach, o których mowa w art. 7, 20, 21 i 26, które mogą korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości oraz uzyskiwać do nich dostęp.

Skonsolidowany wykaz tych organów jest publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w terminie trzech miesięcy od daty uruchomienia poszczególnych elementów interoperacyjności zgodnie z art. 72. W przypadku zmian w wykazie eu-LISA raz w roku publikuje zaktualizowany skonsolidowany wykaz.

2. eu-LISA informuje Komisję o pomyślnym zakończeniu testu, o którym mowa w art. 72 ust. 1 lit. b), ust. 2 lit. b), ust. 3 lit. b), ust. 4 lit. b), ust. 5 lit. b) i ust. 6 lit. b).

3. Jednostka centralna ETIAS powiadamia Komisję o zakończeniu z powodzeniem okresu przejściowego, o którym mowa w art. 69.

4. Komisja udostępnia informacje zgłoszone zgodnie z ust. 1 państwom członkowskim i podaje je do ogólnej wiadomości za pośrednictwem stale aktualizowanej ogólnodostępnej strony internetowej.

Artykuł 72

Uruchomienie systemu

1. Komisja określa datę planowanego uruchomienia europejskiego portalu wyszukiwania w drodze aktów wykonawczych po tym, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 7 i art. 43 ust. 5;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test europejskiego portalu wyszukiwania, który eu-LISA przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich i agencjami unijnymi, które mogą korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania;
- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 oraz powiadomiła o nich Komisję;

Europejski portal wyszukiwania przeszukuje bazy danych Interpolu dopiero wówczas, gdy rozwiązania techniczne umożliwiają spełnienie wymogów art. 9 ust. 5. W wyniku niemożności spełnienia tego wymogu europejski portal wyszukiwania nie przeszukuje baz danych Interpolu, lecz nie powinien opóźniać rozpoczęcia funkcjonowania europejskiego portalu wyszukiwania.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

2. Komisja decyduje o dacie planowanego uruchomienia wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych po tym, jak spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 13 ust. 5 i art. 43 ust. 5;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich;

- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 13 oraz powiadomiła o nich Komisję;
- d) eu-LISA oświadczyła, że test, o którym mowa w ust. 5 lit. b), zakończył się pomyślnie.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

3. Komisja decyduje o dacie planowanego uruchomienia wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację po tym, jak spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 43 ust. 5 i art. 78 ust. 10;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich;
- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 18, oraz powiadomiła o nich Komisję;
- d) eu-LISA oświadczyła, że test, o którym mowa w ust. 5 lit. b), zakończył się pomyślnie.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

4. Komisja decyduje o dacie planowanego uruchomienia detektora wielokrotnych tożsamości po tym, jak spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 28 ust. 5 i 7, art. 33 ust. 6, art. 33 ust. 6, art. 43 ust. 5 i art. 49 ust. 6;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test detektora wielokrotnych tożsamości, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich i jednostką centralną ETIAS;
- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 34 oraz powiadomiła o nich Komisję;
- d) jednostka centralna ETIAS powiadomiła Komisję zgodnie z art. 71 ust. 3;
- e) eu-LISA oświadczyła, że testy, o których mowa w ust. 1 lit. b), ust. 2 lit. b), ust. 3 lit. b) i ust. 5 lit. b), zakończyły się pomyślnie.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

5. Komisja określa – w drodze aktów wykonawczych – datę, od której mechanizmy i procedury automatycznej kontroli jakości danych, wspólne wskaźniki jakości danych i minimalne normy jakości danych mają być stosowane, gdy spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 37 ust. 4;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test mechanizmów i procedur automatycznej kontroli jakości danych, wspólnych wskaźników jakości danych i minimalnych norm jakości danych, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

6. Komisja określa datę planowanego uruchomienia centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego po tym, jak spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 39 ust. 5 i art. 43 ust. 5;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich;
- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 39 oraz powiadomiła o nich Komisję.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

7. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach testów przeprowadzonych zgodnie z ust. 1 lit. b), ust. 2 lit. b), ust. 3 lit. b), ust. 4 lit. b), ust. 5 lit. b) i ust. 6 lit. b).

8. Państwa członkowskie, jednostka centralna ETIAS i Europol rozpoczynają korzystanie z każdego z elementów interoperacyjności od daty określonej przez Komisję zgodnie z odpowiednio ust. 1, 2, 3 i 4.

*Artykuł 73***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 28 ust. 5, art. 39 ust. 5, art. 49 ust. 6, art. 67 ust. 2 i art. 69 ust. 8, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 11 czerwca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 28 ust. 5, art. 39 ust. 5, art. 49 ust. 6, art. 67 ust. 2 i art. 69 ust. 8, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 28 ust. 5, art. 39 ust. 5, art. 49 ust. 6, art. 67 ust. 2 i art. 69 ust. 8 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 74***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Jeżeli komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 75***Grupa doradcza**

eu-LISA ustanawia grupę doradczą ds. interoperacyjności. W fazie projektowania i rozwoju elementów interoperacyjności stosuje się przepisy art. 54 ust. 4, 5 i 6.

*Artykuł 76***Szkolenia**

eu-LISA wykonuje zadania związane z zapewnianiem szkoleń z zakresu technicznego użytkowania elementów interoperacyjności zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1726.

Organy państw członkowskich i agencje unijne zapewniają swojemu personelowi uprawnionemu do przetwarzania danych za pomocą elementów interoperacyjności odpowiedni program szkoleniowy dotyczący bezpieczeństwa danych, jakości danych, zasad ochrony danych, procedur mających zastosowanie do przetwarzania danych i obowiązku informowania na mocy art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 4 i art. 47.

W stosowanych przypadkach wspólne szkolenia na te tematy organizuje się na szczeblu Unii w celu zacieśnienia współpracy i wymiany najlepszych praktyk między personelem organów państw członkowskich i agencji unijnych, które są uprawnione do przetwarzania danych przy pomocy elementów interoperacyjności. Szczególną uwagę należy zwrócić na proces wykrywania wielokrotnych tożsamości, w tym na ręczną weryfikację różniących się tożsamości i towarzyszącą temu potrzebę utrzymania odpowiednich zabezpieczeń praw podstawowych.

*Artykuł 77***Praktyczny podręcznik**

Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, eu-LISA i innymi odpowiednimi agencjami unijnymi, udostępnia praktyczny podręcznik wdrażania elementów interoperacyjności i zarządzania nimi. Ten praktyczny podręcznik zawiera wytyczne o charakterze technicznym i operacyjnym, zalecenia i najlepsze praktyki. Komisja przyjmuje praktyczny podręcznik w formie zalecenia.

*Artykuł 78***Monitorowanie i ocena**

1. eu-LISA zapewnia wdrożenie procedur w zakresie monitorowania rozwoju elementów interoperacyjności i ich połączenia z jednolitymi interfejsami krajowymi pod kątem celów dotyczących planowania i kosztów oraz procedur w zakresie monitorowania funkcjonowania elementów interoperacyjności pod kątem celów w zakresie rezultatów technicznych, efektywności kosztowej, bezpieczeństwa i jakości działania.

2. Do dnia 12 grudnia 2019 r. i co sześć miesięcy od tego dnia w trakcie fazy rozwojowej elementów interoperacyjności eu-LISA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z aktualnej sytuacji w zakresie opracowywania każdego z elementów interoperacyjności, a także ich połączenia z jednolitymi interfejsami krajowymi. Po zakończeniu tworzenia systemu przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające szczegółowe wyjaśnienia dotyczące sposobu osiągnięcia celów, w szczególności w zakresie planowania i kosztów, a także zawierające uzasadnienie rozbieżności.

3. Cztery lata po rozpoczęciu funkcjonowania poszczególnych elementów interoperacyjności zgodnie z art. 72, a następnie co cztery lata, eu-LISA przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie dotyczące technicznego funkcjonowania elementów interoperacyjności, w tym ich bezpieczeństwa.

4. Dodatkowo jeden rok po złożeniu każdego ze sprawozdań przez eu-LISA Komisja sporządza ocenę ogólną elementów interoperacyjności, obejmującą:

- a) ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia;
- b) analizę osiągniętych wyników w stosunku do celów niniejszego rozporządzenia i ocenę wpływu na prawa podstawowe, w tym w szczególności ocenę wpływu elementów interoperacyjności na prawo do niedyskryminacji;
- c) ocenę funkcjonowania portalu internetowego, w tym dane liczbowe dotyczące korzystania z portalu internetowego oraz liczby wniosków, które zostały rozpatrzone;
- d) ocenę aktualności przesłanek do stworzenia elementów interoperacyjności;
- e) ocenę bezpieczeństwa elementów interoperacyjności;
- f) ocenę korzystania ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację do celów identyfikacji;
- g) ocenę korzystania ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
- h) ocenę konsekwencji, w tym nieproporcjonalnych skutków dla płynności ruchu na przejściach granicznych, a także konsekwencji mających wpływ na budżet Unii;
- i) ocenę przeszukiwania baz danych Interpolu za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania, w tym informacje na temat liczby dopasowań w bazach danych Interpolu i informacje na temat napotkanych problemów.

Ocena ogólna na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu zawiera konieczne zalecenia. Komisja przekazuje powyższe sprawozdanie oceniające Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi Danych Osobowych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

5. Do dnia 12 czerwca 2020 r., a następnie co roku do czasu przyjęcia przez Komisję aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 72, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie o stanie przygotowań do pełnego wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie zawiera także szczegółowe informacje o poniesionych kosztach oraz informacje dotyczące rodzajów ryzyka, które mogą mieć wpływ na ogólne koszty.

6. Dwa lata po rozpoczęciu funkcjonowania detektora wielokrotnych tożsamości zgodnie z art. 72 ust. 4 Komisja bada wpływ detektora wielokrotnych tożsamości na prawo do niedyskryminacji. Po tym pierwszym sprawozdaniu badanie wpływu detektora wielokrotnych tożsamości na prawo do niedyskryminacji stanowi część badania, o którym mowa w ust. 4 lit. b) niniejszego artykułu.

7. Państwa członkowskie i Europol dostarczają eu-LISA i Komisji informacji niezbędnych do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 3-6. Informacje te nie mogą stwarzać zagrożenia dla metod pracy ani ujawniać informacji o źródłach, członkach personelu lub postępowaniach przygotowawczych prowadzonych przez wyznaczone organy.

8. eu-LISA przekazuje Komisji informacje niezbędne do sporządzenia oceny ogólnej, o której mowa w ust. 4.

9. Z poszanowaniem przepisów prawa krajowego dotyczących publikacji danych szczególnie chronionych i bez uszczerbku dla ograniczeń koniecznych do ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, zapobiegania przestępstwom i zagwarantowania, aby żadne prowadzone krajowe postępowanie przygotowawcze nie było zagrożone, każde państwo członkowskie i Europol przygotowują coroczne sprawozdania na temat skuteczności dostępu do danych przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zawierające informacje i dane statystyczne na temat:

- a) dokładnego celu sprawdzania danych, w tym rodzaju przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw;
- b) przedstawionych uzasadnionych podstaw zasadnego podejrzenia, że osoba podejrzana, sprawca lub ofiara są objęci zakresem rozporządzenia (UE) 2017/2226, rozporządzenia (WE) nr 767/2008 lub rozporządzenia (UE) 2018/1240;
- c) liczby wniosków o dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania tych przestępstw i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie;
- d) liczby i rodzaju spraw, które zakończyły się udaną identyfikacją;
- e) potrzeby i zastosowania trybu obowiązującego w szczególnie nagłych przypadkach, w tym przypadków, w których w wyniku weryfikacji ex post przez centralny punkt dostępu tryb taki nie został zaakceptowany.

Roczne sprawozdania państw członkowskich i Europolu są przekazywane Komisji do dnia 30 czerwca następnego roku.

10. Aby zarządzać wnioskami użytkowników o udzielenie dostępu, o których mowa w art. 22, oraz ułatwiać zbieranie informacji na podstawie ust. 7 i 9 niniejszego artykułu w celu generowania sprawozdań i statystyk, o których mowa w tych ustępach, państwom członkowskim udostępnia się rozwiązanie techniczne. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające specyfikacje rozwiązania technicznego. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 74 ust. 2.

Artykuł 79

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące europejskiego portalu wyszukiwania mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 72 ust. 1.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 72 ust. 2.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 72 ust. 3.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące detektora wielokrotnych tożsamości mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 72 ust. 4.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące zautomatyzowanych mechanizmów i procedur kontroli jakości danych, wspólnych wskaźników jakości danych i minimalnych norm jakości danych mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 72 ust. 5.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 72 ust. 6.

Art. 6, 12, 17, 25, 38, 42, 54, 56, 57, 70, 71, 73, 74, 75, 77 i art. 78 ust. 1 mają zastosowanie od dnia 11 czerwca 2019 r.

Niniejsze zastosowanie ma zastosowanie do Eurodac od dnia, w którym zaczyna obowiązywać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 w wersji przekształconej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/818**z dnia 20 maja 2019 r.****w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2, art. 74, art. 78 ust. 2 lit. e), art. 79 ust. 2 lit. c), art. 82 ust. 1 lit. d), art. 85 ust. 1, art. 87 ust. 2 lit. a) oraz art. 88 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim komunikacie z dnia 6 kwietnia 2016 r. zatytułowanym „Sprawniejsze i bardziej inteligentne systemy informacyjne do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa” Komisja podkreśliła potrzebę poprawy struktury zarządzania danymi Unii na potrzeby zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa. Komunikat ten zainicjował proces zmierzający do osiągnięcia interoperacyjności systemów informacyjnych UE w dziedzinach bezpieczeństwa oraz zarządzania granicami i migracją, aby wyeliminować niedoskonałości strukturalne związane z tymi systemami, które utrudniają pracę organów krajowych, oraz aby zapewnić straży granicznej, organom celnym, funkcjonariuszom policji i organom sądowym dostęp do koniecznych informacji.
- (2) W swoim „Planie działania na rzecz intensyfikacji wymiany informacji i udoskonalenia zarządzania nimi, w tym na rzecz rozwiązań interoperacyjnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych” z dnia 6 czerwca 2016 r., Rada wskazała liczne wyzwania natury prawnej, technicznej i operacyjnej związane z osiągnięciem interoperacyjności systemów informacyjnych UE oraz wezwała do wprowadzenia w życie rozwiązań w tym zakresie.
- (3) W swojej rezolucji z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie strategicznych priorytetów programu prac Komisji na 2017 r. ⁽³⁾ Parlament Europejski wezwał do przedstawienia wniosków dotyczących poprawy i dalszego rozwoju poszczególnych systemów informacyjnych UE, zmniejszania luk informacyjnych oraz dążenia do osiągnięcia interoperacyjności, a także wniosków dotyczących obowiązkowej wymiany informacji na poziomie UE, wraz z niezbędnymi gwarancjami ochrony danych.
- (4) W swoich konkluzjach z dnia 15 grudnia 2016 r. Rada Europejska zaapelowała o kontynuowanie prac nad osiągnięciem interoperacyjności systemów informacyjnych i baz danych UE.
- (5) W swoim sprawozdaniu końcowym z dnia 11 maja 2017 r. grupa ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informacyjnych i interoperacyjności stwierdziła, że prace w kierunku praktycznych rozwiązań służących zapewnieniu interoperacyjności systemów informacyjnych są konieczne i wykonalne pod względem technicznym, a interoperacyjność może zasadniczo zarówno przynieść korzyści operacyjne, jak i zostać ustanowiona zgodnie z wymogami ochrony danych.
- (6) W swoim komunikacie z dnia 16 maja 2017 r. zatytułowanym „Siódme sprawozdanie z postępu prac nad stworzeniem rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa” Komisja określiła, zgodnie ze swoim komunikatem z dnia 6 kwietnia 2016 r. oraz z wnioskami i zaleceniami grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informacyjnych i interoperacyjności, nowe podejście do zarządzania danymi dotyczącymi ochrony granic, bezpieczeństwa i migracji zakładające pełną interoperacyjność wszystkich systemów informacyjnych UE w dziedzinie bezpieczeństwa, zarządzania granicami i zarządzania przepływami migracyjnymi, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 10.8.2018, s. 48.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 maja 2019 r.⁽³⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 116.

- (7) W swoich konkluzjach z dnia 9 czerwca 2017 r. w sprawie dalszych prac nad usprawnieniem wymiany informacji i zapewnieniem interoperacyjności systemów informacyjnych UE Rada zachęciła Komisję do dążenia do realizacji rozwiązań w zakresie interoperacyjności zaproponowanych przez grupę ekspertów wysokiego szczebla.
- (8) W swoich konkluzjach z dnia 23 czerwca 2017 r. Rada Europejska podkreśliła potrzebę poprawy interoperacyjności baz danych i zachęciła Komisję do jak najszybszego sporządzenia projektu przepisów w oparciu o propozycje grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informatycznych i interoperacyjności.
- (9) Aby poprawić skuteczność i wydajność kontroli na granicach zewnętrznych, przyczynić się do zapobiegania nielegalnej imigracji i jej zwalczania oraz wnieść wkład w zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w tym utrzymanie bezpieczeństwa publicznego i polityki publicznej, oraz aby chronić bezpieczeństwo na terytoriach państw członkowskich, poprawić wdrażanie wspólnej polityki wizowej, ułatwić rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, przyczynić się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, ułatwić identyfikację osób nieznanych w przypadku kłeski żywiołowej, wypadku lub zamachu terrorystycznego, aby utrzymać zaufanie społeczeństwa do unijnego systemu migracji i azylu, unijnych środków bezpieczeństwa i zdolności Unii do zarządzania granicami zewnętrznymi, należy ustanowić interoperacyjność systemów informacyjnych UE — a mianowicie systemu wjazdu/wyjazdu (EES), wizowego systemu informacyjnego (VIS), europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), systemu Eurodac, Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) oraz europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych o obywatelach państw trzecich (ECRIS-TCN), aby te systemy informacyjne UE i zawarte w nich dane mogły się wzajemnie uzupełniać przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych obywateli, zwłaszcza prawa do ochrony danych osobowych. W tym celu jako elementy interoperacyjności należy ustanowić europejski portal wyszukiwania, wspólny system porównywania danych biometrycznych, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektor wielokrotnych tożsamości.
- (10) Interoperacyjność systemów informacyjnych UE powinna umożliwiać tym systemom wzajemne uzupełnianie się i ułatwić w ten sposób poprawną identyfikację osób, w tym osób nieznanych, które nie są w stanie potwierdzić swojej tożsamości, lub niezidentyfikowanych szczątków ludzkich, przyczynić się do zwalczania oszustw dotyczących tożsamości, poprawić i zharmonizować wymagania dotyczące jakości danych w odpowiednich unijnych systemach informacyjnych, ułatwić wdrożenie systemów informacyjnych UE przez państwa członkowskie od strony technicznej i operacyjnej, wzmocnić gwarancje bezpieczeństwa danych i ochrony danych regulujące odpowiednie systemy informacyjne UE, usprawnić dostęp do systemów EES, VIS, ETIAS i Eurodac do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych oraz wspierać realizację celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN.
- (11) Elementy interoperacyjności powinny obejmować systemy EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i system ECRIS-TCN. Powinny one obejmować również dane Europolu, ale jedynie w zakresie umożliwiającym przeszukiwanie danych Europolu jednocześnie z tymi systemami informacyjnymi UE.
- (12) Elementy interoperacyjności powinny przetwarzać dane osobowe osób, których dane osobowe są przetwarzane w poszczególnych systemach informacyjnych UE i przez Europol.
- (13) Należy ustanowić europejski portal wyszukiwania, aby technicznie umożliwić szybki, sprawny, wydajny, systematyczny i kontrolowany dostęp organów państw członkowskich i agencji unijnych do systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpolu) w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania przez nie ich funkcji w oparciu o ich własne prawa dostępu. Europejski portal wyszukiwania powinien też wspierać osiąganie celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS, ECRIS-TCN i danych Europolu. Poprzez umożliwienie równoległego przeszukiwania wszystkich istotnych systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu, europejski portal wyszukiwania powinien działać jako pojedynczy punkt kontaktowy lub „pośrednik komunikatów” oraz służyć sprawnemu przeszukiwaniu różnych systemów centralnych i uzyskiwaniu koniecznych informacji, przy pełnym poszanowaniu zasad kontroli dostępu i wymogów dotyczących ochrony danych regulujących systemy podstawowe.
- (14) Struktura europejskiego portalu wyszukiwania powinna gwarantować, że podczas przeszukiwania baz danych Interpolu dane użyte przez użytkownika europejskiego portalu wyszukiwania w celu dokonania zapytania nie będą przekazywane właścicielom danych Interpolu. Struktura europejskiego portalu wyszukiwania powinna też gwarantować, że bazy danych Interpolu będą przeszukiwane wyłącznie zgodnie z obowiązującym prawem unijnym i krajowym.

- (15) Użytkownicy europejskiego portalu wyszukiwania, którzy mają prawo dostępu do danych Europolu na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794⁽⁴⁾ powinni mieć możliwość równoczesnego przeszukiwania danych Europolu oraz systemów informacyjnych UE, do których mają dostęp. Wszelkie dalsze przetwarzanie danych następujące po wprowadzeniu takiego zapytania powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794, w tym z ograniczeniami dostępu lub wykorzystania nałożonymi przez podmiot przekazujący dane.
- (16) Europejski portal wyszukiwania powinien zostać opracowany i skonfigurowany tak, aby umożliwiał jedynie dokonanie tego typu zapytań z wykorzystaniem danych związanych z osobami lub dokumentami podróży przechowywanych w systemach informacyjnych UE, danych Europolu lub bazie danych Interpolu.
- (17) Aby umożliwić systematyczne wykorzystywanie właściwych systemów informacyjnych UE, należy korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania w celu dokonywania zapytań we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN. Należy jednak pozostawić krajowe połączenie z różnymi systemami informacyjnymi UE, aby zapewnić techniczną opcję awaryjną. Agencje unijne powinny też korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania, aby przeszukiwać system centralny SIS zgodnie z posiadanymi prawami dostępu w celu pełnienia swoich funkcji. Europejski portal wyszukiwania powinien stanowić dodatkowy środek konsultacji systemu centralnego SIS, danych Europolu i baz danych Interpolu, uzupełniając istniejące interfejsy dedykowane.
- (18) Dane biometryczne, takie jak odciski palców i wizerunki twarzy, są unikalne, a zatem znacznie bardziej niezawodne do celów identyfikacji osób, niż dane alfanumeryczne. Wspólny system porównywania danych biometrycznych powinien stanowić narzędzie techniczne służące wzmocnieniu i ułatwianiu prac odpowiednich systemów informacyjnych UE i pozostałych elementów interoperacyjności. Głównym celem wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych powinno być ułatwienie identyfikacji osób, które mogą być zarejestrowane w kilku bazach danych, poprzez użycie pojedynczego komponentu technologicznego, zamiast wielu, w celu skojarzenia danych biometrycznych tych osób w różnych systemach. Wspólny system porównywania danych biometrycznych powinien przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa oraz przynieść korzyści finansowe i związane z jego utrzymaniem i zarządzaniem nim. Wszystkie zautomatyzowane systemy identyfikacji daktyloskopijnej, w tym te obecnie wykorzystywane na potrzeby systemów Eurodac, VIS i SIS, korzystają z wzorców biometrycznych składających się z danych uzyskanych w wyniku ekstrakcji cech z rzeczywistych próbek biometrycznych. Wspólny system porównywania danych biometrycznych powinien przegrupować i gromadzić wszystkie te wzorce biometryczne – logicznie oddzielone w zależności od systemu informacyjnego, z którego pochodzą – w jednej lokalizacji, ułatwiając w ten sposób porównania międzysystemowe wykorzystujące wzorce biometryczne i umożliwiając korzyści skali w zakresie rozwoju i utrzymywania systemów centralnych UE.
- (19) Wzorce biometryczne przechowywane we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych powinny składać się z danych uzyskanych w wyniku ekstrakcji cech z rzeczywistych próbek biometrycznych i powinno uzyskiwać się je w sposób uniemożliwiający odwrócenie procesu ekstrakcji. Wzorce biometryczne powinno się uzyskiwać z danych biometrycznych, ale nie powinno być możliwe uzyskanie tych samych danych biometrycznych z wzorców biometrycznych. Ponieważ dane dotyczące odcisków dłoni i profile DNA są przechowywane wyłącznie w SIS i nie można ich wykorzystać do kontroli krzyżowej z danymi zawartymi w innych systemach informacyjnych zgodnie z zasadami konieczności i proporcjonalności, we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych nie powinno się przechowywać profili DNA ani wzorców biometrycznych uzyskanych z danych dotyczących odcisków dłoni.
- (20) Dane biometryczne stanowią wrażliwe dane osobowe. Niniejsze rozporządzenie ma za zadanie określić podstawy i zabezpieczenia związane z przetwarzaniem takich danych w celu jednostkowej identyfikacji osób.
- (21) Systemy EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN wymagają poprawnej identyfikacji osób, których dane osobowe są w nich przechowywane. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinno zatem ułatwiać poprawną identyfikację osób zarejestrowanych w tych systemach.
- (22) Dane osobowe przechowywane w tych systemach informacyjnych UE mogą dotyczyć tych samych osób, zidentyfikowanych jednak za pomocą różnych lub niekompletnych tożsamości. Państwa członkowskie dysponują skutecznymi sposobami identyfikacji swoich obywateli lub zarejestrowanych stałych mieszkańców na swoim terytorium. Interoperacyjność systemów informacyjnych UE powinna przyczynić się do poprawnej identyfikacji osób obecnych w tych systemach. We wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinno się przechowywać dane osobowe konieczne do dokładniejszej identyfikacji osób, których dane są przechowywane w tych systemach, w tym ich dane dotyczące tożsamości, dane dokumentu podróży i dane biometryczne, bez względu na system, do którego zostały pierwotnie pobrane. We wspólnym repozytorium danych przechowywane są jedynie dane osobowe ściśle konieczne do przeprowadzenia dokładnej kontroli tożsamości. Dane osobowe zarejestrowane we wspólnym repozytorium danych powinny być przechowywane nie dłużej niż jest to absolutnie konieczne na potrzeby systemów podstawowych i automatycznie usuwane wraz z usunięciem tych danych z systemów podstawowych, zgodnie z logicznym rozdzieleniem danych.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/968/WSiSW i 2009/968/WSiSW (Dz.U. L 135 z 24.5.2016, s. 53).

- (23) Nowa operacja przetwarzania danych polegająca na przechowywaniu takich danych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zamiast w każdym z odrębnych systemów jest konieczna w celu umożliwienia zwiększenia dokładności identyfikacji poprzez automatyczne porównywanie i dopasowywanie danych. Fakt, że dane dotyczące tożsamości, dane dokumentu podróży i dane biometryczne są przechowywane w repozytorium nie powinien w żaden sposób utrudniać przetwarzania danych na potrzeby systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac czy ECRIS-TCN, ponieważ repozytorium będzie stanowił nowy wspólny komponent tych systemów podstawowych.
- (24) W związku z tym konieczne jest stworzenie we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację akt osobowych dla każdej osoby zarejestrowanej w systemach EES, VIS, ETIAS, Eurodac lub ECRIS-TCN do osiągnięcia celu poprawnej identyfikacji osób w granicach strefy Schengen oraz wspierania detektora wielokrotnych tożsamości, w podwójnym celu ułatwienia kontroli tożsamości osób podróżujących w dobrej wierze i zwalczania oszustw dotyczących tożsamości. Akta osobowe powinny gromadzić wszystkie informacje dotyczące tożsamości powiązane z daną osobą w jednej lokalizacji i umożliwiać dostęp do nich właściwie uprawnionym użytkownikom końcowym.
- (25) Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinno zatem ułatwiać i usprawniać dostęp organów odpowiedzialnych za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych do tych systemów informacyjnych UE, które nie powstały wyłącznie w celach zapobiegania poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (26) Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinno stanowić wspólny zbiór danych dotyczących tożsamości, danych dokumentu podróży i danych biometrycznych osób zarejestrowanych w systemach EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN. Powinno ono stanowić element struktury technicznej tych systemów i pełnić funkcję wspólnego komponentu łączącego je w celu przechowywania i przeszukiwania przetwarzanych przez nie danych dotyczących tożsamości, danych dokumentu podróży i danych biometrycznych.
- (27) Wszystkie wpisy we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinny być logicznie oddzielone poprzez automatyczne oznakowanie każdego wpisu ze wskazaniem systemu podstawowego, do którego on należy. Oznaczenia te powinny być wykorzystywane w celu ustalenia czy powinno się umożliwić dostęp do repozytorium.
- (28) Jeżeli organ policji państwa członkowskiego nie jest w stanie zidentyfikować osoby z powodu braku dokumentu podróży lub innego wiarygodnego dokumentu potwierdzającego jej tożsamość, bądź jeżeli istnieją wątpliwości co do danych dotyczących tożsamości podawanych przez tę osobę lub autentyczności dokumentu podróży, lub tożsamości jego posiadacza, bądź też osoba ta jest niezdolna do współpracy lub odmawia jej, organ policji powinien móc przeszukać wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, aby zidentyfikować tę osobę. W tym celu organy policji powinny pobrać odciski palców przy użyciu metod pobierania odcisków palców na żywo, o ile przeszukanie systemu nastąpiło w obecności tej osoby. Dokonywanie takich zapytań we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację nie powinno być dozwolone w odniesieniu do osób małoletnich, które nie ukończyły 12. roku życia, chyba że jest to w interesie dziecka.
- (29) Jeśli nie można użyć danych biometrycznych danej osoby lub jeśli zapytanie przy użyciu tych danych zakończy się niepowodzeniem, wyszukiwanie należy przeprowadzić za pomocą danych dotyczących tożsamości tej osoby w połączeniu z danymi dokumentu podróży. Jeśli wynik zapytania wskaże, że dane tej osoby są przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, organy państwa członkowskiego powinny mieć możliwość sprawdzenia danych dotyczących tożsamości tej osoby i danych dokumentu podróży, bez wskazywania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, do którego systemu informacyjnego UE dane te należą.
- (30) Państwa członkowskie powinny przyjąć krajowe środki ustawodawcze wyznaczające właściwe organy odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli tożsamości za pomocą wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz określające procedury, warunki i kryteria, jakim podlegają takie kontrole, zgodnie z zasadą proporcjonalności. W szczególności prawo krajowe powinno określać uprawnienia do pobierania danych biometrycznych podczas kontroli tożsamości danej osoby przez członków personelu tych organów.
- (31) Niniejsze rozporządzenie powinno także wprowadzić nową możliwość usprawnienia dostępu do danych wykraczających poza dane dotyczące tożsamości lub dane dokumentu podróży zawarte w systemach EES, VIS, ETIAS lub Eurodac przez wyznaczone przez państwa członkowskie organy odpowiedzialne za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywanie ich lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych i Europol. Takie dane mogą być konieczne do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych w konkretnych sprawach, jeśli istnieją uzasadnione podstawy, by uważać, dokonanie sprawdzeń przyczyni się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, w szczególności w przypadku podejrzenia, że osoba podejrzana, sprawca lub ofiara przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa jest osobą, której dane są przechowywane w systemie EES, VIS, ETIAS lub Eurodac.

- (32) Pełen dostęp do danych zawartych w systemach informacyjnych UE konieczny do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, wykraczający poza dostęp do danych dotyczących tożsamości lub danych dokumentu podróży przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, powinien nadal podlegać przepisom mających zastosowanie aktów prawnych. Wyznaczone organy odpowiedzialne za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie postępowań przygotowawczych i Europol nie wiedzą z góry, który system informacyjny UE zawiera dane osób będących przedmiotem zapytania. Prowadzi to do opóźnień i osłabienia skuteczności. Użytkownik końcowy uprawniony przez wyznaczony organ powinien móc zatem widzieć, w którym z tych systemów informacyjnych UE zarejestrowano dane odpowiadające wynikowi jego zapytania. Dany system zostałby zatem odpowiednio oznaczony w wyniku automatycznej weryfikacji obecności dopasowania w danym systemie (tzw. funkcja „dopasowanie/brak dopasowania”).
- (33) W tym kontekście odpowiedź ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację nie powinna być interpretowana lub wykorzystywana jako powód czy podstawa do wyciągania wniosków lub podejmowania działań wobec danej osoby, lecz powinna być wykorzystywana wyłącznie w celu złożenia wniosku o dostęp do podstawowych systemów informacyjnych UE, z zastrzeżeniem warunków i procedur określonych w odpowiednich aktach prawnych regulujących taki dostęp. Taki wniosek o dostęp powinien podlegać rozdziałowi VII niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽⁵⁾, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ⁽⁶⁾ lub rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁷⁾.
- (34) Zasadniczo, jeżeli znacznik dopasowania wskazuje na to, że dane są zapisane w Eurodac, wyznaczone organy lub Europol powinny zwrócić się o pełny dostęp do co najmniej jednego z odpowiednich systemów informacyjnych UE. Jeżeli wyjątkowo nie złożono wniosku o taki pełny dostęp, na przykład ze względu na to, że wyznaczone organy lub Europol już uzyskały dane w inny sposób, lub uzyskanie tych danych nie jest już dozwolone na mocy prawa krajowego, należy odnotować uzasadnienie niewystąpienia o dostęp.
- (35) Rejestry wyszukiwań we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację powinny podawać cel wyszukiwania. Jeśli wyszukiwania dokonano w ramach dwuetapowego podejścia do sprawdzania danych, rejestry powinny zawierać odniesienie do akt krajowych związanych z danym postępowaniem przygotowawczym lub sprawą, wskazując w ten sposób, że danego zapytania dokonano w celach zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (36) Dokonanie przez wyznaczone organy i Europol wyszukiwania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację w celu uzyskania odpowiedzi typu „dopasowanie/brak dopasowania” wskazującej, czy dane zostały zarejestrowane w systemach EES, VIS, ETIAS lub Eurodac, wymaga automatycznego przetwarzania danych osobowych. Dopasowanie nie powinno wiązać się z ujawnianiem danych osobowych osoby, której dotyczy wyszukiwanie, innych niż wskazanie, że pewne jej dane znajdują się w jednym z systemów. Uprawniony użytkownik nie ma prawa podejmować nieprzychylniej decyzji w stosunku do osoby, której dotyczy wyszukiwanie, jedynie na podstawie samego wystąpienia dopasowania. Dostęp użytkownika do dopasowania będzie stanowić zatem jedynie bardzo ograniczoną ingerencję w prawo do ochrony danych osobowych osoby, której dotyczy wyszukiwanie, umożliwiając zarazem wyznaczonym organom i Europolowi złożenie wniosku o dostęp do danych osobowych w bardziej efektywny sposób.
- (37) Należy ustanowić detektor wielokrotnych tożsamości, aby wspierać funkcjonowanie wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz osiągnięcie celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN. Aby skutecznie osiągnąć ich cele, wszystkie te systemy informacyjne UE wymagają dokładnej identyfikacji osób, których dane są w nich przechowywane.
- (38) Aby lepiej osiągnąć cele systemów informacyjnych UE, organy korzystające z tych systemów powinny mieć możliwość przeprowadzania wystarczająco rzetelnej weryfikacji tożsamości osób, których dane są przechowywane w różnych systemach. Zestaw danych dotyczących tożsamości lub danych dokumentu podróży przechowywanych w danym systemie może być niepoprawny, niepełny lub fałszywy, a obecnie nie ma sposobu

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

na wykrywanie takich niepoprawnych, niepełnych lub fałszywych danych dotyczących tożsamości lub danych dokumentu podróży poprzez porównywanie ich z danymi przechowywanymi w innym systemie. Aby zaradzić tej sytuacji, konieczne jest dysponowanie instrumentem technicznym na poziomie Unii, który umożliwiłby dokładną identyfikację osób w tych celach.

- (39) Detektor wielokrotnych tożsamości powinien stworzyć i przechowywać powiązania między danymi w różnych systemach informacyjnych UE, aby wykrywać wielokrotne tożsamości, w podwójnym celu ułatwienia kontroli tożsamości osób podróżujących w dobrej wierze i zwalczania oszustw dotyczących tożsamości. Detektor wielokrotnych tożsamości powinien zawierać jedynie powiązania między danymi dotyczącymi osób obecnych w więcej niż jednym systemie informacyjnym UE. Powiązane ze sobą dane powinny być ściśle ograniczone do danych potrzebnych do weryfikacji, czy dana osoba została w sposób uzasadniony lub nieuzasadniony zarejestrowana pod różnymi tożsamościami w różnych systemach, lub wyjaśnienia sytuacji, w których dwie osoby o zbliżonych danych w zakresie tożsamości mogą nie być tą samą osobą. Przetwarzanie danych za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania i wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych w celu powiązania zestawów danych osobowych w różnych systemach należy sprowadzić do absolutnego minimum i przez to powinno ono ograniczać się do wykrywania wielokrotnych tożsamości, które ma zostać przeprowadzone w chwili dodawania nowych danych do jednego z systemów obejmującego dane przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w chwili dodawania do SIS. Detektor wielokrotnych tożsamości powinien zawierać zabezpieczenia przed potencjalną dyskryminacją i nieprzychylnymi decyzjami wobec osób posługujących się różnymi tożsamościami w sposób zgodny z prawem.
- (40) Niniejsze rozporządzenie przewiduje nowe operacje przetwarzania danych mające na celu poprawną identyfikację osób, których to dotyczy. Stanowi to ingerencję w ich prawa podstawowe chronione na mocy art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Ponieważ skuteczne wdrożenie systemów informacyjnych UE zależy od poprawnej identyfikacji odpowiednich osób, taka ingerencja jest uzasadniona tymi samymi celami, dla których ustanowiono każdy z tych systemów, a mianowicie celami skutecznego zarządzania granicami Unii, bezpieczeństwa wewnętrznego Unii oraz skutecznego wdrażania polityk Unii w zakresie wiz i azylu.
- (41) Europejski portal wyszukiwania i wspólny system porównywania danych biometrycznych powinny porównywać dane dotyczące osób we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS przy tworzeniu lub przekazywaniu nowych wpisów przez organ krajowy lub agencję unijną. Takie porównywanie powinno odbywać się automatycznie. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS powinny korzystać ze wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, aby wykrywać możliwe powiązania na podstawie danych biometrycznych. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS powinny korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania, aby wykrywać możliwe powiązania na podstawie danych alfanumerycznych. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS powinny móc identyfikować tożsame lub zbliżone dane dotyczące osoby przechowywane w różnych systemach. W takich przypadkach należy ustanowić powiązanie wskazujące, że jest to ta sama osoba. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS powinny być tak skonfigurowane, aby wykrywały drobne błędy transliteracji lub zapisu w sposób, który nie przysparzałby danej osobie nieuzasadnionych trudności.
- (42) Organ krajowy lub agencja unijna, które zarejestrowały dane w odpowiednim systemie informacyjnym UE, powinny potwierdzić te powiązania lub wprowadzić w nich zmiany. Ten organ krajowy lub ta agencja unijna powinny mieć dostęp do danych przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w SIS oraz w detektorze wielokrotnych tożsamości w celu ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości.
- (43) Organ odpowiedzialny za tworzenie lub aktualizację danych, które spowodowały dopasowanie prowadzące do ustanowienia powiązania z danymi przechowywanymi w innym systemie informacyjnym UE, zapewnia przeprowadzenie ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości. Organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powinien ocenić, czy istnieją różne tożsamości odnoszące się do tej samej osoby w sposób uzasadniony lub nieuzasadniony. Takiej oceny w miarę możliwości należy dokonać w obecności danej osoby, w stosownych przypadkach zwracając się o dodatkowe wyjaśnienia lub informacje. Oceny należy dokonać niezwłocznie, zgodnie z wymogami prawnymi dotyczącymi dokładności informacji na mocy prawa Unii i prawa krajowego.
- (44) W odniesieniu do powiązań uzyskanych w związku z SIS dotyczących wpisów związanych z osobami poszukiwanymi w celu aresztowania i wydania lub ekstradycji, osobami zaginionymi lub narażonymi na zagrożenia, osobami, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego lub osobami poddawany kontrolom niejawnym, rozpytaniom kontrolnym lub kontrolom szczególnym, organem odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powinno być biuro SIRENE państwa członkowskiego, które

dokonało wpisu. Te kategorie wpisów w SIS mają charakter wrażliwy i nie muszą być przekazywane organom tworzącym lub aktualizującym dane powiązane z nimi w jednym z pozostałych systemów informacyjnych UE. Utworzenie powiązania do danych SIS nie powinno wpływać na działania podejmowane zgodnie z rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860⁽⁸⁾, (UE) 2018/1861⁽⁹⁾ i (UE) 2018/1862⁽¹⁰⁾.

- (45) Tworzenie takich powiązań wymaga przejrzystości wobec osób, których one dotyczą. Aby ułatwić wprowadzenie niezbędnych zabezpieczeń zgodnych z mającymi zastosowanie unijnymi przepisami o ochronie danych, osoby, które są objęte powiązaniem czerwonym lub powiązaniem białym po ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości, powinny być informowane na piśmie, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, zapobiegania przestępczości i zagwarantowania, że nie są zagrożone krajowe postępowania przygotowawcze. Osoby te powinny otrzymać pojedynczy numer identyfikacyjny umożliwiający im zidentyfikowanie organu, do którego powinny się zwrócić w celu skorzystania z przysługujących im praw.
- (46) W przypadku utworzenia powiązania żółtego, organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powinien mieć dostęp do detektora wielokrotnych tożsamości. W przypadku istnienia powiązania czerwonego do detektora wielokrotnych tożsamości powinny mieć dostęp organy państwa członkowskiego i agencje unijne mające dostęp do co najmniej jednego systemu informacyjnego UE włączonego do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub do SIS. Powiązanie czerwone powinno wskazywać, że dana osoba posługuje się różnymi tożsamościami w sposób nieuzasadniony lub posługuje się tożsamością innej osoby.
- (47) W przypadku gdy istnieje białe lub zielone powiązanie między danymi z dwóch systemów informacyjnych UE, dostęp do detektora wielokrotnych tożsamości powinny mieć organy państw członkowskich i agencje unijne, gdy dany organ lub agencja mają dostęp do obydwu systemów informacyjnych. Taki dostęp powinno się przyznawać wyłącznie w celu umożliwienia temu organowi lub agencji wykrycia potencjalnych przypadków, w których dane były powiązane nieprawidłowo lub przetwarzane w detektorze wielokrotnych tożsamości, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, i podjęcia działań w celu naprawy sytuacji i uaktualnienia lub usunięcia połączenia.
- (48) Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) powinna ustanowić mechanizmy automatycznej kontroli jakości danych i wspólne wskaźniki jakości danych. eu-LISA powinna odpowiadać za stworzenie możliwości scentralizowanego monitorowania jakości danych oraz sporządzać regularne sprawozdania z analizy danych, aby poprawić kontrolę wdrażania systemów informacyjnych UE przez państwa członkowskie. Wspólne wskaźniki jakości danych powinny obejmować minimalne normy jakości w zakresie przechowywania danych w systemach informacyjnych UE lub elementach interoperacyjności. Celem takich norm kontroli jakości danych powinna być automatyczna identyfikacja wprowadzonych danych wyglądających na nieprawidłowe lub niespójne przez systemy informacyjne UE i elementy interoperacyjności, tak aby państwo członkowskie, z którego te dane pochodzą, mogło je sprawdzić i podjąć konieczne środki naprawcze.
- (49) Komisja powinna dokonywać oceny sprawozdań z jakości przedkładanych przez eu-LISA i w razie potrzeby wydawać zalecenia dla państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny odpowiadać za sporządzenie planu działania opisującego czynności mające zaradzić niedoskonałościom jakości danych oraz przedstawiać regularne sprawozdania z postępów w jego realizacji.
- (50) Uniwersalny format wiadomości (UMF) powinien stanowić standard dla uporządkowanej, transgranicznej wymiany informacji między systemami informacyjnymi, organami lub organizacjami działającymi w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Powinien on określać wspólny język i struktury logiczne wzajemnie wymienianych informacji, aby ułatwić interoperacyjność poprzez umożliwienie tworzenia i odczytywania wymienianych treści w sposób spójny i semantycznie równoważny.
- (51) Można rozważyć wdrożenie standardu UMF w przypadku systemów VIS, SIS oraz innych dotychczasowych lub nowych modeli transgranicznej wymiany informacji i systemów informacyjnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa opracowywanych przez państwa członkowskie.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 14).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

- (52) Należy ustanowić centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne, aby generować międzysystemowe dane statystyczne i sprawozdania analityczne na potrzeby strategii politycznych, działań operacyjnych i zapewniania jakości danych zgodnie z mającymi zastosowanie aktami prawnymi. eu-LISA powinna ustanowić, wdrożyć i obsługiwać to repozytorium w swoich centrach technicznych. Powinno ono zawierać zanonimizowane dane statystyczne z systemów informacyjnych UE, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektora wielokrotnych tożsamości i wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych. Dane zawarte w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym nie powinny umożliwiać identyfikacji osób fizycznych eu-LISA powinna anonimizować dane w sposób zautomatyzowany i gromadzić takie zanonimizowane dane w tym repozytorium. Proces anonimizacji danych powinien przebiegać automatycznie, a pracownicy eu-LISA nie powinni otrzymywać bezpośredniego dostępu do żadnych danych osobowych przechowywanych w systemach informacyjnych UE lub w elementach interoperacyjności.
- (53) Do przetwarzania danych osobowych przez krajowe organy na potrzeby interoperacyjności na mocy niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie (UE) 2016/679, z wyjątkiem sytuacji, gdy takiego przetwarzania dokonują wyznaczone organy lub centralne punkty dostępu państw członkowskich w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
- (54) Jeśli przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie na potrzeby interoperacyjności na mocy niniejszego rozporządzenia dokonują właściwe organy do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zastosowanie ma dyrektywa (UE) nr 2016/680.
- (55) Rozporządzenie (UE) 2016/679, rozporządzenie (UE) 2018/1725 lub w stosownych przypadkach dyrektywa (UE) 2016/680 mają zastosowanie do przekazywania danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych na mocy niniejszego rozporządzenia. Bez uszczerbku dla podstaw do przekazania danych na mocy rozdziału V rozporządzenia (UE) 2016/679 lub w stosownych przypadkach dyrektywy (UE) 2016/680 orzeczenia sądu oraz decyzje organu administracyjnego państwa trzeciego wymagające od administratora lub podmiotu przetwarzającego dane przekazania lub ujawnienia danych osobowych powinny być uznawane lub egzekwowalne wyłącznie w oparciu o międzynarodowe porozumienie obowiązujące między wnioskującym państwem trzecim a Unią lub państwem członkowskim.
- (56) Szczegółowe przepisy dotyczące ochrony danych zawarte w rozporządzeniu (UE) 2018/1862 i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 ⁽¹⁾ mają zastosowanie w stosunku do przetwarzania danych osobowych przez systemy podlegające tym rozporządzeniom.
- (57) W stosunku do przetwarzania danych osobowych przez eu-LISA oraz pozostałe instytucje i organy Unii przy wykonywaniu ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie (UE) 2018/1725, bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/794, które ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez Europol.
- (58) Organy nadzoru, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2016/679 lub dyrektywie (UE) 2016/680, powinny monitorować zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie. Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien monitorować działalność instytucji i organów Unii w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Europejski Inspektor Ochrony Danych i organy nadzorcze powinny współpracować ze sobą w zakresie monitorowania przetwarzania danych osobowych przez elementy interoperacyjności. Aby Europejski Inspektor Ochrony Danych wypełniał zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, potrzebuje on wystarczających zasobów, zarówno kadrowych, jak i finansowych.
- (59) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 16 kwietnia 2018 r. ⁽³⁾
- (60) Grupa Robocza Art. 29 przedstawiła opinię w dniu 11 kwietnia 2018 r.
- (61) Zarówno państwa członkowskie, jak i eu-LISA powinny utrzymywać plany ochrony, aby ułatwić wdrożenie obowiązków w zakresie bezpieczeństwa oraz współpracować ze sobą w celu rozwiązywania problemów związanych z bezpieczeństwem. eu-LISA powinna też zapewniać stałe wprowadzanie najnowszych rozwiązań technologicznych, aby zapewnić integralność danych w ramach rozwoju i projektowania elementów interoperacyjności oraz zarządzania nimi. Obowiązki eu-LISA w tym względzie powinny obejmować przyjmowanie

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 233 z 4.7.2018, s. 12.

środków niezbędnych do zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych, takich jak pracownicy zewnętrznych dostawców usług, do danych osobowych przetwarzanych za pośrednictwem elementów interoperacyjności. Udzielając zamówień na świadczenie usług, państwa członkowskie i eu-LISA powinny uwzględnić wszystkie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi dotyczącymi ochrony danych osobowych oraz ochrony prywatności osób lub zabezpieczyć podstawowe interesy w zakresie bezpieczeństwa zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1046⁽¹⁴⁾ oraz stosownymi konwencjami międzynarodowymi. eu-LISA powinna stosować zasady ochrony prywatności w fazie projektowania i domyślnej ochrony prywatności w całym cyklu opracowywania elementów interoperacyjności.

- (62) Na potrzeby statystyk i sprawozdawczości konieczne jest przyznanie dostępu uprawnionemu personelowi właściwych organów oraz instytucji Unii i agencji unijnych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, aby mogły sprawdzać niektóre dane związane z pewnymi elementami interoperacyjności bez umożliwiania im identyfikacji osób fizycznych.
- (63) Aby umożliwić organom państw członkowskich i agencjom unijnym dostosowanie się do nowych wymogów w zakresie korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania, konieczne jest wprowadzenie okresu przejściowego. Podobnie aby umożliwić spójne i optymalne funkcjonowanie detektora wielokrotnych tożsamości należy, na początku jego działania, ustanowić środki przejściowe.
- (64) Ponieważ celu niniejszego rozporządzenia, mianowicie stworzenia ram interoperacyjności unijnych systemów informacyjnych, nie mogą w wystarczający sposób osiągnąć państwa członkowskie, natomiast z uwagi na zakres i skutki działań można je lepiej osiągnąć na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (65) Pozostała kwota przeznaczona w budżecie na inteligentne granice zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014⁽¹⁵⁾ powinna zostać przydzielona na potrzeby niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014 w celu pokrycia kosztów opracowania elementów interoperacyjności.
- (66) Aby uzupełnić pewne szczegółowe aspekty techniczne niniejszego rozporządzenia, należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w zakresie:
- wydłużenia okresu przejściowego użytkowania europejskiego portalu wyszukiwania,
 - wydłużenia okresu przejściowego dotyczącego wykrywania wielokrotnych tożsamości przez jednostkę centralną ETIAS,
 - procedur określania przypadków, w których dane dotyczące tożsamości można uznać za tożsame lub zbliżone,
 - zasad funkcjonowania centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego, w tym szczególnych gwarancji dotyczących przetwarzania danych osobowych oraz zasad bezpieczeństwa mających zastosowanie do repozytorium, oraz
 - szczegółowych zasad funkcjonowania portalu internetowego.

Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.⁽¹⁶⁾ W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (67) Aby zapewnić jednolite warunki wykonania niniejszego rozporządzenia, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze obejmujące określanie terminów, w których europejski portal wyszukiwania, wspólny system porównywania danych biometrycznych, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektor wielokrotnych tożsamości oraz centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne zaczną funkcjonować.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (68) Należy również przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze dotyczące przyjmowania szczegółowych przepisów w zakresie: informacji technicznych dotyczących profili użytkowników europejskiego portalu wyszukiwania; specyfikacji rozwiązania technicznego umożliwiającego przeszukiwanie systemów informacyjnych UE, baz danych Europolu i Interpolu za pomocą europejskiego portalu wyszukiwania i formatu odpowiedzi uzyskiwanych w europejskim portalu wyszukiwania; przepisów technicznych służących do tworzenia powiązań w ramach detektora wielokrotnych tożsamości między danymi z różnych systemów informacyjnych UE; treści i formatu formularza, który ma być stosowany do powiadamiania osoby, której dane dotyczą, w przypadku powstania powiązania czerwonego; wymogów dotyczących wyników i monitorowania funkcjonowania wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych; mechanizmów, procedur i wskaźników związanych z automatyczną kontrolą jakości danych; rozwijania standardu uniwersalnego formatu wiadomości (UMF); procedury współpracy, która ma być stosowana w przypadku incydentów bezpieczeństwa; oraz specyfikacji technicznego rozwiązania mającego służyć zarządzaniu przez państwa członkowskie wnioskami użytkowników o dostęp. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁷⁾.
- (69) Ponieważ elementy interoperacyjności będą obejmować przetwarzanie znaczących ilości wrażliwych danych osobowych, ważne jest, aby osoby, których dane są przetwarzane za pośrednictwem tych elementów, mogły skutecznie korzystać z praw przysługujących osobom, których dane dotyczą, zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) 2016/679, dyrektywy (UE) 2016/2016 oraz rozporządzenia (WE) nr 2018/1725. Osobom, których dane dotyczą, należy zapewnić portal internetowy ułatwiający wykonywanie przysługujących im praw w zakresie dostępu do danych, ich korekty, usuwania i ograniczania przetwarzania ich danych osobowych. eu-LISA powinna stworzyć taki portal internetowy i zarządzać nim.
- (70) Jedną z podstawowych zasad ochrony danych jest minimalizacja danych: zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/679 przetwarzanie danych osobowych musi być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, dla których są one przetwarzane. Z tego względu elementy interoperacyjności nie powinny przewidywać przechowywania nowych danych osobowych, z wyjątkiem powiązań, które będą przechowywane w detektorze wielokrotnych tożsamości i które stanowią minimum niezbędne do celów niniejszego rozporządzenia.
- (71) Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać jasne przepisy dotyczące odpowiedzialności i prawa do odszkodowania za niezgodne z prawem przetwarzanie danych osobowych oraz za inne działanie niezgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia. Takie przepisy pozostają bez uszczerbku dla prawa do odszkodowania od administratora lub podmiotu przetwarzającego i odpowiedzialności tych podmiotów zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, dyrektywą (UE) 2016/680 i rozporządzeniem (WE) 2018/1725. eu-LISA powinna być odpowiedzialna za szkodę spowodowaną przez siebie jako podmiotu przetwarzającego dane w przypadku gdy nie wypełniła ona szczególnych obowiązków nałożonych na nią w niniejszym rozporządzeniu lub gdy działała ona bez zgodnych z prawem zaleceń państwa członkowskiego będącego administratorem danych albo wbrew tym zaleceniom.
- (72) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE⁽¹⁸⁾.
- (73) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie, w zakresie, w jakim jego przepisy odnoszą się do SIS regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania — w terminie sześciu miesięcy po podjęciu przez Radę decyzji w sprawie niniejszego rozporządzenia — podejmie decyzję, czy dokona jego transpozycji do prawa krajowego.
- (74) W zakresie, w jakim przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do SIS regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, Zjednoczone Królestwo uczestniczy w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do TUE i do TFUE oraz zgodnie z art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE⁽¹⁹⁾. Ponadto w zakresie, w jakim przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do ECRIS-TCN, zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do TUE i do TFUE Zjednoczone Królestwo powiadomiło o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽¹⁹⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

- (75) W zakresie, w jakim przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do SIS regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, Irlandia może co do zasady uczestniczyć w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 5 ust. 1 Protokołu nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do TUE i do TFUE oraz art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE⁽²⁰⁾. Ponadto w zakresie, w jakim przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do Eurodac i do ECRIS-TCN, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości załączonego do TUE i do TFUE, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ w tej sytuacji nie jest możliwe zapewnienie, aby niniejsze rozporządzenie stosowało się w całości do Irlandii, zgodnie z wymogiem art. 288 TFUE, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje, bez uszczerbku dla swoich praw zgodnie z Protokołami nr 19 i 21.
- (76) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi, w zakresie, w jakim odnosi się ono do SIS regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii, dotyczącej włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽²¹⁾, który należy do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE⁽²²⁾.
- (77) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi, w zakresie, w jakim odnosi się ono do SIS regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską, dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, który należy do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE⁽²³⁾ w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW⁽²⁴⁾.
- (78) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi, w zakresie, w jakim odnosi się ono do SIS regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1862, rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu zawartego pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Lichtensteinu o przystąpieniu Księstwa Lichtensteinu do umowy zawartej pomiędzy Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽²⁵⁾, który należy do dziedziny, o której mowa w art. 1 pkt G decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/WSiSW⁽²⁶⁾.
- (79) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz powinno być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (80) Aby niniejsze rozporządzenie było spójne z obowiązującymi ramami prawnymi, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726⁽²⁷⁾ oraz rozporządzenia (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 powinny zostać odpowiednio zmienione,

⁽²⁰⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽²¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽²²⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽²³⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁴⁾ Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen. (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁶⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób. (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie, wraz z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 ⁽²⁸⁾, ustanawia ramy zapewniające interoperacyjność systemu wjazdu/wyjazdu (EES), wizowego systemu informacyjnego (VIS), europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS), systemu Eurodac, Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) oraz europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych o obywatelach państw trzecich (ECRIS-TCN).
2. Ramy te obejmują następujące elementy interoperacyjności:
 - a) europejski portal wyszukiwania;
 - b) wspólny system porównywania danych biometrycznych;
 - c) wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację;
 - d) detektor wielokrotnych tożsamości.
3. Niniejsze rozporządzenie określa także przepisy dotyczące wymogów odnoszących się do jakości danych, uniwersalnego formatu wiadomości (UMF) oraz centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego, a także obowiązków państw członkowskich i Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) w odniesieniu do projektowania, rozwijania i działania elementów interoperacyjności.
4. Rozporządzenie dostosowuje także procedury i warunki dostępu wyznaczonych organów i Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol) do EES, VIS, ETIAS oraz systemu Eurodac na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom oraz ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych.
5. Rozporządzenie określa też ramy weryfikacji tożsamości i identyfikacji osób.

Artykuł 2

Cele

1. Poprzez zapewnienie interoperacyjności niniejsze rozporządzenie służy następującym celom:
 - a) poprawie skuteczności i wydajności kontroli granicznych na granicach zewnętrznych;
 - b) przyczynieniu się do zapobiegania nielegalnej imigracji i jej zwalczania;
 - c) zapewnianiu wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii Europejskiej, w tym utrzymaniu bezpieczeństwa publicznego i polityki publicznej oraz zagwarantowania bezpieczeństwa na terytoriach państw członkowskich;
 - d) poprawie wdrażania wspólnej polityki wizowej;
 - e) pomocy w rozpatrywaniu wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej;
 - f) przyczynianiu się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
 - g) ułatwianiu w identyfikacji nieznanymi osobami, które nie są w stanie potwierdzić swojej tożsamości, lub niezidentyfikowanych szczątków ludzkich w przypadku klęski żywiołowej, wypadku lub zamachu terrorystycznego.
2. Cele, o których mowa w ust. 1, są osiąganymi przez:
 - a) zapewnienie poprawnej identyfikacji osób;
 - b) wspieranie walki z oszustwami dotyczącymi tożsamości;

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (zob. s. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- c) poprawę jakości danych i harmonizację wymogów jakościowych w odniesieniu do danych przechowywanych w systemach informacyjnych UE przy jednoczesnym poszanowaniu wymogów dotyczących przetwarzania danych zawartych w aktach prawnych regulujących poszczególne systemy, a także norm i zasad ochrony danych;
- d) ułatwianie i wspieranie technicznego i operacyjnego wdrożenia przez państwa członkowskie systemów informacyjnych UE;
- e) wzmocnienie, uproszczenie i ujednoczenie warunków bezpieczeństwa danych i ochrony danych regulujących odpowiednie systemy informacyjne UE, bez wpływu na specjalną ochronę i gwarancje zapewnione dla pewnych kategorii danych;
- f) usprawnienie warunków dostępu wyznaczonych organów do systemów EES, VIS, ETIAS i Eurodac przy zapewnieniu niezbędnych i proporcjonalnych warunków tego dostępu;
- g) wspieranie celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN.

Artykuł 3

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do Eurodac i ECRIS-TCN.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się także do danych Europolu w zakresie, w jakim umożliwia ono jednoczesne przeglądanie systemów informacyjnych UE, o których mowa w ust. 1.
3. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w stosunku do osób, których dane osobowe mogą być przetwarzane za pomocą systemów informacyjnych UE, o których mowa w ust. 1, oraz do danych Europolu, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 4

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „granice zewnętrzne” oznaczają granice zewnętrzne zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽²⁹⁾;
- 2) „odprawa graniczna” oznacza czynności kontrolne przeprowadzane na przejściach granicznych zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/399;
- 3) „służba graniczna” oznacza straż graniczną wyznaczoną zgodnie z przepisami prawa krajowego do przeprowadzania odpraw granicznych;
- 4) „organy nadzorcze” oznaczają organ nadzorczy, o którym mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679, oraz organ nadzorczy, o którym mowa w art. 41 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/680;
- 5) „weryfikacja” oznacza proces porównywania zestawów danych w celu ustalenia autentyczności podawanej tożsamości (kontrola jeden do jednego);
- 6) „identyfikacja” oznacza proces ustalania tożsamości osoby poprzez przeszukiwanie bazy danych w oparciu o różne zestawy danych (kontrola jeden do wielu);
- 7) „dane alfanumeryczne” oznaczają dane wyrażone literami, cyframi, znakami specjalnymi, odstępami i znakami przestankowymi;
- 8) „dane dotyczące tożsamości” oznaczają dane, o których mowa w art. 27 ust. 3, lit. a)–e);
- 9) „dane daktyloskopijne” oznaczają odwzorowania odcisków palców i śladów palców, które ze względu na ich niepowtarzalny charakter i układ cech szczególnych linii papilarnych umożliwiają dokładne i jednoznaczne ustalenie tożsamości danej osoby;

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

- 10) „wizerunek twarzy” oznacza cyfrowe wizerunki twarzy osoby;
- 11) „dane biometryczne” oznaczają dane daktyloskopijne lub wizerunki twarzy lub oba te elementy;
- 12) „wzorzec biometryczny” oznacza matematyczną reprezentację uzyskaną przez ekstrakcję cech z danych biometrycznych ograniczoną do właściwości koniecznych do dokonywania identyfikacji i weryfikacji;
- 13) „dokument podróży” oznacza paszport lub inny równoważny dokument, który upoważnia jego posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i w którym może być umieszczona wiza;
- 14) „dane dokumentu podróży” oznaczają rodzaj, numer i państwo wydania dokumentu podróży, datę upływu ważności dokumentu podróży i trzyliterowy kod państwa wydającego dokument podróży;
- 15) „systemy informacyjne UE” oznaczają EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN;
- 16) „dane Europolu” oznaczają dane osobowe przetwarzane przez Europol do celów, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. a), b) i c) rozporządzenia (UE) 2016/794;
- 17) „bazy danych Interpolu” oznaczają bazę Interpolu zawierającą dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży (zwaną dalej „bazą danych SLTD”) i bazę danych dokumentów podróży powiązanych z notami Interpolu (zwaną dalej „baza danych TDAWN”);
- 18) „dopasowanie” oznacza istnienie zgodności ustalone w wyniku automatycznego porównania danych osobowych zarejestrowanych lub będących w trakcie rejestrowania w systemie informacyjnym lub bazie danych;
- 19) „organ policji” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 7 dyrektywy (UE) 2016/680;
- 20) „wyznaczone organy” oznaczają wyznaczone przez państwo członkowskie organy zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 ⁽³⁰⁾, art. 2 ust. 1 lit. e) decyzji Rady 2008/633/WSiSW ⁽³¹⁾ i art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 ⁽³²⁾;
- 21) „przestępstwo terrorystyczne” oznacza określone w prawie krajowym przestępstwo odpowiadające lub równoważne jednemu z przestępstw, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 ⁽³³⁾;
- 22) „poważne przestępstwo” oznacza przestępstwo odpowiadające lub równoważne jednemu z przestępstw, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW ⁽³⁴⁾, jeżeli zgodnie z prawem krajowym podlega ono karze pozbawienia wolności lub środkowi zabezpieczającemu polegającemu na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat;
- 23) „system wjazdu/wyjazdu” lub „EES” oznacza system wjazdu/wyjazdu ustanowiony w rozporządzeniu (UE) 2017/2226;
- 24) „wizowy system informacyjny” lub „VIS” oznacza wizowy system informacyjny ustanowiony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 ⁽³⁵⁾;
- 25) „europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż” lub „ETIAS” oznacza europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż ustanowiony w rozporządzeniu (UE) 2018/1240;

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (rozporządzenie w sprawie EES) (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

⁽³¹⁾ Decyzja Rady (WE) nr 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129).

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226. (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129).

⁽³³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępująca decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniająca decyzję Rady 2005/671/WSiSW (Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6).

⁽³⁴⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

- 26) „Eurodac” oznacza system Eurodac ustanowiony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 ⁽³⁶⁾;
- 27) „System Informacyjny Schengen” lub „SIS” oznacza system informacyjny Schengen ustanowiony w rozporządzeniach (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 i (UE) 2018/1862;
- 28) „ECRIS-TCN” oznacza scentralizowany system identyfikacji państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących w odniesieniu do obywateli państw trzecich i bezpaństwowców ustanowiony w rozporządzeniu (UE) 2019/816.

Artykuł 5

Zakaz dyskryminacji i prawa podstawowe

Przetwarzanie danych osobowych do celów niniejszego rozporządzenia nie może prowadzić do dyskryminacji ze względów takich jak płeć, rasa, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religia lub przekonania, poglądy polityczne lub jakiegokolwiek inne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek czy orientacja seksualna. Odbyna się ono z pełnym poszanowaniem godności ludzkiej i integralności osoby oraz praw podstawowych, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i do ochrony danych osobowych. Szczególną uwagę poświęca się dzieciom, osobom starszym, niepełnosprawnym, a także osobom wymagającym ochrony międzynarodowej. Dobro dziecka ma wagę nadrzędną.

ROZDZIAŁ II

Europejski portal wyszukiwania

Artykuł 6

Europejski portal wyszukiwania

1. Europejski portal wyszukiwania ustanawia się, aby ułatwić organom państw członkowskich i agencjom unijnym uzyskiwanie szybkiego, sprawnego, wydajnego, systematycznego i kontrolowanego dostępu do systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu w celu pełnienia przez nie ich funkcji oraz zgodnie z przysługującymi im prawami dostępu, a także celami i zamierzeniami systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS oraz ECRIS-TCN.
2. Europejski portal wyszukiwania składa się z:
 - a) infrastruktury centralnej obejmującej portal wyszukiwania umożliwiający jednoczesną konsultację systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS, ECRIS-TCN oraz danych Europolu i baz danych Interpolu;
 - b) bezpiecznego kanału komunikacji między europejskim portalem wyszukiwania a państwami członkowskimi i agencjami unijnymi uprawnionymi do korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania;
 - c) bezpiecznej infrastruktury łączności między europejskim portalem wyszukiwania a systemami EES, VIS, ETIAS, Eurodac, systemem centralnym SIS, systemem ECRIS-TCN, danymi Europolu i bazami danych Interpolu, a także między europejskim portalem wyszukiwania a infrastrukturą centralną wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektorem wielokrotnych tożsamości.
3. Europejski portal wyszukiwania opracowuje eu-LISA, która zarządza nim również od strony technicznej.

Artykuł 7

Korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania

1. Korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania jest zarezerwowane dla organów państw członkowskich i agencji unijnych mających dostęp do przynajmniej jednego z systemów informacyjnych UE, zgodnie z instrumentami prawnymi regulującymi funkcjonowanie tych systemów, do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, do danych Europolu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794 lub do baz danych Interpolu zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym regulującym taki dostęp.

Powyższe organy państw członkowskich i agencje unijne mogą korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania i danych przekazanych przez ten portal tylko do celów ustanowionych w aktach prawnych regulujących te systemy informacyjne UE, w rozporządzeniu (UE) 2016/794 i w niniejszym rozporządzeniu.

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

2. Organy państw członkowskich i agencje unijne, o których mowa w ust. 1, korzystają z europejskiego portalu wyszukiwania, aby wyszukiwać dane dotyczące osób lub ich dokumentów podróży przechowywane w systemach centralnych Eurodac i ECRIS-TCN zgodnie z prawami dostępu, o których mowa w aktach prawnych regulujących te systemy informacyjne UE oraz w prawie krajowym. Korzystają one także z europejskiego portalu wyszukiwania, aby konsultować wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z prawami dostępu przysługującymi im na mocy niniejszego rozporządzenia do celów, o których mowa w art. 20, 21 i 22.
3. Organy UE, o których mowa w ust. 1, mogą z niego korzystać, aby wyszukiwać dane dotyczące osób lub ich dokumentów podróży w systemie centralnym SIS, o których mowa w rozporządzeniach (UE) 2018/1860 i (UE) 2018/1861.
4. W przypadkach gdy przewiduje to prawo Unii, agencje unijne, o których mowa w ust. 1, korzystają z europejskiego portalu wyszukiwania, aby wyszukiwać dane dotyczące osób lub ich dokumentów podróży w systemie centralnym SIS.
5. Organy państw członkowskich lub agencje unijne, o których mowa w ust. 1, mogą korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania, aby wyszukiwać dane dotyczące osób lub ich dokumentów podróży przechowywane w danych Europolu zgodnie z prawami dostępu przysługującymi im na mocy prawa Unii i prawa krajowego.

Artykuł 8

Profile użytkowników europejskiego portalu wyszukiwania

1. Aby umożliwić korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania, eu-LISA, we współpracy z państwami członkowskimi, opracowuje odrębny profil w oparciu o każdą kategorię użytkownika europejskiego portalu wyszukiwania i o cele zapytań, zgodnie ze szczegółowymi informacjami technicznymi i prawami dostępu, o których mowa w ust. 2. Każdy profil zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym obejmuje następujące informacje:
 - a) pola danych, które mają być wykorzystywane w zapytaniach;
 - b) systemy informacyjne UE, dane Europolu i bazy danych Interpolu, które mają być przeglądane, które mogą być przeglądane oraz te, które powinny zapewnić udzielenie odpowiedzi użytkownikowi;
 - c) konkretne dane w systemach informacyjnych UE, dane Europolu i bazy danych Interpolu, które mogą być przeszukiwane;
 - d) kategorie danych, które mogą być przekazywane w każdej odpowiedzi.
2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze, aby określić szczegóły techniczne profili, o których mowa w ust. 1, zgodnie z prawami dostępu przysługującymi użytkownikom europejskiego portalu wyszukiwania, na mocy aktów prawnych regulujących systemy informacyjne UE i prawa krajowego. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.
3. Profile, o których mowa w ust. 1, są poddawane regularnym przeglądom przez eu-LISA we współpracy z państwami członkowskimi co najmniej raz w roku i w razie konieczności uaktualniane.

Artykuł 9

Zapytania

1. Użytkownicy europejskiego portalu wyszukiwania mogą dokonać zapytania, wprowadzając do niego dane alfanumeryczne lub biometryczne. Po dokonaniu zapytania europejski portal wyszukiwania przeszukuje równocześnie systemy EES, ETIAS, VIS, SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, dane Europolu i bazy danych Interpolu, za pomocą danych wprowadzonych przez użytkownika, zgodnie z jego profilem.
2. Kategorie danych stosowane w celu dokonania zapytania za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania odpowiadają kategoriom danych związanych z osobami fizycznymi lub dokumentami podróży, których można użyć, aby dokonać zapytania w różnych systemach informacyjnych UE, danych Europolu i bazach danych Interpolu, zgodnie z aktami prawnymi, którym te podlegają.
3. eu-LISA we współpracy z państwami członkowskimi wdraża dokument kontroli interfejsu oparty na uniwersalnym formacie wiadomości, o którym mowa w art. 38, w odniesieniu do europejskiego portalu wyszukiwania.
4. W przypadku dokonania zapytania przez użytkownika europejskiego portalu wyszukiwania, systemy EES, ETIAS, VIS, SIS, Eurodac, system ECRIS-TCN, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektor wielokrotnych tożsamości, dane Europolu i bazy danych Interpolu dostarczają w odpowiedzi przechowywane w nich dane.

Bez uszczerbku dla art. 20 odpowiedź udzielana przez europejski portal wyszukiwania wskazuje, do którego systemu informacyjnego lub do której bazy należą dane.

W ramach europejskiego portalu wyszukiwania nie są udzielane żadne informacje dotyczące danych w systemach informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu, do których użytkownik nie ma dostępu na mocy mającego zastosowanie prawa Unii i prawa krajowego.

5. Przeszukiwania baz danych Interpolu dokonywane za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania są realizowane w taki sposób, by żadne informacje nie zostały ujawnione właścicielowi wpisu w bazie Interpolu.
6. Europejski portal wyszukiwania przekazuje odpowiedzi użytkownikowi niezwłocznie po udostępnieniu danych z jednego z systemów informacyjnych UE, danych Europolu lub baz danych Interpolu. Odpowiedzi te zawierają wyłącznie dane, do których użytkownik ten ma dostęp na mocy prawa Unii i prawa krajowego.
7. Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu szczegółowego określenia procedury technicznej dotyczącej przeszukiwania systemów informacyjnych UE, danych Europolu i baz danych Interpolu za pomocą europejskiego portalu wyszukiwania oraz formatu odpowiedzi udzielanych przez europejski portal wyszukiwania. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.

Artykuł 10

Prowadzenie rejestrów

1. Bez uszczerbku dla art. 12 i 18 rozporządzenia (UE) 2018/1862 oraz art. 29 rozporządzenia (UE) 2019/816 oraz art. 40 rozporządzenia (UE) 2016/794, eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych w ramach europejskiego portalu wyszukiwania. Rejestry te obejmują:
 - a) państwo członkowskie lub agencję Unii dokonujące zapytania i zastosowany profil użytkownika europejskiego portalu wyszukiwania;
 - b) datę i godzinę zapytania;
 - c) przeszukiwane systemy informacyjne UE i dane Europolu.
2. Każde państwo członkowskie prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jego organy i personel tych organów należycie upoważniony do korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania. Każda agencja unijna prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jej należycie upoważniony personel.
3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2, można wykorzystywać wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności wniosku i zgodności z prawem przetwarzania danych, oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry są chronione za pomocą odpowiednich środków przed nieuprawnionym dostępem i usuwane jeden rok po utworzeniu. Jeżeli jednak są one konieczne do prowadzenia już rozpoczętych procedur monitorowania, są one usuwane, gdy tylko przestają być konieczne do celu tych procedur.

Artykuł 11

Procedury awaryjne w razie braku technicznej możliwości korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania

1. Jeśli korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania w celu przeszukania jednego lub większej liczby systemów informacyjnych UE lub wspólnego repozytorium tożsamości nie jest technicznie możliwe z powodu awarii europejskiego portalu wyszukiwania, eu-LISA automatycznie powiadamia o tym użytkowników europejskiego portalu wyszukiwania.
2. Jeśli korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania w celu przeszukiwania jednego lub większej liczby systemów informacyjnych UE lub wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, nie jest technicznie możliwe z powodu awarii infrastruktury krajowej w jednym z państw członkowskich, to państwo członkowskie automatycznie powiadamia o tym fakcie eu-LISA i Komisję.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu, do czasu rozwiązania problemu technicznego obowiązek, o którym mowa w art. 7 ust. 2 i 4, nie obowiązuje, a państwa członkowskie mają dostęp do systemów informacyjnych UE lub do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, jeżeli są do tego zobowiązane na mocy prawa Unii lub prawa krajowego.
4. Jeśli korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania w celu przeszukiwania co najmniej jednego systemu informacyjnego UE lub wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację nie jest technicznie możliwe z powodu awarii infrastruktury agencji Unii, agencja ta automatycznie powiadamia o tym fakcie eu-LISA i Komisję.

ROZDZIAŁ III

Wspólny system porównywania danych biometrycznych

Artykuł 12

Wspólny system porównywania danych biometrycznych

1. Wspólny system porównywania danych biometrycznych gromadzący wzorce biometryczne uzyskane z danych biometrycznych, o których mowa w art. 13, przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS oraz umożliwiający jednoczesne wyszukiwanie za pomocą danych biometrycznych w różnych systemach informacyjnych UE ustanawia się, aby wspierać wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektor wielokrotnych tożsamości oraz realizację celów systemów EES, VIS, Eurodac, SIS i systemu ECRIS-TCN.

2. Wspólny system porównywania danych biometrycznych składa się z następujących elementów:
 - a) infrastruktury centralnej, która zastępuje systemy centralne, odpowiednio, systemów EES, VIS, SIS, Eurodac i ECRIS-TCN w zakresie przechowywania wzorców biometrycznych i umożliwiania wyszukiwania przy użyciu danych biometrycznych;
 - b) bezpiecznej infrastruktury łączności między wspólnym systemem porównywania danych biometrycznych, systemem centralnym SIS i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację.
3. Wspólny system porównywania danych biometrycznych opracowuje eu-LISA, która zarządzani nim też od strony technicznej.

Artykuł 13

Przechowywanie wzorców biometrycznych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych

1. We wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych przechowuje się wzorce biometryczne, uzyskane na podstawie następujących danych biometrycznych:

- a) dane, o których mowa w art. 20 ust. 3 lit. w) i y), z wyłączeniem danych dotyczących odcisków dłoni, rozporządzenia (UE) 2018/1862;
- b) dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) i w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/816.

Wzorce biometryczne przechowywane we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych są logicznie oddzielone w zależności od systemu informacyjnego UE, z którego te dane pochodzą.

2. Dla każdego zestawu danych, o których mowa w ust. 1, wspólny system porównywania danych biometrycznych zawiera w każdym wzorcu biometrycznym odniesienie do systemów informacyjnych UE, w którym są przechowywane powiązane z nim dane biometryczne, oraz odniesienie do rzeczywistego zapisu w tych systemach informacyjnych UE.

3. Wzorce biometryczne są wprowadzane do serwisu dopiero po przeprowadzeniu automatycznej kontroli jakości danych biometrycznych dodanych do jednego z systemów informacyjnych UE, której dokonuje wspólny system porównywania danych biometrycznych, aby zapewnić spełnienie minimalnych norm jakości danych.

4. Przechowywanie danych, o których mowa w ust. 1, jest zgodne z normami jakości, o których mowa w art. 37 ust. 2.

5. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych wymogi dotyczące wydajności oraz praktyczne ustalenia dotyczące monitorowania wydajności wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, aby zapewnić skuteczność przeszukiwania danych biometrycznych w przypadku procedur, w których czynnikiem krytycznym jest czas, takich jak odprawa graniczna i identyfikacja. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.

Artykuł 14

Przeszukiwanie danych biometrycznych za pomocą wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych

Aby przeszukiwać dane biometryczne zgromadzone we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS korzystają z wzorców biometrycznych przechowywanych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych. Zapytań zawierających dane biometryczne dokonuje się zgodnie z celami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniach (WE) nr 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816.

Artykuł 15

Zatrzymywanie danych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych

Dane, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2, są przechowywane we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych tak długo, jak długo odpowiadające im dane biometryczne są przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w SIS. Dane te są automatycznie usuwane ze wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych.

Artykuł 16

Prowadzenie rejestrów

1. Bez uszczerbku dla art. 12 i 18 rozporządzenia (UE) 2018/1862 oraz art. 29 rozporządzenia (UE) 2019/816, eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych w ramach wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych. Rejestry te obejmują:
 - a) państwo członkowskie lub agencję Unii dokonujące zapytania;
 - b) historię tworzenia i przechowywania wzorców biometrycznych;
 - c) systemy informacyjne UE przeszukiwane za pomocą wzorców biometrycznych przechowywanych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych;
 - d) datę i godzinę zapytania;
 - e) rodzaj danych biometrycznych użytych przy dokonywaniu zapytania;
 - f) wyniki zapytania oraz datę i godzinę ich uzyskania.
2. Każde państwo członkowskie prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jego organy i personel tych organów należycie upoważniony do korzystania ze wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych. Każda agencja unijna prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jej należycie upoważniony personel.
3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2, można wykorzystywać wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności wniosku i zgodności przetwarzania danych z prawem, oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry są chronione za pomocą odpowiednich środków przed nieuprawnionym dostępem i usuwane jeden rok po utworzeniu. Jeżeli jednak są one konieczne do prowadzenia już rozpoczętych procedur monitorowania, są one usuwane, gdy tylko przestają być konieczne do celu tych procedur.

ROZDZIAŁ IV**Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację**

Artykuł 17

Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację

1. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, tworzące indywidualne akta osobowe dla każdej osoby zarejestrowanej w systemach EES, VIS, ETIAS, Eurodac lub ECRIS-TCN, zawierające dane, o których mowa w art. 18, ustanawia się po to, aby ułatwiać i wspomagać poprawną identyfikację osób zarejestrowanych w systemach EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN zgodnie z art. 20, wspierać funkcjonowanie detektora wielokrotnych tożsamości zgodnie z art. 21 oraz, w stosownych przypadkach, ułatwiać i usprawniać dostęp wyznaczonych organów i Europolu do systemów EES, VIC, ETIAS i Eurodac w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych zgodnie z art. 22.
2. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację składa się z:
 - a) infrastruktury centralnej, która zastępuje systemy centralne, odpowiednio, systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN w zakresie przechowywania danych, o których mowa w art. 18;
 - b) bezpiecznego kanału komunikacji między wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, państwami członkowskimi i agencjami Unii uprawnionymi do korzystania ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym;
 - c) bezpiecznej infrastruktury łączności między wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację a systemami EES, VIS, ETIAS, Eurodac i ECRIS-TCN oraz wspólną infrastrukturą europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych i detektora wielokrotnych tożsamości.
3. Wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację opracowuje eu-LISA, która zarządzani nim też od strony technicznej.
4. Jeżeli dokonanie zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację do celów identyfikacji osoby fizycznej zgodnie z art. 20 w celu wykrywania wielokrotnych tożsamości zgodnie z art. 21 lub w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych zgodnie z art. 22 nie jest technicznie możliwe z powodu awarii wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, eu-LISA automatycznie powiadamia o tym fakcie użytkowników wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację.
5. eu-LISA we współpracy z państwami członkowskimi wdraża dokument kontroli interfejsu oparty na uniwersalnym formacie wiadomości, o którym mowa w art. 38, w odniesieniu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację.

Artykuł 18

Dane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację

1. We wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację przechowuje się następujące, oddzielone logicznie dane, według systemu informacyjnego, z którego dane te pierwotnie pochodzą: dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) i art. 5 ust. 2 oraz dane wymienione w art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2019/816: nazwisko (nazwisko rodowe); imię (imiona), data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość i państwo), obywatelstwo lub obywatelstwa, płeć oraz w stosownych przypadkach wcześniej używane nazwiska, pseudonimy lub nazwiska przybrane, a także w miarę możliwości informacje o dokumentach podróży.
2. Dla każdego zestawu danych, o których mowa w ust. 1, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera odniesienie do systemów informacyjnych UE, z których dane te pochodzą.
3. Organy korzystające z dostępu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację czynią to zgodnie z ich prawami dostępu na mocy aktów prawnych regulujących systemy informacyjne UE i prawa krajowego oraz zgodnie z przysługującymi im prawami dostępu na mocy niniejszego rozporządzenia do celów, o których mowa w art. 20, 21 i 22.
4. Dla każdego zestawu danych, o których mowa w ust. 1, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację zawiera odniesienie do rzeczywistego zapisu w systemach informacyjnych UE, z których dane te pochodzą.
5. Przechowywanie danych, o których mowa w ust. 1, jest zgodne z normami jakości, o których mowa w art. 37 ust. 2.

Artykuł 19

Dodawanie, zmiana i usuwanie danych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację

1. W przypadku dodawania, zmiany lub usuwania danych w Eurodac lub ECRIS-TCN dane, o których mowa w art. 18, przechowywane w aktach osobowych wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację są odpowiednio dodawane, zmieniane lub usuwane w sposób automatyczny.
2. W razie utworzenia powiązania białego lub czerwonego przez detektor wielokrotnych tożsamości zgodnie z art. 32 lub 33 między danymi z dwóch lub większej liczby systemów informacyjnych UE składających się na wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację, zamiast tworzyć nowe akta osobowe, repozytorium dodaje nowe dane do akt osobowych, z których pochodzą powiązane ze sobą dane.

Artykuł 20

Dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację w celu identyfikacji

1. Zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację dokonywane jest przez organ policji zgodnie z ust. 2 i 5 wyłącznie w następujących przypadkach:
 - a) gdy organ policji nie jest w stanie zidentyfikować osoby z powodu braku dokumentu podróży lub innego wiarygodnego dokumentu potwierdzającego tożsamość tej osoby;
 - b) gdy istnieją wątpliwości co do danych dotyczących tożsamości dostarczonych przez osobę;
 - c) gdy istnieją wątpliwości co do autentyczności dokumentu podróży lub innego wiarygodnego dokumentu przedstawionego przez osobę;
 - d) gdy istnieją wątpliwości co do tożsamości posiadacza dokumentu podróży lub innego wiarygodnego dokumentu; lub
 - e) gdy osoba nie jest w stanie współpracować lub odmawia współpracy.

Dokonywanie takich zapytań nie jest dozwolone w odniesieniu do osób małoletnich, które nie ukończyły 12. roku życia, chyba że odbywa się to dla dobra dziecka.

2. W którymkolwiek z przypadków wymienionych w ust. 1, gdy organ policji został do tego upoważniony na mocy krajowych środków ustawodawczych, o których mowa w ust. 5, może on, wyłącznie w celu identyfikacji osoby fizycznej, dokonać zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, posługując się danymi biometrycznymi tej osoby pobranymi bezpośrednio podczas kontroli tożsamości, pod warunkiem że procedurę tę uruchamia się w obecności tej osoby.

3. Jeśli wynik zapytania wskaże, że dane tej osoby są przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, organ policji powinien mieć możliwość sprawdzania danych, o których mowa w art. 18 ust. 1.

Jeśli nie można użyć danych biometrycznych danej osoby lub jeśli zapytanie przy użyciu tych danych zakończy się niepowodzeniem, wyszukiwanie należy przeprowadzić za pomocą danych dotyczących tożsamości tej osoby w połączeniu z danymi dokumentu podróży lub danymi dotyczącymi tożsamości podanymi przez tę osobę.

4. W przypadku katastrofy, wypadku lub zamachu terrorystycznego i wyłącznie w celu identyfikacji nieznanymi osobami, które nie są w stanie potwierdzić swojej tożsamości, lub niezidentyfikowanych szczątków ludzkich organ policji może przeszukiwać wspólne repozytorium danych umożliwiające identyfikację za pomocą danych biometrycznych tych osób, gdy został do tego upoważniony na mocy krajowych środków ustawodawczych, o których mowa w ust. 6.
5. Państwa członkowskie, które pragną skorzystać z możliwości przewidzianej w ust. 2, przyjmują odpowiednie krajowe środki ustawodawcze. Państwa członkowskie uwzględniają przy tym potrzebę unikania dyskryminacji wobec obywateli państw trzecich. Takie środki ustawodawcze precyzują cele identyfikacji na potrzeby określone w art. 2 ust. 1 lit. b) i c). Wyznaczają one właściwe organy policji i określają procedury, warunki i kryteria takich kontroli.
6. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z możliwości przewidzianej w ust. 4, przyjmują krajowe środki ustawodawcze określające procedury, warunki i kryteria.

Artykuł 21

Dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiające identyfikację w celu wykrywania wielokrotnych tożsamości

1. Jeśli wynikiem zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiające identyfikację jest powiązanie żółte określone w art. 28 ust. 4 organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości zgodnie z art. 29 ma dostęp, wyłącznie w celu przeprowadzenia tej weryfikacji, do danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiające identyfikację i połączonych powiązaniem żółtym.
2. Jeśli wynikiem zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiające identyfikację jest powiązanie czerwone określone w art. 32 organy, o których mowa w art. 26 ust. 2, mają dostęp, wyłącznie w celu zwalczania oszustw dotyczących tożsamości, do danych, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiające identyfikację i połączonych powiązaniem czerwonym.

Artykuł 22

Przeszukiwanie wspólnego repozytorium danych umożliwiające identyfikację w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych

1. Jeżeli w konkretnym przypadku istnieją uzasadnione podstawy pozwalające uważać, że dokonanie sprawdzeń w systemach informacyjnych UE przyczyni się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zwłaszcza gdy zachodzi podejrzenie, że sprawca lub ofiara przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa lub osoba podejrzana o jego popełnienie to osoba, której dane są przechowywane w Eurodac, wyznaczone organy i Europol mogą dokonać sprawdzenia we wspólnym repozytorium danych umożliwiające identyfikację, aby uzyskać informację, czy dane dotyczące konkretnej osoby znajdują się w Eurodac.
2. Jeśli odpowiedź na zapytanie we wspólnym repozytorium danych umożliwiające identyfikację wskaże, że dane dotyczące tej osoby znajdują się w Eurodac, wspólne repozytorium danych umożliwiające identyfikację udziela odpowiedzi tym wyznaczonym organom i Europolowi w postaci odniesienia, o którym mowa w art. 18 ust. 2, wskazującego, że Eurodac zawiera dane odpowiadające zapytaniu. Wspólne repozytorium danych umożliwiające identyfikację udziela odpowiedzi w sposób nienaruszający bezpieczeństwa danych.

Odpowiedź wskazująca, że dane dotyczące danej osoby znajdują się w Eurodac może być wykorzystywana jedynie w celu złożenia wniosku o pełny dostęp z zastrzeżeniem warunków i procedur ustanowionych w akcie prawnym regulującym taki dostęp.

W przypadku przynajmniej jednego dopasowania wyznaczony organ lub Europol zwraca się z wnioskiem o pełny dostęp do co najmniej jednego z systemów informacyjnych, z których uzyskano dopasowanie.

W przypadku gdy wyjątkowo nie zwrócono się z wnioskiem o pełny dostęp, wyznaczone organy rejestrują powód, dla którego nie złożono takiego wniosku, identyfikowalny w dokumentacji krajowej. Europol odnotowuje ten powód w odpowiedniej dokumentacji wewnętrznej.

3. Pełen dostęp do danych zawartych w Eurodac w celach zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych nadal podlega warunkom i procedurom określonym w akcie prawnym regulującym taki dostęp.

Artykuł 23

Zatrzymywanie danych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację

1. Dane, o których mowa w art. 18 ust. 1, 2 i 4, są automatycznie usuwane ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z przepisami dotyczącymi zatrzymywania danych w rozporządzeniu (UE) 2019/816.
2. Akta osobowe są przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację jedynie tak długo, jak długo są one przechowywane w co najmniej jednym systemie informacyjnym UE, którego dane są zawarte w repozytorium. Stworzenie powiązania nie wpływa na okres zatrzymywania żadnej z pozycji wchodzącej w skład powiązanych ze sobą danych.

Artykuł 24

Prowadzenie rejestrów

1. Bez uszczerbku dla art. 29 rozporządzenia (UE) 2019/816, eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych w ramach wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.
2. eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych zgodnie z art. 20 w ramach wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację. Rejestry te obejmują:
 - a) państwo członkowskie lub agencję unijną dokonujące zapytania;
 - b) cel dostępu użytkownika dokonującego zapytania za pośrednictwem wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację;
 - c) datę i godzinę zapytania;
 - d) rodzaj danych użytych przy dokonywaniu zapytania;
 - e) wyniki zapytania.
3. eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych zgodnie z art. 21 w ramach wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację. Rejestry te obejmują:
 - a) państwo członkowskie lub agencję unijną dokonujące zapytania;
 - b) cel dostępu użytkownika dokonującego zapytania za pośrednictwem wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację;
 - c) datę i godzinę zapytania;
 - d) w razie utworzenia powiązania dane użyte w zapytaniu i wyniki zapytania wskazujący system informacyjny UE, z którego pochodzą dane.
4. eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych zgodnie z art. 22 w ramach wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację. Rejestry te obejmują:
 - a) datę i godzinę zapytania;
 - b) dane użyte przy dokonywaniu zapytania;
 - c) wyniki zapytania;
 - d) państwo członkowskie lub agencję Unii dokonujące zapytania we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację.

Rejestry dostępu podlegają regularnej weryfikacji przez właściwy organ nadzorczy zgodnie z art. 41 dyrektywy (UE) 2016/680 lub przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych zgodnie z art. 43 rozporządzenia (UE) 2016/794, w odstępach czasowych nieprzekraczających sześciu miesięcy, w celu sprawdzenia, czy procedury i warunki określone w art. 22 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia zostały spełnione.

5. Każde państwo członkowskie prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jego organy i personel tych organów należycie upoważniony do korzystania z europejskiego portalu wyszukiwania na mocy art. 20, 21 i 22. Każda agencja unijna prowadzi rejestr zapytań dokonywanych przez jej należycie upoważniony personel na mocy art. 21 i 22.

Ponadto w przypadku każdego dostępu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację na mocy art. 22 każde państwo członkowskie prowadzi następujące rejestry:

- a) dane referencyjne rejestru krajowego;
 - b) cel dostępu;
 - c) zgodnie z przepisami krajowymi niepowtarzalny identyfikator użytkownika należący do urzędnika, który dokonał zapytania, i do urzędnika, który je zlecił.
6. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/794 w przypadku dostępu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 22 niniejszego rozporządzenia Europol prowadzi rejestry niepowtarzalnego identyfikatora użytkownika należącego do urzędnika, który dokonał zapytania, i do urzędnika, który je zlecił.
7. Rejestry, o których mowa w ust. 2-6, można wykorzystywać wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności zapytania i zgodności przetwarzania danych z prawem, oraz w celu zapewniania bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry te są chronione za pomocą odpowiednich środków przed nieuprawnionym dostępem i usuwane rok po utworzeniu. Jeżeli jednak są one konieczne do prowadzenia już rozpoczętych procedur monitorowania, są one usuwane, gdy tylko przestają być konieczne do celu tych procedur.
8. eu-LISA przechowuje rejestry dotyczące historii danych w aktach osobowych. eu-LISA automatycznie usuwa takie rejestry po usunięciu tych danych.

ROZDZIAŁ V

Detektor wielokrotnych tożsamości

Artykuł 25

Detektor wielokrotnych tożsamości

1. Detektor wielokrotnych tożsamości, tworzący i przechowujący pliki potwierdzające tożsamość, o którym mowa w art. 34, zawierające powiązania między danymi zgromadzonymi w systemach informacyjnych UE, w tym we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS oraz umożliwiające wykrywanie wielokrotnych tożsamości, co służy podwójnemu celowi ułatwienia kontroli tożsamości i zwalczania oszustw dotyczących tożsamości, ustanawia się po to, aby wspierać funkcjonowanie wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i realizację celów systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN.
2. Detektor wielokrotnych tożsamości składa się z:
 - a) infrastruktury centralnej przechowującej powiązania i odniesienia do systemów informacyjnych UE;
 - b) bezpiecznej infrastruktury łączności między detektorem wielokrotnych tożsamości a SIS i infrastrukturą centralną europejskiego portalu wyszukiwania i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację.
3. Detektor wielokrotnych tożsamości opracowuje eu-LISA, która zarządza nim też od strony technicznej.

Artykuł 26

Dostęp do detektora wielokrotnych tożsamości

1. W celu ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości, o której mowa w art. 29, dostęp do danych określonych w art. 34 przechowywanych w detektorze wielokrotnych tożsamości mają:
 - a) biuro SIRENE państwa członkowskiego, które utworzyło lub uaktualniło wpis zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1862;
 - b) centralne organy należące do skazującego państwa członkowskiego, kiedy rejestrują lub modyfikują dane w ECRIS-TCN zgodnie z art. 5 lub 9 rozporządzenia (UE) 2019/816.
2. Organy państw członkowskich i agencje UE mające dostęp do co najmniej jednego systemu informacyjnego UE objętego wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub do SIS mają dostęp do danych, o których mowa w art. 34 lit. a) i b), w odniesieniu do powiązań czerwonych, o których mowa w art. 32.
3. Organy państw członkowskich i agencje Unii mają dostęp do powiązań białych, o których mowa w art. 33, jeżeli mają dostęp do dwóch systemów informacyjnych UE zawierających dane, między którymi zostało utworzone powiązanie białe.
4. Organy państw członkowskich i agencje Unii mają dostęp do powiązań zielonych, o których mowa w art. 31, jeżeli mają dostęp do dwóch systemów informacyjnych UE zawierających dane, między którymi zostało utworzone powiązanie zielone, a zapytanie dokonane w tych systemach informacyjnych ujawniło dopasowanie z dwoma zestawami powiązanych ze sobą danych.

*Artykuł 27***Wykrywanie wielokrotnych tożsamości**

1. Proces wykrywania wielokrotnych tożsamości we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i SIS należy uruchomić w następujących sytuacjach:
 - a) tworzenie lub aktualizacja wpisu dotyczącego danej osoby w SIS zgodnie z rozdziałami VI - IX rozporządzenia (UE) 2018/1862;
 - b) tworzenie lub modyfikacja wpisu dotyczącego danych w systemie ECRIS-TCN zgodnie z art. 5 lub 9 rozporządzenia (UE) 2019/816.
2. Jeśli dane zawarte w systemie informacyjnym UE, o którym mowa w ust. 1, zawierają dane biometryczne, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i system centralny SIS korzystają ze wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych w celu wykrycia wielokrotnych tożsamości. Wspólny system porównywania danych biometrycznych porównuje wzorce biometryczne pochodzące z nowych danych biometrycznych z wzorcami biometrycznymi już znajdującymi się we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych, aby sprawdzić, czy dane należące do tej samej osoby już znajdują się we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w systemie centralnym SIS.
3. Obok procesu, o którym mowa w ust. 2, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i system centralny SIS korzystają z europejskiego portalu wyszukiwania, aby przeszukiwać dane przechowywane odpowiednio w systemie centralnym SIS i we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, posługując się następującymi danymi:
 - a) nazwisko (nazwiska); imię (imiona); nazwisko (nazwiska) rodowe, wcześniej używane nazwiska i pseudonimy,; miejsce urodzenia, data urodzenia, płeć i posiadane obywatelstwa, o których mowa w art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1862;
 - b) nazwisko (nazwisko rodowe); imię/imiona (imiona nadane); data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość i państwo), obywatelstwo lub obywatelstwa i płeć zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2019/816.
4. Obok procesu, o którym mowa w ust. 2 i 3, wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację i system centralny SIS korzystają z europejskiego portalu wyszukiwania, aby przeszukiwać dane przechowywane odpowiednio w systemie centralnym SIS i we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, posługując się danymi dokumentu podróży.
5. Wykrywanie wielokrotnych tożsamości należy przeprowadzić wyłącznie w celu porównania danych dostępnych w jednym systemie informacyjnym UE z danymi dostępnymi w pozostałych systemach.

*Artykuł 28***Wyniki wykrywania wielokrotnych tożsamości**

1. Jeśli zapytania, o których mowa w art. 27 ust. 2, 3 i 4, nie wykażą żadnego dopasowania, procedury, o których mowa w art. 27 ust. 1, są prowadzone dalej zgodnie z regulującymi je aktami prawnymi.
2. Jeśli zapytanie, o którym mowa w art. 27 ust. 2, 3 i 4, wykaże jedno lub kilka dopasowań, we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz, w stosownych przypadkach, w SIS tworzone jest powiązanie między danymi użytymi w zapytaniu a danymi, które doprowadziły do wystąpienia dopasowania.

W wypadku wystąpienia kilku dopasowań tworzone jest powiązanie między wszystkimi danymi, które doprowadziły do wystąpienia dopasowania. Jeśli dane te już uprzednio były powiązane, istniejące powiązanie należy rozszerzyć o dane użyte w zapytaniu.
3. Jeśli zapytanie, o którym mowa w art. 27 ust. 2, 3 i 4, wykaże jedno lub kilka dopasowań, a dane dotyczące tożsamości zawarte w powiązanych ze sobą aktach indywidualnych są tożsame lub zbliżone, tworzone jest powiązanie białe zgodnie z art. 33.
4. Jeśli zapytanie, o którym mowa w art. 27 ust. 2, 3 i 4, wykaże jedno lub kilka dopasowań, a danych dotyczących tożsamości zawartych w powiązanych ze sobą aktach indywidualnych nie można uznać za zbliżone, tworzy się powiązanie żółte zgodnie z art. 30; obowiązuje wówczas procedura, o której mowa w art. 29.
5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 69 akty delegowane ustanawiające procedury ustalania przypadków, w których dane dotyczące tożsamości można uznać za tożsame lub zbliżone.
6. Powiązania te są zapisywane w plikach potwierdzających tożsamość, o których mowa w art. 34.
7. Komisja, we współpracy z eu-LISA, określa za pomocą aktów wykonawczych zasady techniczne tworzenia powiązań między danymi z różnych systemów informacyjnych UE. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.

Artykuł 29

Ręczna weryfikacja różniących się tożsamości i odpowiedzialne organy

1. Bez uszczerbku dla ust. 2, organem odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości jest:

- a) biuro SIRENE państwa członkowskiego, w przypadku dopasowań, które wystąpiły podczas tworzenia lub aktualizacji wpisu w SIS zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1862;
- b) centralne organy skazującego państwa członkowskiego w przypadku dopasowań, które wystąpiły w trakcie rejestrowania lub modyfikowania danych w ECRIS-TCN zgodnie z art. 5 lub 9 rozporządzenia (UE) 2019/816.

Detektor wielokrotnych tożsamości wskazuje organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości w pliku potwierdzającym tożsamość.

2. Organem odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości w pliku potwierdzającym tożsamość jest biuro Sirene państwa członkowskiego, które stworzyło wpis, jeśli utworzono powiązanie do danych zawartych we wpisie:

- a) dotyczącym osób poszukiwanych w celu aresztowania i wydania lub ekstradycji, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1862;
- b) dotyczącym osób zaginionych lub narażonych na zagrożenia, o których mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) 2018/1862;
- c) dotyczącym osób, których obecność jest wymagana do celów postępowania sądowego, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2018/1862;
- d) dotyczącym osób, wobec których prowadzone są kontrole niejawne, rozpytania kontrolne lub kontrole szczególne, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) 2018/1862.

3. Organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości ma dostęp do powiązanych danych zawartych w odpowiednich plikach potwierdzających tożsamość i w danych dotyczących tożsamości powiązanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację oraz, w stosownych przypadkach, w SIS. Ocenia on niezwłocznie różniące się tożsamości. Po dokonaniu takiej oceny aktualizuje on powiązanie zgodnie z art. 31, 32 i 33, a także niezwłocznie dodaje je do pliku potwierdzającego tożsamość.

4. W razie utworzenia więcej niż jednego powiązania organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości ocenia każde powiązanie oddzielnie.

5. Jeśli dane prowadzące do wystąpienia dopasowania już uprzednio były ze sobą powiązane, organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości uwzględnia istniejące powiązania podczas oceny, czy należy utworzyć nowe powiązania.

Artykuł 30

Powiązanie żółte

1. Jeżeli nie przeprowadzono jeszcze ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości, powiązanie między danymi z dwóch lub większej liczby systemów informacyjnych UE klasyfikuje się jako powiązanie żółte w każdym z poniższych przypadków:

- a) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne, lecz zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości;
- b) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane dotyczące tożsamości, lecz tożsame dane dokumentu podróży, a co najmniej jeden z systemów informacyjnych UE nie zawiera danych biometrycznych danej osoby;
- c) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane dotyczące tożsamości, lecz różne dane biometryczne;
- d) powiązane ze sobą dane zawierają zbliżone lub różniące się dane dotyczące tożsamości i tożsame dane dokumentu podróży, lecz różne dane biometryczne.

2. W razie sklasyfikowania powiązania jako żółtego zgodnie z ust. 1 obowiązuje procedura opisana w art. 29.

Artykuł 31

Powiązanie zielone

1. Powiązanie między danymi zawartymi w dwóch lub większej liczbie systemów informacyjnych UE klasyfikuje się jako zielone, jeśli:
 - a) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane biometryczne, lecz tożsame dane dotyczące tożsamości, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdzi, że powiązane ze sobą dane odnoszą się do dwóch różnych osób;
 - b) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane biometryczne, lecz zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości i tożsame dane dokumentu podróży, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdzi, że powiązane ze sobą dane odnoszą się do dwóch różnych osób;
 - c) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane dotyczące tożsamości, lecz tożsame dane dokumentu podróży, co najmniej jeden z systemów informacyjnych UE nie zawiera danych biometrycznych na temat danej osoby, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdzi, że powiązane ze sobą dane odnoszą się do dwóch różnych osób.
2. Jeśli po przeszukaniu wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub SIS stwierdzone zostanie istnienie powiązania zielonego między danymi w dwóch systemach informacyjnych UE, detektor wielokrotnych tożsamości wskazuje, że dane dotyczące tożsamości stanowiące część powiązanych ze sobą danych nie należą do tej samej osoby.
3. W przypadku gdy organ państwa członkowskiego posiada dowody sugerujące, że powiązanie zielone zostało niepoprawnie zapisane w detektorze wielokrotnych tożsamości, że powiązanie zielone jest nieaktualne lub że dane zostały przetworzone w detektorze wielokrotnych tożsamości lub systemach informacyjnych UE z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, organ ten sprawdza odpowiednie dane przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS, a w razie konieczności niezwłocznie koryguje lub usuwa powiązanie z detektora wielokrotnych tożsamości. Organ państwa członkowskiego niezwłocznie informuje o tym państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości.

Artykuł 32

Powiązanie czerwone

1. Powiązanie między danymi z dwóch lub większej liczby systemów informacyjnych UE klasyfikuje się jako powiązanie czerwone w każdym z poniższych przypadków:
 - a) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne, lecz zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane w sposób nieuzasadniony odnoszą się do tej samej osoby;
 - b) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame, zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości oraz tożsame dane dokumentu podróży, lecz różne dane biometryczne, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane odnoszą się one do dwóch różnych osób, z których przynajmniej jedna korzystają w sposób nieuzasadniony z tego samego dokumentu podróży;
 - c) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane dotyczące tożsamości, lecz różne dane biometryczne i różne dane dokumentu podróży lub nie zawierają danych dokumentu podróży, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane w sposób nieuzasadniony odnoszą się do dwóch różnych osób;
 - d) powiązane ze sobą dane zawierają różne dane dotyczące tożsamości, lecz tożsame dane dokumentu podróży, co najmniej jeden z systemów informacyjnych UE nie zawiera danych biometrycznych na temat danej osoby, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane w sposób nieuzasadniony odnoszą się do tej samej osoby.
2. Jeśli w wyniku przeszukania wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub SIS stwierdzona zostanie obecność powiązania czerwonego między danymi w dwóch lub większej liczbie systemów informacyjnych UE, detektor wielokrotnych tożsamości wskazuje dane, o których mowa w art. 34. Działania następcze w związku z wystąpieniem powiązania czerwonego są prowadzone zgodnie z przepisami prawa Unii i prawa krajowego, przy czym konsekwencje prawne dla danej osoby opierają się jedynie na odpowiednich danych dotyczących tej osoby. Skutki prawne dla danej osoby nie mogą wynikać z samego zaistnienia powiązania czerwonego.
3. W razie utworzenia powiązania czerwonego między danymi z systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac lub ECRIS-TCN, akta osobowe przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację są aktualizowane zgodnie z art. 19 ust. 2.

4. Bez uszczerbku dla przepisów dotyczących rozpatrywania wpisów w SIS zawartych w rozporządzeniach (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 i (UE) 2018/1862, oraz bez uszczerbku dla ograniczeń koniecznych do ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, zapobiegania przestępstwom i zagwarantowania, aby żadne prowadzone krajowe postępowanie przygotowawcze nie było zagrożone, w razie utworzenia powiązania czerwonego organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powiadamia osobę, której to dotyczy, o stwierdzeniu obecności niezgodnych z prawem różnych danych dotyczących tożsamości, a także przekazuje tej osobie pojedynczy numer identyfikacyjny, o którym mowa w art 34 lit. c) niniejszego rozporządzenia, odniesienie do organu odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, o którym mowa w art. 34 lit. d), oraz adres strony internetowej utworzonej zgodnie z art. 49 niniejszego rozporządzenia.

5. Informacje, o których mowa w ust. 4, są przekazywane na piśmie przy pomocy standardowego formularza przez organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Komisja określa treść formularza i jego format w drodze aktów wykonawczych. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.

6. W razie utworzenia powiązania czerwonego detektor wielokrotnych tożsamości automatycznie powiadamia o tym organy odpowiedzialne za powiązane ze sobą dane.

7. W przypadku gdy organ państwa członkowskiego lub agencja unijna, które mają dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub SIS, posiada dowody wykazujące, że powiązanie czerwone zostało nieprawidłowo zarejestrowane w detektorze wielokrotnych tożsamości lub że dane były przetwarzane w detektorze wielokrotnych tożsamości, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w SIS z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, ten organ lub ta agencja sprawdzają odpowiednie dane przechowywane we wspólnym repozytorium danych i SIS oraz:

- a) jeżeli powiązanie odnosi się do jednego z wpisów w SIS, o którym mowa w art. 29 ust. 2, natychmiast informuje o tym fakcie właściwe biuro SIRENE państwa członkowskiego, które utworzyło wpis w SIS;
- b) we wszystkich innych przypadkach, natychmiast koryguje lub usuwa powiązanie z detektora wielokrotnych tożsamości.

Jeżeli biuro SIRENE zostaje poinformowane zgodnie z akapitem pierwszym lit. a), weryfikuje ono dowody dostarczone przez organ państwa członkowskiego lub agencję unijną, a następnie w odpowiednim przypadku niezwłocznie poprawia lub usuwa powiązanie z detektora wielokrotnych tożsamości;

Organ państwa członkowskiego, który uzyskał dowody, niezwłocznie informuje organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości o stosownej korekcie lub usunięciu powiązania czerwonego.

Artykuł 33

Powiązanie białe

1. Powiązanie między danymi z dwóch lub większej liczby systemów informacyjnych UE klasyfikuje się jako powiązanie białe w każdym z poniższych przypadków:

- a) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne i tożsame lub zbliżone dane dotyczące tożsamości;
- b) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame lub zbliżone dane dotyczące tożsamości, tożsame dane dokumentu podróży, a co najmniej jeden z systemów informacyjnych UE nie zawiera danych biometrycznych danej osoby;
- c) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne, tożsame dane dokumentu podróży i zbliżone dane dotyczące tożsamości;
- d) powiązane ze sobą dane zawierają tożsame dane biometryczne, lecz zbliżone lub różne dane dotyczące tożsamości, a organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości stwierdził, że powiązane ze sobą dane w sposób uzasadniony odnoszą się do tej samej osoby;

2. Jeśli po przeszukaniu wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub SIS stwierdzone zostanie istnienie powiązania białego między danymi w co najmniej dwóch systemach informacyjnych UE, detektor wielokrotnych tożsamości wskazuje, że dane dotyczące tożsamości należą do tej samej osoby. Wynikiem przeszukiwania systemów informacyjnych UE jest odpowiedź, która w stosownych przypadkach wskazuje wszystkie powiązane ze sobą dane dotyczące danej osoby, co powoduje powstanie dopasowania w stosunku do danych objętych powiązaniem białym, jeśli organ, który dokonał zapytania, ma dostęp do tych powiązanych danych na mocy przepisów prawa Unii lub prawa krajowego.

3. W razie utworzenia powiązania czerwonego między danymi z systemów EES, VIS, ETIAS, Eurodac lub ECRIS-TCN, akta osobowe przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację są aktualizowane zgodnie z art. 19 ust. 2.

4. Bez uszczerbku dla przepisów związanych z rozpatrywaniem wpisów w SIS zawartych w rozporządzeniach (UE) 2018/1860, (UE) 2018/1861 i (UE) 2018/1862, oraz bez uszczerbku dla ograniczeń koniecznych do ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, zapobiegania przestępstwom i zagwarantowania, aby żadne prowadzone krajowe postępowanie przygotowawcze nie było zagrożone, w razie utworzenia powiązania białego w wyniku ręcznej weryfikacji różniących się tożsamości, organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości powiadamia osobę, której to dotyczy, o stwierdzeniu zbliżonych lub różnych danych dotyczących tożsamości oraz przekazuje tej osobie pojedynczy numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 34 lit. c) niniejszego rozporządzenia, odniesienie do organu odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, o którym mowa w art. 34 lit. d) niniejszego rozporządzenia, oraz adres strony internetowej utworzonej zgodnie z art. 49 niniejszego rozporządzenia.

5. W przypadku gdy organ państwa członkowskiego posiada dowody wskazujące, że powiązanie białe zostało niepoprawnie zarejestrowane w detektorze wielokrotnych tożsamości, że powiązanie białe jest nieaktualne lub że dane zostały przetworzone w detektorze wielokrotnych tożsamości lub w systemach informacyjnych UE z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, organ ten sprawdza odpowiednie dane przechowywane we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w SIS, i w razie konieczności niezwłocznie koryguje lub usuwa powiązanie detektora wielokrotnych tożsamości. Ten organ państwa członkowskiego niezwłocznie informuje o tym państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości.

6. Informacje, o których mowa w ust. 4, są przekazywane na piśmie przy pomocy standardowego formularza przez organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Komisja określa treść formularza i jego format w drodze aktów wykonawczych. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.

Artykuł 34

Plik potwierdzający tożsamość

Plik potwierdzający tożsamość zawiera następujące dane:

- a) powiązania, o których mowa w art. 30–33;
- b) odniesienie do systemów informacyjnych UE, w których są przechowywane powiązane ze sobą dane;
- c) pojedynczy numer identyfikacyjny umożliwiający pobranie powiązanych ze sobą danych z odpowiednich systemów informacyjnych UE;
- d) organ odpowiedzialny za ręczną weryfikację różniących się tożsamości;
- e) datę utworzenia powiązania lub wszelkich jego aktualizacji.

Artykuł 35

Zatrzymywanie danych w detektorze wielokrotnych tożsamości

Pliki potwierdzające tożsamość i zawarte w nich dane, w tym powiązania, są przechowywane w detektorze wielokrotnych tożsamości tylko tak długo, jak długo powiązane ze sobą dane są przechowywane w dwóch lub większej liczbie systemów informacyjnych UE. Są one automatycznie usuwane z detektora wielokrotnych tożsamości.

Artykuł 36

Prowadzenie rejestrów

1. eu-LISA prowadzi rejestry dotyczące wszystkich operacji przetwarzania danych w detektorze wielokrotnych tożsamości. Rejestry te obejmują:

- a) państwo członkowskie dokonujące zapytania;
- b) cel dostępu użytkownika;
- c) datę i godzinę zapytania;
- d) rodzaj danych użytych w zapytaniu;
- e) odniesienie do powiązanych ze sobą danych;
- f) historię pliku potwierdzającego tożsamość.

2. Każde państwo członkowskie prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jego organy i personel tych organów należycie upoważniony do korzystania z detektora wielokrotnych tożsamości. Każda agencja unijna prowadzi rejestry zapytań dokonywanych przez jej należycie upoważniony personel.

3. Rejestry, o których mowa w ust. 1 i 2, można wykorzystywać wyłącznie w celu monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności zapytania i zgodności przetwarzania danych z prawem, oraz w celu zapewniania bezpieczeństwa i integralności danych. Rejestry te są chronione przed nieuprawnionym dostępem za pomocą odpowiednich środków i usuwane rok po utworzeniu. Jeżeli jednak są one konieczne do prowadzenia już rozpoczętych procedur monitorowania, są one usuwane, gdy tylko przestają być konieczne do celu tych procedur.

ROZDZIAŁ VI

Środki wspierające interoperacyjność

Artykuł 37

Jakość danych

1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich w odniesieniu do jakości danych wprowadzonych do systemów eu-LISA ustanawia automatyczne mechanizmy kontroli jakości danych i procedury dotyczące danych przechowywanych w SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiającym identyfikację.

2. eu-LISA wdraża mechanizmy oceny dokładności wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólne wskaźniki jakości danych i minimalne normy jakości przechowywania danych w SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiającym identyfikację.

Tylko dane spełniające minimalne normy jakości mogą być wprowadzane do SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiającym identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości.

3. eu-LISA regularnie przedstawia państwom członkowskim sprawozdania z mechanizmów i procedur automatycznej kontroli jakości danych oraz wspólnych wskaźników jakości danych. eu-LISA regularnie przedstawia też Komisji sprawozdania ze zidentyfikowanych problemów i tego, których państw członkowskich dotyczą. eu-LISA przedstawia to sprawozdanie na żądanie także Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Żadne sprawozdania, o których mowa w niniejszym ustępie, nie zawierają danych osobowych.

4. Szczegóły tych mechanizmów i procedur automatycznej kontroli jakości danych, wspólnych wskaźników jakości danych oraz minimalnych norm jakości przechowywania danych w SIS, Eurodac, ECRIS-TCN, wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiającym identyfikację, zwłaszcza w odniesieniu do danych biometrycznych, określają akty wykonawcze. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.

5. Jeden rok po ustanowieniu mechanizmów i procedur automatycznej kontroli jakości danych, wspólnych wskaźników jakości danych i minimalnych standardów jakości danych oraz co roku od tej daty Komisja ocenia wdrożenie jakości danych w państwach członkowskich i sporządza odpowiednie zalecenia. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji plan działania mający na celu rozwiązywanie problemów zidentyfikowanych w sprawozdaniu oceniającym, a w szczególności kwestii jakości danych wynikających z błędnych danych w systemach informacyjnych UE. Państwa członkowskie regularnie składają Komisji sprawozdania z postępów w realizacji tego planu działania do czasu jego pełnego wdrożenia.

Komisja przekazuje powyższe sprawozdanie oceniające Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi Danych Osobowych, Europejskiej Radzie Ochrony Danych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej ustanowionej na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 168/2007 ⁽³⁷⁾.

Artykuł 38

Uniwersalny format wiadomości

1. Niniejszym ustanawia się uniwersalny format wiadomości (UMF). Uniwersalny format wiadomości określa standardy dla niektórych elementów treści transgranicznej wymiany informacji między systemami informacyjnymi, organami lub organizacjami działającymi w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz. U. L 53 z 22.2.2007, s. 1).

2. Standard UMF jest stosowany przy opracowywaniu Eurodac, ECRIS-TCN, europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektora wielokrotnych tożsamości, jeśli to możliwe, oraz, w stosownych przypadkach, przy opracowywaniu przez eu-LISA lub inną agencję Unii nowych modeli wymiany informacji i systemów informacyjnych w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.
3. Komisja przyjmuje akt wykonawczy, aby określić i rozwijać standard UMF, o którym mowa w ust. 1 niniejszego ustępu. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.

Artykuł 39

Centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne

1. Centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne ustanawia się, aby wspierać realizację celów SIS, Eurodac i ECRIS-TCN zgodnie z odpowiednimi aktami prawnymi regulującymi te systemy oraz zapewniać międzysystemowe dane statystyczne i sprawozdania analityczne służące strategiom politycznym, celom operacyjnym i związanym z jakością danych.
2. eu-LISA ustanawia, wdraża i obsługuje centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne w swoich centrach technicznych zawierających dane i statystyki, o których mowa art. 74 rozporządzenia (UE) 2018/1862 oraz art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/816, logicznie oddzielone według systemu informacyjnego UE. Dostęp do centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego w postaci kontrolowanego, bezpiecznego dostępu i określonych profili użytkowników przyznaje się – wyłącznie w celach sprawozdawczo-statystycznych – organom, o których mowa w art. 74 rozporządzenia (UE) 2018/1862 oraz w art. 32 rozporządzenia (UE) 2019/816.
3. eu-LISA poddaje dane anonimizacji i rejestruje takie zanonimizowane dane w repozytorium. Proces anonimizacji danych odbywa się automatycznie.

Dane zawarte w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym nie umożliwiają identyfikacji osób fizycznych.

4. Centralne repozytorium sprawozdawczo-statystyczne składa się z:
 - a) narzędzi niezbędnych do anonimizacji danych;
 - b) infrastruktury centralnej, obejmującej repozytorium danych z anonimowymi danymi;
 - c) bezpiecznej infrastruktury łączności między repozytorium a SIS, Eurodac i ECRIS-TCN oraz infrastrukturą centralną wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości.
5. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 69 akt delegowany określający szczegółowe zasady działania centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego, w tym szczegółowe zabezpieczenia dotyczące przetwarzania danych osobowych na mocy ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, oraz zasady bezpieczeństwa obowiązujące w stosunku do repozytorium.

ROZDZIAŁ VII

Ochrona danych

Artykuł 40

Administrator danych

1. W stosunku do przetwarzania danych za pośrednictwem wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych organy państw członkowskich będące administratorami danych w odniesieniu do, odpowiednio, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN są administratorami zgodnie z art.4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 3 pkt 8 dyrektywy (UE) 2016/680 w stosunku do wzorców biometrycznych uzyskanych na podstawie danych, o których mowa w art.13 niniejszego rozporządzenia, które wprowadzają do odpowiednich systemów, oraz odpowiadają za przetwarzanie wzorców biometrycznych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych.
2. W stosunku do przetwarzania danych za pośrednictwem wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację organy państw członkowskich będące administratorami danych w odniesieniu do, odpowiednio, Eurodac, SIS i ECRIS-TCN są administratorami zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 3 pkt 8 dyrektywy (UE) 2016/680 w stosunku do danych, o których mowa w art. 18 niniejszego rozporządzenia, które wprowadzają do odpowiednich systemów, oraz odpowiadają za przetwarzanie danych osobowych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację.
3. W stosunku do przetwarzania danych za pośrednictwem detektora wielokrotnych tożsamości:
 - a) Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej jest administratorem danych w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez jednostkę centralną ETIAS.
 - b) organy państw członkowskich, które dodają lub modyfikują dane w pliku potwierdzającym tożsamość, także są administratorami danych zgodnie z art. 4 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 3 pkt 8 dyrektywy (UE) 2016/680 i odpowiadają za przetwarzanie danych osobowych w detektorze wielokrotnych tożsamości.

4. Na potrzeby monitorowania ochrony danych, w tym sprawdzania dopuszczalności zapytania oraz zgodności przetwarzania danych z prawem, administratorzy danych mają dostęp do rejestrów, o których mowa w art. 10, 16, 24 i 36, w celu monitorowania własnej działalności, o którym mowa w art. 44.

Artykuł 41

Przetwarzający dane

W przypadku przetwarzania danych osobowych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektorze wielokrotnych tożsamości eu-LISA jest przetwarzającymi dane w rozumieniu art. 3 pkt 12 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Artykuł 42

Bezpieczeństwo przetwarzania danych

1. eu-LISA, jednostka centralna ETIAS, Europol i organy państw członkowskich zapewniają bezpieczeństwo przetwarzania danych osobowych odbywającego się na mocy niniejszego rozporządzenia. eu-LISA, jednostka centralna ETIAS, Europol i organy państw członkowskich współpracują w zakresie realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem.

2. Bez uszczerbku dla art. 33 rozporządzenia (UE) 2018/1725 eu-LISA podejmuje konieczne środki, aby zapewnić bezpieczeństwo elementów interoperacyjności i związanej z nimi infrastruktury łączności.

3. W szczególności eu-LISA przyjmuje konieczne środki, w tym plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, w celach:

- a) fizycznej ochrony danych, w tym poprzez opracowywanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;
- b) odmowy dostępu osobom nieuprawnionym do sprzętu do przetwarzania danych i do obiektów;
- c) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania nośników danych;
- d) zapobiegania nieuprawnionemu wprowadzaniu danych i nieuprawnionej inspekcji, zmianie i nieuprawnionemu usuwaniu zarejestrowanych danych osobowych;
- e) zapobiegania nieuprawnionemu przetwarzaniu danych i nieuprawnionemu kopiowaniu, modyfikacji lub usuwaniu danych;
- f) uniemożliwienia wykorzystywania systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych przez nieuprawnione osoby korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;
- g) zapewnienia, aby osoby upoważnione do dostępu do elementów interoperacyjności miały dostęp jedynie do danych objętych ich upoważnieniem dostępu, wyłącznie za pomocą niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufnych haseł;
- h) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przysłać dane osobowe przy użyciu sprzętu do przekazywania danych;
- i) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, które dane zostały przetworzone w elementach interoperacyjności, kiedy, przez kogo i w jakim celu;
- j) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytu, kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych osobowych w trakcie przekazywania danych osobowych do lub z elementów interoperacyjności lub podczas transportu nośników danych, w szczególności za pomocą odpowiednich technik szyfrowania;
- k) zapewnienia, by w przypadku przerwy w działaniu zainstalowane systemy można było przywrócić do normalnego funkcjonowania;
- l) zapewnienia niezawodności dzięki zapewnieniu właściwego zgłaszania błędów w funkcjonowaniu elementów interoperacyjności;
- m) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, a także podejmowania niezbędnych środków organizacyjnych w obszarze kontroli wewnętrznej, aby zapewnić zgodność z niniejszym rozporządzeniem i ocenić te środki bezpieczeństwa w świetle rozwoju nowych technologii.

4. Państwa członkowskie, Europol i jednostka centralna ETIAS podejmują środki równoważne tym, o których mowa w ust. 3, w zakresie bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez organy mające prawo dostępu do któregoś z elementów interoperacyjności.

Artykuł 43

Incydenty bezpieczeństwa

1. Zdarzenie, które ma lub może mieć wpływ na bezpieczeństwo elementów interoperacyjności i może spowodować uszkodzenie lub utratę przechowywanych w nich danych, uznaje się za incydent bezpieczeństwa, w szczególności gdy mogło dojść do nieuprawnionego dostępu do danych lub gdy zostały lub mogły zostać naruszone dostępność, integralność i poufność danych.
2. Incydentami bezpieczeństwa zarządza się w sposób zapewniający szybkie, skuteczne i właściwe reagowanie.
3. Niezależnie od zgłaszania i zawiadamiania w odniesieniu do naruszenia ochrony danych osobowych zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 30 dyrektywy (UE) 2016/680 lub obu z nich państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o incydentach bezpieczeństwa Komisję, eu-LISA, właściwe organy nadzorcze i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Bez uszczerbku dla art. 34 i 35 rozporządzenia (UE) 2018/1725 i art. 34 rozporządzenia (UE) 2016/794 jednostka centralna ETIAS i Europol niezwłocznie powiadamiają o incydentach bezpieczeństwa Komisję, eu-LISA i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

W przypadku incydentu bezpieczeństwa związanego z infrastrukturą elementów interoperacyjności eu-LISA niezwłocznie powiadamia Komisję i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

4. Informacja o incydencie bezpieczeństwa, który ma lub może mieć wpływ na funkcjonowanie elementów interoperacyjności lub na dostępność, integralność i poufność danych, zostaje niezwłocznie przekazana państwom członkowskim, jednostce centralnej ETIAS oraz Europolowi i zgłoszona zgodnie z zapewnionym przez eu-LISA planem zarządzania na wypadek incydentów bezpieczeństwa.
5. W przypadku incydentu bezpieczeństwa zainteresowane państwa członkowskie, jednostka centralna ETIAS, Europol i eu-LISA współpracują ze sobą. Komisja określa specyfikację tej procedury współpracy za pomocą aktów wykonawczych. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.

Artykuł 44

Monitorowanie własnej działalności

Państwa członkowskie i odpowiednie agencje unijne zapewniają, aby każdy organ uprawniony do dostępu do elementów interoperacyjności podejmował środki niezbędne do monitorowania własnego przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz aby w razie potrzeby współpracował z organem nadzorczym.

Administratorzy danych, o których mowa w art. 40, podejmują konieczne środki, aby monitorować zgodność przetwarzania danych z niniejszym rozporządzeniem, w tym poprzez częstą weryfikację zapisów w rejestrach, o których mowa w art. 10, 16, 24 i 36, oraz w razie potrzeby współpracę z organami nadzorczymi oraz z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.

Artykuł 45

Kary

Państwa członkowskie dopilnowują, by wykorzystanie danych niezgodnie z przeznaczeniem, przetwarzanie danych lub wymiana danych niezgodnie z niniejszym rozporządzeniem podlegało karze zgodnie z prawem krajowym. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Artykuł 46

Odpowiedzialność

1. Bez uszczerbku dla prawa do odszkodowania od administratora lub podmiotu przetwarzającego i odpowiedzialności tych podmiotów na mocy rozporządzenia (UE) 2016/679, dyrektywy (UE) 2016/680 i rozporządzenia (WE) 2018/1725:
 - a) osoba lub państwo członkowskie, które poniosły materialną lub niematerialną szkodę w wyniku niezgodnej z prawem operacji przetwarzania danych osobowych lub innego działania niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem przeprowadzonych przez państwo członkowskie, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od tego państwa członkowskiego;

- b) osoba lub państwo członkowskie, które poniosły szkodę majątkową lub niemajątkową w wyniku działania niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem ze strony Europolu, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej lub eu-LISA, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od danej agencji.

Dane państwo członkowskie, Europol, Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej lub eu-LISA są zwolnione z odpowiedzialności na mocy akapitu pierwszego, w całości lub w części, jeżeli udowodnią, że nie ponoszą odpowiedzialności za zdarzenie, które spowodowało szkodę.

2. Jeżeli niewypełnienie przez państwo członkowskie obowiązków spoczywających na nim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem spowoduje wyrządzenie szkody elementom interoperacyjności, wówczas państwo to ponosi odpowiedzialność za tę szkodę, chyba że – i w zakresie, w jakim – eu-LISA lub inne państwo członkowskie związane niniejszym rozporządzeniem nie podjęły uzasadnionych środków zapobiegających wystąpieniu takiej szkody lub ograniczających jej skutki.

3. Roszczenia odszkodowawcze wobec państwa członkowskiego za szkody, o których mowa w ust. 1 i 2, są regulowane prawem krajowym pozwanego państwa członkowskiego. Roszczenia odszkodowawcze wnoszone przeciwko administratorowi lub eu-LISA z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, podlegają warunkom przewidzianym z Traktatami.

Artykuł 47

Prawo do informacji

1. Organ gromadzący dane osobowe, które mają być przechowywane we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych, we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację lub w detektorze wielokrotnych tożsamości, przekazuje osobom, których dane są gromadzone, informacje wymagane zgodnie z art. 13 i 14 rozporządzenia (UE) 2016/679, art. 12 i 13 dyrektywy (UE) 2016/680 oraz art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) 2018/1725. Organ ten przekazuje informacje w momencie pobierania takich danych.

2. Wszystkie informacje są udostępniane, przy użyciu jasnego i prostego języka, w wersji językowej, którą dana osoba rozumie lub co do której można zasadnie oczekiwać, że jest dla niej zrozumiała. Obejmuje to przekazywanie informacji w sposób odpowiedni dla wieku w przypadku osób małoletnich, których dotyczą dane.

3. Zasady dotyczące prawa do informacji zawarte w mających zastosowanie unijnych przepisach w dziedzinie ochrony danych mają zastosowanie do danych osobowych rejestrowanych w ECRIS-TCN i przetwarzanych do celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 48

Prawo do dostępu do danych osobowych przechowywanych w detektorze wielokrotnych tożsamości oraz żądania ich sprostowania i usunięcia oraz ograniczenia ich przetwarzania

1. W celu wykonywania swoich praw na mocy art. 15-8 rozporządzenia (UE) 2016/679, art. 17- 20 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz art. 14, 15 i 16 dyrektywy (UE) 2016/680 każda osoba ma prawo zwrócić się do właściwego organu dowolnego państwa członkowskiego, a organ ten bada jej wniosek i odpowiada na niego.

2. Państwo członkowskie, które rozpatruje taki wniosek, udziela odpowiedzi bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu 45 dni od otrzymania wniosku. W razie potrzeby termin ten można przedłużyć o kolejnych 15 dni z uwagi na skomplikowany charakter wniosku lub liczbę wniosków. Państwo członkowskie, które rozpatruje taki wniosek, w ciągu 45 dni od otrzymania wniosku informuje osobę, której dane dotyczą, o takim przedłużeniu terminu z podaniem przyczyn opóźnienia. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że odpowiedzi te mają być przekazywane przez jednostki centralne.

3. Jeżeli wniosek o sprostowanie lub usunięcie danych osobowych skierowano do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, wówczas państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, w ciągu siedmiu dni kontaktuje się z organami państwa członkowskiego odpowiedzialnymi za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości sprawdza poprawność danych i zgodność ich przetwarzania z prawem bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu 30 dni od nawiązania takiego kontaktu. W razie potrzeby termin ten można przedłużyć o kolejnych 15 dni z uwagi na skomplikowany charakter wniosku lub liczbę wniosków. Państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości informuje państwo członkowskie, które skontaktowało się z nim o wszelkich takich przedłużeniach terminu podając powody opóźnienia. Państwo członkowskie, które skontaktowało się z organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, informuje zainteresowaną osobę o dalszej procedurze.

4. Jeżeli wniosek o sprostowanie lub usunięcie danych osobowych skierowano do państwa członkowskiego, w przypadku gdy za ręczną weryfikację różniących się tożsamości odpowiadała jednostka centralna ETIAS, wówczas państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, zwraca się w ciągu siedmiu dni do jednostki centralnej ETIAS o wydanie opinii bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu 30 dni od takiego kontaktu. W razie potrzeby termin ten można przedłużyć o kolejnych 15 dni z uwagi na skomplikowany charakter wniosku lub liczbę wniosków. Państwo członkowskie, które skontaktowało się z jednostką centralną ETIAS, powiadamia zainteresowaną osobę o dalszej procedurze.
5. W przypadku stwierdzenia, że dane zarejestrowane w detektorze wielokrotnych tożsamości są nieprawidłowe lub zostały zarejestrowane niezgodnie z prawem, państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości lub, w przypadkach gdy nie było państwa członkowskiego odpowiedzialnego za weryfikację ręczną lub gdy za ręczną weryfikację różniących się tożsamości odpowiadała jednostka centralna ETIAS, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, koryguje lub usuwa te dane bez zbędnej zwłoki. Osoba zainteresowana jest informowana na piśmie o tym, że jej dane zostały poprawione lub usunięte.
6. W przypadku gdy państwo członkowskie sprostuje dane przechowywane w detektorze wielokrotnych tożsamości w okresie ich przechowywania, państwo to dokonuje przetwarzania określonego w art. 27 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 29, aby ustalić, czy zmienione dane mają być ze sobą powiązane. Jeśli przetwarzanie nie doprowadzi do żadnego dopasowania, dane państwo członkowskie usuwa dane z pliku potwierdzającego tożsamość. Jeśli przetwarzanie automatyczne doprowadzi do wystąpienia jednego dopasowania lub kilku dopasowań, dane państwo członkowskie tworzy lub aktualizuje powiązanie między danymi zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszego rozporządzenia.
7. Jeżeli państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości lub, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, nie zgadza się z argumentem, że dane zarejestrowane w detektorze wielokrotnych tożsamości są nieprawidłowe lub że zostały zarejestrowane niezgodnie z prawem, wówczas to państwo członkowskie wydaje decyzję administracyjną, w której niezwłocznie wyjaśnia na piśmie osobie zainteresowanej, dlaczego nie jest gotowe sprostować lub usunąć dotyczących jej danych osobowych.
8. Decyzja, o której mowa w ust. 7, zawiera też informacje dla osoby zainteresowanej wyjaśniające możliwość odwołania się od decyzji podjętej w odniesieniu do wniosku o dostęp do danych osobowych, sprostowanie lub usunięcie danych osobowych lub ograniczenie ich przetwarzania, a w stosownych przypadkach informacje dotyczące sposobu wniesienia sprawy lub skargi do właściwych organów lub sądów oraz informacje dotyczące pomocy, w tym ze strony organów nadzorczych.
9. Wnioski o dostęp do danych osobowych, sprostowanie lub usunięcie danych osobowych lub ograniczenie ich przetwarzania zawierają informacje niezbędne do zidentyfikowania osoby zainteresowanej. Informacje te wykorzystuje się wyłącznie w celu zapewnienia możliwości wykonywania praw, o których mowa w niniejszym artykule, po czym natychmiast się je usuwa.
10. Państwo członkowskie odpowiedzialne za ręczną weryfikację różniących się tożsamości lub, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, prowadzi pisemny rejestr złożonych wniosków o udostępnienie, sprostowanie lub usunięcie danych osobowych lub ograniczenie ich przetwarzania, oraz sposób jego rozpatrzenia, a następnie niezwłocznie udostępniają ten rejestr organom nadzorczym.
11. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla ograniczeń praw określonych w niniejszym artykule na mocy rozporządzenia (UE) 2016/679 i dyrektywy (UE) 2016/680.

Artykuł 49

Portal internetowy

1. Portal internetowy tworzy się w celu ułatwienia korzystania z praw dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia ich przetwarzania.
2. Portal internetowy zawiera informacje na temat praw i procedur, o których mowa w art. 47 i 48, oraz interfejs użytkownika umożliwiający osobom, których dane są przetwarzane w detektorze wielokrotnych tożsamości i które zostały poinformowane o wykazaniu połączenia czerwonego zgodnie z art. 32 ust. 4, uzyskanie danych kontaktowych właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości.
3. W celu uzyskania danych kontaktowych właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości osoba, której dane są przetwarzane w detektorze wielokrotnych tożsamości, powinna wprowadzić odniesienie do organu odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości, o których mowa w art. 34 lit. d). Portal internetowy wykorzystuje to odniesienie do wyszukania danych kontaktowych właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Portal internetowy zawiera także wzór wiadomości elektronicznej w celu ułatwienia komunikacji między użytkownikiem portalu a właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za ręczną weryfikację różniących się tożsamości. Taka wiadomość elektroniczna zawiera pole dla pojedynczego numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 34 lit. c), aby umożliwić właściwemu organowi państwa członkowskiego odpowiedzialnego za ręczną weryfikację różniących się tożsamości identyfikację określonych danych.

4. Państwa członkowskie przekazują eu-LISA dane kontaktowe wszystkich organów, które są właściwe do rozpatrywania i odpowiadania na wnioski, o których mowa w art. 47 i 48, oraz dokonują regularnych przeglądów w celu ustalenia, czy te dane kontaktowe są aktualne.
5. eu-LISA rozwija portal internetowy i zarządza nim od strony technicznej.
6. Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 69 w celu określenia szczegółowych przepisów dotyczących funkcjonowania portalu internetowego, w tym interfejsu użytkownika, języków, w których portal internetowy jest dostępny, oraz wzoru wiadomości elektronicznej.

Artykuł 50

Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym i podmiotom prywatnym

Bez uszczerbku dla art. 31 rozporządzenia (WE) 767/2008, art. 25 i 26 rozporządzenia (UE) 2016/794, art. 41 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 65 rozporządzenia (UE) 2018/1240 oraz przeszukiwania baz danych Interpolu za pomocą europejskiego portalu wyszukiwania zgodnie z art. 9 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, które są zgodne z przepisami rozdziału V rozporządzenia (UE) 2018/1725 i rozdziału V rozporządzenia (UE) 2016/679, dane osobowe przechowywane lub udostępniane za pomocą elementów interoperacyjności nie są przekazywane ani udostępniane państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym ani podmiotom prywatnym.

Artykuł 51

Nadzór ze strony organów nadzorczych

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, by organy nadzorcze monitorowały w sposób niezależny, czy przetwarzanie danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia przez dane państwo członkowskie – w tym przekazywanie takich danych do i z elementów interoperacyjności – jest zgodne z prawem.
2. Każde państwo członkowskie zapewnia stosowanie krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych na mocy dyrektywy (UE) 2016/680 również, w stosownych przypadkach, w kwestiach związanych z dostępem do elementów interoperacyjności przez organy policji i wyznaczone organy, w tym w odniesieniu do praw osób, których danych dostęp ten dotyczy.
3. Organ nadzorczy zapewnia przeprowadzenie co najmniej raz na cztery lata kontroli operacji przetwarzania danych przez właściwe organy krajowe w celach związanych z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami kontroli.

Organ nadzorczy publikują co roku informacje na temat liczby wniosków o sprostowanie, usunięcie lub ograniczenie przetwarzania danych, działań podjętych w odpowiedzi na wnioski i liczby sprostowań, usunięć i ograniczeń przetwarzania dokonanych w odpowiedzi na wnioski zainteresowanych osób.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich organy nadzorcze dysponowały zasobami i wiedzą fachową wystarczającymi do wykonania zadań powierzonych im na podstawie niniejszego rozporządzenia.
5. Państwa członkowskie dostarczają informacji żądanych przez organy nadzorcze, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679, a w szczególności przekazują im informacje o działaniach podejmowanych zgodnie ze swoimi obowiązkami na mocy niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie udzielają organom nadzorczym, o których mowa w art. 51 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679, dostępu do swoich rejestrów, o których mowa w art. 10, 16, 24 i 36 niniejszego rozporządzenia, i do uzasadnień, o których mowa w art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz umożliwiają im uzyskanie w dowolnym momencie dostępu do wszystkich pomieszczeń wykorzystywanych do celów interoperacyjności.

Artykuł 52

Kontrole ze strony Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia przeprowadzanie co najmniej raz na cztery lata kontroli operacji przetwarzania danych osobowych przez eu-LISA, jednostkę centralną ETIAS i Europol na potrzeby niniejszego rozporządzenia zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania kontroli. Sprawozdanie z takiej kontroli przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, eu-LISA, Komisji, państwom członkowskim i danej agencji Unii. eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i Europol mają możliwość przedstawienia uwag przed przyjęciem sprawozdań.

eu-LISA, jednostka centralna ETIAS i Europol przekazują informacje żądane przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, udzielają mu dostępu do wszelkich żądanych przez niego dokumentów i do swoich rejestrów, o których mowa w art. 10, 16, 24 i 36, oraz umożliwiają mu uzyskanie dostępu do wszystkich swoich pomieszczeń w dowolnym momencie.

Artykuł 53

Współpraca między organami nadzorczymi a Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

1. Organy nadzorcze i Europejski Inspektor Ochrony Danych – działając z poszanowaniem zakresu swoich kompetencji – współpracują ze sobą aktywnie w ramach przysługujących im uprawnień i zapewniają skoordynowany nadzór nad korzystaniem z elementów interoperacyjności i stosowaniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza jeżeli Europejski Inspektor Ochrony Danych lub organ nadzorczy stwierdzą poważne rozbieżności między praktykami państw członkowskich lub potencjalnie niezgodne z prawem przekazywanie danych przy wykorzystaniu kanałów komunikacyjnych elementów interoperacyjności.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zapewnia się skoordynowany nadzór zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
3. Dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co dwa lata Europejska Rada Ochrony Danych przesyła wspólne sprawozdanie ze swojej działalności na podstawie niniejszego artykułu Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Europołowi, Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz eu-LISA do dnia 12 czerwca 2021 r. W sprawozdaniu tym każdemu państwu członkowskiemu poświęcony jest osobny rozdział przygotowany przez organ nadzorczy danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ VIII**Obowiązki**

Artykuł 54

Obowiązki eu-LISA w fazie projektowania i opracowywania systemu

1. eu-LISA zapewnia zgodne z niniejszym rozporządzeniem użytkowanie centralnej infrastruktury elementów interoperacyjności.
2. Elementy interoperacyjności są obsługiwane przez eu-LISA w jej obiektach technicznych i zapewniają funkcje określone w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z warunkami bezpieczeństwa, dostępności, jakości i wydajności, o których mowa w art. 55 ust. 1.
3. eu-LISA odpowiada za tworzenie elementów interoperacyjności i adaptacje konieczne do ustanowienia interoperacyjności między systemami centralnymi EES, VIS, ETIAS, SIS, Eurodac i ECRIS-TCN a europejskim portalem wyszukiwania, wspólnym systemem porównywania danych biometrycznych, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, detektorem wielokrotnych tożsamości i centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym.

Bez uszczerbku dla art. 62 eu-LISA nie ma dostępu do danych osobowych przetwarzanych za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację ani detektora wielokrotnych tożsamości.

eu-LISA określa architekturę fizyczną elementów interoperacyjności, w tym ich infrastrukturę komunikacyjną i specyfikacje techniczne oraz ich rozwój, jeśli chodzi o infrastrukturę centralną i infrastrukturę bezpiecznej komunikacji, które zarząd przyjmuje po uzyskaniu przychylniej opinii Komisji. eu-LISA wprowadza też konieczne adaptacje do SIS, Eurodac lub ECRIS-TCN wynikające z ustanowienia interoperacyjności i określone w niniejszym rozporządzeniu.

eu-LISA tworzy i wdraża elementy interoperacyjności tak szybko, jak to tylko możliwe, po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i przyjęciu przez Komisję środków, o których mowa w art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 7, art. 28 ust. 5 i 7, art. 37 ust. 4, art. 38 ust. 3, art. 39 ust. 5, art. 43 ust. 5 i art. 74 ust. 10.

Opracowywanie tych elementów obejmuje stworzenie i wdrożenie specyfikacji technicznych, przeprowadzenie testów oraz ogólną koordynację projektu i zarządzanie nim.

4. W fazie projektowania i opracowywania powołuje się Komisję ds. Zarządzania Programem składającą się maksymalnie z 10 członków. Składa się ona z siedmiu członków wyznaczonych przez zarząd eu-LISA spośród jego członków lub ich zastępców, przewodniczącego grupy doradczej ds. interoperacyjności, o której mowa w art. 71, członka reprezentującego eu-LISA wyznaczonego przez jej dyrektora wykonawczego i jednego członka wyznaczonego przez Komisję. Członków wyznaczanych przez zarząd eu-LISA wybiera się jedynie spośród tych państw członkowskich, które są w pełni związane na mocy prawa Unii aktami prawnymi regulującymi opracowywanie, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów informatycznych UE oraz które będą uczestniczyć w elementach interoperacyjności.

5. Komisja ds. Zarządzania Programem spotyka się regularnie, co najmniej trzy razy na kwartał. Zapewnia ona odpowiednie zarządzanie fazą projektowania i rozwoju elementów interoperacyjności.

W każdym miesiącu Komisja ds. Zarządzania Programem przedkłada zarządowi eu-LISA pisemne sprawozdania z postępów w realizacji projektu. Komisji ds. Zarządzania Programem nie przysługują uprawnienia w zakresie podejmowania decyzji ani reprezentowania członków zarządu eu-LISA.

6. Zarząd eu-LISA ustanawia regulamin wewnętrzny Komisji ds. Zarządzania Programem, który obejmuje w szczególności zasady dotyczące:

- a) przewodniczenia;
- b) miejsca odbywania posiedzeń;
- c) przygotowywania posiedzeń;
- d) dopuszczenia ekspertów na posiedzenia;
- e) planów w zakresie komunikacji zapewniających pełne informacje członkom zarządu, którzy nie uczestniczą w posiedzeniach.

Komisji ds. Zarządzania Programem przewodniczy państwo członkowskie, które jest w pełni związane na mocy prawa Unii aktami prawnymi regulującymi opracowywanie, rozwój, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich systemów informacyjnych UE i które będzie uczestniczyć w elementach interoperacyjności.

eu-LISA zwraca wszystkie koszty podróży i utrzymania poniesione przez członków Komisji ds. Zarządzania Programem, przy czym zastosowanie ma odpowiednio art. 10 regulaminu wewnętrznego eu-LISA. eu-LISA zapewnia prowadzenie sekretariatu Komisji ds. Zarządzania Programem.

Grupa doradcza ds. interoperacyjności, o której mowa w art. 71, spotyka się regularnie do czasu rozpoczęcia funkcjonowania elementów interoperacyjności. Po każdym posiedzeniu grupa doradcza przedkłada sprawozdanie Komisji ds. Zarządzania Programem. Grupa doradcza zapewnia wiedzę techniczną w celu wsparcia Komisji ds. Zarządzania Programem w realizacji jej zadań oraz śledzi stan przygotowania państw członkowskich.

Artykuł 55

Obowiązki eu-LISA po rozpoczęciu funkcjonowania systemów

1. Po rozpoczęciu funkcjonowania każdego z elementów interoperacyjności eu-LISA odpowiada za zarządzanie techniczne infrastrukturą centralną elementów interoperacyjności, w tym za ich obsługę techniczną i zmiany techniczne. We współpracy z państwami członkowskimi zapewnia ona stosowanie najlepszej dostępnej technologii, z uwzględnieniem analizy kosztów i korzyści. eu-LISA odpowiada też za zarządzanie techniczne infrastrukturą komunikacyjną, o której mowa w art. 6, 12, 17, 25 i 39.

Zarządzanie techniczne elementami interoperacyjności obejmuje wszystkie zadania i rozwiązania techniczne niezbędne do zapewnienia funkcjonowania elementów interoperacyjności i zapewniające nieprzerwane usługi państwom członkowskim i agencjom unijnym przez 24 godziny, 7 dni w tygodniu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Obejmuje ono w szczególności prace konserwacyjne i zmiany techniczne konieczne do zapewnienia zadowalającego poziomu jakości technicznej funkcjonowania systemu, zwłaszcza jeśli chodzi o czas odpowiedzi podczas wyszukiwania w infrastrukturze centralnej, zgodnie ze specyfikacją techniczną.

Wszystkie elementy interoperacyjności należy opracować i zarządzać nimi w taki sposób, by zapewnić szybki, sprawny, efektywny i kontrolowany dostęp oraz pełną, nieprzerwaną dostępność elementów i danych zarejestrowanych w detektorze wielokrotnych tożsamości, przechowywanych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, oraz czas odpowiedzi zgodny z potrzebami operacyjnymi organów państwa członkowskiego i agencji unijnych.

2. Bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, eu-LISA stosuje właściwe przepisy dotyczące tajemnicy zawodowej lub inne równoważne obowiązki zachowania poufności do swoich pracowników zobowiązanych do pracy z danymi przechowywanymi w elementach interoperacyjności. Zobowiązania te stosuje się także po odejściu takiego personelu z urzędu lub z pracy lub po zakończeniu przez niego działalności.

Bez uszczerbku dla art. 62, eu-LISA nie ma dostępu do danych osobowych przetwarzanych za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację ani detektora wielokrotnych tożsamości.

3. eu-LISA tworzy i aktualizuje mechanizm i procedury przeprowadzania kontroli jakości danych przechowywanych we wspólnym systemie porównywania danych biometrycznych i wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację zgodnie z art. 37.

4. eu-LISA wypełnia też zadania związane z zapewnianiem szkoleń z zakresu technicznego użytkowania elementów interoperacyjności.

*Artykuł 56***Obowiązki państw członkowskich**

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za:
 - a) podłączenie do infrastruktury komunikacyjnej europejskiego portalu wyszukiwania i wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację;
 - b) integrację istniejących krajowych systemów i infrastruktury z europejskim portalem wyszukiwania, wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektorem wielokrotnych tożsamości;
 - c) organizację swojej istniejącej infrastruktury krajowej, zarządzanie nią, jej funkcjonowanie i utrzymanie oraz jej podłączenie do elementów interoperacyjności;
 - d) zarządzanie dostępem odpowiednio upoważnionego personelu właściwych organów krajowych do europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości oraz ustalenia dotyczące tego dostępu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a także sporządzenie listy takich członków personelu wraz z ich profilami i jej regularną aktualizację;
 - e) przyjęcie środków ustawodawczych, o których mowa w art. 20 ust. 5 i 6, aby umożliwić dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację na potrzeby identyfikacji;
 - f) ręczną weryfikację różniących się tożsamości, o której mowa w art. 29;
 - g) zgodność z wymaganiami dotyczącymi jakości danych ustanowionymi na mocy prawa Unii;
 - h) przestrzeganie zasad każdego systemu informacyjnego UE dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa i integralności danych osobowych;
 - i) usuwanie niedoskonałości wykrytych w sprawozdaniu oceniającym Komisji dotyczącym jakości danych, o którym mowa w art. 37 ust. 5.
2. Każde państwo członkowskie podłącza swoje wyznaczone organy do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację.

*Artykuł 57***Obowiązki Europolu**

1. Europol zapewnia przetwarzanie zapytań dokonywanych przy pomocy europejskiego portalu wyszukiwania w odniesieniu do danych Europolu i odpowiednio dostosowuje swój interfejs „Kwerenda w systemach Europolu” (QUEST) do celów danych „poziomu podstawowej ochrony”.
2. Europol jest odpowiedzialny za zarządzanie dostępem swojego odpowiednio upoważnionego personelu do europejskiego portalu wyszukiwania i wspólnego repozytorium tożsamości oraz ustalenia dotyczące tego dostępu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a także za sporządzenie listy takich pracowników wraz z ich profilami i jej regularną aktualizację.

*Artykuł 58***Obowiązki jednostki centralnej ETIAS**

Jednostka centralna ETIAS odpowiada za:

- a) ręczną weryfikację różniących się tożsamości zgodnie z art. 29;
- b) wykrywanie wielokrotnych tożsamości na podstawie danych przechowywanych w systemach EES, VIS, Eurodac i SIS, o którym mowa w art. 65.

ROZDZIAŁ IX**Zmiany w innych aktach prawa Unii***Artykuł 59***Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1726**

W rozporządzeniu (UE) 2018/1726 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Jakość danych

1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności państw członkowskich w zakresie danych wprowadzonych do systemów zarządzanych operacyjnie przez Agencję, ustanawia ona – przy ścisłym udziale swoich grup doradczych – dla wszystkich systemów zarządzanych operacyjnie przez agencję, zautomatyzowane mechanizmy i procedury kontroli jakości danych, wspólne wskaźniki jakości danych i minimalne normy jakości przechowywania danych, zgodnie z odpowiednimi przepisami aktów prawnych regulujących te systemy informacyjne oraz art. 37 rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 (*) i (UE) 2019/818 (**).

2. Agencja ustanawia centralne repozytorium zawierające wyłącznie zanonimizowane dane sprawozdawczo-statystyczne zgodnie z art. 39 rozporządzeń (UE) 2019/817 i (UE) 2019/818 podlegające szczegółowym przepisom w ramach instrumentów prawnych regulujących opracowywanie, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wielkoskalowych systemów informatycznych zarządzanych przez Agencję.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726 i (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności między systemami informacyjnymi UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 i (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).”;

2) w art. 19 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następującą literę:

„eea) przyjmuje sprawozdania ze stanu prac nad rozwojem elementów interoperacyjności zgodnie z art. 78 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/817 i art. 74 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/818;”;

b) lit. ff) otrzymuje brzmienie:

„ff) przyjmuje sprawozdania dotyczące technicznego funkcjonowania systemu SIS II – na podstawie art. 60 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 (*) oraz art. 74 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 (**), systemu VIS – na podstawie art. 50 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i art. 17 ust. 3 decyzji 2008/633/WSiSW, systemu EES – na podstawie art. 72 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226, systemu ETIAS – na podstawie art. 92 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1240 w sprawie systemu ECRIS-TCN i wzorcowej implementacji ECRIS – na podstawie art. 36 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 (***) oraz elementów interoperacyjności – na podstawie art. 78 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/817 i art. 74 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/818;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen oraz zmieniające i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen oraz zmieniające i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1987/2006) (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s.14).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmieniające i uchylające decyzję Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady i decyzję Komisji 2010/261/UE (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmieniające i uchylające decyzję Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzję Komisji 2010/261/UE) (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s.56).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system identyfikacji państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 2018/1726 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 1).”;

c) lit. hh) otrzymuje brzmienie:

„hh) przyjmuje oficjalne uwagi do sprawozdań Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z audytów, na podstawie art. 56 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 2018/1861, art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i art. 31 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 603/2013, art. 56 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 67 rozporządzenia (UE) 2018/1240, art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/816 oraz art. 52 rozporządzeń (UE) 2019/817 i (UE) 2019/818, a także zapewnia odpowiednie działania następcze w sprawie tych audytów;”

d) lit. mm) otrzymuje brzmienie:

„mm) zapewnia coroczną publikację wykazu właściwych organów upoważnionych do bezpośredniego wyszukiwania danych zawartych w SIS II zgodnie z art. 41 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 2018/1861 i art. 56 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1862, wraz z wykazem biur krajowych systemów SIS (N.SIS) i biur SIRENE zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1861 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1862, jak również wykazu właściwych organów zgodnie z art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 2017/2226, wykazu właściwych organów zgodnie z art. 87 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, wykazu organów centralnych zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/816 oraz wykazu organów zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/817 i art. 67 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/818;”;

3) art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Europol i Eurojust mogą uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwatorzy, gdy porządek obrad zawiera kwestię dotyczącą SIS II, w związku ze stosowaniem decyzji 2007/533/WSiSW.

Europejska Straż Graniczna i Przybrzeżna może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad zawiera kwestię dotyczącą SIS w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2016/1624.

Europol może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad zawiera kwestię dotyczącą VIS, w związku ze stosowaniem decyzji 2008/633/WSiSW, lub kwestię dotyczącą systemu Eurodac, w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) nr 603/2013.

Europol może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad zawiera kwestię dotyczącą EES, w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2017/2226, lub kwestię dotyczącą ETIAS, w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą systemu ETIAS z związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) 2018/1240.

Eurojust, Europol i Prokuratura Europejska mogą uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwatorzy, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą rozporządzenia (UE) 2019/816.

Europol, Eurojust i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwatorzy, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą rozporządzenia (UE) 2019/817 i (EU) 2019/818

Zarząd może zaprosić dowolną inną osobę, której opinia może mieć znaczenie, do uczestnictwa w posiedzeniach jako obserwator.”;

4) art. 24 ust. 3 lit. p) otrzymuje brzmienie:

„p) bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników, określenie wymogów poufności w celu wykonania art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, art. 17 decyzji 2007/533/WSiSW, art. 26 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 603/2013; art. 37 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2226, art. 74 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1240, art. 11 ust. 16 rozporządzenia (UE) 2019/816 i art. 55 ust. 2 rozporządzeń (UE) 2019/817 i (UE) 2019/818”;

5) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„da) grupa doradcza ds. interoperacyjności;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Europol, Eurojust i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą powołać po jednym przedstawicielu do grupy doradczej ds. SIS II.

Europol może także powołać przedstawiciela do grupy doradczej ds. VIS i grupy doradczej ds. systemu Eurodac oraz grupy doradczej ds. EES/ETIAS.

Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej może także powołać przedstawiciela do grupy doradczej ds. EES-ETIAS.

Europol, Eurojust i Prokuratura Europejska mogą również powołać po jednym przedstawicielu do grupy doradczej ds. systemu ECRIS-TCN.

Europol, Eurojust oraz Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej mogą powołać po jednym przedstawicielu do grupy doradczej ds. interoperacyjności.”.

Artykuł 60

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1862

W rozporządzeniu (UE) 2018/1862 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się punkty w brzmieniu:

- „18) »europejski portal wyszukiwania« oznacza europejski portal wyszukiwania (ESP) ustanowiony na mocy art. 6 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 (*).
- 19) »wspólny system porównywania danych biometrycznych« oznacza wspólny system porównywania danych biometrycznych ustanowiony na mocy art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/818.
- 20) »wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację« oznacza wspólne repozytorium danych umożliwiających identyfikację ustanowione na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/818;
- 21) »detektor wielokrotnych tożsamości« oznacza detektor wielokrotnych tożsamości ustanowiony na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/818.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 oraz (UE) 2019/816 (Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).”

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust.1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

- „b) systemu krajowego (N.SIS) w każdym państwie członkowskim, składającego się z krajowych systemów danych, które łączą się z systemem centralnym SIS w tym co najmniej jednej krajowej lub wspólnej wersji zapasowej N.SIS;
- c) infrastruktury łączności pomiędzy CS-SIS, wersją zapasową CS-SIS i NI-SIS (zwanej dalej »infrastrukturą łączności«), która zapewnia zaszyfowaną wirtualną sieć na potrzeby danych SIS oraz wymiany danych między biurami SIRENE, o której mowa w art. 7 ust. 2; oraz
- d) bezpiecznej infrastruktury komunikacji między systemem centralnym CS-SIS a infrastrukturą centralną europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych i detektora wielokrotnych tożsamości.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„8. Bez uszczerbku dla ust. 1–5 dane SIS dotyczące osób i dokumentów tożsamości można również wyszukiwać za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania.

9. Bez uszczerbku dla ust. 1–5 dane SIS dotyczące osób i dokumentów tożsamości można również przekazywać za pośrednictwem bezpiecznej infrastruktury łączności, o której mowa w ust. 1 lit. d). Takie przekazywanie odbywa się tylko w takim zakresie, w jakim dane te są wymagane do celów rozporządzenia (UE) 2019/818.”

3) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Biura SIRENE zapewniają również ręczną weryfikację różniących się tożsamości zgodnie z art. 29 rozporządzenia (UE) 2019/818. W zakresie niezbędnym do wypełnienia tego zadania biura SIRENE mają dostęp do danych przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację i w detektorze wielokrotnych tożsamości w celach określonych w art. 21 i 26 rozporządzenia (UE) 2019/818.”;

4) w art. 12 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają rejestrowanie każdego przypadku uzyskania dostępu do danych osobowych za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania w celu sprawdzenia, czy dane wyszukiwanie jest zgodne z prawem, monitorowania przetwarzania danych, aby stwierdzić, czy było ono zgodne z prawem, monitorowania własnej działalności, zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych.”;

5) w art. 44 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) weryfikacji różniących się tożsamości i zwalczania oszustw dotyczących tożsamości zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2019/818.”.

6) art. 74 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do celów art. 15 ust. 4 oraz ust. 3, 4 i 6 niniejszego artykułu eu-LISA przechowuje dane, o których mowa w art. 15 ust. 4 i w ust. 3 niniejszego artykułu, które nie pozwalają na identyfikację osób fizycznych w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/818.

eu-LISA umożliwi Komisji i organom, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, uzyskanie indywidualnych sprawozdań i statystyk. eu-LISA udziela państwom członkowskim, Komisji, Europołowi i Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, na ich wniosek, dostępu do centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/818.”.

Artykuł 61

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/816

W rozporządzeniu (UE) 2019/816 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) określa warunki, na których ECRIS-TCN przyczynia się do ułatwiania i wspomagania poprawnej identyfikacji osób zarejestrowanych w systemie ECRIS-TCN na warunkach i w celach określonych w art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 (*) poprzez przechowywanie danych dotyczących tożsamości, danych dokumentów podróży i danych biometrycznych we wspólnym repozytorium tożsamości.”;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/818 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze współpracy policyjnej i sądowej, azylu i migracji oraz zmieniające rozporządzenia (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1862 oraz (UE) 2019/816 (Dz. U. L 135 z 22.5.2019, s. 85).”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przetwarzania informacji dotyczących tożsamości obywateli państw trzecich, którzy podlegają wyrokom skazującym w państwach członkowskich, do celów identyfikacji państw członkowskich, w których takie wyroki skazujące wydano. Z wyjątkiem art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do obywateli Unii, którzy posiadają również obywatelstwo państwa trzeciego i którzy podlegają wyrokom skazującym w państwach członkowskich. Niniejsze rozporządzenie ułatwia i wspomaga też identyfikację osób zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz rozporządzeniem (UE) 2019/818.”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się pkt 8;

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„19) »wspólne repozytorium tożsamości« oznacza wspólne repozytorium tożsamości ustanowione na mocy art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/818;

20) »dane ECRIS-TCN« oznaczają wszystkie dane przechowywane w systemie centralnym ECRIS-TCN i wspólnym repozytorium tożsamości zgodnie z art. 5;

21) »Europejski portal wyszukiwania« oznacza Europejski portal wyszukiwania ustanowiony w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/818.”

4) w art. 4 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) systemu centralnego.”;

b) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) wspólnego repozytorium tożsamości.”;

c) dodaje się literę w brzmieniu:

„e) infrastruktury łączności między systemem centralnym a infrastrukturą centralną ESP i wspólnego repozytorium tożsamości.”;

5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do każdego skazanego obywatela państwa trzeciego organ centralny skazującego państwa członkowskiego tworzy wpis w ECRIS-TCN. Wpis zawiera:”

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Wspólne repozytorium tożsamości zawiera dane, o których mowa w ust. 1 lit. b) oraz następujące dane, o których mowa w ust. 1 lit. a): nazwisko (nazwisko rodowe), imiona (imiona nadane), data urodzenia, miejsce urodzenia (miejscowość i państwo), obywatelstwo lub obywatelstwa, płeć wcześniej używane nazwiska, oraz w stosownych przypadkach pseudonim lub nazwiska przybrane, jeżeli są dostępne – rodzaj i numer dokumentów podróży danej osoby, jak również nazwę organów wydających te dokumenty. Wspólne repozytorium tożsamości może zawierać dane, o których mowa w ust. 3. Pozostałe dane ECRIS-TCN są przechowywane w systemie centralnym.”;

6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdy wpis danych jest przechowywany w systemie centralnym i we wspólnym repozytorium tożsamości tak długo, jak długo w rejestrze karnym przechowywane są dane dotyczące wyroku lub wyroków skazujących danej osoby.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po upływie okresu przechowywania danych, o którym mowa w ust. 1, organ centralny skazującego państwa członkowskiego usuwa dane, w tym odciski palców lub wizerunek twarzy, z systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości. Usuwanie to odbywa się to automatycznie, o ile to możliwe, i w każdym przypadku nie później niż w terminie miesiąca od upływu okresu zatrzymywania danych.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 słowa „system ECRIS-TCN” zastępuje się słowami „system centralny i wspólne repozytorium tożsamości”;

b) w ust. 2, 3 i 4 słowa „system centralny” zastępuje się słowami „system centralny i wspólne repozytorium tożsamości”;

8) w art. 10 ust. 1 uchyla się lit. j);

9) w art. 12 ust. 2 słowa „systemie centralnym” zastępuje się słowami „systemie centralnym i wspólnym repozytorium tożsamości”;

10) w art. 13 ust. 2 słowa „system centralny” zastępuje się słowami „system centralny, wspólne repozytorium tożsamości”;

11) w art. 21 ust. 2 słowa „systemu centralnego” zastępuje się słowami „systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości”;

12) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane wprowadzone do systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości są przetwarzane wyłącznie do celów identyfikacji państwa członkowskiego lub państw członkowskich posiadających informacje z rejestrów karnych dotyczących obywateli państw trzecich. Dane wprowadzone do wspólnego repozytorium tożsamości przetwarzane są również zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/818 w celu ułatwienia prawidłowej identyfikacji osób zarejestrowanych w systemie ECRIS-TCN zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Bez uszczerbku dla ust. 2 dostęp do celów sprawdzania danych przechowywanych we wspólnym repozytorium tożsamości jest również zarezerwowany dla należycie upoważnionego personelu organów krajowych każdego państwa członkowskiego i należycie upoważnionego personelu agencji Unii, które są właściwe do celów określonych w art. 20 i 21 rozporządzenia (UE) 2019/818. Dostęp taki jest ograniczony do zakresu w jakim dane te są niezbędne do wykonywania ich zadań w tych celach oraz jest proporcjonalny do wyznaczonych celów.”;

13) art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu eu-LISA przechowuje dane określone w tym ustępie w centralnym repozytorium sprawozdawczo-statystycznym, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia (UE) 2019/818.”;

14) w art. 33 ust. 1 słowa „systemu centralnego” zastępuje się słowami „systemu centralnego, wspólnego repozytorium tożsamości oraz”;

15) art. 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku wyroków skazujących wydanych przed dniem rozpoczęcia wprowadzania danych zgodnie z art. 35 ust. 1 organy centralne tworzą poszczególne wpisy w systemie centralnym i wspólnym repozytorium tożsamości, przestrzegając poniższych terminów:

- a) dane alfanumeryczne do wprowadzenia do systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości: do końca okresu, o którym mowa w art. 35 ust. 2;
- b) dane daktyloskopijne do wprowadzenia do systemu centralnego i wspólnego repozytorium tożsamości: w terminie dwóch lat od uruchomienia systemu zgodnie z art. 35 ust. 4.”.

ROZDZIAŁ X

Przepisy końcowe

Artykuł 62

Sprawozdawczość i statystyki

1. Odpowiednio upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji, eu-LISA ma możliwość, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk, dokonywania sprawdzeń informacji o liczbie wyszukiwań przypadających na użytkownika profilu europejskiego portalu wyszukiwania.

W oparciu o dane nie może być możliwa identyfikacja poszczególnych osób.

2. Odpowiednio upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji, eu-LISA i jednostki centralnej ETIAS ma możliwość dokonywania sprawdzeń następujących danych związanych ze wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk:

- a) liczba wyszukiwań w celach określonych w art. 20, 21 i 22;
- b) obywatelstwo, płeć i rok urodzenia osoby;
- c) rodzaj dokumentu podróży oraz trzyliterowy kod państwa wydającego;
- d) liczba wyszukiwań przeprowadzonych z użyciem danych biometrycznych i bez ich użycia.

W oparciu o dane nie może być możliwa identyfikacja poszczególnych osób.

3. Odpowiednio upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji i eu-LISA ma możliwość dokonywania sprawdzeń następujących danych związanych z detektorem wielokrotnych tożsamości, wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk:

- a) liczba wyszukiwań przeprowadzonych z użyciem danych biometrycznych i bez ich użycia;
- b) liczba powiązań każdego rodzaju oraz systemy informacyjne UE zawierające powiązane ze sobą dane;
- c) okres, przez jaki powiązanie żółte i czerwone pozostawało w systemie.

W oparciu o dane nie może być możliwa identyfikacja poszczególnych osób.

4. Odpowiednio upoważniony personel Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej ma możliwość sprawdzania danych, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, na potrzeby przeprowadzania analiz ryzyka i ocen narażenia, o których mowa w art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 ⁽³⁸⁾.

5. Odpowiednio upoważniony personel Europolu ma możliwość sprawdzania danych, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, na potrzeby przeprowadzania analiz strategicznych, tematycznych i operacyjnych, o których mowa w art. 18 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2016/794.

6. Do celów ust. 1, 2 i 3 eu-LISA przechowuje dane, o których mowa w tych ustępach, w centralnym repozytorium sprawozdań i statystyk. W oparciu o dane zawarte w tym repozytorium nie może być możliwa identyfikacja poszczególnych osób, ale dane te pozwalają organom wymienionym w ust. 1, 2 i 3 na uzyskanie sprofilowanych sprawozdań i statystyk w celach zwiększenia efektywności odpraw granicznych, wsparcia organów w rozpatrywaniu wniosków wizowych oraz wsparcia kształtowania unijnej polityki w zakresie migracji i bezpieczeństwa w Unii w oparciu o dowody.

7. Komisja udostępnia Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, na wniosek, istotne informacje do celów oceny wpływu niniejszego rozporządzenia na prawa podstawowe.

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 863/2007, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

*Artykuł 63***Okres przejściowy funkcjonowania europejskiego portalu wyszukiwania**

1. W okresie dwóch lat od daty rozpoczęcia funkcjonowania europejskiego portalu wyszukiwania obowiązki, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, nie obowiązują, a korzystanie z europejskiego portalu wyszukiwania pozostaje opcjonalne.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 69 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez jednorazowe przedłużenie okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, o nie dłużej niż jeden rok, jeżeli ocena wdrażania europejskiego portalu wyszukiwania wykazała, że takie przedłużenie jest konieczne, szczególnie ze względu na wpływ, jaki miałyby wprowadzenie europejskiego portalu wyszukiwania na organizację i czas trwania kontroli granicznej.

*Artykuł 64***Okres przejściowy obowiązujący w stosunku do przepisów w sprawie dostępu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych**

Art. 22 obowiązuje od dnia rozpoczęcia działania wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, o których mowa w art. 68 ust. 3.

*Artykuł 65***Okres przejściowy obowiązujący w stosunku do wykrywania wielokrotnych tożsamości**

1. Przez okres jednego roku od wystosowania przez eu-LISA powiadomienia o zakończeniu testu detektora wielokrotnych tożsamości, o którym mowa w art. 68 ust. 4 lit. b), i przed rozpoczęciem jego funkcjonowania, jednostka centralna ETIAS odpowiada za wykrywanie wielokrotnych tożsamości przy pomocy danych przechowywanych w systemach EES, VIS, Eurodac i SIS. Operacje wykrywania wielokrotnych tożsamości są przeprowadzane przy użyciu wyłącznie danych biometrycznych.
2. Jeśli zapytanie wykaże jedno lub kilka dopasowań, a dane dotyczące tożsamości zawarte w powiązanych ze sobą aktach osobowych są tożsame lub zbliżone, ustanawia się powiązanie białe zgodnie z art. 33.
Jeśli zapytanie wykaże jedno lub kilka dopasowań, a danych dotyczących tożsamości zawartych w powiązanych ze sobą aktach osobowych nie można uznać za zbliżone, ustanawia się powiązanie żółte zgodnie z art. 30; obowiązuje wówczas procedura, o której mowa w art. 29.
W wypadku wystąpienia kilku dopasowań, tworzone jest powiązanie między wszystkimi elementami danych, które doprowadziły do ich wystąpienia.
3. W razie utworzenia powiązania żółtego detektor wielokrotnych tożsamości udostępnia jednostce centralnej ETIAS dane dotyczące tożsamości obecne w różnych systemach informacyjnych UE.
4. W razie utworzenia powiązania do wpisu w SIS innego niż wpis dokonany na mocy art. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1860, art. 24 i 25 rozporządzenia (UE) 2018/1861 lub art. 38 rozporządzenia (UE) 2018/1862, detektor wielokrotnych tożsamości udostępnia dostęp do danych dotyczących tożsamości obecnych w różnych systemach informacyjnych biuro SIRENE państwa członkowskiego, które dokonało wpisu.
5. Jednostka centralna ETIAS lub w przypadkach, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, biuro Sirene państwa członkowskiego, które dokonało wpisu, mają dostęp do danych zawartych w pliku potwierdzającym tożsamość i analizują różne tożsamości, a także aktualizują powiązanie zgodnie z art. 31, 32 i 33 oraz dodają je do pliku potwierdzającego tożsamość.
6. Jednostka centralna ETIAS powiadamia Komisję zgodnie z art. 67 ust. 3 dopiero po ręcznym zweryfikowaniu wszystkich powiązań żółtych i zaktualizowaniu ich statusu na powiązania zielone, białe lub czerwone.
7. Państwa członkowskie w razie potrzeby pomagają jednostce centralnej ETIAS w wykrywaniu wielokrotnych tożsamości na mocy niniejszego artykułu.
8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 69 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez przedłużenie o sześć miesięcy okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, z możliwością dwukrotnego przedłużenia go za każdym razem o sześć miesięcy. Przedłużenie takie przyszuje się wyłącznie w przypadku, gdy ocena przewidywanego czasu na ukończenie wykrywania multiplikacji tożsamości na mocy niniejszego artykułu wskazuje, że wykrywanie wielokrotnych tożsamości nie może zostać ukończone przed upływem pozostałego terminu na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu lub przed upływem trwającego przedłużenia, z powodów niezależnych od jednostki centralnej ETIAS oraz że nie można zastosować działań naprawczych. Ocena zostaje przeprowadzona nie później niż trzy miesiące przed upływem takiego terminu lub trwającego przedłużenia.

Artykuł 66

Koszty

1. Koszty poniesione w związku z ustanowieniem i funkcjonowaniem europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości są pokrywane z budżetu ogólnego Unii.

2. Koszty poniesione w związku z integracją istniejącej krajowej infrastruktury oraz jej połączeniem z jednolitymi interfejsami krajowymi, a także w związku z obsługą jednolitych interfejsów krajowych są pokrywane z budżetu ogólnego Unii.

Wyłącza się następujące koszty:

- a) funkcjonowania biura zarządzania projektami państw członkowskich (posiedzenia, podróże służbowe, biura);
- b) obsługi krajowych systemów informatycznych (pomieszczenia, wdrażanie, energia elektryczna, chłodzenie);
- c) funkcjonowania krajowych systemów informatycznych (umowy z operatorami i umowy w zakresie wsparcia);
- d) projektowania, rozwoju, wdrażania, funkcjonowania i utrzymania krajowych sieci łączności.

3. Bez uszczerbku dla dalszego finansowania w tym celu z innych źródeł budżetu ogólnego Unii Europejskiej, kwota 32 077 000 EUR zostaje uruchomiona z puli 791 000 000 EUR przewidzianej na mocy art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014 na pokrycie kosztów wdrożenia niniejszego rozporządzenia, jak przewidziano w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

4. Z puli środków, o której mowa w ust. 3, kwota 22 861 000 EUR zostaje przydzielona eu-LISA, kwota 9 072 000 EUR Europolowi, a kwota 144 000 EUR Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL), aby wesprzeć te agencje w wykonywaniu ich odpowiednich zadań na mocy niniejszego rozporządzenia. Tego rodzaju finansowanie wdraża się w ramach zarządzania pośredniego.

5. Koszty poniesione przez wyznaczone organy są pokrywane, odpowiednio, przez wyznaczające państwa członkowskie. Koszty podłączenia każdego wyznaczonego organu do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację ponoszą poszczególne państwa członkowskie.

Koszty poniesione przez Europol, w tym koszty podłączenia do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, ponosi Europol.

Artykuł 67

Powiadomienia

1. Państwa członkowskie powiadamiają eu-LISA o organach, o których mowa w art. 7, 20, 21 i 26, które mogą korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania, wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację i detektora wielokrotnych tożsamości oraz uzyskiwać do nich dostęp.

Skonsolidowany wykaz tych organów jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w terminie trzech miesięcy od daty uruchomienia poszczególnych elementów interoperacyjności zgodnie z art. 68. W przypadku zmian w wykazie eu-LISA raz w roku publikuje zaktualizowany skonsolidowany wykaz.

2. eu-LISA informuje Komisję o pomyślnym zakończeniu testu, o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit. b), ust. 2 lit. b), ust. 3 lit. b), ust. 4 lit. b), ust. 5 lit. b) i ust. 6 lit. b).

3. Jednostka centralna ETIAS powiadamia Komisję o zakończeniu z powodzeniem okresu przejściowego, o którym mowa w art. 65.

4. Komisja udostępnia informacje zgłoszone zgodnie z ust. 1 państwom członkowskim i podaje je do ogólnej wiadomości za pośrednictwem stale aktualizowanej ogólnodostępnej strony internetowej.

Artykuł 68

Uruchomienie systemu

1. Komisja określa datę planowanego uruchomienia europejskiego portalu wyszukiwania w drodze aktów wykonawczych po tym, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 7 i art. 43 ust. 5;

- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test europejskiego portalu wyszukiwania, który eu-LISA przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich i agencjami unijnymi, które mogą korzystać z europejskiego portalu wyszukiwania;
- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 oraz powiadomiła o nich Komisję;

Europejski portal wyszukiwania przeszukuje bazy danych Interpolu dopiero wówczas, gdy rozwiązania techniczne umożliwiają spełnienie wymogów art. 9 ust. 5. W wyniku niemożności spełnienia tego wymogu europejski portal wyszukiwania nie przeszukuje baz danych Interpolu, lecz nie powinien opóźniać rozpoczęcia funkcjonowania europejskiego portalu wyszukiwania.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

2. Komisja decyduje o dacie planowanego uruchomienia wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych po tym, jak spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 13 ust. 5 i art. 43 ust. 5;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich;
- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 13 oraz powiadomiła o nich Komisję;
- d) eu-LISA oświadczyła, że test, o którym mowa w ust. 5 lit. b), zakończył się pomyślnie.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

3. Komisja decyduje o dacie planowanego uruchomienia wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację po tym, jak spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 43 ust. 5 i art. 74 ust. 10;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich;
- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 18, oraz powiadomiła o nich Komisję;
- d) eu-LISA oświadczyła, że test, o którym mowa w ust. 5 lit. b), zakończył się pomyślnie.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

4. Komisja decyduje o dacie planowanego uruchomienia detektora wielokrotnych tożsamości po tym, jak spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 28 ust. 5 i 7, art. 33 ust. 6, art. 33 ust. 6, art. 43 ust. 5 i art. 49 ust. 6;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test detektora wielokrotnych tożsamości, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich i jednostką centralną ETIAS;
- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 34 oraz powiadomiła o nich Komisję;
- d) jednostka centralna ETIAS powiadomiła Komisję zgodnie z art. 67 ust. 3;
- e) eu-LISA oświadczyła, że testy, o których mowa w ust. 1 lit. b), ust. 2 lit. b), ust. 3 lit. b) i ust. 5 lit. b), zakończyły się pomyślnie.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

5. Komisja określa – w drodze aktów wykonawczych – datę, od której mechanizmy i procedury automatycznej kontroli jakości danych, wspólne wskaźniki jakości danych i minimalne normy jakości danych mają być stosowane, gdy spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 37 ust. 4;

- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test mechanizmów i procedur automatycznej kontroli jakości danych, wspólnych wskaźników jakości danych i minimalnych norm jakości danych, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

6. Komisja określa datę planowanego uruchomienia centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego po tym, jak spełnione zostaną następujące warunki:

- a) przyjęto środki, o których mowa w art. 39 ust. 5 i art. 43 ust. 5;
- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego, który przeprowadziła we współpracy z organami państw członkowskich;
- c) eu-LISA zatwierdziła uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące zbierania i przekazywania danych, o których mowa w art. 39 oraz powiadomiła o nich Komisję.

Komisja wyznacza termin, o którym mowa w akapicie pierwszym, na jeden z dni w ciągu 30 dni od przyjęcia aktu wykonawczego.

7. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach testów przeprowadzonych zgodnie z ust. 1 lit. b), ust. 2 lit. b), ust. 3 lit. b), ust. 4 lit. b), ust. 5 lit. b) i ust. 6 lit. b).

8. Państwa członkowskie, jednostka centralna ETIAS i Europol rozpoczynają korzystanie z każdego z elementów interoperacyjności od daty określonej przez Komisję zgodnie z odpowiednio ust. 1, 2, 3 i 4.

Artykuł 69

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 28 ust. 5, art. 39 ust. 5, art. 49 ust. 6, art. 63 ust. 2 i art. 65 ust. 8, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 11 czerwca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 28 ust. 5, art. 39 ust. 5, art. 49 ust. 6, art. 63 ust. 2 i art. 65 ust. 8, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 28 ust. 5, art. 39 ust. 5, art. 49 ust. 6, art. 63 ust. 2 i art. 65 ust. 8 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 70

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Jeżeli komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 71***Grupa doradcza**

eu-LISA ustanawia grupę doradczą ds. interoperacyjności. W fazie projektowania i rozwoju elementów interoperacyjności stosuje się przepisy art. 54 ust. 4, 5 i 6.

*Artykuł 72***Szkolenia**

eu-LISA wykonuje zadania związane z zapewnianiem szkoleń z zakresu technicznego użytkowania elementów interoperacyjności zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1726.

Organy państw członkowskich i agencje unijne zapewniają swojemu personelowi uprawnionemu do przetwarzania danych za pomocą elementów interoperacyjności odpowiedni program szkoleniowy dotyczący bezpieczeństwa danych, jakości danych, zasad ochrony danych, procedur mających zastosowanie do przetwarzania danych i obowiązku informowania na mocy art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 4 i art. 47.

W stosowanych przypadkach wspólne szkolenia na te tematy organizuje się na poziomie Unii w celu zacieśnienia współpracy i wymiany najlepszych praktyk między personelem organów państw członkowskich i agencji unijnych, które są uprawnione do przetwarzania danych przy pomocy elementów interoperacyjności. Szczególną uwagę należy zwrócić na proces wykrywania wielokrotnych tożsamości, w tym na ręczną weryfikację różniących się tożsamości i towarzyszącą temu potrzebę utrzymania odpowiednich zabezpieczeń praw podstawowych.

*Artykuł 73***Praktyczny podręcznik**

Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, eu-LISA i innymi odpowiednimi agencjami unijnymi, udostępnia praktyczny podręcznik wdrażania elementów interoperacyjności i zarządzania nimi. Ten praktyczny podręcznik zawiera wytyczne o charakterze technicznym i operacyjnym, zalecenia i najlepsze praktyki. Komisja przyjmuje praktyczny podręcznik w formie zalecenia.

*Artykuł 74***Monitorowanie i ocena**

1. eu-LISA zapewnia wdrożenie procedur w zakresie monitorowania rozwoju elementów interoperacyjności i ich połączenia z jednolitymi interfejsami krajowymi pod kątem celów dotyczących planowania i kosztów oraz procedur w zakresie monitorowania funkcjonowania elementów interoperacyjności pod kątem celów w zakresie rezultatów technicznych, efektywności kosztowej, bezpieczeństwa i jakości działania.
2. Do dnia 12 grudnia 2019 r. i co sześć miesięcy od tego dnia w trakcie fazy rozwojowej elementów interoperacyjności eu-LISA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z aktualnej sytuacji w zakresie opracowywania każdego z elementów interoperacyjności, a także ich połączenia z jednolitymi interfejsami krajowymi. Po zakończeniu tworzenia systemu przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające szczegółowe wyjaśnienia dotyczące sposobu osiągnięcia celów, w szczególności w zakresie planowania i kosztów, a także zawierające uzasadnienie rozbieżności.
3. Cztery lata po rozpoczęciu funkcjonowania poszczególnych elementów interoperacyjności zgodnie z art. 68, a następnie co cztery lata, eu-LISA przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie dotyczące technicznego funkcjonowania elementów interoperacyjności, w tym ich bezpieczeństwa.
4. Dodatkowo jeden rok po złożeniu każdego ze sprawozdań przez eu-LISA Komisja sporządza ocenę ogólną elementów interoperacyjności, obejmującą:
 - a) ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia;
 - b) analizę osiągniętych wyników w stosunku do celów niniejszego rozporządzenia i ocenę wpływu na prawa podstawowe, w tym w szczególności ocenę wpływu elementów interoperacyjności na prawo do niedyskryminacji;
 - c) ocenę funkcjonowania portalu internetowego, w tym dane liczbowe dotyczące korzystania z portalu internetowego oraz liczby wniosków, które zostały rozpatrzone;
 - d) ocenę aktualności przesłanek do stworzenia elementów interoperacyjności;

- e) ocenę bezpieczeństwa elementów interoperacyjności;
- f) ocenę korzystania ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację do celów identyfikacji;
- g) ocenę korzystania ze wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych;
- h) ocenę konsekwencji, w tym nieproporcjonalnych skutków dla płynności ruchu na przejściach granicznych, a także konsekwencji mających wpływ na budżet Unii;
- i) ocenę przeszukiwania baz danych Interpolu za pośrednictwem europejskiego portalu wyszukiwania, w tym informacje na temat liczby dopasowań w bazach danych Interpolu i informacje na temat napotkanych problemów.

Ocena ogólna na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu zawiera konieczne zalecenia. Komisja przekazuje powyższe sprawozdanie oceniające Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Inspektorowi Danych Osobowych i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

5. Do dnia 12 czerwca 2020 r., a następnie co roku do czasu przyjęcia przez Komisję aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 68, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie o stanie przygotowań do pełnego wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie zawiera także szczegółowe informacje o poniesionych kosztach oraz informacje dotyczące rodzajów ryzyka, które mogą mieć wpływ na ogólne koszty.

6. Dwa lata po rozpoczęciu funkcjonowania detektora wielokrotnych tożsamości zgodnie z art. 68 ust. 4 Komisja bada wpływ detektora wielokrotnych tożsamości na prawo do niedyskryminacji. Po tym pierwszym sprawozdaniu badanie wpływu detektora wielokrotnych tożsamości na prawo do niedyskryminacji stanowi część badania, o którym mowa w ust. 4 lit. b) niniejszego artykułu.

7. Państwa członkowskie i Europol dostarczają eu-LISA i Komisji informacji niezbędnych do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 3-6. Informacje te nie mogą stwarzać zagrożenia dla metod pracy ani ujawniać informacji o źródłach, członkach personelu lub postępowaniach przygotowawczych prowadzonych przez wyznaczone organy.

8. eu-LISA przekazuje Komisji informacje niezbędne do sporządzenia oceny ogólnej, o której mowa w ust. 5.

9. Z poszanowaniem przepisów prawa krajowego dotyczących publikacji danych szczególnie chronionych i bez uszczerbku dla ograniczeń koniecznych do ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, zapobiegania przestępstwom i zagwarantowania, aby żadne prowadzone krajowe postępowanie przygotowawcze nie było zagrożone, każde państwo członkowskie i Europol przygotowują coroczne sprawozdania na temat skuteczności dostępu do danych przechowywanych we wspólnym repozytorium danych umożliwiających identyfikację na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych, zawierające informacje i dane statystyczne na temat:

- a) dokładnego celu sprawdzania danych, w tym rodzaju przestępstw terrorystycznych lub innych poważnych przestępstw;
- b) przedstawionych uzasadnionych podstaw zasadnego podejrzenia, że osoba podejrzana, sprawca lub ofiara są objęci zakresem rozporządzenia (UE) nr 603/2013;
- c) liczby wniosków o dostęp do wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania tych przestępstw i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie;
- d) liczby i rodzaju spraw, które zakończyły się udaną identyfikacją;
- e) potrzeby i zastosowania trybu obowiązującego w szczególnie nagłych przypadkach, w tym przypadków, w których w wyniku weryfikacji ex post przez centralny punkt dostępu tryb taki nie został zaakceptowany.

Roczne sprawozdania państw członkowskich i Europolu są przekazywane Komisji do dnia 30 czerwca następnego roku.

10. Aby zarządzać wnioskami użytkowników o udzielenie dostępu, o których mowa w art. 22, oraz ułatwiać zbieranie informacji na podstawie ust. 7 i 9 niniejszego artykułu w celu generowania sprawozdań i statystyk, o których mowa w tych ustępach, państwom członkowskim udostępnia się rozwiązanie techniczne. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające specyfikacje rozwiązania technicznego. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 70 ust. 2.

Artykuł 75

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące europejskiego portalu wyszukiwania mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 72 ust. 1.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wspólnego systemu porównywania danych biometrycznych mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 2.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wspólnego repozytorium danych umożliwiających identyfikację mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 3.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące detektora wielokrotnych tożsamości mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 4.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące zautomatyzowanych mechanizmów i procedur kontroli jakości danych, wspólnych wskaźników jakości danych i minimalnych norm jakości danych mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 5.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące centralnego repozytorium sprawozdawczo-statystycznego mają zastosowanie od dnia określonego przez Komisję zgodnie z art. 68 ust. 6.

Art. 6, 12, 17, 25, 38, 42, 54, 56, 58, 66, 67, 69, 70, 71, 73 i art. 74 ust. 1 mają zastosowanie od dnia 11 czerwca 2019 r.

Niniejsze zastosowanie ma zastosowanie do Eurodac od dnia, w którym zaczyna obowiązywać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 w wersji przekształconej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL